

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

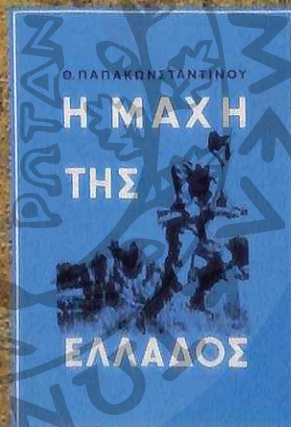
ΑΡ. 524 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965 ΔΡΧ. 5

Το σπόρ αυτοκίνητο είσβάλλει στην Έλλάδα

«Αλλ' ένας από
τους άστρους των αγώνων
ο Γιώργος Ραπτόπουλος
που φωτογραφίζεται
με την «Λόλα» του -
αγκαθίζει
απογοητευμένος

Η ΜΕΓΑΛΗ
ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Αποκλειστικός
των Βελιόγων

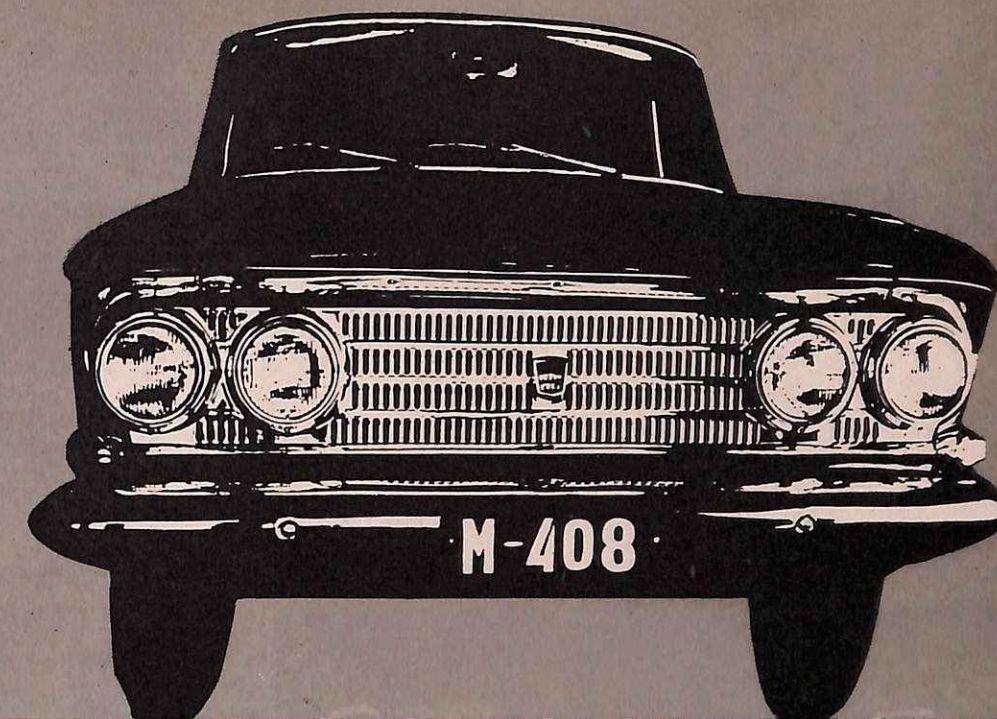

**ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ**

Φορώντας ένα κοστούμι από αγνό παρθένο μαλλί, θα καταλάβετε άμέσως τη διαφορά: Γιατί το μαλλί αναπνέει. Είναι δροσερό το καλοκαίρι και ζεστό τόν χειμώνα. Το μάλλινο κοστούμι είναι άνετο και ταιριάζει τέλεια στο σώμα. Έχει τη σφραγίδα της ποιότητας και του γούστου.

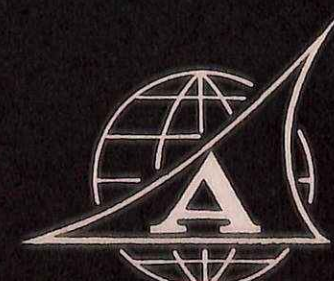
IWS 19

INTERNATIONAL WOOL SECRETARIAT, MERLIN 7, ΑΘΗΝΑΙ

αλεξίου

γεροδεμένο
οικονομικό
σταθερό
άνετο
νέο

αντιπρόσωποι
ΓΕΜΣΟΒ Ε.Π.Ε
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 138 τηλ. 565678

**moskvich
408**

Οι αναγνώστες ἀπαντούν σ'ε

EIKONΕΣ

Μέγας και συνεχιζόμενος ο αντίκτυπος από την έρευνα των «Ει-
κόνων» για τον τουρισμό και τα παρακάδια του (Φεσιτάλ,
Μπιεννάλε κλπ.). Σχόλια επί σχολίων στις ημερήσιες εφημερί-
δες. Και πρώτη επίσημη αντίδραση ή απόλυση ενός Συμβούλου, ο
όποιος εκλήθη από τον αρμόδιο υπουργό είτε να μηνύσει τον τύπο
που τον έφερε ή να παραιτηθεί. Μερικά από τα πιο χαρακτηριστι-
κά γράμματα των αναγνωστών, μαζί με απαντήσεις ενδιαφερομέ-
νων προσώπων δημοσιεύουμε σήμερα. Και η συνέχεια θα δοθεί με
την ολοκλήρωση της έρευνας στο ανοικτό πάντοτε αυτό θέμα.

Από τούδε...

Η έρευνά σας εις το τεύχος 521
διά τα του Τουρισμού, αποδεικνύει τον
τρόπον με τον οποίον σκέπτονται και
πράττουν τινές εκ των εκάστοτε αρ-
μοδίων εις τας υπευθύνους θέσεις. "Ας
ελπίσωμε ότι από τούδε και εις το έ-
ξής θα πάνε όλα καλύτερα.

Πάτριαι ΘΕΩΔ. ΚΑΙ ΝΙΚ. ΔΕΛΕΓΚΟΣ

Η πείρα μου είναι χρήσιμος διά τον Ε. Ο. Τ.

Αναφερόμενος εις το σχόλιον, με το
όποιον συνοδεύει την συνέντευξιν του
Γεν. Γραμματέως του Ε.Ο.Τ. ο συνε-
ργάτης σας Σ.Κ., ειδικότερον δε εις
τά αναπάντητα, ως τα χαρακτηρίζει,
ερωτήματα, σπεύδω να απαντήσω έχω
καθ' ό μέρος με άφορον προσωπικώς:

1 "Όσον άφορά μεταφοράν των γρα-
φείων του Ε.Ο.Τ., σάς γνωρίζω
ότι ούτε εις την έπιτροπήν κρίσεως
προσφορών συμμετείχον, ούτε εις τας
σχετικές συνεδριάσεις του Διοικ. Συμ-
βουλίου έλαβον μέρος.

2 Πράγματι ο υίός μου, λόγω της
εuryτάτης γλωσσισμαθείας του,
προσέφερε τας υπηρεσίας του επί δι-
μηνον άνευ άμοιβής εις το έν Λονδίνο
γραφείον του Ε.Ο.Τ., εκτός 840 δραχ.
αί όποιαί του κατεβλήθησαν δι' όδοι-
πορικά.

3 "Έχω την έντύπωση ότι ή μακρά
και εύρεία επιχειρηματική πείρα
μου, είναι χρήσιμος εις "Οργανισμόν,
όπως ο Ε.Ο.Τ. Εις Βελγικό Κογκά προ
20ετίας ήσυχάθην με γενικών έπι-
πορίων χωρικής παλίσσεως. Ταυτοχρό-
νως, είχαν εργοστάσιον έπεξεργασίας
αυτής και εργοστάσιον κατασκευής
ετοιμών ένδυμάτων. "Εκτοτε, ήσυχή-
θην εις Βελγίον και Γαλλίαν με Βιομη-
χανικάς, Οικοδομικάς και "Εμπορικάς
επιχειρήσεις.

Αθήναι

Κ. ΜΑΧΑΙΡΑΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΟΤ

Υπάρχουν και άλλοι

Οι έμποροράται από το δελγικό
Κογκά φαίνεται πως έχουν αποκτήσει
ειδικότητα σε θέματα τουριστικά, διό-

συγχαίρουν

Βιβλιοθήκη

"Αν δεν άπατάμαι, κύριος σκοπός των «Εικόνων» ήτο και είναι να
δώσουν εις το έλληνικόν κοινόν ένα «καλό», πρωτότυπο και προσίτον εις ό-
λους περιοδικόν. Και ο σκοπός αυτός επετεύχθη πλήρως. Διότι αί «Εικόνες»
και μορφώνουν και ψυχαγωγούν. Δι' αυτό άλλωστε διαθέτουν φαντα-
στικούς άναγνώστας και φίλους εις όλας τας τάξεις και μεταξύ όλων των έ-
παγγελμάτων.

Όσοι δε είχαν την έμπνευσιν και την πρόνοιαν να διατηρήσουν τα 520
τεύχη της 1ης δεκαετίας, έχουν ήδη εις την βιβλιοθήκην των μίαν θαυμασίαν
εικονογραφημένην συνοπτικήν ιστορίαν όλων των σημαντικώτερων έλληνικών
γεγονότων, άλλα και των παγκοσμίων εξελίξεων των τελευταίων δέκα έτών.
Και αυτή είναι μία ακόμη αξιόλογη προσφορά των «Εικόνων».

Αθήναι

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ι. ΑΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Μια ζωή

Περάσατε, από πάσης άπόψεως, μία σημαντική ζωή, γεμάτη εύτυχη και
σπανίως άτυχή — μόνον τώρα, τα δυο τελευταία χρόνια — γεγονότα, που
μάς τα προσέφερατε πλούσια, σε άρθρα, σε εικόνες, σε περιγραφές, με δη-
λώς την εύσυνειδησία και όλη σας την ζωντάνια.

Σάς συγχαίρω, λοιπόν, εγκάρδια και εύχομαι να τα χιλιάσετε, πάντοτε
με πρόοδο, πάντοτε με έπιτυχίες και πάντοτε με τον όρθολογισμό, που διέ-
κρινε όλους τους καλούς και τόσο άξιους συνεργάτες σας.

Αθήναι

MIX. Γ. ΜΕΛΑΣ

«Αναπολώ»

Να τα χιλιάσεις, κρατώντας μας συντροφιά. Νομίζω ότι ήταν χθές, που
σε πρωτοπέρα, παιδούλα μικρή, κι αντίκρυστα το ώραίο σου έξώφυλλο με την
ομορφή εκείνη οικογενειακή στιγμή. Και σήμερα σε χαίρομαι, μελετώντας κά-
θε σου γραμμή και λέξη. Να μάς προσφέρεις πάντοτε τόσο ώραιες συνεντεύ-
ξεις, όσο και εκείνη του Γραμματέως του Ε.Ο.Τ.. Θερμάτα συγχαρητήρια
πολιτικής άδιαφορίας των άναγνωστών σου.

Αργυστόλιον

ΕΛ. ΛΕΙΒΑΔΑ

Τότε - Σήμερα

Τώρα μου έρχεται στο νού το περιστατικό μιάς συντροφιάς ζώων και
άνθρώπων νέων, που δρέθηκαν σε κάποια φοιτητική αίθουσα, το άπόγευμα της
ήμέρας που κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος σου. Δεν τόχαν προσέξει όλοι από
το πρώτ, κι όταν ένας το είπε, άμέσως μικρότερες ομάδες συναθροίζονταν
για να ψιθυρίσουν, και διαλόγουνταν για να διαδώσουν το γεγονός... με
κάποιον ένδοξασμό για την έπιτυχία του — περίμεναν από καιρό...
Και κλείνει ή πρώτη δεκαετία, με σταθερά άνοδική έκλεκτικότητα του πε-
ριοδικού, που δεκάδες χιλιάδες φίλοι και άναγνώστες του περιβάλλουν με το
είδος της αγάπης, που πηγάζει μόνον για κάτι δικό τους.

Αθήναι

ΑΗΜΗΤΗΣ ΤΣΟΤΜΠΟΣ

Ανακαλύψεις

...Διαβάζω το πρώτο τεύχος της νέας δεκαετίας, ή ώρα περνάει, νομίζω
πώς το τελείωσα, και όμως όλο και κάτι καινούργιο ανακαλύπτω. Τι πλη-
ώρα και ποικιλία ύλης και πόσα καινούργια!... Δυο νέα μυθιστορήματα, Ια-
τρική άρθρογραφία, τα θέατρα των Αθηνών παρουσιάζουν... το Σημειωματά-
ριο της Βέρας λέει διάφορα εύχάριστα, πικάντικα, ένδιαφέροντα, τελείως...
μεταξύ μας, καλωσορίζω τον Φρέντ Μπάσσετ και ρωτώ μήπως υπάρχει και
καμιά διενής δημοφιλής γάτα (γιατί τους έχω μεγάλη άδυναμία). Τελευ-
ταία άφισα την «Μπαρμπαρέλλα», σαν δεντέττα της υλλοντικής χιλιετιρί-
στικους. Σκέφθηκα μάλιστα να της γράψω και ένα τραγουδάκι. Άρχισα με τούς

Μπαρμπαρέλλα, γλυκειά κοπέλλα,
κάθε σου τρέλλα μάς συγκινεί.
Γυρνάς στ' αστέρια και στα αιβέρια...

Όμολογώ όμως πως ή έμπνευση με εγκατέλειψε εδώ. "Ισως άλλος άνα-
γνώστης το τελείωσει κι άλλος προσθέσει και μουσική. Και ένα μικρό παραπο-
νο: Αιστρώ το μοντέρνο μυθιστόρημα και σύ δημοσιεύεις όλο ιστορικά ή ά-
στυνομικά. "Εμείς οι άλλοι, τότε θα ικανοποιηθούμε; Μην μάς ξεχνάς.

Αθήναι

Π. ΠΕΤΡ.

Στατιστικά

Εξφυλλίζοντας το θαυμάσιο τεύχος της δεκαετίας, σταμάτησα για πολύ
στα 521 έξώφυλλα έν μικρογραφία για να κάνω μία σύντομη άναδρομή στο
χθές. Τα κυριότερα γεγονότα του: Πολιτικά, καλλιτεχνικά, κοσμικά, Βασι-
λεις και πρόεδροι, ντόπιες και ξένες δεντέττες, μόδα, τοπία, στυλιότυπα
της καθημερινής ζωής, όλα πέρασαν μπροστά μου σαν φανταστικό ντοκυμαν-
ταίρ, φέρνοντας τόσες και τόσες άναμνήσεις. Δεν άνθεξα στον πειρασμό να
κάνω μία πρόχειρη στατιστική που μου έδειξε πως — εκτός από την βασίλι-
κή οικογένεια — τα περισσότερα έξώφυλλα έχουν: "Η Άλίκη Βουγιουκλάκη
(10), ή Σοφία Λάρεν (7) και ή "Υβρα (5)...

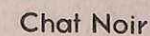
Αθήναι

Π. ΜΑΤΡΙΑΝΗΣ

Tissues

ANGELOPOULOS

Haute Couture

Ένα μεγάλο όνομα
στα καλλυντικά του Παρισιού
Ένα μοντέρνο άρωμα
Μιά λοσιόν που σ'ας πάει
Μολύβια ματιών για έπιτυχημένο Make-up
και τό περίφημο κραγιόν Chat Noir
- για διακριτικά τονισμένα χείλη.
Chat Noir (Σά Νουάρ)
πολύτιμος βοηθός της όμορφιάς σας.
PARIS: PARFUMERIE **lady**

*Oi anayvōles
anavloir
olis* **EIKONES**

θυντά, εάν η διοίκησης του Ε.Ο.Τ., διαθεσίου νομικών συμβούλων και άλλους διακεκριμένους νομικούς, έκρινε ότι έδει να ζητηθεί και τέτρα, η ίδιή κινή, γνώμη, ην και παρέσχον μετά μακράν και επίπονον μελέτην του σχετικών συμβάσεων κλπ., αντί ελαχίστης αμοιβής; Αλλά μήπως οφείλω, κατά το πνεύμα του σχολίου σας, εν τῇ ἐν-άρνησιν του λειτουργημάτων μου, να νικήν τον παροχόν των επίσημων μου υπηρεσιών εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα, όταν υφίσταται παρ' αλλοις νομικών τμήμα;

Ἄθῆναι

ΘΕΟΔ. Γ. ΔΑΛΕΚΟΣ
Δικηγόρος

● ΟΥΔΕΙΣ ψέγει τον δικηγόρον ο οποίος ανέλαβε — και διεξέπραξε — την νομική εργασία που τον ανέθετε. Και δεν υπάρχει η παραμικρή προσβολή του εργαζομένου επιστήμονος (όπως αδικώς διατείνεται ο αξιότιμος ιστολογόγραφος, επικαλούμενος έμπολογράφοι τον περί τύπου νομίστα και η χρήση αποκαταστάσεως ή μη τρωθείσα ύλη) γιατί ο Έπ.σ.μ.ν. μόνον και επίσημάνεται πλέον το γεγονός ότι καίτοι ο Ε.Ο.Τ. είχε πλήρη νομική υπερασία ανέθεσε εις άλλον νομικόν άντι 65.000 δρχ. την μελέτην. Άν δε εκ τούτου μόνον το γεγονός της δημοφιλείας ή υποψία ότι ή ανάλυση ήτο χαριστική, δεν πταίουν οι «ΕΙ κ ο ν ε >», οι όποιες ούτε καν άνέκριναν τον χαρακτηρισμόν, άλλ' ο Γεν. Γραμματέας του Ε.Ο.Τ., ο όποιος ηθώαν την ανάγκην να δικαιολόγησιν την ανάλυσιν να δικαιώσων τον ίσχυρισμόν της μελέτης με τότε εις τον οργανισμόν νομικός σύμβουλος — πράγμα πο έπ.σ.μ.ν. ή επίσημ' ως ανακρίβες.

**Οι διορισμοί
συνεχίζονται**

Ἐθεορρήθη κάποτε ὅτι ἡ κατάστασις ὅσων ν. Ἀλλοτῆς εἰς τὸν ἀπὸ μακροῦ πεπεισμένον ἄνθρωπον, ὡς οὐ διοισθηδὸν πετὸς πρὸς τὸν ἑλλήνων τῶν ἑλλήνων ἐκδικατο-
γῆς Ἀλλοτῆς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἐπὶ
«American Express», ἐπὶ πλὴν δὲ
Ο.Τ. κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν τοῦ Ε.
γῆς Ἀλλοτῆς, καὶ οὐ καθήκοντι τῶν Ε.
σχεδὸν δικαίου ἐπὶ πολλὰ ἀνωτάτας
γῆς Ἀλλοτῆς τοῦ κράτους. Ὁ πρὸς τὸν
οὐ δεύτερος γῆς Ἀλλοτῆς καὶ
ἀλλοτῆς, καὶ τοὺς σφαιρῶν ἐκκεντρω-
τῶν Ε.Ο.Τ. ἦτο ἐν μῆγμῳ γραφεῖον
σῆς Ἀλλοτῆς, κάποιος μεγάλου ἐκδρομίου
σῆς Ἀλλοτῆς καὶ, μὴ καὶ οὐ τοῦρισται
εἶναι ἀλλοτῆς, γιὰ τὸ ἐκδικατορὸν νᾶ
προσβῆναι καὶ τὸ ἐκδικατορὸν νᾶ
δικαίου, ὥστε, ἀφ' οὗ σῆς Ἀλλοτῆς
ἀντικειμένου τῶν μῆγμῳ καλῶς πρὸς τὴν
βῆς τοῦριστικὸν σῆς Ἀλλοτῆς καὶ τὸν
σῆς Ἀλλοτῆς καὶ τὸν σῆς Ἀλλοτῆς
σῆς Ἀλλοτῆς καὶ τὸν σῆς Ἀλλοτῆς

ρητική και δημοκρατική χώρα μας.
 Περιμένουν λοιπόν όλοι τη μά-
 ρη γέννηση. Και έγιναν, φαι, από τα
 ανάστη. Τοπικοί μας, φασοβιτσίτες
 διατάξεις διαβόρημα, ανατορπίτες
 αποτάλη, διασπορίστικη μνήνη, εκτός
 από το φασιστάλ. «Α! Όλα κ' όλα!»
 Το φασιστάλ, το σωτήρια μας!
 Εάν είδατο στην τοπιστική μας δρ-
 σιοτήριότητα πνευματική περιεχόμε-
 νω, έβραρίθη ότι κυτμήσεις και γί-
 νητος και τους Γιανγκωλάδους και γί-
 νητος πρώτοι στην Μεσόγειο, και γί-
 νητος την γνωστότα υπάλληλο του
 Ο.Τ., ήθικος - ήθικος κατ' επανάλη-
 ρη άμειβόντος, εις δημοκρατικός και
 μη περιόδοις, και του άδελφού γνω-
 στήθι θισσάδου, της οποίας η δ-
 μοκρατία εκτίσει θέατρο άδελφών, για
 να έδωσιν!... Είς το εστῖος συμπε-
 τίγχε και παλαιά υπάλληλος του Ε

Ο.Τ., εἰς ἐποχὰς στυνγνῆς τρομοκρατίας διορισθεῖσα, γι' αὐτὸ καὶ ἀμειψθεῖσα πλουσιοπαρόχως κατὰ τὴν δημοκρατικὴν τουριστικὴν ἀνάστασιν ποὺ ἐγένετο εἰς τὸν Ε.Ο.Τ.

Τὸ πρῶτο οὗ τοῦ λόγου «τρίτος» ἔπειτα τὸν εἰδικὸν ὑποῦργον Προεδρίας τῆς πύ-
ποχης ἐκείνης, ἔκ Λεσδαβίας, ὅτι πνευ-
ματικὰς κινούμενοι οἱ τουρίσται ἐς
τὸν ἑλληνικὸν χῶρον καὶ τὴν δημοκρι-
τικὴν ψαχὴ χώρα, καλύτερα θὰ ἐπιμε-
νώται καὶ φασαρία θὰ γίνεται! Καί
ἀνωταὶ καὶ φασαρία θὰ γίνεται! Καί
ἀρχιαισταντες κατὰ τὰς λαμπρὰς ταύ-
τας περιόδους διορισμοὶ νέοι ἰσχυροὶ
Διευθυνταὶ μετετίθεντο, νέοι ἰσχυροὶ
παλατοὶ ἡχρηματούμενοι. Πλήρης ἀσφα-
λεια! Ἀλλὰ τὸ Φεστιβάλ, Φεστιβάλ.
Κατεπολεμῶμετο αὐτὸ, ἐξ ἄλλου, καὶ
ἀστυφυλία, ἴσως δὲ καὶ ἡ μεταστροφή
ἐς τὴν «ἑσπέρην» ἡμέραν, λέγει, να ἐ-
σθίῃς. Ἐπρόκειτο σύντομα, λέγει, να ἐ-
σθίῃς. Ἐπρόκειτο προπομπὴς τοῦ ἱδρυτικοῦ
νόμου τοῦ Ε.Ο.Τ. καὶ να περιλαμβάνο-
μετο μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ καὶ ἡ κα-
ταπολέμησης τῆς ἀστυφυλίας, διὰ τῆς
ἀνυψώσεως καὶ καλλιεργείας τοῦ πνευ-
ματικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων τῆς
ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Πράγματι, καὶ ἡ
πρωτοπόρος εἰς τὸν τουρισμὸν ἑλθε-
τοὶ κατεπλάγησαν πρὸ τῶν νεοφανῶν
αὐτῶν θεωριῶν, ἰδίᾳ δὲ διὰ τῆς αὐ-
τῶν καὶ τῆς σχέσιν τὸν μὲν τῶν νεο-
φανῶν πρὸς τὸν τουρισμὸν καὶ θεωρίαν

Και ο διορισμός συνεχίζοντο. Λοχαγοί, ταγματάρχαι εν άποσταταίς, παραπονεμένοι δημοκρατικοί Έλληνες εξωτερικοί, και άλλοι πολλοί, άνθρώποι έστιν αριθμός, κατελάμβανον θέσεις, αξιώματα και άλλα τινά. Είσις, που τότε ανέλαβον την διαφήμισιν του κοίτου, έλέχθη τι περί της σοβαρότητος των, αλλά οι ίδιοι κάποτε είχαν γραμίαι και στίχους, μεταξύ των οποίων μάς διεβεβαίωναν ότι «... Καί ο Χριστός έπήγει κληρωτός...». Ήταν, αστόνι τούτου, ειδικάτως διά την τουριστικήν διαφήμισιν. Καί οι διορισμοί συνεχίζοντο!

Και τα πράγματα ούτω εξελίσσονται, όταν, μίαν ώρα πριν, οι αναγγινσκόντες τον ημερήσιον οικονομικόν τύπον, έθριψαν τα μάτια τους. "Υπό τον τίτλον «Νέα Διοικητικά Συμβούλια 'Εταιριών», ανέφερον και το Δ.Σ. της «American Express Hellas», όποις εις το αξίωμα του Διευθυντός Συμβούλου αναγράφου το αυτό όνομα του Γενικού Γραμματέως του Ε.Ο.Τ.

Διηρωτών λοιπόν ο κόσμος τι ε-
ίναι τούτο πάλι! Ό τριακονταεπτά-
κις περίπου τροποποιητές κανονισμοί
του Ε.Ο.Τ. απαγορεύουν τις άθροον
51 την συμμετοχήν υπαλλήλου του Ορ-
γανισμού εις την διοίκησην ανώνυμου
φασίς 2328) (ΦΕΚ 66 τεύχος Β. από-
κριτων Γραμμάτων 1960). Διά τούτο ο Γ-
ενρτικός Αναγκαστικός Νομοφύλαξ ο Ι-
50 ως έκρυθφον διά του Νόμου (565)
51, και εις το άθροον του Νόμου (624)
αυτός λέγει: «Εφ' ουκ άποδέχεται δια-
τίρεται πρόσωπον... δεν δύναται να
κατέχει έτέραν δημοσιαν θέσην ή να
σκη ενεργών ιδιωτικήν άποχρίν ή
άπαγγέλλει».

Συνεπέρανε λοιπὸν ὁ κόσμος ὅτι ἀσφαλῶς θὰ εἶχε τροποποιηθῇ ὁ περὶ Ἀνομήμων Ἐταιριῶν Νόμος ἢ ὅτι ὁ Διευθύνων Σύμβουλος μιᾶς ἐπιχειρήσεως δὲν ἄσκει ἐνεργῶς ἰδιωτικὴν ἐπιχειρήσιν ἢ ἐπάγγελμα!

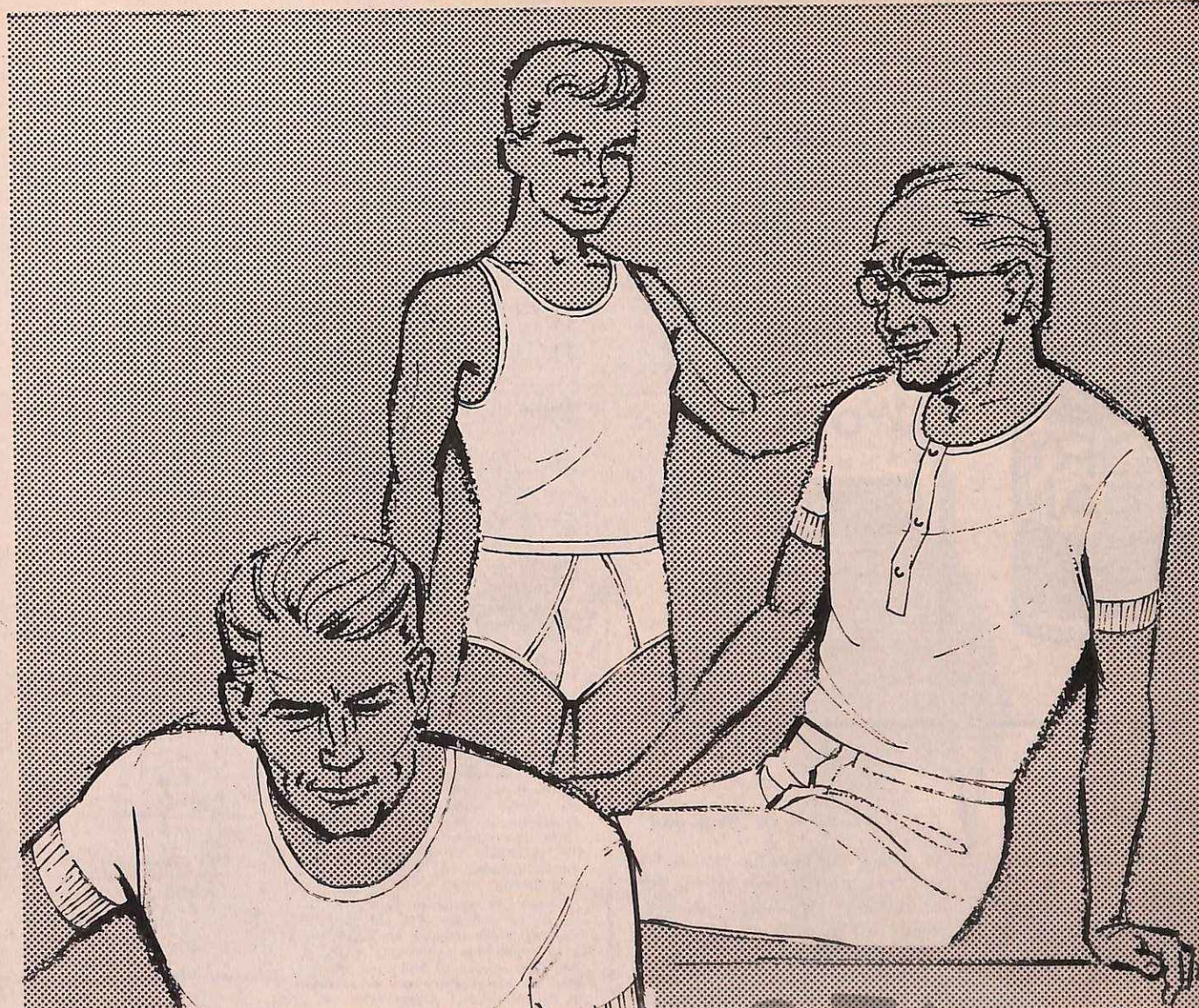
Διέφυγε τοῦ συντάκτου σας ἡ ἐρώ-
τησις αὐτή.

Καὶ οἱ διορισμοὶ συνεχίζοντο.

Ο κύριος Γενικός έδιδε το καλόν παράδειγμα της συμμετοχής του εις έλεγχον υπό του Ε.Ο.Τ. επιχειρήσιν, εις τους ύφισταμένους του, και πολλοί απέφασιν, κατά την κρατήσασαν πρακτικήν, να ακολουθήσουν το φωτεινόν τουτο παράδειγμα.

Καί, λόγου γενομένου περί διορισμών, ἐθεωρήθη ὅτι ἅπτονται ἀμέσως τοῦ Διεθνούς Δικαίου, καὶ ὁ κύριος πρόεδρος μᾶς εἶπε ὅτι διορίσθησαν κατὰ τὴν ἐνῆντον καὶ ἐπιστημονικὴν δημοκρατικὴν περίοδον μόνον ἑξ (ἑξι-
ῶ) νέοι ὑπάλληλοι!

Ὁ κύριος πρόεδρος, ὁμῶς, νομίζω

Τὰ ἐσώρρουχα εἶναι “εἶδος πρώτης ἀνάγκης,,

ΤΑ ΚΑΛΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΕΙΝΑΙ Η ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ ΜΑΣ!

Έχουμε την πρωτοπορία στα ανδρικά εσώρουχα, γιατί συγκεντρώνουμε από την διεθνή αγορά ό,τι καλύτερο υπάρχει...

ΑΓΓΛΙΚΑ: WOLSEY και MORLEY
ΓΑΛΛΙΚΑ: EMINENCE και JIL
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ: MEDIMA από μαλλί κου-

νελιῶν, πολὺ ζεστό, κατά-
ληλα γιὰ ρευματισμούς.

PALCO: 8 αποκλειστικές ποιότητες
TREVIRA: Για πρώτη φορά στην Έλ-

λάδα.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Διαλέγουν πρὶν ἀπὸ αἰς-γὰρ αἰς!

ΝΤΡΑΪ-ΚΛΙΝ

Το DRY CLEAN καθαρίζει άμέσως όλους τους λιπαρούς λεκέδες από τροφές και ποτά όχι μόνον από κοινά υφάσματα αλλά και από ραιγιόν, συνδετικά κλπ. μ' ένα τρόπο απλό και εύκολο.

Ψεκάζοντας με το αεροζόλ Ντράϊ-Κλίν, δ' απλωθεί μιά λευκή πούδρα. Βουρτσώσατε και ο λεκές εξαφανίζεται. Δεν όφνιει σκιές ούτε κύκλους λεκέδων.

Έχετε πάντοτε κοντά σας το μαγικό αεροζόλ Ντράϊ-Κλίν. Κάποιος λεκές μπορεί να πέσει στην καινούργια σας γραβάτα στο κοστούμι ή στο φόρεμά σας, την ώρα που πρόκειται να βγείτε έξω. Χωρίς να χάσετε χρόνο ψεκάσατε, θουρτσώσατε και ο λεκές φεύγει άμέσως. Το Ντράϊ-Κλίν είναι χρήσιμο στο σπίτι, στο γραφείο, στο αυτοκίνητο, στο ταξίδι.

ΕΙΝΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Goddard's

ΠΟΛΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤ/ΤΑ ΕΙΔΩΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΝΙΚΟΣ Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΛ. ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ 2, ΤΗΛ. 635.130

ΓΟΥΛ-ΚΕΑΡ

Κι' έσείς δα φροντίσατε για τα μάλλινά και τα πλεκτά σας. Θά φροντίσατε να πλυθούν απαλά, χωρίς να χάσουν τη ζωντάνια τους. Θά φροντίσατε να προστατεύσετε τη φρεσκάδα και τους χρωματισμούς τους. Μόνο τό 'Αγγλικό προϊόν WOOL CARE σας προσφέρει αυτή την προστασία. Γνωρίζετε καλά πως τό ζεστό νερό καταστρέφει τα μάλλινά. Το Γούλ Κέαρ πλένει τα μάλλινά με κρύο νερό. Γνωρίζετε ότι τό στίψιμο αλλοιώνει τό σχήμα τών πλεκτών. Το Γούλ Κέαρ πλένει τα πλεκτά χωρίς στίψιμο. Γνωρίζετε ότι ή άλκαλίνη που περιέχουν διάφορες σκόινες πλυσίματος, κιτρινίζουν τους άνοικτους χρωματισμούς τών μαλλίνων και πλεκτών. Το Γούλ Κέαρ δέν περιέχει άλκαλίνη, δέν κιτρινίζει τα πλεκτά και τα διατηρεί πάντοτε καινούργια. Δώσατε στα πλεκτά σας τη φρεσκάδα του Γούλ-Κέαρ.

Οι αναγνώστες
απαντούν
στις
ΕΙΚΟΝΕΣ

δτι απευθύνεται εις πολύ μικρά παιδιά, μάς όμιλεί διά τούς υπαλλήλους της Κεντρικής Υπηρεσίας, όπου έκ του Κανονισμού υπάρχουν κενά θέσεις. Δέν θα ήτο καλόν να μάς πη ποίοι και πόσοι διωρίσθησαν:

- 1 Εις τās περιφερειακάς υπηρεσίας.
- 2 Εις τās διαφόρους «Ξενίας», αι όποίαι λειτουργούν δι' άπ' εύθείας έκμεταλλεύσεως.
- 3 Εις τās διαφόρους πλάς, τās όποίας έκμεταλλεύεται ό Ε.Ο.Τ.
- 4 Εις τās αυτόνομους μονάδας του Φεστιβάλ 'Αθηνών, 'Επιδάουρου και δεκάδων ελληνικών πόλεων και νήσων.
- 5 Εις την μονάδα του Λυκαβηττού και «Ξενίας» Πάρνηθος.
- 6 Εις τὰ γραφεία του Ε.Ο.Τ. έξωτερικού.

Είναι όντως μόνον έξ ή δέν... του άνέφερον όρθά.
Τέλος θά έπρεπε να μάς πη ποίοι αι οικογενειακά σχέσεις τινών έκ τών διορισθέντων με έξέχοντα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Τ. πλην τών άναφερόμενων εις την συνέντευξιν υπό του συντάκτου σας.

Βεβαίως οι ός άνω και άλλοι διορισμοί, καλύπτονται υπό ποικίλων όνομασιών και περιέργων όρισμών, και δύναται να μάς πη ό κύριος πρόεδρος ότι δέν ένοούσε τούς κατ' άνάθεσιν, κατ' άποκοπήν, επί ειδικά έργα και άλλους τινάς καλυπτομένους υπό διαφόρων χαρακτηριστικών και λίαν επίσημων προδιορισμών, της σχέσεώς των της υπαλληλικής πρós τον Ε.Ο.Τ.

Άλλά δέν νομίζουμε όλοι ότι είναι καιρός να σοβαρευτούμε και να προσπαθήσουμε να κάνουμε κάτι αξιόλογο στον τομέα που εκπροσωπεί ό Ε.Ο.Τ. Δέν είναι καιρός οι διορισμοί να παύσουν να συνεχίζονται και να κοιτάζουμε τί κάνουν οι Γιουγκοσλάβοι και οι 'Ιταλοί γείτονές μας; Δέν είναι καιρός να πάψουμε να διαδίδουμε τό συρτάκι και να σπαταλάμε τα χρήματα του Δημοσίου, δικά μας στην ουσία και δικά σας, κύριε Γενικέ;

Δέν είναι καιρός, κύριε Γενικέ, να παύσουν να δίδονται αι ήθικα-ύλικά άμοιβάι, όχι μόνον εις όσους άναφέρονται εις την συνέντευξιν σας, αλλά και εις άλλους διαφόρους, διά ποικίλας και πολλές αίτίας; Δέν είναι καιρός να συμμαζευτούμε και να μην νοιζουρούμε, στην κτίρια στο Μετασκαί στην όδο Φιλελλήνων; Δέν είναι καιρός να κάνουμε και κανένα έργο όχι μόνον μερικά χιλιόμετρα όδών, ως ή του θεάτρου του Λυκαβηττού, που από την πίσω μεριά, μάδησε και καταρρέει, και του χρόνου δέν θα υπάρχει;

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ

Και μία φωνή
δερμοτάτης
συνηγορίας!

Με την όμορφη της συμμετοχής του «Ελληνικού Χοροδράματος» εις τό Φεστιβάλ 'Αθηνών και γενικότερα στις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις του Ε.Ο.Τ. μου δόθηκε ή ευκαιρία να γνωρίσω άπό κοντά την τεράστια προσπάθεια που έγινε, και να την εκτιμήσω όπως της αξίζει. 'Ισως γι' αυτό τόν λόγο να αισθανόμην την επιτακτική ανάγκη, σήμερα που γίνεται τόσος λόγος για την σκοπιμότητα ή μή των όσων έπραξε φέτος ό Τουρισμός στον καλλιτεχνικό τομέα, να διατυπώσω εδώ μερικές προσωπικές μου γνώμες.

Ο Ε.Ο.Τ. χρησιμοποίησε για τίς καλλιτεχνικές του εκδηλώσεις πολλά συγκροτήματα, μεταξύ τών όποιων και τό «Ελληνικό Χοροδρόμα». Άν άνα-

φέρωμαι εδώ, στην τελευταία αυτή περίπτωση, τό κάνω άπλώς και μόνον έπειδή γνωρίζω άπόλυτα με ποιόν τρόπο διεξήχθη ή συνεργασία μας με τον Ε.Ο.Τ., που αποτελεί επί πλέον ένα τυπικό παράδειγμα.

Όπως είναι γνωστό, παρουσιάσαμε εις τό θέατρο 'Ηρώδου του 'Αττικού ένα χορογραφικό πρόγραμμα, με τό όποιο περιώδεύσαμε κατόπιν επί ένα μήνα σε είκοσι διαφορετικές πόλεις της 'Ελλάδος. 'Η περιόδεία μας, άργανωμένη από τον Ε.Ο.Τ., ήταν τμήμα γενικωτέρου σχεδίου αξιοποιήσεως της ελληνικής έπαρχίας.

Άσχετως της επιτυχίας των έμφανισών μας, τό σημαντικότερο, πρστεύω, γεγονός είναι ότι για την πραγματοποίησή τους συνεργάσθηκαν, χωρίς στον Ε.Ο.Τ., όδόντα περίπου άνθρωποι, καλλιτέχνες και τεχνικοί. Το πρόγραμμά μας υπήρξε αποτέλεσμα συνδυασμένων δημιουργιών και συνολικής εργασίας. Άν εξαιρέσουμε τας έπτά ξένους καλλιτέχνες που φιλοξενήσαμε, οι υπόλοιποι έδωσαν τόσους, για να αποδείξουν ότι ή σύγχρονη 'Ελλάδα μπορεί κάτι να προσφέρει σε όλους τούς τομείς.

Μετά την παράστασι του 'Ηρώδου ξεκίνησε ένα μεγάλο συγκρότημα, τό ίδιο της 'Αθήνας, χωρίς μείωσι ούτε του αριθμού του, αλλά ούτε και της ποιότητός του. Πήγε μαζί με πολλή άλλα ελληνικά και ξένα συγκροτήματα στην καρδιά της ελληνικής έπαρχίας, στις παντελώς στερημένες από κάθε πνευματική και καλλιτεχνική ζωή ελληνικές πόλεις, για να τούς πη «Σας σκεπτόμαστε, σας νοιαζόμαστε και θέλουμε να σας φέρωμε, ό,τι καλό έχουμε».

Θά έπρεπε να σηκωθούν σήμερα όις αυτές οι πόλεις και να σταθούν στο πλευρό των ανθρώπων εκείνων, που έφνηκαν άρκετά γενναίοι για να ρισκινδυνεύουν τό δύσκολο αυτό έγχείρημα και να επισύρουν στο κεφάλι τούς τούς κεραυνούς που άπειλούν πάντοτε όσους κάνουν κάτι περισσότερο από τό συνηθισμένο.

Ό,τι έγινε φέτος στις έπαρχίες είναι ή συνέχεια και ή πραγματοποίησι σε μεγαλύτερη κλίμακα μιάς ιδέας που έφριξαν πριν από τριάντα χρόνια όρισμένα μέλη της 'Ελληνικής Περιηγητικής Λέσχης. Ό θαυμασμός αυτός σύλλογος άρχισε τότε, με την συνεργασία του Δημήτρη Μητρόπουλου και με διάφορες καλλιτεχνικές ομάδες, να οργανώνει συναυλίες και παραστάσεις στα όραία ελληνικά ύπαιθρα και στα άρχαία θεάτρά μας. Ήταν κι αυτό ένα μέσον ενισχύσεως του έσωτερικού τουρισμού μας, χωρίς τόν όποιο δέν μπορεί, δέν νοείται να υπάρξη έξωτερικός τουρισμός. Εύτυχώς που, ούτε οι οικονομικές δυσχέρειες, ούτε άλλης φύσεως έμπόδια ανέκοψαν την πορεία της Λέσχης. Σ' αυτό τό θάρρος και την έπιμονή μιάς ομάδος ζωντανών ανθρώπων χρεωστούμε ένα από τά άραιότερα και σημαντικότερα ελληνικά καλλιτεχνικά γεγονότα: τό Φεστιβάλ 'Επιδάουρου. Ποιάς ζέρει πόσες άλλες 'Επιδάουροι μπορούν να γεννηθούν από τίς φετεινές εξορμήσεις.

Κατά τό έτος που πέρασε, δύο περίπου χιλιάδες 'Ελληνες καλλιτέχνες συνεργάσθηκαν με τον Ε.Ο.Τ. Όλοι αυτοί έβηκαν στοργή, έκτιμησι και δοήθεια. Είδαν τό έργο τους να λογαριάζεται, είδαν τις προσπάθειές τους να ενθαρρύνονται. Τούς είπαν: «Δέν περιμένωμε θαύματα: δώσατε όμως τό καλύτερό σας, για να γίνει μιά άρχή. Έπειτα, με την πάροδο του χρόνου, θα βελτιώνωμε, κ' έσείς και μεις, την εργασία μας. Ήδη, από την φετεινή προσπάθεια, θα διδαχθούμε πολλά και θ' άποκτήσωμε όλοι την πείρα που μάς λείπει σήμερα».

Δέν είναι δύσκολο να εκτιμήση κανείς την αξία μιάς τέτοιας πολιτικής για την καλλιτεχνική και πνευματική πρόοδο μας και την άσση που θα δα-

ACRILAN
CHEMSTRAND

πλεκτά
ACRILAN

ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΡΑΪΚΟΥ

ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Κ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μμμ!
τι θαῦμα...

...μπράβο **PYREX**

Τὰ PYREX είναι άρχοντά στο σπίτι!

Όραία εμφάνισι, κομψή φόρμα, πεντακάθαρα, άμετάβλητα, βγάζουν άσπροπρόσωπη σέ κάθε περίστασι τη Νοικοκυρά. Τὰ PYREX πλένονται εύκολα, δέν ραγίζουν, δέν ξεφλουδίζουν, είναι ΠΑΜΦΘΗΝΑ. παραμένουν πάντα ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ.

Και τι εύκολίες παρέχουν τὰ PYREX!

Μαγειρεύετε σέ PYREX πολύ γρηγορώτερα και νοστιμώτερα από κάθε άλλο σκεύος, σερβίρετε με τó ίδιο PYREX και διατηρείτε τó φαγητό στο ίδιο PYREX. Προμηθευθήτε σήμερα μία σειρά σκεύη PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ για τó σπίτι σας. Μόλις τὰ χρησιμοποιήσετε θά πñτε κι' έσείς:μπράβο PYREX.

75 διάφορα σκεύη PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ, κατασρόλες, ταψιά, τηγάνια, μπώλ, τσαγιέρες, καφετιέρες, μία όλόκληρη σειρά για τó νοικοκυριό σας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Σ'ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

PYREX

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΡΜΟΥ 74, ΤΗΛ. 312.810
Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ 155, ΤΗΛ. 845.085

Χύτερες στρογγυλές για 2 άτομα δρχ. 65 » 3 » » 80 » 4 » » 98 » 5 » » 120	Τηγάνι με λαβή δρχ. 120 ή λαβίδα χρησιμοποιείται στα περισσότερα σκεύη	Ταψιά ορθογώνια από 60-115 δρχ.	Μπιμπερόν δρχ. 15
Μπολάκια ζελέ 7 και 8 δρχ.	Χύτερα οβάλ για 4 άτομα δρχ. 130	Σουφλέ από δρχ. 35-45	Καφετιέρα δρχ. 135

Οι άναγνωστές
απάντουν
ολίς **EIKONΕΣ**

θής στην σύγχρονη ελληνική δια-
γία, εάν βέβαια εξακολουθήσει
τακτική.

Μέχρι σήμερα κατασκευάζαμε
μους και χτίζαμε ξενοδοχεία που
χρειάζομαστε την δοξασία της
για να ζωντανέψει ο τόπος και να
ρέσει να προσφέρει στους ξένους, από
από την φυσική του ομορφιά, φαντα-
σία ποιότητας και καλλιτεχνικές
πολαύσεις, και αυτό όχι μόνο στην
πρωτεύουσα, αλλά σ' όλο τον χώρο
της ελληνικής χώρας.

Πολλά ελέχθησαν, π.χ., έναντι
«Μπιεννάλε». Είναι ένα θέμα, βέβαια
εκτός της αρμοδιότητός μου. Θα
μω, με τó δικαίωμα του κάθε Έλλη-
νος, να εκφράσω τον ένθουσιασμό μου
για την θαυμάσια αυτή ιδέα. Παρα-
λουθώντας τον χείμαρρο των Έλλη-
έπισκεπτών, που έγιναν, για πρώτη
φορά, κοινωνοί μίας πλατύτερης, και
διεθνούς κινήσεως, συνειδητοποίησα
τι δόθηκε στον απλό λαό μία καταπλη-
κτική εύκαιρία: να γνωρίσει έδω, στην
τόπο του, τις δημιουργίες καλλιτε-
χνών όλου του κόσμου και ν' αρχίσει
να μαθαίνει όσα άλλοι λαοί γνωρίζουν
από καιρό. Αυτό τó αποτέλεσμα και
μόνον, αξίζει, νομίζω, τις πιο μεγάλες
οικονομικές θυσίες και, αν τó παρ-
στενά τουριστικά, παρόμοιες εκδη-
σεις είναι που θα δημιουργήσουν
καλλιτεχνικό εκείνο κλίμα που θα
πιτρέψει την άνθηση μιας πλούσιας
καλλιτεχνικής και πνευματικής ζωής,
ή οποια με την σειρά της θα έλκει
έναν εκλεκτό, καλομαθημένο και προ-
δοφόρο τουρισμό. Αυτός είναι ο
γός, πιστεύω, που έπωμίζεται ο
Ο.Τ. καθήκοντα πνευματικής και κα-
λιτεχνικής καλλιέργειας του Έλλη-
κού κοινού. Χωρίς την συμμετοχή των
Έλλήνων, καμμία καλλιτεχνική
τουριστική εκδήλωση δέν μπορεί να
πιζηση.

Λέγεται ότι ξαδούτηκαν πολλά
ματά, άσκοπα και χωρίς λόγο. Δέν
ναι κάτι που μπορεί να κρίνω ενώ
ότι δέν είχα ποτέ καμμία ανάμειξη
οικονομικά θέματα, ούτε καν στα
μας. Ένα πράγμα όμως γνωρίζω
τικά και από προσωπική μου πεί-
ότι γίνεται σχολαστικώτατος και
στηρότατος έλεγχος για όλα τα
δα τὰ όποια επλήρωσε απ' ευθείας
άρμοδια ύπηρεσία του Ε.Ο.Τ. Φαν-
τομαι πως την ίδια τακτική έφη-
σαν παντού, αλλά έπαναλαμβάνω
θα ήταν άνόητο έκ μέρους μου να
λα ν' αποδείξω πράγματα που δέν
ρίζω. Ο οικονομικός έλεγχος είναι
εύθυνη που βαρύνει άλλους.

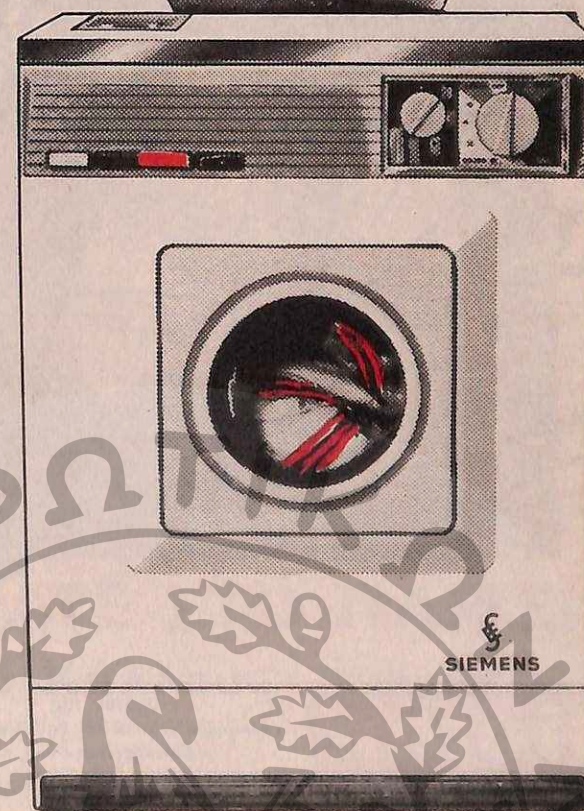
Και τώρα κάτι άλλο: Έμεις
παλιά μέλη της Έλληνικής Περιη-
τικής Λέσχης, τρέφουμε, ασχέτως
σωπικής γνωριμίας ή φιλίας, μεγάλη
θαυμασμό και εκτίμηση για τον
άνθρωπο που προτίθεται σήμερα
Ε.Ο.Τ., σαν Γενικός Γραμματέας
Πιστεύουμε πως είναι συγχρόνως
λόγος και ρεαλιστής. Ξέρει να δρα-
μολογεί, αλλά και να πραγματοποιεί
Λάτρης της Ελλάδος, γνωρίζει κα-
γωνία της, με τις ομορφίες της και
τα προβλήματά της, είναι δέ πεπι-
ραμένος όσο κανείς άλλος στα του-
ριστικά θέματα, γιατί έδουλεψε για τόν
ελληνικό τουρισμό πολύ πριν υπάρξει
ο Ε.Ο.Τ. Στην σημερινή του θέση,
πλαισιώνεται από συνεργάτες, των
ποιών την άφοσίωσι στη δουλειά των
τόν ένθουσιασμό και την υπεράδραση
έργατικότητα θαυμάσαμε όλοι. Άς
τους περιβάλλουμε με την αγάπη μας
και την εμπιστοσύνη μας, για να τού-
δοησώμε να ολοκληρώσουν τó χρη-
μο έργο τους. Λάθη θά έγιναν άσφαλ-
πολλά, αλλά αυτά χάνονται μπροστά
στο μέγεθος των δσων συντελέσθηκαν.
κάποτε πρέπει να έχη κανείς φαντα-
σία και να βλέπη μακρότερα από τó
στενό σήμερα. Χρειάζεται να ξαδ-
με θάρρος, για να κερδίση άργότερα
Ο φειδωλός σπόρος θά φέρη, είμαι
βέβαιη, πλούσια συγκομιδή, αν υπο-
ρέση να ζήσει.

Αθήνα

ΠΑΛΛΑΟΥ ΜΑΝΟΥ

πρῶτο
στὴν
προτίμησιν !

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
SIEMENS

ΜΕ ΤΕΛΕΙΟ
ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟ

- ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΥΜΠΑΝΟΥ
- ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΣ 5 ΚΙΛΑ
- ΒΑΖΕΤΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ
ΚΑΙ ΠΛΕΝΕΙ ΣΤΡΑΓΓΙΖΕΙ
ΜΟΝΟ ΤΟΥ

Η ΤΕΧΝΙΚΗ SIEMENS ΕΓΓΥΑΤΑΙ

DIOLEN

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

Diolen
POLYESTER FIBRE

Προϊόν της
Vereinigte Glanzstoff Fabriken A. G.
Δυτικής Γερμανίας

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ ΥΙΟΙ - Π. ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ 7

Νά κάτι, πού θα σάς γεμίσει χαρά και ικανοποίησι. Μιά φούστα ανάλαφρη σε ώραία σχέδια και χρωματισμούς αναλλοιώτους πού τ'ο πλισσάρισμά της δέν χαλά ποτέ.

"Ένα πανταλόνι από άνθεκτικό ύφασμα, πού κρατά την γραμμή του, δέν τσαλακώνεται και δέν χρειάζεται σιδερώμα.

Η κομψότης εξασφαλίζεται πάντοτε μέ τ'ο DIOLEN

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΚΛΩΣΤΟΨΑΝΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΑ Α.Ε.

Ας συμβουλευθούμε **ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ**

Κράμπες τῶν ποδιῶν

Πολλοί ξυπνοῦν κάπου - κάπου ἀπό ένα θαθὺ εὐχάριστο ὕπνο μέ μιὰ ξαφνική κράμπα στοὺς μῦς τῆς κνήμης. "Όσοι τὸ παθαίνουν αὐτό, θὰ ξέρουν πόσο δύνατοί εἶναι οἱ πόνοι. Ἡ διάρκεια τῆς μπορεῖ νὰ μὴν ὑπερβαῖν τὰ λίγα λεπτά, ὅταν ὅμως τὸ φαινόμενο ἐπαναλαμβάνεται

ΑΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

συχνά, εἶναι φυσικό ν' ἀρχίσουμε νὰ ἐνοχλούμεθα καὶ νὰ ἀνησυχούμε. Τὸ ἴδιο ὁδυνηρὲς καὶ ἐνοχλητικὲς εἶναι καὶ οἱ κράμπες πού παθαίνουμε ὅταν εἴμαστε ξυπνητοί. Εἶναι αὐτὸ ένα ἀπὸ τὰ συνηθισμένα παθήματα τῶν ἀθλητῶν. Στὸ κολύμπι ένα τέτοιο ἐπεισόδιο μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἐπικίνδυνο.

Τὰ αἷτια

Οἱ κράμπες προκαλοῦνται ἀπὸ ένα σπασμὸ ἢ στένωση τῆς ἀρτηρίας πού τροφοδοτεῖ μέ αἷμα καὶ ὀξυγόνο τοὺς μῦς τῶν κνημῶν. Οἱ αἰτίες εἶναι πολλές. Στους ἡλικιωμένους ἡ ἀρτηριοσκλήρωση εἶναι ένα ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἐμπόδια τῆς κανονικῆς καὶ γρήγορης ροῆς τοῦ αἵματος.

Μία ἄλλη αἰτία κάπως παράξενη εἶναι ἡ καταγωγή ἀπὸ τὴν κεντρικὴ Εὐρώπη, πού προδιαθέτει στὴν λεγόμενη "ἀσθένεια τοῦ Μπύργκερ", ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ γιατροῦ πού ἀσχολήθηκε πρῶτος μέ τὰ συμπτώματά της. Τὰ ὅττωμα πού πάσχουν ἀπὸ τὴν ἀσθένεια αὕτη εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητα στὸ κρύψισμα.

Υπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλες ἀπλούστερες αἰτίες. Σεντόνια πού εἶναι τυλιγμένα πολὺ σφικτὰ κάτω ἀπὸ τὸ στρώμα καὶ ἐμποδίζουν τὴν κίνηση. Καλτοσοδέτες πού περιορίζουν τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Ἀκόμη καὶ τὰ στενά παπούτσια μπορεῖ νὰ εἶναι ὑπεύθυνα γιὰ κράμπες τῶν κνημῶν.

Στις περισσότερες περιπτώσεις οἱ νυκτερινὲς κράμπες εἶναι μάλλον ἐνοχλητικὲς παρὰ σοβαρές. "Όταν ὅμως ἐπαναλαμβάνονται πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ καὶ νὰ ἐντοπισθῇ ἡ αἰτία. Δέν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἀμεληθῶμε.

Τὸ πόδι ὀνειρεύεται
Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἔχουν ένα σωρὸ ἰδέες γιὰ τοὺς

λόγους καὶ τὴν θεραπεία τῆς νυκτερινῆς κράμπας. Μερικὲς εἶναι σωστὲς, ἄλλες ὅμως ἀνηκούν στὸ βασίλειο τῆς δεισιδαιμονίας καὶ τοῦ κομπογιαντισμοῦ. Σὲ ὠρισμένες περιοχὲς τῆς Ἀμερικῆς θὰ σὰς πούν: "Τὸ πόδι σας εἶδε ένα κακὸ ὄνειρο καὶ θέλησε νὰ ξυπνήσῃ".

"Όταν σὰς ξυπνήσῃ μιὰ ὀδυνηρὴ κράμπα μὴν κτυπάτε, μὴν γροθίζετε τὸ πονεμένο πόδι σας. Μὴν τὸ τινάζετε. Ἀρκετὰ ὑποφέρει ἀπὸ τὴν κράμπα. Δοκιμάσετε καλύτερα νὰ περπατήσετε σιγὰ ἢ νὰ τοῦ κάμετε ένα ἐλαφρὸ μασσάζ. Σὲ λίγο θὰ περάσῃ ὁ ὑπεύθυνος σπασμὸς τοῦ αἰμοφόρου ἀγγείου. Γενικά ἂν ἐσεῖς φερθῆτε μαλακά, τὸ ἴδιο θὰ φερθῇ καὶ ὁ σπασμὸς.

"Αν ἐπιμένῃ ὁ πόνος θὰ ἀνακουφισθῇτε τυλίγοντας τὴν κνήμη μέ ὑγρὲς, ζεστὲς πετσέτες. Τελευταία, δόσεις κινήσης, σύμφωνα μέ τῆς ὁδηγίες τοῦ γιατροῦ, πρὸ τῆς κατακλίσεως, φαίνεται νὰ προλαμβάνουν τῆς συχνῆς κράμπες.

Γιὰ ὅλες τῆς κράμπες εἶναι φρόνιμο νὰ συμβουλευθῆτε τὸν γιατρό σας. Φάρμακα καὶ ἡ κατάλληλη ἀσκηση μπορεῖ νὰ ἐλαττώσουν τὴν συχνότητα καὶ τοὺς πόνους. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀνησυχία, εἶναι σχεδὸν βέβαιο ὅτι θὰ σὰς ἀνακουφίσῃ μιὰ προσεκτικὴ ἱατρικὴ ἐξέταση.

★
● Ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία τοῦ δρος Ἀστέρ Κόλμαν:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μετὰ ἀπὸ ένα σοβαρὸ τραῦμα, ὁ σύζυγός μου παρουσίασε θρόμβωση τῆς κνήμης καί, ὅταν ἔγινε σχεδὸν καλά, ἔπαθε ἐμβολὴ τοῦ πνεύμονος. Ὑπάρχει σχέση μεταξύ τῶν δυὸ καταστάσεων; Κα Σ.Τ., Ἰλλινόϊς

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ἀγαπητὴ κυρία, ἕνα σοβαρὸ τραῦμα στὴν κνήμη προκαλεῖ σχεδὸν πάντα κάποια βλάβη στὰ αἰμοφόρα ἀγγεῖα. "Όταν προκληθῇ βλάβη στὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα τῶν ἀγγείων, μπορεῖ νὰ δημιουργηθῇ ἕνας θρόμβος, ἴσως καὶ σὲ σημείον πού ἀπέχει ἀπὸ τὸ μέρος τῆς βλάβης. "Όσο βελτιώνεται ἡ κατάσταση, ὁ θρόμβος ἀπορροφᾶται καὶ τὸ αἰμοφόρο ἀγγεῖο, φλέβα ἢ ἀρτηρία, ἐπανέρχεται στὴν κανονικὴ λειτουργία του. Εἶναι ὅμως δυνατόν, κατὰ τὸ στάδιο τῆς θεραπείας, νὰ ἀποσπασθῇ ένα μέρος τοῦ θρόμβου καὶ νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος σὲ ἄλλο μακρινὸ ὄργανο τοῦ σώματος, πού συχνά εἶναι ὁ πνεύμων. Ἡ ἐπιστῆμη ἔχει πραγματοποιήσει σημαντικὲς προόδους στὸ πρόβλημα τῆς προλήψεως τῆς θρομβώσεως.

ΔΙΑΛΕΞΑΤΕ ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΤΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Τὴν πόλιν τοῦ Φωτός καὶ τοῦ Κάλλους

Ἡ παρισινὴ περίοδος μέ ὅλα τῆς τὰ θέλητρε, ἔφθασε.

Γιὰ νὰ πᾶτε στὸ Παρίσι, ἡ AIR FRANCE σὰς προσφέρει ποικιλία δρομολογίων.

Εἶσδε βιαστικός; 9 πτήσεις ἀνευ σταθμοῦ, μέ CARAVELLE ἢ BOEING συνδέουν ἐβδομαδιαίως τὴν Ἀθήνα μέ τὸ Παρίσι, σὲ 3 ὥρες περίπου.

Μία ἐπείγουσα ὑπόθεση στὸ Μιλάνο; Μπορεῖτε νὰ πᾶτε κατ' εὐθείαν 3 φορές τὴν ἐβδομάδα καὶ νὰ συνεχίσετε γιὰ τὸ Παρίσι, μέ μιὰ ἀπὸ τῆς πολυάριθμες καθημερινὲς πτήσεις.

Κι' ἂν δέν γνωρίζετε τὰ θέλητρε τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, ἡ AIR FRANCE σὰς δίδει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῆτε τὴν Νίκαια ἢ Μασσαλία μέ τὸ ἴδιο εἰσιτήριο.

AIR FRANCE

Τὸ μέγαλύτερο ἀεροπορικὸ δίκτυο τοῦ κόσμου

à Votre Service

ΑΘΗΝΑΙ-ΠΑΡΙΣΙ-ΑΘΗΝΑΙ δρχ. 5.922

(ἐκδρομικὸν εἰσιτήριο, ἰσχύος 1 μηνός, θέσις τουριστικὴ)

ΑΠΕΥΘΥΝΘΗΤΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ἢ AIR FRANCE - ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4 - ΤΗΛ. 233.561-4

ΕΝΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

AIR FRANCE

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

EIKONEΣ

ΔΥΟ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ
ΔΩΡΑ

ΠΡΩΤΟ ΔΩΡΟ
2 ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΑΘΗΝΑ - ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ
2 ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΑΘΗΝΑ - ΠΑΡΙΣΙ

Η 'Αεροπορική εταιρία «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ» σε συνεργασία με τις «ΕΙΚΟΝΕΣ» προκηρύσσει πανελλήνιο διαγωνισμό με θέμα την αναγνώριση 12 φωτογραφιών.

Σε κάθε τεύχος των «ΕΙΚΟΝΩΝ» από 5 - 26 Νοεμβρίου 1965 θα δημοσιεύονται τρεις φωτογραφίες. Κάτω από κάθε φωτογραφία θα υπάρχουν 5 απαντήσεις από τις οποίες ο διαγωνιζόμενος θα πρέπει να διαλέξει την σωστή.

• Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στον διαγωνισμό θα είναι ελεύθερη για όλους τους Έλληνες πολίτες, εξαιρουμένου του προσωπικού της «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ», των αντιπροσώπων αυτής, καθώς και του προσωπικού των εκδόσεων (Βλάχου - Λούνδρα) και των στενών συγγενών αυτών.

• ΚΑΘΕ συμμετέχων στον διαγωνισμό μπορεί να αποστείλει ένα μόνο δελτίο συμμετοχής, στο οποίο θα αναγράφονται οι αριθμοί των όρθων απαντήσεων για όλες τις φωτογραφίες που θα αποτελέσουν το θέμα του διαγωνισμού.

• ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ του δελτίου συμμετοχής θα δημοσιευθεί στις «ΕΙΚΟΝΕΣ» της 26ης Νοεμβρίου μαζί με τις 3 τελευταίες φωτογραφίες του διαγωνισμού.

• ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ συμμετοχής θα συμπληρωθούν ιδιοχείρως από τους συμμετέχοντες στον διαγωνισμό και θα παραδίδονται εντός κλειστού φακέλου ή θα ταχυδρομούνται στο ειδικό γραφείο του διαγωνισμού, μετά την 26η Νοεμβρίου. 'Επί του φακέλου θα αναγράφονται οι ενδείξεις: Διαγωνισμός «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ» - «ΕΙΚΟΝΩΝ», Σωκράτους 57, 'Αθήναι 101.

• ΟΙ ΦΑΚΕΛΟΙ αυτοί θα ανοιχθούν παρουσία ειδικής επιτροπής μετά την λήξη της προθεσμίας συμμετοχής στον διαγωνισμό και θα επακολουθήσει βαθμολόγηση των απαντήσεων και ανακήρυξη των νικητών.

• ΝΙΚΗΤΑΙ του διαγωνισμού θα είναι εκείνοι οι οποίοι θα θρούν τις σωστές απαντήσεις και για τις 12 φωτογραφίες που θα δημοσιευθούν στα τεύχη των «ΕΙΚΟΝΩΝ» της 5ης, 12ης, 19ης και 26ης Νοεμβρίου 1965. Μεταξύ αυτών θα γίνει κλήρωση για την απονομή των επάθλων του διαγωνισμού.

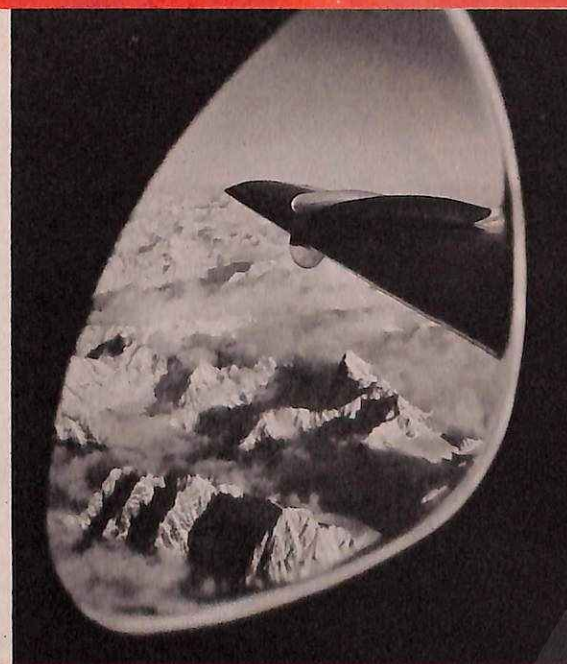
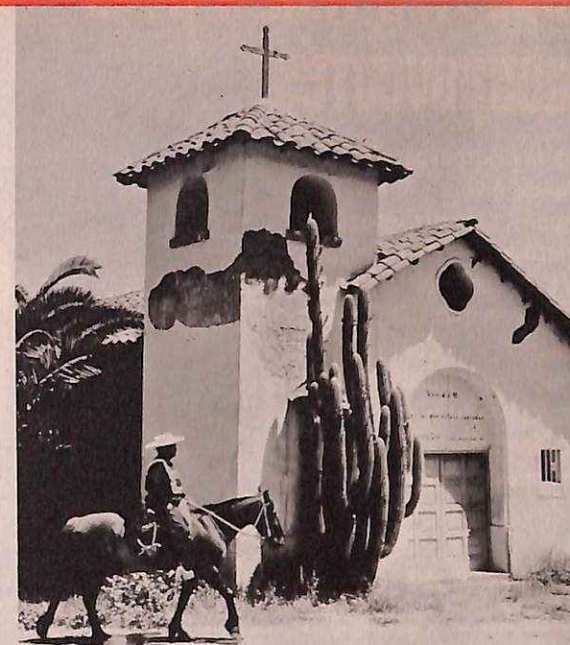
• ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στην κλήρωση θα είναι δυνατή για μία μόνο φορά, μόνο για το ίδιο πρόσωπο και με ένα μόνο δελτίο. 'Η τυχόν αποστολή περισσότερων του ενός δελτίου για το αυτό πρόσωπο θα καθιστά άκυρα όλα τα δελτία.

• ΕΠΑΘΛΑ: 1ος νικητής 2 εισιτήρια ΑΘΗΝΑΙ - Ν. ΥΟΡΚΗ
2ος νικητής 2 εισιτήρια ΑΘΗΝΑΙ - ΠΑΡΙΣΙ

• ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Τα εισιτήρια πρέπει να χρησιμοποιηθούν εντός ενός έτους και δεν μεταβιβάζονται σε τρίτους.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Α' - 'Ερώτηση: Σε ποιά χώρα από αυτές που εξυπηρετεί η ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ υπάρχει αυτή η μικρή εκκλησία;

- ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 Μεξικό
2 Χιλή
3 'Ισπανία
4 Βραζιλία
5 Πορτογαλία

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Β' - 'Ερώτηση: 'Αναγνωρίσατε το αεροπλάνο που έχει φινιστρίνια σαν αυτό της φωτογραφίας.

- ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 Κομήτης
2 Κορβαίρ 880
3 Καραβέλλα
4 D. C. 8
5 Μπόϊνγκ 707

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Γ' - 'Ερώτηση: Αυτή η φωτογραφία δημοσιεύθηκε σε ένα τεύχος των «ΕΙΚΟΝΩΝ». Μπορείτε να μας πείτε ποιάς εθνικότητας είναι η χορεύτρια;

- ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 Βουλγαρικής
2 Σερβικής
3 'Ελληνικής
4 Ρωσικής
5 Πολωνικής

εδω διαστημα!.. η A.M.η μοδα σας θελει υοσμοναυτες....

Φανερά επηρεασμένα από την αστροναυτική διάθεση της μόδας, τα πλεκτά Όρλόν δίνουν μια καινούργια πνοή στο ανδρικό ντύσιμο... Ζεστές αποχρώσεις, γεωμετρικές τάσεις, σχήματα γιγαντιαία, ασύμμετρα, αλλά και πλέξεις λεπτές με άπιστευτη χρωματική τελειότητα, συνθέτουν τη κοσμοναυτική προσταγή της φετινής μόδας των πλεκτών... Όρλόν... Φέρνει την αλλαγή που τόσο περιμένατε... Όρλόν... Το εύνοούμενο νήμα της Ιταλικής και γαλλικής «ώτ κουτύρ», που με τις έντυπωσιακές επιτεύξεις του προσδίδει μια μυστηριώδη εξάκοσμη προσωπικότητα στον άνδρα του '65...

* ORLON ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ DUPONT ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΥΛΙΚΗ ΥΦΑΣΙΜΗ ΥΛΗ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ STUDIO «ΑΛΙΚΗ»

CREATION - ΠΩΛΗΣΙΣ *Athénée*

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

χρυσόλευκον ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

OP 31/65 M

Orlon®

DUPONT ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΨΗΜΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

★ ΚΑΣΤΑΝΑ!.. Πόσα χαρίσματα έχουν... Έκτος από την ζεστή παρηγοριά που προσφέρουν στον δρόμο, προσφέρονται για πουρέ, για κομπόστα, για γλυκό, ακόμη και για μία θαυμάσια (ισπανικής καταγωγής) σούπα!

★ «ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ οικογένεια, άναχωρούσα, πωλεί...». Καμμιά φορά πηγαίνω στις «έκποιήσεις» αυτές. Μια στις δέκα είναι αθένητική. Οι άλλες ένένα «έκποιούν» ελληνικώτατα είδη, έλεεινης ποιότητας, σε ύψηλές τιμές. Καλύτερες εύκαιρίες προσφέρουν όλα τα καταστήματα!..

★ ΘΑΥΜΑΣΑ μια συμπαθεστάτη Αθηναία, την Κα Μαρ. Βίκτωρος Μιχαηλίδη, που βάφτιζε τελευταίως ένα κοριτσάκι... Απήγγειλε ολόκληρο το «Πιστεύω» απ' έξω, καθαρά, σοβαρά και ώραία... Πόσες μπορούμε να το κάνουμε!..

★ ΞΙΔΙ!... λεμόνι... αυγό... μπύρα... Όλα τα έχουν βάλει, με διάφορους σκοπούς, οι γυναίκες στα μαλλιά τους... Έλεγε τό... γάλα. Έφθασε και αυτό. Διαβάζω ότι μια μεγάλη ξένη φίρμα, «Ινέκτο», λανσάρει το «Milk - bleach», μια σκόνη που ξανθαίνει τα μαλλιά... και που διαλύεται με γάλα!

★ «SUPERBALL»... νέο εύρημα - παιχνίδι, χαλάει κόσμο στην Αμερική... Τοπάκι μικρό, αλλά με κρυφές χάρες, κάνει ένα άπιθανο «γκέλ» και δίνει εύκαιρία σε νέα παιχνίδια και γυμναστικές...

★ ΜΠΟΥΤΙΚ... έτοιμασε νόστιμα στηρίγματα για περρούκες! Έκατοντάδες Αθηναίες τις έχουν ανάγκη - θα αγοράσουν και για τον εαυτό τους, και για δώρα...

★ ΕΝΑ από τα ωραιότερα γλυκά του κουταλιού... Στην ουσία, στην όψη: Μπλεντές κυδώνι, λαμπερή και απολαυστική κουταλιά! Είναι τώρα ή εποχή του. (Αν και παλιές Αθηναίες, δεν κάνουν γλυκό κυδώνι, καμμιάς μορφής, πρίν... βρέξη. Τότε μόνο, λένε, είναι τα κυδώνια τρυφερά!)

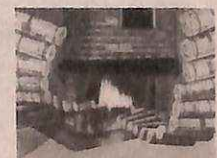

★ ΙΣΩΣ ή πιο διαδεδομένη μαγειρική άνορθογραφία, που βρίσκει θέσι στα πιο γαλλόφωνα μενύ (άκομη και σε πρεσβείες): Pommes de terre en «robe de chambre», ενώ είναι: en robe de champs — όχι με ρόμπα της κάμαρας, αλλά με φόρεμα του άγρου... Με την φλούδα τους!

Έγατητή Βέρα!

Τα χάριτνα κούτσουρα από σφιχτοδιπλωμένες έφημερίδες για τα οποία έγραφε στο περασμένο τεύχος είναι συνηθέστατα στην Αμερική... Όχι μόνο οι νοικοκυρές τα φτιάχνουν, αλλά και τ' αγοράζουν, έτομα. Σου στέλνω ένα απόκοσμα περιοδικό, για να πεισθής!

Έλληνοαμερικανίς (άπλή και άγνωστη νοικοκυρά...)

Make Logs From Newspapers "1"
Roll your own fire "wood" at no cost! Easy-to-use Log Roller turns a folded stack of newspapers into a compact solid-core cylinder that burns as long and evenly as dried wood... smokeless because air circulation passages are formed as they're rolled. Money-back guarantee! LOG ROLLER (12 Log Ties included), \$1.79. LOG ROLLER TIES PACK (100), only \$1. Postpaid. Order direct by mail from Sunset House, 436 Sunset Building, Beverly Hills, Calif.

Εύχαριστώ! Η εμφάνισις του πρώτου γράμματος μου προέβησε μεγάλη χαρά! Β.

★ «ΠΟΣΟ άκριβο είναι το πιο άκριβο φόρεμα στις Αθήνας;» ρωτούσε ξένη, ένδιαφερομένη για ελληνική μόδα. Όταν της είπαν ότι δεν ξεπερνάει τις 6.000 δρχ., τα 200 δολάρια, το θήκε πάμφθονο! Γιατί όχι; Η «ελληνική» μόδα στην Αμερική έχει διαφορετικές τιμές - μοντέλα του Παλανού ή του Εύαγγελίδη άρχίζουν από 1.000 δολάρια!

★ ΖΗΤΩ κάποιον να μου πλέξη πανέριο, ψάθινα. Μικρά και μεγάλα. Γνωρίζει κανείς καμμιά καλή διέθυνσι;

★ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ... που θέλετε να προσδεύσετε στην ζωή! Στις κοσμικές συγκεντρώσεις... θυσιαστήτε λίγο και πλησιάστε τους ηλικιωμένους. Πρώτον, ίσως τους θρήτε ένδιαφέροντες. Δεύτερον... ίσως κάποτε τους ανακαλύψετε χρήσιμους!

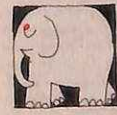
ΝΕΑ... ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ...

★ ΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ και ή Βασίλισσα - Μήτηρ, και ή Ειρήνη δεν φορούν καπέλο όταν ταξιδεύουν; Δεν φοδούνται έναν δυνατό άνεμο, που θα τις έμφάνιση στις φωτογραφίες άντιαισθητικά άκέντιστες;

★ «ΝΑΚ»... Τό είδατε; Τό τρελλό φίλμ, με τα τρελλά παιδιά και τα τρελλά τεχνικά εύρηματα; Πάντως, ή λέξις καθιερώθη. Έχεις τό «νάκ»; Είσαι μοντέρνα!...

★ ΤΖΑΜΠΕΡ... μάλλινα έμπριμέ, με μικρά σχέδια, και κάλτσες άσσορτί - νοστιμάτατο «άνσάμπλ» για νέες ή νεάζουσες έιδα στην νέα, κομψότατη «Κοντεσσίνα».

★ ΜΙΚΡΑ ΜΙΣΗ... Τό τσατσάράκι, που μεταχειρίζονται δημοσία κυρίες... αλλά και κύριοι!

★ «ΘΕΛΕΤΕ» άδυνατίσετε δύο κιλά σε ένα λεπτό; Έλεγε μια έξυπνη γυμναστρια. «Σταθήτε μπροστά σ' ένα καθρέπτη και... ίσια τό κορμί! ΜΕΣΑ ή κοιλιά! Ψηλά τό κεφάλι!» Και είχε άπολύτως δίκιο. Η κακή «άφισμένη» στάσι παχαίνει περισσότερο από τα κιλά...

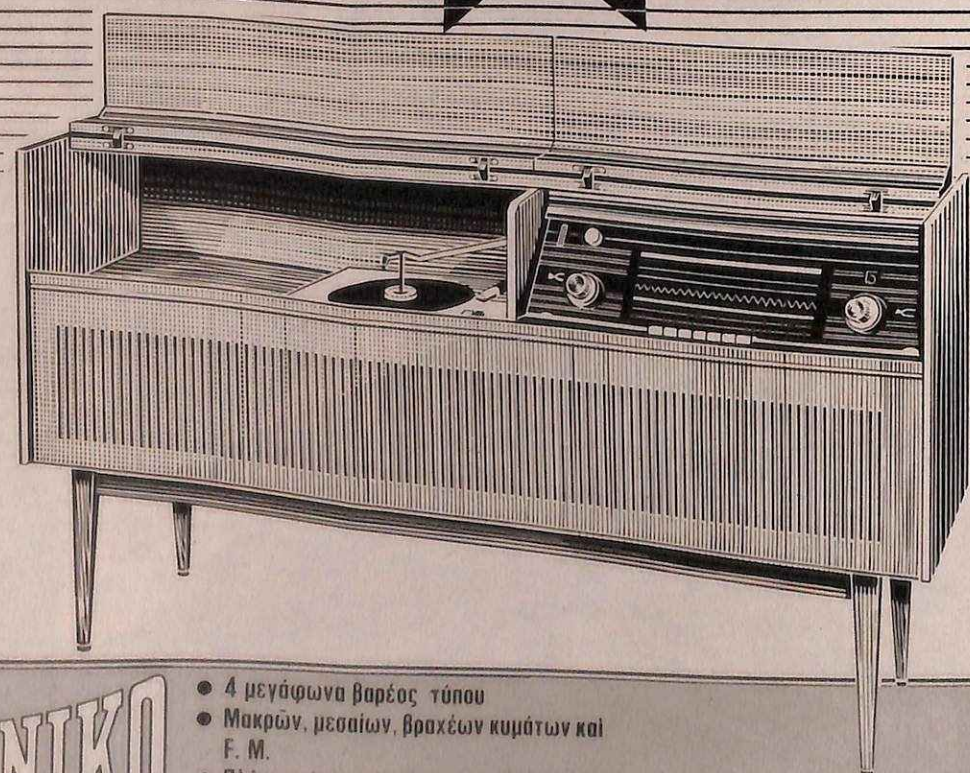
★ Η «ΑΤΤΕΛΙΚΗ» των Αγγέλων και των... διαδολων είναι γοητευτική, διότι είναι όχι μόνο ώραία, αλλά και έξυπνη! Πρακτικά, λογικά, έξυπνη! Με όλο που ή ήθικη της είναι κάπως έλαστική, οι δικαιολογίες της είναι πάντοτε πειστικές. Να δώμε τώρα πώς θα τα δγάλη πέρα ή δική μας Κατερίνα!

★ ΚΑΡΩΤΑ φρέσκα, δγήκαν μόλις στην αγορά. Έπωφελήθητε, τώρα που είναι τρυφερά, και όχι σαν ρόζ έύλα όπως τό καλοκαίρι... (Ωμά με λίγο αλάτι, κόβουν την βρεξι... και προσφέρουν πολύτιμες διταμίτες άνευ θερμίδων!)

★ ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ... «Δέν μπορείτε να έχετε την άπαίτησι να είναι ό γάμος διασκεδαστικός. Αν ήταν, ό Νόμος δεν θα τον προστατευε και ή Έκκλησία δεν θα τον εύλογούσε» (Σ. Μάμ).

Βέρα

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΣ ΓΙΑ ΤΑ 35 ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΟ

- 4 μεγάφωνα βαρέος τύπου
- Μακρών, μεσαίων, βραχέων κυμάτων και F. M.
- Πλήρως εφωδισμένοι δύο λήψιν στερεοφωνικών εκπομπών F. M.
- Με αυτόματον ρυθμισιν συχνότητας.
- Χωριστοί ρυθμιστοί τόνου.
- Απόδοση ήχου υψηλής πιστότητας
- Πολυτελές ξύλινον έπιπλον εκ καρυδιάς

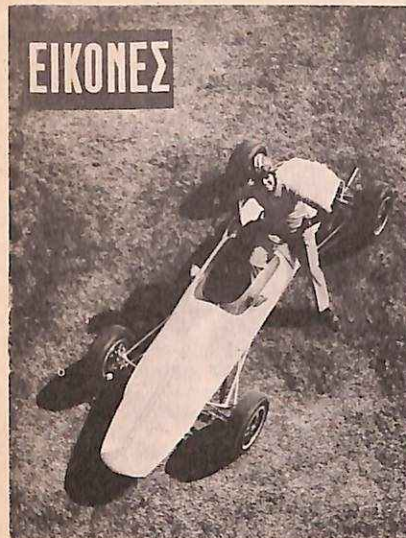
μόνον με δραχ.

9.900

... και είναι PHILIPS

ΕΙΚΟΝΕΣ

Προσκύνημα στον Γολγοθά

ΣΕΛΙΔΕΣ 24 - 31

Η επίσκεψη της Βασιλίσσης - Μητρός Φρειδερίκης και της πριγκίπισσας Ειρήνης στην Ιορδανία, όπως την παρουσιάζει η άπεσταλήμενη μας Κ. Μ. Καραβία

Ο Νουρέγιεφ κ' η Φοντέυν...

ΣΕΛΙΔΕΣ 44 - 49

...ώς Ρωμαιοί και 'Ιουλιέττα κατακτούν και την όδον, στην ταινία που γυρίζεται τώρα, με συνεργασία του 'Ελληνος σκηνογράφου Νίκου Γεωργιάδη.

Η «Μπιεννάλε» και ο ΚΥΡ

ΣΕΛΙΔΕΣ 60 - 63

Πώς είδαν την «Μπιεννάλε» οι επισκέπτες και πώς είδε ο ΚΥΡ τους επισκέπτες... Πρωτότυπο φωτοσκιτισμοεπορτάζ!

10 λογοτέχνες άπαντοῦν

ΣΕΛΙΔΕΣ 64 - 66

Οι κ.κ. Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, Γ. Θεοτοκάς, Α. Τερζάκης, Κ. Πολίτης, Α. Καραντώνης, Π. Χάρης, 'Απ. Σαχίης, Σ. Πλασκοβίτης, Μ. Δημάκης και Β. Βασιλικός άπαντοῦν στην έρευνα των «Εικόνων» σχετικά με το κοινωνικό χρέος των πνευματικών ανθρώπων

Τα νέα άναγνώσματα

Και από σήμερα, χωρίς στις μεγάλες περιλήψεις, μπορείτε να παρακολουθήσετε άμεσα τα νέα άναγνώσματα: «ΚΑΤΕΡΙΝΑ» σελίδες 55 - 59, «Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ» σελίδες 68 - 71, καθώς και την «ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ» σελίδες 80 - 81

Την πρώτη τουλέττα της έπδεικνυει η Φίονα Κάμπελ πού, μετά το διαζύγιο της από τον θάραντο Τύσσελ, έπεφάσισε να ξαναγυρίσει στο παλιό της έπαγγελμα της μονιέκν. Στις σελίδες 50 - 53, πέντε άριστοκράτισσες μονιέκν έπιδεικνύουν την νέα μόδα

ΤΟ ΣΠΟΡ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

ΕΙΣΒΑΛΛΕΙ

Ένας έντυπωσιακός και δημοφιλής οδηγός, με ένα γοητευτικό άμάζι: Η «Λόλα Ντέ Κά Βέ» είναι το νέο άπόκτημα του πρωταθλητού Γιώργου Ραπτόπουλου. Το θαύμασαν για πρώτη - και ίσως για τελευταία - φορά οι θεαταί του γκραν - πρι Τατοίου. Τώρα ο Ραπτόπουλος σχεδάζει να πάρη την «Λόλα» και να χαρίσει το ταλέντο και την τόλμη του σε ζένες πίστες. Ίσως σε λίγο να είναι ανάμεσα στα διασημότερα όνόματα της Εύρώπης (Φωτ. έξωφύλλου Κ. Πασκαλίδη)

‘ΑΛΛ’ ένας θαυμάσιος άγωνιστής έγκαταλείπει

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 524 ΕΤΟΣ ΙΑ' • 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Γραφεία: 'Αθήναι, Εωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύνσεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366. Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγγελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμάι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

‘Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

‘Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Δαμπρίας

‘Αρχισυντάκτης: Δημήτριος Παπαναγιώτου. ‘Αρθρογράφος: Θεοφύλ. Παπακωνσταντίνου. ‘Επί της έλης: Κωνσταντίνος Βεντίκος. ‘Επιμελήτης έκδόσεως: Φυ. Φωαντίσκας

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος ‘Αναγνωστάπουλος, Φέντυ Γεωμανός, Θέμος Δασκαλόπουλος, ‘Ελένη Δουκίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραβία, Μ. Κοτσαμάνη, ‘Αλ. Κοτζίος, Ι. Λάμπας, Ν. Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παροικουαίδης, Ροζίτα Σάκου, ‘Ανδρέας Φωαντιάς, Ι. Χατζησαγγάνης, Σ. Χατζηγεωργιάδης

Χρ. ‘Αλοάκης, Στέλ. ‘Αστεριάδης, Νικόλ. Βαλαβανίδης, Δ. Βόγλης, Α. Βοδοβουλής, Ι. Γρίκας, Α. Δισμαντόπουλος, Γ. Δρόσος, Α. Καλαμαράς, Θ. Κασής, Ε. Κόλλιας, Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μαρκάκης, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκούσης, Α. Χωφής, Κ. Ψαλτίδης, Β. Ψυράκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σκουλάς, Ι. Κυριακόπουλος, Θ. Παγκαλίδης, Φρ. ‘Αλτουβάς, Δ. Αουλαβίτης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμάνλης, Π. ‘Ασμετάκουλος, Κ. Πασκαλίδης, Δ. Παναδημας, Α. Λουζίδης

Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φίλαρος ('Οδός ‘Αγχιλάου, άριθμός 28, ‘Αθήναι)

Ο «Καμικάζι» φεύγει. ‘Ο Γιώργος Ραπτόπουλος σκουπίζει τα χέρια του από τα λάδια και τις μούτζουρες των ελληνικών άγώνων και έγκαταλείπει για πάντα τους συναθλητάς του. Με μια πίκρα, ίσως. Χαρίς θυμους και άπειλές - δεν ταιριάζουν καθόλου στον άπλοϊκό χαρακτήρα του. ‘Αλλά με μια πίκρα για όλους τους κυρίους που φτιάχνουν τους άγώνες, για όλους τους κυρίους που τον άνάγκασαν να έγκαταλείψη. ‘Ραπτόπουλος άμπαντονέ». ‘Οριστικά. Τώρα πού ο δημοφιλέστερος, ο πιδ έντυπωσιακός οδηγός των φτωχών και μίζερων άγώνων στην χώρα μας φεύγει, είναι καιρός να σκεφτούμε τί χάνουμε. Και τί κερδίζουν οι ξένοι. Γιατί ο «Καμικάζι», πού ένθουσίαζε μέχρι τώρα τον κόσμο στις ντόπιες πίστες, δεν πρόκειται να άφήσει τον κίνδυνο και την καρριέρα του. Θα πάρη την «Λόλα» και θα φύγη για την ‘Ιταλία. Μακριά από μικροκακίες και συμπλέγματα, να άναζητήσει την τύχη, την έπιτυχία ή την άποτυχία, σ’ ένα καθαρό άγωνιστικό περιβάλλον.

«Βαρέθηκα»

Μου το είπε καθαρά, δήχοντας λιγάκι, για να καθαρίσει την δραχνιασμένη φωνή του. Μου το είπε με συγκίνηση πού δεν ήθελε να φανή, αλλά πού δεν προσπάθησε επίμονα να κρύψη: «Εγώ δεν μπορώ πια να τρέξω στην ‘Ελλάδα, είπε. Θα κοιτάξω την δουλειά μου στην ‘Ιταλία. Έδώ κουράστηκα. Βαρέθηκα. Πικρήθηκα, σιχάθηκα, πές το όπως θέλεις». ‘Ο «Καμικάζι» μιλάει κοφτά, με σύντομες προτάσεις, ρωτάει πολλές φορές τον έαυτό του. Πίσω από την γνήσια φλέβα του ρίσκου, του δυνατού οδηγού, κρύβεται ένα άπλο παιδί, πού άμφιβάλλει για όλα - εκτός από αυτά πού πιστεύει. Είναι κάτι σαν τον Τζιμ Κλάρκ ο Ραπτόπουλος. ‘Ο πατέρας του άνακατεύονταν με τ’ αυτοκίνητα. ‘Ο Γιώργος μεγάλωσε μ’ αυτά. Μηχανές, γρανάξια, μπουζί αντιπροσώπευαν γι’ αυτόν, από τότε πού ήταν μικρός, κάτι περισσότερο ίσως από τα διδύλια και την άριθμητική...

Ο ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ όπως άκριβώς έμφανίσθηκε στο «Ράλλυ ‘Αντίκα», του οποίου και άνεδείχθη νικήτης

Ἡ ἐπίδοσή του στὸ σπορ τοῦ αὐτοκινήτου εἶναι μιὰ οεὶρὰ ἀπὸ νῖκες καὶ βραβεῖα

Δὲν ἦταν λίγες οἱ φορές πού οἱ δικοί του τὸν ἔκαναν «σακατωδὲς» νὰ ἀφήνῃ τὰ μαθήματά του καὶ νὰ χαζεύῃ ὥρες ἀτέλειωτες στὰ συνεργεῖα. «Σπόρο περίεργος» τὸν ἔλεγαν οἱ μηχανικοί, πού τὸν ἔβλεπαν νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν δουλειά του καὶ νὰ ὑπερδύεται στὰ πόδια τους. Κι ὁ σπόρος μεγάλωσε κι ἄρχισε νὰ τρέχει μὲ μοτοσυκλέττα, σὰν τρελλὸς πιλότος ἀεριοθωμένου. Καθόταν στὸ τιμόνι τοῦ τζίπ — χωρὶς δίπλωμα ἀκόμη — καὶ πολλοὶ στὸν δρόμο ἄρχισαν νὰ φοβοῦνται ὅτι τὸ τζίπ ἐπρόκειτο νὰ διαλυθῇ.

Πάνω σὲ δύο ρόδες ἔκανε τὸ ἀγωνιστικὸ του ντεμποῦτο. Ἐτρεξε γιὰ πρώτη φορά σὲ ἡλικία 21 ἐτῶν. Μὲ μοτοσυκλέττα. Οἱ θεαταί, πού εἶδαν τὸν πρῶτο του ἐκείνου ἀγῶνα, δὲν μπορούσαν νὰ πουν μὲ σιγουριά ἂν ἦταν πρὶν ἐπικίνδυνος ἢ μοτοσυκλέτα ἢ ὁ Ραπτόπουλος.

Πάνω στὶς δύο ρόδες κράτησε μιὰ ἀγωνιστικὴ καριέρα πού ζήλησαν πολλοὶ καὶ πολλὰς φορές. Πρωταθλητὴς τῶν 55, τῶν 57, τῶν 58, τῶν 59. Παράλληλα, ἄρχισε νὰ κάνει ἀπιστίες

τὴν ἀγάπη του· μ' ἓναν καινούργιο ἔρωτα — τὸ αὐτοκίνητο. Μηχανικός ἀπὸ τοὺς λίγους πού ὑπάρχουν στὴν Ἀθήνα, ἔφερε τὰ «Μερσεντές» ὅσο κανεὶς ἄλλος. Κι ὅχι μόνο στὸ συνεργεῖο. Καὶ στὸν δρόμο, καὶ στὸν κίνδυνο.

Γιὰ πρώτη φορά ἔτρεξε στὸ ράλλυ «Μέγας Ἀλέξανδρος», τὸ 1956 μ' ἓνα «Μερσεντές 170S».

«Τί ἔκανες σ' ἐκεῖνο τὸν ἀγῶνα;», Σθῆναι νευρικά τὸ τσιγάρο, πολὺ θυμωμένος μὲ τὸν ἑαυτὸ του: «Δὲν τερμάτισα. Ἐγκατέλειπα ἀπὸ μηχανικὴ θλάση».

Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνιμος ἐφιέλτης του: Ἡ μηχανικὴ θλάση. Ἐνας ὁδηγὸς μὲ τὸ θάρρος τοῦ Ραπτόπουλου, πού στηρίζῃ τὴν ζωὴ του ἀκριβῶς στὸ λεπτὸ σημεῖο μεταξὺ θάρρους καὶ παραλογισμοῦ, δὲν μπορεῖ νὰ καταπιῇ τὴν ἀπογοήτευση τῆς μηχανικῆς θλάσης.

Μετά; Μετά, μὲ μιὰ «Μερσεντές 220S», ἔκανε ντεμποῦτο στοὺς ἀγῶνες ταχύτητας. Στὴν Πάριση (τὸ 1958), πικράθηκε ὅταν ἦλθε πέμπτος στὴν κλᾶση του, μὲ χρόνο 8.

ΤΟ «ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ» τοῦ Ραπτόπουλου. Ὅταν ὁ ἄριστος ὁδηγὸς δὲν τρέχει, ὁ θαυμάσιος μηχανικός, μὲ μπλούζα χειρουργοῦ, βελτιώνει τὸν δῆχρονο «Χάρο». Ἀπὸ τοὺς πρῶτους μηχανικούς τῆς «Βισμάς», ἐπεμβαίνει σὲ κάθε δύσκολη περίπτωσι, ἀλλὰ κυρίως μπουζουρίζεται μὲ τὸ δικό του αὐτοκίνητο, βελτιώνοντας τὸ κάθε μέρα καὶ περισσότερο.

τρία, πού λίγοι —ἐλάχιστοι— ἔλυνες ὁδηγοὶ κατέρωσαν νὰ δημουργήσουν, τὸν περιβάλλει, μ' αὐτὴν ζεστασιά πού εἶναι ἀπαραίτητη στὸν ἀγωνιστὴ. Μπαίνει στὸ συνεργεῖο γιὰ κοντρὸλ στὸ ράλλυ «Ἀκρόπολις» κι ὁ νεαρόκοσμος, πού ἔχει μαζευτῇ γύρω ἀπὸ τὴν Μόσ, τὸν Κάρλσον, τὸν Μακίεν, παρατὰ τὴν ξένα ἰνδάλματα, τὸν περικυκλᾷ ἀσφυκτικά, τοῦ ζητεῖ αὐτόγραφο. Ὁ Ραπτόπουλος κοκκινίζει. Λίγοι στὴν θέση του θὰ κοκκινίζουν. Αὐτὴ τὴν στιγμή, μέσα στοὺς συναγωναίους του, μέσα σ' αὐτοὺς πού τὸν κάνουν τὸν φίλο καὶ τὸν χειροκροτοῦν μπροστά του, στὰ δάχτυλα τοῦ ἐνὸς χειροῦ μετριοῦνται ἐκεῖνοι πού τὸν συμπαθοῦν πραγματικά. Οἱ ὑπόλοιποι τὸν φοβοῦνται, χαίρονται στὴν παραμικρὴ ἀτυχία του, τὸν μισοῦν χωρὶς ἀκριβῶς νὰ τὸν μισοῦν, καὶ εὐχόονται νὰ ἀποτύχῃ σὲ κάθε ἀγῶνα.

Τὸν θεωροῦν «δεντέττο». Νομίζουν πὼς ὁ Ραπτόπουλος «καβάλλει» τὰ καλάμια· κι ὅτι «πρέπει νὰ πέσουν λίγο τὰ φτερά του». Τὸν Ραπτόπουλο, ὅμως, λίγοι ἀπὸ τοὺς φίλους του μπόρεσαν ποτὲ νὰ τὸν καταλάβουν. Ἴσως νὰ τὸν ἔχη καταλάβει ἡ κοπέλλα του, οἱ πολλοὶ κοντινοὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ κανένας ἀπὸ τοὺς συναθλητὰς του. Εἶναι παιδί ἀκόμη, παρ' ὅλο πού κοντεῖται τὰ 35. Ἐνα παιδί πού παίζει σοβαρὰ μὲ τὰ παιχνίδια του, πού δὲν ἔχει κακιές — ἀκόμη κι ὅταν ἀντιμετωπίζει πολλὰς.

Ὁ κόσμος ἔχει τὶς περισσότερες φορές, σ' αὐτὰ τὰ πράγματα, ἓνα τρομερὸ, ἓνα ἀλάθητο ἔνστικτο. Κι ὁ κόσμος πού λατρεύει τὸν Ραπτόπουλο, καταλαβαίνει πόσο εὐκρινὴς πόσο παρεξηγήσιμος εὐκρινὴς — ἴσως πρωτόγονος — εἶναι ὁ χαρακτήρας τοῦ πιδ ἐντυπωσιακοῦ Ἑλλήνα ὁδηγοῦ.

Τὸν «Καμικάζι» αὐτὸν τὸν στερεῖ ἡ ΕΛΠΑ ἀπὸ τὸ ἀγώνισμα. Εἶναι πολλὰς οἱ εὐκαιρίες πού ἔχει δώσει ἡ «Λέσχη Περιηγήσεως κλπ.», στὸν κόσμο πού παρακολουθεῖ τὸ σπορ, γιὰ δυσμενὴ κριτική. Καθυστερήσεις στοὺς ἀγῶνες, παρατυπίες, ἀδιαφορία γιὰ τοὺς ὁδηγούς, κακὴ συμπεριφορὰ ἀπέναντί τους, ἐκδιστική μεταχείριση. Τώρα, ὅμως, ἡ μάρση σημαία, πού κατέθηκε μπροστὰ στὸν Ραπτόπουλο, στὸ Τατόι, ἔκανε τὸ κακὸ νὰ φτάσῃ σ' ἓνα σημεῖο πού δὲν παίρνει ἄλλο «νερό». Οἱ Ἑλληνες ὁδηγοὶ ἴσως χάνουν μ' εὐχαρίστηση ἓναν συνάδελφο πού τοὺς ἔπαιρνε εὐκολὰ τὴν νίκη μέσα ἀπὸ τὰ χέρια — ἀς μὴν διαστῇ ὁ ἀνύπαρκτος σὺλλογος ὁδῶν ἀγῶνων νὰ μὲ διαμεύσῃ. Οἱ μικροκακιές καὶ τὰ μίσση, σ' αὐτὸν τὸν κλάδο, εἶναι κάτι τὸ ἀναπόφευκτο. Ἀλλὰ τὸ κοινὸ, πού γίνεται κάθε μέρα μεγαλύτερο στὶς πτήσεις, στὶς ἐκκινήσεις, στοὺς τερματισμούς, θὰ λυπηθῇ πού θὰ τὸν χάσῃ. Ἡ ΕΛΠΑ, ἐν ὀνόματι τῶν παρερμηνευμένων κανονισμῶν καὶ τῆς δι-ασύνης πού διακρίνει κάθε ἐπιπόλαια πράξη τῆς, θυσίασε τὸν ἐντυπωσιακώτερο ὁδηγὸ τοῦ ἀθλήματος. Ὁ Ραπτόπουλος, φυσικά, δὲν θὰ χαθῇ — ἔχει δείξει πὼς στὶς ξένες πτήσεις, μὲ πραγματικούς ἀνταγωνιστάς, ἔδρε νὰ κάνει θαύματα. Θὰ χαθῇ, ὅμως, αὐτὸ τὸ αἶμαρο σπορ τοῦ αὐτοκινήτου, πού μαράζωνε ἀπὸ τὴν μιὰ μέρα στὴν ἄλλη.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

Ἡ σύνομη συνάντησις καὶ οἱ 7 ἀντιδράσεις

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς μεζονος ἀντιπολιτεύσεως ὥργωνε τὴν Ἑλλάδα ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρο, διεξάγοντας «ἀνένδοτο ἀγῶνα» μὲ σκοπὸ: νὰ ἀνατραπῇ ἡ κυβέρνησις καὶ νὰ προκηρυχθοῦν ἐκλογές... Ὡστόσο ἡ τελευταία ἐκλογικὴ ἀναμέτρηση ἦταν πρόσφατη καὶ ὁ ἀνώτατος ἀρχὼν μάλλον ἀπρόθυμος ὑπεδέχετο τὸ αἶτημα καὶ ἐπὶ πλέον, οἱ σχέσεις μεταξὺ Στέμματος καὶ «ἀνευδότου» ἀρχηγοῦ εἶχαν περάσει σὲ ἓνα στάδιο κρίσιμου ψυχρότητος, πού καθιστοῦσε λιγώτερο πιθανὴ τὴν βασιλικὴ ἀνταπόκριση στὸ αἶτημα τῶν ἐκλογῶν. Τὸ «παρασκήνιο» ἐπεστρατεύθη — ἔδρασε ἀστραπιαία: σκέφθηκε ὅτι μιὰ συνάντηση Βασιλέως καὶ «ἀνευδότου» θὰ μπορούσε νὰ ἀποδώσῃ χρήσιμους καρπούς καὶ τὴν ἐσκηνοθέτησε — ἐν ἀγνοία τῶν δύο πρωταγωνιστῶν... Ἡ συνάντηση (ἐν ἀγνοία καὶ τῶν δύο πρωταγωνιστῶν — ἔμειναν μάλλον ἐκπληκτικοί, ἀντικρύζοντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλον...) ἐγινε σὲ σπῆτι κοινοῦ τοῦ φίλου, πρὶν δέκα τρία χρόνια καὶ ἐτηρήθη μυστικὴ — ἀκριβῶς διότι εἶχε προπαρασκευασθῇ καὶ σκηνοθετηθῇ καὶ μέχρι σήμερα πολὺ λίγοι ἔχουν πληροφορηθῇ ὅτι ὁ Βασιλεὺς Παῦλος καὶ ὁ στρατάρχης Παπάγος (ἦταν ὁ «Ἀνένδοτος» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης...) εἶχαν συναντηθῇ, ἔστω ἀκούσια, καὶ εἶχαν ἀνταλλάξῃ τὶς ἀπόψεις τους σὲ φιλικὸ περιβάλλον, τὴν ἐποχὴ πού ἐπιστεῦετο ὅτι τὸ χάσμα μεταξὺ τους κατέστη ἀγεφύρωτο.

Καὶ ναὶ μὲν τότε περίπου κανεὶς δὲν ἔμαθε τίποτε — καὶ δὲν γεννήθηκαν ὑποψίες. Τώρα, ὅμως, πού, ἐπίσης, τὸ χάσμα μεταξὺ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀρχηγοῦ «Ἀνευδότου» θεωρεῖται ἀγεφύρωτο, ἡ εἰδησιὴ διαδόθηκε ἀστραπιαία ἀπὸ τὸ Καστρί, ἐγινε γνωστὴ καὶ ἀρκετοὶ ὑπαιθεύθησαν ὅτι εἶχε σκηνοθετηθῇ ἡ ἀπροσδόκητη συνάντηση στὴν Κηφισιά... Ὁ ἀντίλογος: ὅτι ἂν ὑπῆρχε τέτοια πρόθεση (ἐν γνῶσει ἢ ἐν ἀγνοία τῶν πρωταγωνιστῶν) θὰ ἀνεζητεῖτο ἄλλος, διακριτικώτερος τρόπος, ὅπως π.χ. ἐπὶ Παπάγῳ ἀρα... Ἐνῶ ἔτσι πού ἐγινε ἡ συνάντηση τοῦ Βασιλέως μὲ τὸν Παπανδρέου, καθὼς καὶ ἡ σύντομη συνομιλία τους, τυχαία ἢ ὄχι, στὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, ξεσκόκωσε (καὶ θὰ ξεσκόκωνε ὅπωςδήποτε...) σάλον ἀρα...

Ἀπὸ τὸ Καστρί, ὠρισμένες πηγές, θεωρούμενες ἐγκυρες, ἐκμυστηρεύονται: Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Παπανδρέου κατέβαινε πρὸς Ἀθήνας καὶ κάποια στιγμή ὁ σφῆρ εἶπε στὸν ἀρχηγὸ τῆς ΕΚ: «Πέρασε ὁ Βασιλεὺς» παρακολουθοῦσε ἀπὸ τὸ καθρεφτάκι ὁ σφῆρ τὸ βασιλικὸ αὐτοκίνητο, μὲ λοζὴ ματιά, καὶ λίγα δευτερόλεπτα μετὰ εἶπε πάλι: «Κύριε πρόεδρε, ὁ Βασιλεὺς κατέβηκε»... Δὲν ἐπίστευσε στὰ μάτια του ὁ κ. Παπανδρέου: «Μὰ, ὅχι, παιδί μου, δὲν εἶναι δυνατόν» — εἶπε στὸν ὁδηγὸ καὶ τὸν ἐρώτησε: «Μὰ εἶναι δυνατόν;».

Ἐδῶ σταματᾷ ἡ ἐκδοχὴ ἀπὸ τὸ Καστρί. Συνεχίζει ἡ ἄλλη ἐκδοχὴ, ἡ ὁποία, ὅμως, ἐνῶ μὲ εὐσχημο τρόπο κλευάζει τὴν προσπάθεια πού καταβάλλει τὸ Καστρί νὰ παραστήσῃ τὸν Βασιλέα ἀναληθῶς ὡς ἐκεῖνον πού εἶχε τὴν πρωτοβουλία νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ σπεύσῃ, ὑπερπηδᾷ αὐτὸ τὸ μέρος καὶ περνᾷ κατ' εὐθείαν στὴν οὐσία: Βασιλεὺς καὶ Παπανδρέου ἐφθασαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον ἔδωσαν τὸ χέρι:

— Πῶς εἶσθε κύριε πρόεδρε;
— Ἀς λέμε καλὰ...
— Τί ἄλλο ἔχετε κάνει κύριε πρόεδρε;

δρε γιὰ νὰ μὲ συγχίζεται; (μεϊδιάμα).
— (Ἐπίσης μεϊδιάμα): Ἀς κάνω με ἐκλογὰς νὰ μὴ σὰς συγχίζωμε!
— Ἀ ὄχι! Δὲν μὲ συγχίζει αὐτό!
— Δὲν κάνω με ἐκλογὰς νὰ τελειώνω με;
— Ὁχι! Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθή-
κας δὲν γίνονται...

Κατ' αὐτὴ τὴν (ἀντιπαπανδρεϊκὴ...) ἐκδοχὴ δὲν ἐλέχθησαν πολλὰ ἄλλα — ὅτι «ἐλέχθη» τὸ ἔγραψαν ἤδη καὶ οἱ ἐφημερίδες. Ἐδωσαν πάλι τὸ χέρι καὶ χύρισαν φιλικὰ καὶ τὸ Καστρί ἔσπευσε (συνεχίζει ἡ ἴδια ἐκδοχὴ) «καὶ τὸ ἔκανε βούκινο».

● ΠΡΩΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ: ἡ κατάπληξη!
● ΔΕΥΤΕΡΗ: ἡ ἀνυσχία τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τὴν ἀνυσχία αὐτῆς τὴν ἐπιπύεση ἢ πληροφορία πού ἐφθασε στὰ αὐτιά τοῦ κ. Σ. Στεφανοπούλου ὅτι τὸ Καστρί διαλαλεῖ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις τὴν δική του ἐκδοχὴ πού θεωρεῖται ἀπὸ τὴν κυβέρνησις ὡς πληγὴ ἐναντίον τῆς. Ἀνίσχυρος ὁ πρωθυπουργὸς ἐξήττησε ἀμέσως διευκρινήσεις, τὶς ὁποῖες δὲν μπόρεσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὥρα ἐκείνη. Τὴν ἄλλη μέρα ἀνέθηκε στὰ Ἀνάκτορα. Ὁ Βασιλεὺς ἐφύγευε στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐπῆρθε νὰ τὸν ἐνημερώσῃ — καὶ νὰ ἐνημερωθῇ!

● ΤΡΙΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ: Ἐφθικὰ, τὸ λαλίστατο Καστρί ἔπαυε νὰ ἀκούγεται καὶ οὔτε ὑπὸ τὴν μορφή «πληροφοριῶν» δὲν ἐκυκλοφόρησε τὴν ἐπομένη (ὅπως συνέβη κατ' ἐπανάληψη σὲ ἀνάλογες περιπτώσεις) στὸ παρελθόν... ἀπὸ τοὺς κύκλους τοῦ κάποιο στοιχείου οχετικὸ μὲ τὸν δεκάλεπτο διάλογο Βασιλέως καὶ πρῶτου πρωθυπουργοῦ, ἐνῶ τὴν ἴδια ὥρα ἐκυκλοφοροῦσαν ἤδη οἱ πληροφορίες ὅτι «ὁ Παπανδρέου ἐξήττησε ἐκλογὰς καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀρνήθηκε πάλιν» καὶ περιωρίσθηκε μόνο τὸ Καστρί νὰ διαμνύσῃ στὶς ἐφημερίδες τὴν (γραμμὴν) ὅτι οἱ πληροφορίες αὐτὲς εἶναι ἐφεύρημα τῆς Δεξιᾶς.

● ΑΛΛΑ, ὅπως ἀπεδείχθη, ἡ «Δεξιὰ» δὲν εἶχε τέτοιες φιλοδοξίες — ἀντιθέτως! Ὁρισμένοι παράγοντες τῆς ΕΡΕ (ἀντίδραση τετάρτη, κατὰ σειρά...) ἀπεφάνθησαν κατηγορηματικά: Ἀνόητη ἐκδοχὴ! στὴν συνάντησι δὲν ἐγινε λόγος περὶ ἐκλογῶν(!).
● ΠΕΜΠΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ: τὸ ἡμερήσιο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τοῦ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου ἐπάσχιζε νὰ δημιουργήσῃ τὴν πεποίθησι στὸν κόσμο τοῦ ὅτι ἡ συνάντηση ἐγινε τυχαία. Τὸ ἴδιο, βέβαια, ἐπάσχιζε νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἡ μοναδικὴ κυβερνητικὴ ἐφημερίδα, ἀλλ' ἀπὸ τὸ μέρος τῆς (ὅπως καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ λεγομένου συντηρητικοῦ τύπου) ἦταν δικαιολογημένη αὐτὴ ἡ προσπάθεια ἐνῶ τοῦ κ. Α. Παπανδρέου...

● ΕΚΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ: ἐκδηλῇ ἡ τάση ὠρισμένων κύκλων τῆς ΕΚ πού ἀπὸ καιρὸ δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἐνδιαφέρονται (καὶ ὅτι κινούνται...) γιὰ κάποιο «συμβιβασμό», νὰ πολιτικοποιήσουν τὴν συνάντησι καὶ νὰ καλλιεργήσουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ βασιλικὴ χειρονομία δὲν θὰ μείνῃ χωρὶς συνέχεια.
● ΕΒΔΟΜΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ: Καί, ἔφθικὰ, ἄκρα σιγή! Ὅλα τὰ μέρη ὑποκρίνονται ὅτι ἐλπομένησαν τὸ περιστατικόν...

Συμπέρασμα: ἡ συνάντηση ἔκανε αἰσθητὴ ἡ σύμπτωση ἐξένης καὶ ἐπρόκαλεσε, συγχρόνως, ἀπερίγραπτη σύγχυσι. Ἡ αἰσθησι ἀποδεικνύει ὅτι τὸ κοινὸ καὶ οἱ πολιτικοὶ διψοῦν γιὰ γεγονότα — ἀκριβῶς διότι γεγονότα δὲν ὑπάρχουν τὸν τελευταῖο καιρὸ. Ἡ σύγχυσι ἀποδεικνύει τὴν ρευστότητα πού ἐπικρατεῖ καὶ πού ὑποχρεώνει τὸν καθένα νὰ ἀντιδρᾷ κατὰ βούλησι καὶ, πολλὰς φορές, μὲ ἀσυνάρτητες ἐκδηλώσεις... Καὶ ἡ σύμπτωση διεγείρει τὴν φαντασία πού, ὡς φαίνεται, ἔχει στερεῖται — θύμα καὶ αὐτὴ τῆς ρευστότητος καὶ κάθε σύμπτωση γίνεται δεκτὴ μὲ ἀλαλαγμοὺς χαρὰς καὶ ὀδυρεῖται ἀμέσως σὲ μικροβιολογικὸ ἐργαστήριον...

Νίκος Μεταξᾶς

Στὸ προσεχές τεῦχος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ

Τώρα πού τελειώνει τὸ πρωτάθλημα, μιὰ μεγάλῃ ἔρευνα γιὰ

ΤΟ ΣΠΟΡ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μὲ στοιχεῖα πού παρυσιάζουν μιὰ πλήρη εἰκόνα τοῦ πιδ ἀδίκημένου ἀγωνίσματος, μὲ πολλὰς λεπτομέρειες.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟΒΑΣΕΩΣ

Ένα φάσμα
πλανιέται πάλι
στον ορίζοντα
της Κύπρου: Η
άπειλη δυναμικής
τουρκικής
επεμβάσεως, που για
μερικούς μήνες
φαινόταν
ναρκωμένη, άρχισε
ξανά να
ανάδευεται και να
τεντώνεται στις
άπεναντι άκτες, αφ'
ότου ο Ντεμιρέλ και
το κόμμα του
κέρδισαν τον ήχηρό
τους θρίαμβο
στις εκλογές.
Και η ανησυχητική
λέξις «απόβασεις»,
που είχε σχεδόν
ξεχασθεί,
ξαναψιθυρίζεται σε
μερικούς κύκλους
στην Αθήνα και
την Λευκωσία.

Η νέα τουρκική κυβέρνηση ετοιμάζει κανένα πραξικόπημα; Ο Ντεμιρέλ θα είναι περισσότερο σκληρός προς την Ελλάδα και περισσότερο επιθετικός προς την Κύπρο; Έχει ήδη άρκε-
τες φορές εκδηλωθεί με άπειλητική τραχύτητα για τις ελληνο-
τουρκοκυπριακές σχέσεις. Και έχει ήδη αφήσει να φανεί ότι θα
είναι περισσότερο αδιάλλακτος, στον τομέα αυτόν, από τον προ-
κάτοχό του. Αλλά αυτά τα «σημάδια» δεν άρκουν για να άπο-
καλύψουν τις πραγματικές τουρκικές προθέσεις. Πιθανόν να
είναι ένδειξεις μιας ετοιμαζόμενης δράσεως, αλλά εξ ίσου πι-
θανόν να αποτελούν και μια μορφή «μπλόφας», έκφοβιστικοί
θόρυβοι για να υποχωρήσουν Έλλάς και Κύπρος στις αξιώ-
σεις της Αγκύρας ή για να εκθιασθεί ο ΟΗΕ με την άπειλη μιας
άναφλέξεως στην Ανατολική Μεσόγειο, ώστε ο Ντεμιρέλ να
του άποσπάση εϋνοϊκή άπόφαση για το υπό συζήτηση Κυπριακό.
Όπωςδήποτε, όμως, ο νέος πρωθυπουργός αντιμετώπιζει σαν
πρωταρχικό πρόβλημα εξωτερικής πολιτικής το Κυπριακό — πρό-
βλημα που άπέκτησε και για την Τουρκία διαστάσεις πολύ με-
γαλύτερες από την πραγματική του σημασία και κατέστη φο-
βερός πονοκέφαλος για όλους τους Τούρκους Ιθύνοντας. Πώς ά-
ποβλέπει να το επίλυση ο Ντεμιρέλ; Μήπως είναι άποφασισμέ-
νος να κόψη με μια σπαθιά αυτόν τον γόρδιο δεσμό;

Στα δραματικά αυτά έρω-
τήματα, κάθε κατηγορηματι-
κή άπάντηση έχει την άξια
και την ελαφρότητα της προ-
φητείας. Υπάρχουν όμως τα
συγκεκριμένα δεδομένα, όπως
σε κάθε πρόβλημα, που επι-
τρέπουν στον καθένα που τα
κατέχει να σχηματίσει άρισμέ-
νες αντιλήψεις. Και ένα από
αυτά τα δεδομένα είναι ότι δι-
φιστάται πάντοτε ο κίνδυνος
μήπως η νέα κυβέρνηση και
η ένοπλος τουρκική ήγεσία
παρασυρθούν από τον επαι-
ρασμό της ισχύος.

● Είναι πράγματι η Τουρ-
κία τόσο ισχυρή στρατιωτικά,
ώστε να άσθησε προς έπικί-
δυνες άποφάσεις τους κα-
θενήτες της;

Η αλήθεια είναι — και πρέ-
πει να το γνωρίζουμε έμείς οι
Έλληνες — ότι η Τουρκία έχει
μια μοναδική στρατηγική θέ-

ση και μία από τις λιγοστές
δυνάμεις της στρατηγικών πυ-
ραύλων (Αθανά) που δια-
τηρεί στο έξωτερικό.

● Ποιές είναι οι συγκερι-
μένες τουρκικές δυνάμεις;

Η Τουρκία έχει έναν στρα-
τό 16 μεραρχιών πεζικού, με
καλό «συμβατικό» υλικό και
άρκετους τακτικούς πυραύλους
της κλάσεως «Τίμιος Τζών».
Έχει 6 θωρακισμένες μεγά-
λες μονάδες, συνθέσεως περί-
που μεραρχίας και τρεις με-
γάλες μονάδες Ιππικού, εν
μέρει μηχανοκινήτου.

Η αεροπορία της είναι ι-
σχυρότερη. Μόνο τα
μαχητικά της άεριοθούμενα
νέρονται σε 300, κατανε-
μημένα σε 4 πτέρυγες με
τρεις μοίρες των 25 άεροσκα-
φών η κάθε μία.

Όσον άφορά το ναυτικό
της, έκτος από 9 αντιτορπι-
λικά άνοικτής θαλάσσης των
1.700 - 2.600 τόννων (έφα-
μιλλα προς τα όκτώ δικά μας
των τύπων «Ασπίς» και «Νί-
κη»), έχει 11 υποδρύχια ά-
νοικτής θαλάσσης, από τους
ισχυρότερους μη άτομικούς
τύπους, της αυτής ποιότη-
της σε 3 που διαθέτει η
Έλλάς.

● Δεν λέγεται όμως ότι οι
Τούρκοι ύστερούν τεχνικά
και δεν μπορούν να άφομοιώ-
σουν το σύγχρονο υλικό;

Κατά τις εκθέσεις του Ν.
Α.Τ.Ο., παρατηρείται πρά-
γματι άρισμένη καθυστέρη-
ση των Τούρκων στον τομέα
αυτόν και η έτοιμότητά τους
στις θωρακισμένες μονάδες,
στον στόλο και στην αεροπο-
ρία είναι σχετικώς μικρότερη
παρά, π.χ., στις έλληνικές έ-
νοπλες δυνάμεις. Αλλά δεν
πρέπει να υπερβάλλονται τα
πράγματα. Η έντατική εκ-
παίδευση λύνει τα στρατι-
ωτικά προβλήματα. Και τα
φαιδρά άνέκδοτα τύπου «Μά-
τα γιόκ» όφείλουμε να τα ξε-
χάσουμε αν πρέπει να κάνου-
με σωστή εκτίμηση των πρα-
γμάτων και να διαφωτίσουμε,
πρώτα απ' όλα, τον έαυτό
μας... Έξ άλλου, σε αντίστα-
θμιση προς την σχετική τεχνι-

κή καθυστέρηση, το ανθρώπι-
νο υλικό των Τούρκων, μόλο-
ντί η χώρα αυτή έχει να δι-
εξαγάγη πόλεμο από το έ-
τος 1922, δεν ύπάρχει άμφι-
βολία ότι είναι σκληρό.

● Αυτές οι διαπιστώσεις ση-
μαίνουν ότι η Έλλάς βρίσκε-
ται σε μειονεκτική στρατι-
ωτική θέση έναντι της Τουρ-
κίας;

Στο σημείωμα τούτο δεν
γίνεται σύγκρισις του δυνα-
μικού των δύο χωρών. Άπλως
υπογραμμίζεται ότι ο τουρκι-
κός στρατιωτικός παράγων,
στον όποιο συμπεριλαμβάνε-
ται και η θαύρης της στρα-
τηγικής της θέσεως, είναι πολύ
ύπολογισμος. Τόσο ύπολογί-
σμος, ώστε Άνατολή και Δύ-
ση άμιλλώνται σε φιλοτουρκι-
κές έμπρακτες εκδηλώσεις, ά-
νάμεσα στις όποιες η Άγκυ-
ρα, με τον ψυχρό της ρεαλι-
σμό, έξέρι να παζαρεύει με
άνατολίτικη δεξιοτεχνία.

Αυτή η στρατιωτική θαύ-
ρης της Τουρκίας, ύπάρχει
ο κίνδυνος να μεθύσει τους
κυθενήτες της και να τους
παρασύρει με τον πειρασμό
της σε επικίνδυνους χειρισμούς
στο Κυπριακό.

● Όσον άφορά όμως την
τοπική δράση της στην Κύ-
προ, παρά την ισχύ της, δεν
τόλμησε να δράση στρατιωτι-
κώς ως τώρα. Γιατί να δρά-
ση σήμερα;

Στους τελευταίους 12 - 14
μήνες είναι γνωστό ότι η Κυ-
πριακή Δημοκρατία έχει άπο-
κτήσει σημαντικώτατο έξοπλι-
σμό. Αλλά ο Ντεμιρέλ, με την
φούρια του νεοφώτιστου κυ-
θενήτη, ίσως θελήσει να κά-
νη ότι ο άριμώτερος Ίνονού
δεν τόλμησε.

Σήμερα, όμως, ξαφνικά, έ-
νας νέος παράγων ρίχτηκε στο
τουρκικό σκέλος της πλάστιγ-
γος, ένας νέος πειρασμός προ-
βάλλει για τον Ντεμιρέλ. Τον
παράγοντα αυτόν τον άγνωστ
ή κοινή γνώμη και όφείλουμε
να τον άποκαλύψουμε: Μια
είδηση, πρό μερικών έβδομά-
δων, πέρασε άπαρατήρητη λό-
γω άγνοίας των πραγμάτων.
Δημοσιεύθηκε ότι ένεφανίσθη

άπροσδόκητα «τουρκικός στό-
λος άποβατικών σκαφών», ο ό-
ποιος ήδη βρίσκεται στις έ-
ναντι της Κύπρου τουρκικές
άκτες. Και η είδηση αυτή,
σοβαρής σημασίας, άποτελεί
κάτι το νέο — έναν παράγοντα
που ύπεισέρχεται επικινδύνως
στους στρατηγικούς συνδυα-
σμούς της άμύνης της Κύπρου.

● Γιατί έχει τόση σημασία
η είδηση περί τουρκικών άπο-
βατικών σκαφών; Πού έγκει-
ται το καινούργιο στοιχείο;

Το καινούργιο και άνησ-
χητικό στοιχείο έγκειται ά-
πλούστατα στο γεγονός ότι
η Τουρκία δεν είχε ως τώρα
ούτε ένα — ούτε ένα — άπο-
βατικό σκάφος, ενώ η Έλλάς,
π.χ., έχει 8 άρματαγαγά και
15 άποβατικά.

Παράδοξο, άλλ' άληθινό:
Οι Άμερικανοί είχαν έφοδιά-
σει με τόσο ισχυρό ναυτικό
την χώρα αυτή (είδαμε ότι
διαθέτει και 11 άριστα ύπο-
δρύχια άνοικτής θαλάσσης),
χωρίς να της παραχωρήσουν
κανένα άποβατικό πλοίο έπι-
φανείας. Για τους Άμερικα-
νούς, το τουρκικό ναυτικό προ-
ορίζεται άποκλειστικώς για
την αντιμετώπιση των Ρώσων
στη Μαύρη Θάλασσα. Και ού-
τε αυτοί, ούτε το τουρκικό έ-
πιτελείο προέβλεπαν περιπλο-
κή σαν την κυπριακή, που θα
γεννούσε το ένδεχόμενο τουρ-
κικής άποβάσεως.

Το άποτέλεσμα είναι ότι
μέχρι πρό τινας, αν γινόταν ά-
πόβαση στην Κύπρο, θα διε-
ξαγόταν σχεδόν με τα συστή-
ματα που ένεργήθηκε στην...
Καλλιόλη, το 1915! Αλλά
τώρα, άπότομα, δημιουργεί-
ται νέα κατάσταση.

● Είναι τόσο ισχυρός ο νέος
άποβατικός στόλος των Τούρ-
κων;

Άπό όσα έγγνώστησαν πε-
ριλαμβάνει μερικά άρματαγα-
γά, μάλλον μικρού μεγέθους,
και 16 - 18 άπλα άποβατικά
σκάφη, ικανά να μεταφέρουν
το καθένα έναν πλήρη λόχο με
δύο τον όπλισμό του. Έπί
ένα περίπου έτος η Άγκυρα
είχε παύσει να έκτοξεύει άπει-

λές στρατιωτικής επιθέσεως
κατά της Κύπρου. Σιωπηρά,
όμως δραστήρια, δάλθηκε να
άποκτήσει αυτό που της έλει-
πε και το άπέκτησε: άποβα-
τικό μηχανισμό, ικανό να ρί-
ξη μέσα σε μια νύχτα δύο
ταξιαρχίες σ' ένα σημείο της
κυπριακής άκτής και να δη-
μιουργήσει το πρώτο άπαραί-
τητο προγεφύρωμα.

● Είναι τόσο σημαντικό αυ-
τό το νέο στοιχείο, ώστε να
ανάτρεψη τα σημερινά δε-
δομένα της κυπριακής άμύ-
νης;

Άσφαλώς η Κύπρος είναι
φρούριο και έξέρι να ύπερα-
σπίζεται την έλευθερία της.
Άλλά η άπόκτηση άποβατι-
κού στόλου εκ μέρους της
Τουρκίας σημαίνει ότι στα
γνωστά πλεονεκτήματα που
διαθέτει, έπλαθε την έγγύτη-
τα των βάσεων της προς την
Κύπρο και την αεροπορική ύ-
περοχή, προσθέτει τώρα και
την δυνατότητα να ρίξη πολύ
πιο εύκολα και γρήγορα μια
σημαντική δύναμη στρατού
στην άκτι.

Το γεγονός τούτο για κα-
νένα λόγο δεν σημαίνει ότι
έκλινε η πλάστιγξ της ζυγα-
ριάς «άπόβαση» στην πλευ-
ρά της Τουρκίας. Προσετέθη
όμως ένας νέος πειρασμός
για τον Ντεμιρέλ και για
τους στρατιωτικούς ήγέτες
(που σαν στρατιωτικοί ύπο-
κύπτουν εύκολα στην γοητεία
της δυναμικής δράσεως), πει-
ρασμός που γεννά τον φόβο
μήπως παρασυρθούν από την
ιδέα του σπαθιού για την λύ-
ση του Κυπριακού γόρδιου
δεσμού.

Άς εύχηθούμε ότι δεν θα
δελεασθούν από τον πειρασμό
οι Τούρκοι κυθενήτες. Άλλά
την πολιτική δεν την καθορί-
ζουν οι άθώες εύχες και οι
ήθικοι άφορισμοί. Την χαρά-
σσει, πρώτα απ' όλα, ο συ-
σχετισμός δυνάμεων. Και
φανταζόμαστε πως θα γνωρί-
ζουν τον νόμο αυτό και οι
υπεύθυνοι στην Έλλάδα και
στην Κύπρο...

σ. γρ.

Η Κύπρος είναι
έτοιμη... Στην
στρατιωτική
παρέλαση της 28ης
Οκτωβρίου, στην
Λευκωσία,
έκαναν την
έμφάνισή τους
ισχυρότατα
κανόνια
(άνω) αλλά και
για δεύτερη φορά
καμουφλαρισμένα
μυστικά όπλα
(άριστερά).

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑ

ΒΑΘΥΤΑ συγκινημένη, ή πριγκίπισσα Ειρήνη ακούει στο ήμίφως του Γολγοθά το μνημόσυνο που ψάλλεται για τον Βασίλεα Παύλο. Μπροστά στην 'Αγία Τράπεζα οι ιερομόναχοι έχουν έτοιμάσει έναν δίσκο κόλλυβα με την επιγραφή επάνω: «Παύλος Βασιλεύς».

ΑΦΗΣΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ — ΦΩΝΑΖΑΝ ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΣΑΛΗΜ ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΑΡΑΒΕΣ. ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΣΑΛΗΜ, ΣΤΟ ΑΜΜΑΝ, ΣΤΗΝ ΒΗΘΛΕΕΜ, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ - ΜΗΤΕΡΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΙΡΗΝΗ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΕΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΟΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ, ΓΝΩΡΙΣΑΝ ΠΑΝΤΟΤ ΤΗΝ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΜΙΑΣ ΑΤΘΟΡΜΗΤΗΣ, ΘΕΡΜΗΣ ΠΙΘΟΔΟΧΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ, ΑΠΟ ΤΟΥΤΕ ΑΡΑΒΕΣ, ΑΠΟ ΤΟΥΤΕ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΤΕ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΣΤΟΥΤΕ ΑΓΙΟΥΤΕ ΤΟΠΟΥΤΕ. ΣΤΗΝ ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΑΤΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΕΙΝΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ, ΜΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΑΣ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ».

ΤΗΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗΣ ΜΑΣ κ. ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΡΑΒΙΑ

«Μου είπατε πώς δεν χρειάζεσθε τα λόγια μου, γιατί σ'είναι αρκετά τα αισθήματά μου. Παρ' όλα αυτά, ήθελα άλλη μιὰ φορά νὰ σ'αφκράσω τήν εὐγνωμοσύνη μου. Τήν ήμέρα αὐτή δὲν θὰ τήν ξεχάσω ποτέ...»

Ορθία, μικροσκοπική, ανάμεσα στους αρχιερείς με τὰ χρυσὰ ἐγκόλπια καὶ στοὺς ἡγουμένους τῶν μοναστηριῶν, μιλάει ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, με φωνὴ βαθεῖα, ἀργή καὶ συγκινημένη. Παλιά, ἀλλὰ ἐπιβλητικὴ καὶ νοικοκυρεμένη ἡ μεγάλη αἶθουσα τελετῶν τοῦ Πατριαρχείου, φιλοξενεῖ αὐτὴ τὴ στιγμή τὸ τέλος τοῦ προσκυνήματος τῆς Βασίλισσης - Μητέρας καὶ τῆς πριγκίπισσας Εἰρήνης, στὴν 'Αγία Πόλι. Τὸ τριήμερο ταξίδι τους —πρώτη ἐπίσημη ἐξοδος τῆς Βασίλισσης Φρειδερίκης ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Βασιλέως Παύλου— ὑπῆρξε γιὰ τοὺς Ἀγιοταφίτες ἓνα ἐξαιρετικὸ γεγονός...

ΓΟΝΑΤΙΣΤΗ κάτω ἀπὸ τὴν 'Αγία Τράπεζα τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Γολγοθά, ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη προσκύνει τὸ σημείο, ὅπου εἶχε στηθῇ ὁ Σταυρὸς τοῦ μαρτυρίου. Αὐτὴ ἡ κατανακτικὴ προσευχή, ποὺ ἐπέβαλε σὲ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους τὴν ἀπόλυτη σιγή, κράτησε ἀρκετὰ λεπτά. Τὰ μάτια τῆς Βασίλισσης, ἦταν γεμάτα δάκρυα ὅταν σηκώθηκε καὶ ξαναπῆρε τὴν θέση τῆς δίπλα στὸν πατριάρχη Βενέδικτο.

Α ΕΛΛΗΝΕΣ και ορθόδοξοι Άραβες πρόσκοποι και οδηγοί ετοιμάζονται για την υποδοχή στο στενό δρομάκι των Πατριαρχείων. Φόντο οι ελληνικές σημαίες και το σύμβολο του Παναγιώτου Τάφου. Η συμμετοχή των παιδιών στην βασιλική υποδοχή έδωσε έναν ένθουσιώδη και θριαμβικό τόνο. Όχι μόνον οι πρόσκοποι, αλλά και τα ρωσικά σχολεία και ορφανοτροφεία συμμετείχαν.

Πρέπει να γνωρίζω κανείς την μοναξιά των καλοήθων και την στρατιωτική σχεδόν επιφυλακή για την διατήρηση των δικαιωμάτων της Ορθοδοξίας, για να καταλάβει την σημασία μιας επίσημης ελληνικής παρουσίας στην Ιερουσαλήμ. Από το Σάββατο το απόγευμα, αυτοκίνητα πάνε κ' έρχονται από την παλαιά πόλη και το στενό των πατριαρχείων στο Όρος των Ελαιών, όπου βρίσκεται η κατοικία του πατριάρχου. Με συγκινητική αδεξιότητα και το «τράκ» των ανθρώπων που βρίσκονται χρόνια μακριά από την κοσμική ζωή, οι καλόγηροι ετοιμάζουν το πρόγραμμα της επίσκεψης. Από μέρες πολλές έχουν παραγγείλει δυο μικροί αδαμαντοκόλλητοι σταυροί, που έχουν τοποθετηθεί στον τάφο του Χριστού, για να μεταφέρουν την εulογία του στις επισκέπτριες. Άλλα είναι και η δεξίωση στο πατριαρχείο, και η ξενάγηση στα κυριότερα σημεία του Ναού της Αναστάσεως, το πρόγευμα στο σπίτι του πατριάρχου...

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟΣ ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΤΗΤΑ

Στην αύστηρή, άσκητική άτμόσφαιρα, μοναδική συμπάρασταση ή ευγενέστατη σύζυγος του διοικητού της Ιερουσαλήμ, κ. Κάσσεμ Άμπουγαζάλη, που περιβάλλει πάντα με την στοργή και την φροντίδα της την αγιοταφίτικη αδελοφύτητα. Εκείνη παρήγγειλε το μενού, εκείνη εξέγησε στους λιτοδίαιτους μοναχούς τα μυστικά της γαλλικής κουζίνας, εκείνη υπεδέχθη πρώτη την Βασίλισσα και την Ειρήνη, έξω από το σπίτι της, που βρίσκεται στην Βηθανία, στην πατρίδα του φίλου του Χριστού, του Λαζάρου, κ' εκείνη τις κατευόδωσε, προσφέροντάς τους από ένα κέντημα λαϊκής τέχνης, ένα παλιό άσημένιο σερβίτσι τσαγιού κ' ένα βραχιόλι καμωμένο από πολλά χρυσά νομίσματα. —Τί είναι αυτά; της είπε η Βασίλισσα - Μητέρα. Θα κάνετε να μη

με χωράει το αεροπλάνο να γυρίσω! —Η συμπάρασταση αυτού του ζευγαριού, την πληροφορήσε κάποιος από τους άρχιερείς, μάς είναι πολύτιμη, Μεγαλειοτάτη.

Η Βασίλισσα γύρισε και κοίταξε χαμογελαστά τον διοικητή. Πριν προλάβει να τον ευχαριστήσει, ο κ. Άμπουγαζάλη δήλωσε:

—I am a muslim... orthodox!

Και είναι πραγματικά παράξενο πόσο στην Ιορδανία, ένα κράτος αλλόθρησκο, στο οποίο οι φανατισμοί για την πίστη έχουν μεγάλη σφοδρότητα, οι Έλληνες αισθάνονται «σάν στο σπίτι τους». Άλλα όπου κι αν ανατρέξει κανείς, σε όλη την ιστορία αίματος που έπλεξαν οι αιώνες γύρω από τους Αγίους Τόπους, θα δει πως οι Άραβες, παράξενα ιπποτικά παιδιά της ερήμου, έδειξαν μια παραδοχή της ιερότητός τους κ' έναν υποδειγματικό σεβασμό στην γενναιότητα και στην πίστη των αντιπάλων. «Η παλληκαριά των Φράγκων ήταν τέτοια —διηγείται ο χρονολόγος του 1192 Μεχά Έντ Ντίν για την κατάκτηση της παλαιστινιακής ακτής από τον Ριχάρδο τον Λεοντόκαρδο—, ώστε τα στρατεύματά μας, αποθαρρυνόμενα, άρχισαν να τους έχουν κυλωμένους, αλλά σε απόσταση. Τότε ο Ριχάρδος πέρασε στην αντιμετώπιση, ενάντια σ' αυτόν τον στρατό με το χαμένο ήθικ. Ώρμησε και τους έσκιζε το κεφάλι ως τα δόντια. Είτε άλλο γκρουπ, είτε άνθρωπο, τον άφηνε στον τόπο. Εκεί ήταν που έκοψε με μιάς το χέρι και το κεφάλι ενός σιδερόφρακτου έμιρη... Τόσο μεγάλος ήταν ο θαυμασμός των Μουσουλμάνων για την εξαιρετική παλληκαριά του Μεγάλου Πλανταγενέτου, ώστε, μέσα στην μάχη, ο Μελικ έλ Άντίλ, βλέποντάς τον να πολεμάει πάνω σ' ένα καπάκο, μέτριο έλογο, του έστειλε ένα καινούριο άτι. Σιχίζοντας το πλήθος των μαχητών, είχαν δει να φθάνει καλπάζοντας και να σταματάει μπροστά στον Ριχάρδο ένας Μαμελούκος, που ώδηγούσε δυο θωμάσια άραβικά έλογα, γιατί δεν άρμόζει σε βασιλιά να πολεμά πε-

ζός. Λίγες μέρες μετά την μάχη, όταν ο βασιλιάς άρρώστησε στην Γιάρα, ο Σαλαδίνος του έστειλε πάλι ροδάκινα και σερωπέτια, παγωμένα με χιόνι του Έρμωνα...». Κι όσα για τους σύγχρονους καιρούς, φθάνει ν' αναφέρει κανείς δυο περιστατικά. Το έπισημότερο και το πιο οικείο και φιλικό: Το 1949 ο μεγάλος τρούλλος του Ναού της Αναστάσεως, που είχε υποστή ζημιές από έβραϊκούς έλμους, επισκευάσθηκε με δαπάνες του ιορδανικής κυβερνήσεως. Και δεν περνάει ποτέ χριστιανική λιτανεία που να μην δεχτεί μύρα και ροδοπέταλα από τον μωφτή του γειτονικού με τον Άγιο Τάφο τζαμιάου.

ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΝΑ ΠΑΡΕΥΡΕΘΗ Η ΤΑΜΑΡΑ

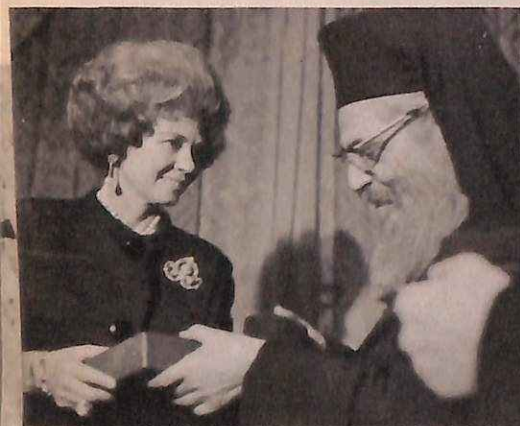
Αργά, το θράδυ της Κυριακής, έφτασε στην πατριαρχική κατοικία το τηλεφώνημα με την έπιθυμία της Βασίλισσας - Μητέρας: «Θέλω στο μνημόσυνο του Βασιλέως Παύλου και στο πρόγραμμα να παρευρεθώ και η ήγουμένη Ταμάρα».

Νύχτα στο Όρος των Ελαιών και ολόκληστη η βαρειά θύρα του γυναικείου ρωσικού μοναστηριού. Ο πάτερ - Κωνσταντίνος, γνώριμος των καλογραιών, χτυπάει ώρα πολλή το ρόπτρο. Κάποια ήματα ακούγονται μέσα στην σιγή. Ένα παραπόρι ανοίγει και προβάλλει η κατάμαυρη σκιά της κλειδοκρατόρισσας. Άραβικά —κοινή γλώσσα συνεννοήσεως των θρησκευτικών κοινοτήτων— εξέγγει ο Έλληνας ιερέας πως ζητάει έπειγόντως την ήγουμένη. Παρά τον κανονισμό, η βαρειά πόρτα ανοίγει. Στην άκρη ενός μεγάλου κήπου, που μοιάζει φθινόπωρο, βρίσκεται το καλλι της γερόντισσας εξαδέλφης της Βασίλισσας Όλγας. Το δωμάτιό της είναι κάτασπρο, άσβεστωμένο. Και όλα, ο καναπές, το τραπέζι, το προσευχητάριο, σκεπασμένα με κεντητά άσπρα λινά. Στον κεντρικό τοίχο κρέμονται μερικές παλιές ρωσικές εικόνες και, πάνω

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ στο παράθυρο, καφέδες σε βαρύ άσημένιο δίσκο, χαρακτηριστική φιλοξενία των μοναχών (άριστερά). Όλόλευκη «Ρόλς - Ρόυς» με τις ελληνικές σημαίες (κάτω) ώδηγούσε στις έξορμήσεις τους την Βασίλισσα - Μητέρα και την πριγκίπισσα Ειρήνη, φιλόξενη προσφορά του Ιορδανού μονάρχη.

ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ άκρο της Ιορδανίας, στην Πέτρα, το μυστηριώδες βασίλειο των Ναβαταίων, μετέφερα με έλικόπτερο ο βασιλεύς Χουσεΐν τις ύψηλες ξένες του. Μόνος, υπερήφανος για τα μεγαλειώδη λαξευτά μνημεία, τις ξενάγησε στον εγκαταλειμμένο υποδελτικό χώρο. Μετά την επίσκεψη στο ιστορικό πέρασμα των κοραβιανών, παρέτεθη γεύμα στο κοντινό τουριστικό περίπτερο.

ΣΤΑΥΡΟΣ με διαμάντια αγιασμένος στον τάφο του Χριστού - δώρο του πατριάρχη.

«ΘΑ ΜΟΥ ΤΟ ΦΟΡΕΣΑΤΕ ΕΣΕΙΣ, ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ», ΕΙΠΕ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ-ΜΗΤΕΡΑ

«ΑΦΗΣΤΕ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ Η ΕΙΡΗΝΗ. 'ΕΧΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΜΑΣ».

«ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΤΑΦΕΡΑ». Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΡΕΜΑΣΕ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΟΣΜΗΜΑ.

από τον καναπέ, σειρά ολόκληρη οι φωτογραφίες των Ρομανόφ... Η Ταμάρα κάθεται στο κέντρο του δωματίου, ντυμένη ολόμαυρα. Κάτω από την καλύπτρα της, με την δελουδινη μπορντούρα, ξεχωρίζει το φιλοντισμένο ακόμη δέρμα του προσώπου. Αυτό και τα μακριά χέρια της, τα ήρεμα αναπαυμένα στο τραχύ ύφασμα του ράσου, αποτελούν την συγκινητική υπόμνηση περασμένης ομορφιάς και ευγένειας. 'Ακούει με χαρά πως θέλει να την συναντήσει η Βασίλισσα Φρειδερίκη.

—Αυτὸν τὸν χρόνον συνάντησα και μιὰν ἄλλη ἀνῆψιά μου, τὴν πριγκίπισσα Θεοδώρα, ἀδελφὴ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου. Ἐκανα ἕνα μακρὸ ταξίδι στὴν Γαλλία, στὴν Ἑλβετία καὶ στὴν Ἰταλία. Ἀλλὰ ὁ κόσμος ἔχει τόση κίνηση! Τόσα αὐτοκίνητα, ὥστε νομίζεις πὼς θὰ πέσουν τὸ ἕνα πάνω στ' ἄλλο. Ἐχω ἔδω δεκαεννιά χρόνια. Δεκατέσσερα χρόνια καλόγρια καὶ πέντε ἡγουμένη τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδας. Ἐδῶ ἐπάνω ἔχω θρῆ τὴν γαλήνη... Εἶμαι εὐτυχής...

ΠΟΜΠΗ ΠΟΥ ΘΥΜΙΖΕ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Συννεφιά βαρειά, πού κατεβαίνει σχεδὸν ὡς τὰ καμπαναριά, τοὺς μιναρέδες καὶ τὶς ἐπάλξεις τοῦ μεγάλου τείχους τοῦ Σουλτάν Σουλείμαν τοῦ Κανουνῆ (1542), σκέπαζε τὴν Ἁγία Πόλη τὸ πρωὶ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Βασιλίσσης. Ἀραιὲς ψιχάλες ἐπεφταν στὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσάφατ, στὸν Χείμαρρο τῶν Κέδρων, δίνοντας δραματικὴ ὄψη στὴν πόλη, πού συνήθως, χειμῶνα - καλοκαίρι, φωτίζεται ἀπὸ ἱλαρὸ φῶς. Παρ' ὅλα αὐτά, ἀπὸ τὴν Βηθανία, ἀπὸ τὸ ἐλληνικὸ μοναστήρι, πού εἶναι κτισμένο στὸν τόπο συναντήσεως τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τὴν Μάρθα καὶ τὴν Μαρία, ἔχει ἀρχίσει ἡ ὑποδοχὴ τῆς Βασιλίσσης. Λιγιστὲς μαυροντυμένες Ἑλληνίδες μοναχές, Ρωσίδες καλόγριες, πού ἔχουν φέρει —τιμὴ στὴν ὁρθόδοξη Βασιλίσσα— τὸ ρωσικὸ σχολεῖο καὶ τὸ ὄργανο-πορφυρεῖο, πρόσκοποι, λυκόπουλα, ὀδηγοὶ καὶ μέλη τῆς ἀγιοταφίτικης ἀδελφότητος. Ὅταν ἡ ἀτάσπερη «Ρόλλε - Ρόυς», πού διέθeses ὁ βασιλεὺς Χουσεῖν γιὰ τίς ἑξέως, ἐφύσσε στὸ χωριὸ τοῦ Λαζάρου, οἱ κρουνοὶ τοῦ οὐρανοῦ εἴχαν ἀνοίξει. Ἀλλὰ κανεῖς, οὔτε μικρός, οὔτε μεγάλος, δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὴν θέση του. Κ' ἡ Βασίλισσα μετὰ τὴν πριγκίπισσα, θέλοντας νὰ μοιραστοῦν τὴν καιρικὴ κακοτυχία, κατέβηκαν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, γιὰ νὰ δεχτοῦν ἀπὸ τὰ χέρια Ἑλληνίδας καλόγριες ἕνα μπουκέτο βασιλικό, δεμένο μετὰ γαλανόλευκες κορδέλλες...

Ἡ μεγάλη καμπάνα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ μιὰ θριαμβευτικὴ συμφωνία ἀπὸ ἄλλα, μικρότερα, καμπαναριά ἀνῆγγελλαν πὼς οἱ ὑψηλές ἑξέως εἴχαν περάσει ἀπὸ τὴν Πόλη τοῦ Δαυὶδ καὶ ὤδουν, πεζή, στὸ στενὸ καλντερίμι τῶν πατριαρχείων. Ὑστερὰ ἀπὸ λίγα λεπτά, μιὰ νέα

πομπή, πού θύμιζε ξεχασμένες δόξες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διέσχισε τὴν ἀραβικὴ θολωτὴ ἀγορά, γιὰ νὰ φτάσῃ στὸν Ἅγιο Τάφο. Μπροστὰ οἱ καθάσθηδες τῶν πατριαρχείων κτυποῦν ρυθμικά μετὰ τὰ ραβδιά τους τὸ πλαστός-ρωτό. Πίσω, σὲ δυὸ στίχους, οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐλληνικοῦ γυμνασίου, μετὰ σκούρα μπλε φορεσιά, οἱ διάκονοι, ὁ σταυρὸς καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα καί, στὴν μέση, ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Βενέδικτος, ἡ Βασίλισσα - Μητέρα, πού στὸ μεταξὺ ἔχει ἀλλάξει τὸ κομψὸ κλοκὲ ἐπανωφόρι τῆς μετὰ μακρὸ μαῦρο φόρεμα, παράσημα καὶ μακρὸ μαῦρο βέλο, ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη —κι αὐτὴ μετὰ μαῦρο ταγιέρ καὶ βέλο—, οἱ Ἑλληνες διπλωματικοί, ἡ κυρία ἐπὶ τῶν τιμῶν Κα Παπαρηγοπούλου, ἡ πριγκίπισσα τῆς Ἰορδανίας Χουσεΐνα Νάσερ, ἡ σύζυγος τοῦ Ἰορδανίου.

ΜΙΑ ΒΑΠΤΙΣΗ 13ου αἰῶνος καὶ μιὰ Ἀνάληψη λίγο νεώτερη προσφέρθηκαν ἐπίσης ἀπὸ τὸν πατριάρχη Βενέδικτο, σὺν ἀνάμνηση ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη στὴν Ἱερουσαλὴμ.

νοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Οὐάσιφ Τέλ, οἱ τοπικὲς ἀρχές, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ τὰ τριακόσια πενήντα σχεδὸν μέλη τῆς ἐλληνικῆς παροικίας...

Ἡ εἰκόνα ἐντυπωσίασε φίλους καὶ ἐχθρούς τῆς ἀδελφότητος.

—Αὐτὴ εἶναι Βασίλισσα, εἶπαν οἱ Ἀραβες. Μόνον νὰ τὴν δῆς, τὸ καταλαβαίνεις. Ὅχι κάτι ἄλλες, πού ἔρχονται ἐδῶ μετὰ πολὺ ὀψιν...

Τὸ μεγάλο ὄνειρο, πού σιγοκοιμᾶται ἀκόμη στὶς ψυχές τῶν Ἑλλήνων, σκίρτησε ξαφνικά μετὰ τὴν συγκινητικὴ ἀτμόσφαιρα. Ὡρες περίμενε μιὰ ἀγνωστὴ γεροντίσσα γιὰ νὰ τὴν παρυσιάσουν στὴν Βασίλισσα Φρειδερίκη. Τῆς φίλησε τὸ χέρι καὶ τῆς ἔδωσε ἕνα μικρὸ κουτί:

—Ἐδῶ μέσα ὑπάρχει μιὰ χρυσὴ κορώνη. Νὰ τὴν δώσης στὸν Κωνσταντῖνο, γιὰ νὰ κἀνὴ πάλι μεγάλη τὴν Ἑλλάδα!

Σύμφωνα μετὰ τὰ καθιερωμένα, ἕνας μικρὸς δίσκος μετὰ κόλλυβα καὶ μετὰ τὴν ἐπιγραφή «Βασιλεὺς Παῦλος» εἶχε τοποθετηθῇ μπροστὰ στὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Γολγοθᾶ, τὴν σκεπασμένη μετὰ παλαιότητα χρυσοκεντήματα. Στὸ κέντρο τῆς, κατάρροτος ἀπὸ τεράστια ρομπίνια, ἔλαμπε ὁ σταυρὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰσραηλίου, πού ἔχει ἑ-

πάνω τὸ μεγαλύτερο κομμάτι τῆς ξύλου τοῦ κόσμου.

Χορωδία νεανικὴ ψάλλει τίς ἐπιμνημόσυνες εὐχές καὶ δέσεται γιὰ τὴν τοποθέτηση τῆς ψυχῆς τοῦ καλοῦ Βασιλιᾶ ἐκεῖ ὅπου «ἀπέδρα πᾶσα λύπη, ὀδύνη ἢ στεναγμός». Ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη ἔχει δακρύσει καὶ ἡ Βασίλισσα παρακολουθεῖ μετὰ προσήλωσιν, ἐνῶ οἱ μοναχοὶ κλαίει ἀπὸ τὴν συγκίνηση τῆς στιγμῆς καὶ τίς σωρευμένες συγκινήσεις τῆς ἡμέρας.

Μέσα στὸν Γολγοθᾶ καὶ σ' ὅλοκληρο τὸ περίπλοκο κτιριακὸ συγκρότημα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἑκατοντάδες κεράϊ καὶ πολύτιμα καντήλια ἀγωνίζονται νὰ διασπάρουν τὸ μυστηριακὸ σκότος τοῦ χώρου, πού ἐνισχύθηκε ξαφνικά ἀπὸ τὴν συννεφιασμένη ἡμέρα. Ὅταν ἡ Βασίλισσα - Μητέρα πλησιάσῃ στὸ κουβούκλιο τοῦ Τάφου, στέκεται καὶ κοιτάζει τὴν ἐπιγραφή στὰ δυὸ μεγάλα πέτρινα μανουάλια: «Κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα τῶν ὁρθοδόξων Ρωμαίων». Καὶ στὴν ἐπιγραφή τῆς πύλης τοῦ κουβουκλίου: «Μυροφόροι γυναῖκες, τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; Ἀνέστη ὁ Κύριος. Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος...». Στὴν ὁροφὴ τῆς πανύψηλης ροτόντας, 100 καντήλια ἀπὸ χρυσὸ καὶ ἀλάβαστρο καίνε νόχτα καὶ μέρα. Ἡ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ τρούλλου, πού στηρίζεται σὲ εἴκοσι ὑψίδες, χρησιμοποιοῦται, χωρισμένος σὲ κελλιά πολὺ μικρῶν διαστάσεων, ὡς μόνιμη κατοικία τῶν διακονητῶν τοῦ ναοῦ. Ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη ζητάει περισσότερες πληροφορίες γιὰ τοὺς φορητοὺς αὐτοὺς τοῦ Τάφου τοῦ Χριστοῦ.

—Εἶναι ἡ μόνη ἐκκλησία στὸν κόσμο, τῆς ἐξηγοῦν, πού φυλάσσεται νόχτα καὶ μέρα. Οἱ ἱερομόναχοι, πού ἔχουν ἀφιέρωσι τὴν ζωὴ τους στὴν διακονία τοῦ Ἁγίου Τάφου, περνοῦν μέσα στὸν ναὸ ολόκληρη τὴν ζωὴ τους. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς μένει πάντα ἄγρυπνος φρουρὸς κοντὰ στὸ κουβούκλιο, ἀκόμη κι ὅταν οἱ πόρτες τοῦ ναοῦ κλείσουν καὶ διπλωματωρῶν. Ἀλλὰ κι ὅσοι ἀποσύρονται στὰ κελλιά τους, μετὰ ἀπὸ ἕνα λιτότατο — κατὰ κανὼνα νηστήσιμης δειπνοῦ—, πρέπει νὰ ξυπνήσουν στίς δέκα καὶ μισὴ τὸ βράδυ, γιὰ τὴν τακτικὴ λειτουργία —ἱερὸ δικαίωμα πού ἡ ἀγιοταφίτικη ἀδελφότητα τρέφει μήπως τὸ χάσῃ—, πού κρατᾶ ὡς τίς τρεῖς τὸ πρωῒ...

ΕΙΔΑΤΕ ΠΟΥ ΕΓΕΝΝΗΘΗ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

«Δεῦτε εἰδότε, πιστοί, πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός...». Τὸ σοῦρουκο κόντευε νὰ πέσῃ, ὅταν οἱ ἐπίσημες προσκυνητρίες ἐφθάσαν στὴν Βηθλέεμ. Ἡ εἰσοδὸς τους στὴν βασιλική, πού ἔκτισε ὁ Μεγάλος Κωνσταντῖνος καὶ ἀνακαίνισε ὁ Ἰουστινιανός, συνοδεύεται ἀπὸ τίς ψαλμωδίες ἐνὸς χοροῦ λαμπροφορέων ἱερέων καὶ διακόνων. Μία μικρὴ δέσση γίνεται στὸ σπήλαιο τῆς Γεννήσεως, πού σήμερα —κυριολεκτικῶς

ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΩΣ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ ΞΕΝΑΓΗΣΕ ΤΙΣ ΥΨΗΛΕΣ ΦΙΛΟΣΕΝΟΥΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΚΙΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΣΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ του 'Ομάρ, ένα από τα ωραιότερα του κόσμου, ώδηγουν τις δύο υψηλές επισκέπτριες ο μητροπολίτης του 'Αμμούρ Διόδωρος και ο διοικητής της 'Ιερουσαλήμ, κ. Κάσσεμ 'Αμπουαζάλη...

ΕΠΙΣΚΕΨΗ στην Βηθλέμ με βροχή. Καβάσηδες του πατριαρχείου και 'Ιορδανοί αξιωματούχοι είναι η συνοδεία των υψηλών επισκεπτριών στον τόπο όπου γεννήθηκε σε μια σπηλιά το Θείο Βρέφος...

ο φόβος των 'Ιουδαίων!— φιλοξενία και 'Ιορδανούς αξιωματούχους, με κόκκινα αγκάλια (μαντήλια), μαρρη «χάτα» (κορδόνι κεφαλιού) και όπλοπολυβόλα. Έξω από την βασιλική της Βηθλέμ πολλοί είναι αυτοί που αποχαιρετούν την Βασίλισσα. Σε κάποιο σημείο, ο δρόμος χωρίζεται. Άριστερα πηγαίνει προς την 'Ιερουσαλήμ, δεξιά προς το 'Αμμάν. Η πρώτη που την αποχαιρετά είναι η πριγκίπισσα - ήγουμένη Ταμάρ. Κ' ύστερα, άλλοι πολλοί μοναχοί, καλόγηροι - στρατιώτες του 'Αγίου Τάφου, που θα γυρίσουν πάλι στην γαλήνη και στις προσευχές τους.

— Ήταν μεγάλη μέρα σήμερα για μας, έλεγαν και ξαναέλεγαν συγχνημένοι.

Παρ' όλο που φιλοδράχει, η Βασίλισσα και η Ειρήνη στέκονται για λίγο και κοιτάζουν καλά - καλά την Βηθλέμ, μια τυπική αραβική κομπολή σήμερα, πριν συνεχίσουν τον δρόμο τους. Λίγο πιο κάτω τις περιμένει μια εκπληξη. Σαν μέλλουσα το παιδομάνι της περιοχής έχει σκεπάσει ένα αυτοκίνητο. Είναι το αυτοκίνητο που μεταφέρει την Σάντο το μικρό κάτασπρο «κάνι» της Βασίλισσας — πράγμα που αποτελεί εξαιρετική διασκέδαση για τους μικρούς 'Ιορδανούς!

ΣΤΗΝ ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΜΕ ΒΡΟΧΗ

Ωρα 5.40'. Νεκρά θάλασσα. Κατηφορικές κορδέλλες οδηγούν από την κεντρική ερτηρία στον τόπο αυτόν, όπου, σύμφωνα με τον θρύλο, βρίσκονταν κάποτε τα Σόδομα και τα Γόμορρα. Τώρα, μια ασφυκτική έρημια καλύπτει την περιοχή της άμαρτίας. Έχει όπου κάποτε ήταν τόπος χλοοράς, όπου ο Άδω έβασκε τα κοπάδια του, ύψωνεται το μοναχικό κτίριο ενός καίνου, που μοιάζει σαν να κτίσθηκε ακριβώς για να τονίσει την απουσία της ζωής. Βρίχει ακόμη και κάνει ζέστη. Σ' ένα σημείο, η άκρογαλιά έχει φωταγωγηθεί, για να πάρουν οι ξένοι μίαν ιδέα. Κι ο καδένας ακολουθεί για λίγο σιωπηλά τους δικούς του συλλογισμούς, ενώ μέσα περιμένει ένας θαυμάσιος μπουφές, με άτελείωτη ποικιλία από βουτήματα και εξωτικά φρούτα.

— Είναι όλα θαυμάσια, λέει η Βασίλισσα, αλλά... βουίζουν τ' αυτιά μου!

Βρισκόμαστε 392 μέτρα χαμηλότερα από την επιφάνεια της Μεσογείου και ο άνθρακας προς τον δρόμο του 'Αμμάν συνοδεύεται από άνακοούφισα.

Η Γη της Επαγγελίας είναι βουτηγμένη στην βροχή. Κάποια άραπα φώτα, που ξεχωρίζουν στο σκοτάδι, είναι βεδουίνικες σκηνές που φιλοξενούν ύπομονητικούς ανθρώπους και ζώα, όπου να ξανάβρη ή ξαστεριά. Όλοι είναι άφηρημένοι: σ' αυτό το νυκτερινό πέραςμα της περιοχής του 'Ιορδάνη. Έτσι, όταν η βασιλική «Ρόλλ» - Ρόβερ φρενάρη ά-

πότομα μπροστά σ' ένα φορτηγό, το επόμενο αυτοκίνητο, με την ιορδανική ασφάλεια υψηλών προσώπων, πέφτει επάνω της και βουλιάζει τον προφυλακτήρα. Η πομπή σταματάει. Ο Έλληνας υπομπίραρχος κ. Τσιλίκης — κάτοχος της μαύρης ζώνης του τζούντο — που ακολουθεί στο ταξίδι, τρέχει να δει τι συμβαίνει. Η Βασίλισσα γελάει:

— Δεν είναι τίποτα. Τα παιδιά κοιτούσαν να βρουν το καινούργιο φεγγάρι...

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΕΡΕΠΙΑ

Χίλια εκατό χιλιόμετρα σε τρεις βροχερές μέρες έκαναν οι υψηλές επισκέπτριες στην χώρα του βασιλέως Χουσεΐν. Κι ωστόσο, έφυγαν γεμάτες από συγκινήσεις και έντυπώσεις. Σε λίγο περισσότερο χρονικό διάστημα από μίαν ώρα, έφθασαν στην Πέτρα, το βασίλειο των Ναβαταίων, όπου συναντούσαν καρναβάνια φορτωμένα λιθάνι και μπαχαρικά, από τον Περσικό κόλπο, ύστερα από πορεία τριάντα ως σαράντα ημερών! Το ελικόπτερο ωδηγούσε ο ίδιος ο βασιλεύς της 'Ιορδανίας, που ξενάγησε με γνώση και αισθητική ικανότητα στον υποβλητικό χώρο ναών λαξευμένων σε χρωματιστούς βράχους. Πριν τα δυο τζιπ οδηγήσουν τους επισκέπτες στο στενό κοκκινωπό φαράγγι, μια σωστή θάλασσα από ζώα καταστόλισται κι από ανθρώπους της περιοχής με τοπικές φορεσιές περίμεναν για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους.

Τελευταίο πρωϊνό στην 'Ιορδανία. Η Βασίλισσα Φρειδερίκη και η Ειρήνη επισκέπτονται το πανεπιστήμιο του 'Αμμάν, ένα διδασκαλείο και τα Γέρασα, την «Πομπή» της 'Ανατολής», σύμφωνα με τους οδηγούς. Η περιπλάνηση μέσα στα έρεπια κρατάει περισσότερη ώρα από όση είχε προγραμματισθεί. Ο Χουσεΐν ανησυχεί και σπεύδει να παραλάβει με το ελικόπτερο τις φιλοξενούμενες του. Στο αεροδρόμιο του 'Αμμάν επαναλαμβάνεται η θερμή, συγκινητική σκηνή της υποδοχής. Ένα κόκκινο χαλί στρώνεται σε όλο το μήκος, από την αίθουσα των επισήμων ως το ελληνικό αεροσκάφος. Τσολιαδάκια και βλαχοπούδες της ελληνικής παροικίας προσφέρουν λουλούδια. 'Ακούγονται «Ζήτω», «Στο καλό», «Καλό ταξίδι» και μαζί εύχες ειπωμένες στην μουσικωτάτη — και τόσο ποιητική! — αραβική γλώσσα.

Ο βασιλεύς Χουσεΐν περιμένει τώρα τον Βασίλεά της 'Ελλάδας και την Άννα - Μαρία. Έχουν να πουν πολλά σαν άρχηγοι φιλικών κρατών. Κι ο Χουσεΐν σκέπτεται να καλέσει πολλούς Έλληνες για να εργασθούν σε τεχνικά και βιομηχανικά έργα και, προ παντός, να εγκαταστήση Έλληνες αλιείς και σφουγγαράδες στην 'Ακαμπα.

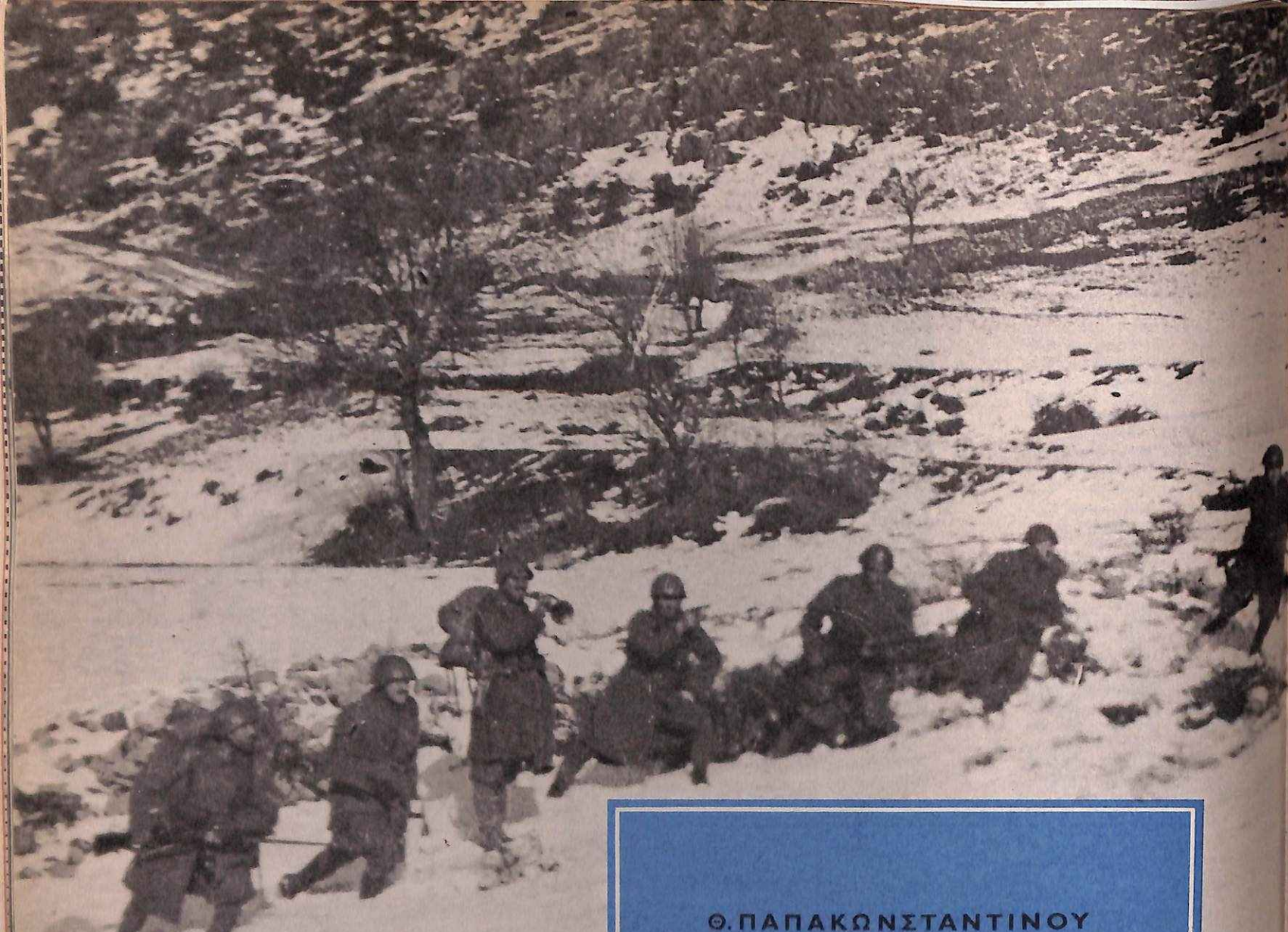
MARIA KARABIA

ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ του ναού της 'Αναστάσεως υπεδέχθη την Βασίλισσα - προσκυνητρία ή αντίπροσωπεία του αρμενικού πατριαρχείου. Με προσήνεια ή Φρειδερίκη συνωμίλησε λίγο με τους πνευματικούς άρχηγούς της βασανισμένης αυτής μειονότητας...

ΦΙΛΙΚΗ συζήτηση με μία ευγενέστατη, σεβάσμια μορφή. Η πριγκίπισσα Ταμάρ, ήγουμένη του ρωσικού μοναστηριού, έσα-δέλφη της Βασίλισσας 'Ολγας, διέκοψε την απομώσσή της, για να συναντήσει την Βασίλισσα...

ΣΤΙΣ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΕΣ ΚΟΡ-
ΦΟΓΡΑΜΜΕΣ ΤΗΣ ΠΙΝΤΟΥ
ΚΙ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΣΤΑ ΒΟΥΛΑ
ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΕΔΟΘΗ Α-
ΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΦΑΝΤΑ-
ΡΟ, ΧΩΡΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΜΕ-
ΣΑ, ΧΩΡΙΣ ΒΑΡΥΝ ΟΠΛΙ-
ΣΜΟ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΑΚΑΤΑΝΙ-
ΚΗΤΑ ΨΥΧΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ, Η
ΣΚΛΗΡΗ ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΟΝ ΕΙΣ-
ΒΟΔΕΑ, ΚΑΙ ΚΕΡΑΘΗΚΕ!

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετά από 25 έτη αρχίζει για πρώτη φορά η ολοκληρωμένη εξιστόρηση του πολέμου

Συνεπληρώθη τέταρτον αιώνας την παρελθούσαν εβδομάδα, αφ' ότου η Ελλάδα εισήρχετο, δια μίαν ακόμη φοράν, θριαμβικώς εις τὸν στίβον τῆς παγκοσμίου ἱστορίας καὶ ἀπεδύετο εἰς τὴν μεγάλην Μάχην της, ἡ ὁποία ἐπέδρασεν ἀποφασιστικῶς ἐπὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ἡ ἐξιστόρησις τῆς δραματικῆς αὐτῆς περιόδου τῆς ζωῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους (ἐπὶ τῇ βάσει νέων ἀγνώστων στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἤλθον εἰς φῶς μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου καὶ μέχρι σήμερον) ἤρχισεν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν «Εἰκόνων» καὶ θὰ συνεχισθῇ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου — τέλους τοῦ πρό εἰκοσιπενταετίας διεξαχθέντος τακτικοῦ πολέμου τῆς Ελλάδος, ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ Ἀξονος.

Ἡ ἐμπλοκὴ τῆς χώρας μας εἰς τὴν δυνήν τοῦ πολέμου καὶ ἡ μετα-

πήδησίς της ἀπὸ τῆς εἰρήνης εἰς τὴν αἱματηρὰν δοκιμασίαν συνετελέσθη τὴν 28ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 εἰς τρεῖς φάσεις καὶ ἐντὸς τριῶν ὥρων: Ἡ πρώτη ὑπῆρξεν ἡ ἐπίδοσις εἰς τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν ἐκ μέρους τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας τοῦ τελεσιγράφου, διὰ τοῦ ὁποίου ἤξειτο ὅπως ἡ Ἑλλάς συγκατατεθῇ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς «προσωρινῆς» ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ. Δευτέρα, ἡ ἐπίθεσις τῶν ἰταλικῶν δυνάμεων καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου. Καὶ τρίτη ἡ ἐξαγγελία εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι εὐρίσκεται ἐν πολέμῳ ὑποστάς ἀπρόκλητον ἐπίθεσιν καὶ ἡ ἀμεσὸς λήψις τῶν ἐνδεικνυομένων στρατιωτικῶν, νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν μέτρων. Αἱ φάσεις αὐτῆς καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πολέμου περιγράφονται λεπτομερῶς

εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν «Εἰκόνων».

Εἰς τὸ πρῶτον αὐτὸ κεφάλαιον τῆς ἐξιστορήσεως ἐκτίθενται ἐπίσης διὰ μακρῶν τὰ προηγηθέντα τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως: Αἱ ἑλληνοἰταλικάς σχέσεις ἀπὸ τῆς ἀνόδου τοῦ φασισμού εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἡ κατάληψις τῆς Ἀλβανίας τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1939, αἱ στρατιωτικαὶ προπαρασκευαί τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν νέαν βάσιν ἐξορμήσεως κατὰ τῆς Ἑλλάδος, αἱ προσπάθειαι παραπλανήσεώς της διὰ παροχῆς καθησυχαστικῶν διαβεβαιώσεων, ὁ διπλωματικὸς πόλεμος νεύρων καὶ αἱ ἀναῳδοι πολεμικαὶ προκλήσεις (τορπιλλισμὸς «Ἑλλης», ἐπιθέσεις ἐναντίον ἄλλων σκοπῶν, παραβιάσεις τοῦ ἐναερίου χώρου, δημιουργία συνοριακῶν ἐπεισοδίων κλπ.), αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς τὸ ἰταμὸν τελεσιγράφον καὶ τὴν εἰσβολήν.

'Η επίθεσις εξαπολύεται τὴν ὥρα ποὺ οἱ Ἴταλοὶ αἰσθάνονται πανίσχυροι

Η στιγμή, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξεν ἡ Ἰταλία διὰ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἡ ζοφερώτερα τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ ἡπειρωτικὴ Εὐρώπη ἐτέλει ὑπὸ τὸ χιτλερικὸν πέλμα ἡ ἐπτήσεν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ. Δύο μόνον χωρὶς παρέμειναν ὁρθοί: Εἰς τὸν βορρᾶν, μία νῆσος: Ἡ Μεγάλη Βρεταννία. Εἰς τὸν νότον, μία χερσόνησος: Ἡ Ἑλλάς.

Τὸ πρῶτον θῦμα τοῦ πολέμου ὑπῆρξεν ἡ Πολωνία, ἡ ὁποία ἐκάμφθη (27 Σεπτεμβρίου 1939) ὑπὸ τὰ συνδεδυασμένα πλῆγματα τῆς χιτλερικῆς Γερμανίας καὶ τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσίας, συμμάχων ἀπὸ τῆς 23ης Αὐγούστου 1939. Ἀκολούθως εἶχαν περιέλθει ὑπὸ τὸν χιτλερικὸν ζυγὸν διαδοχικῶς: ἡ Δανία καὶ ἡ Νορβηγία (Ἀπρίλιος τοῦ 1940), τὸ Λουξεμβούργον, ἡ Ὁλλανδία καὶ τὸ Βέλγιον (Μάιος τοῦ 1940) καὶ τὸν ἐπόμενον μῆνα ἡ Γαλλία. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία εἶχαν ὑποδουλωθῇ ἀνευ πολέμου καὶ πρὸ τῆς ἐκρήξεώς του, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1938 ἡ πρώτη καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1939 ἡ δευτέρα. Ἡ Οὐγγαρία, ἀφ' ἑτέρου, ἦτο ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1939 σύμμαχος τῆς Γερμανίας. Ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Πορτογαλία παρέμεινον οὐδέτεροι, ἀλλὰ μετὰ σαφὴ ἀπόκλισην ὑπὲρ τοῦ "Ἀξονος Ρώμης - Βερολίνου, ὁ ὁποῖος εἶχε σφυρηλατηθῇ διὰ τοῦ συμφώνου τῆς 22ας Μαΐου 1939.

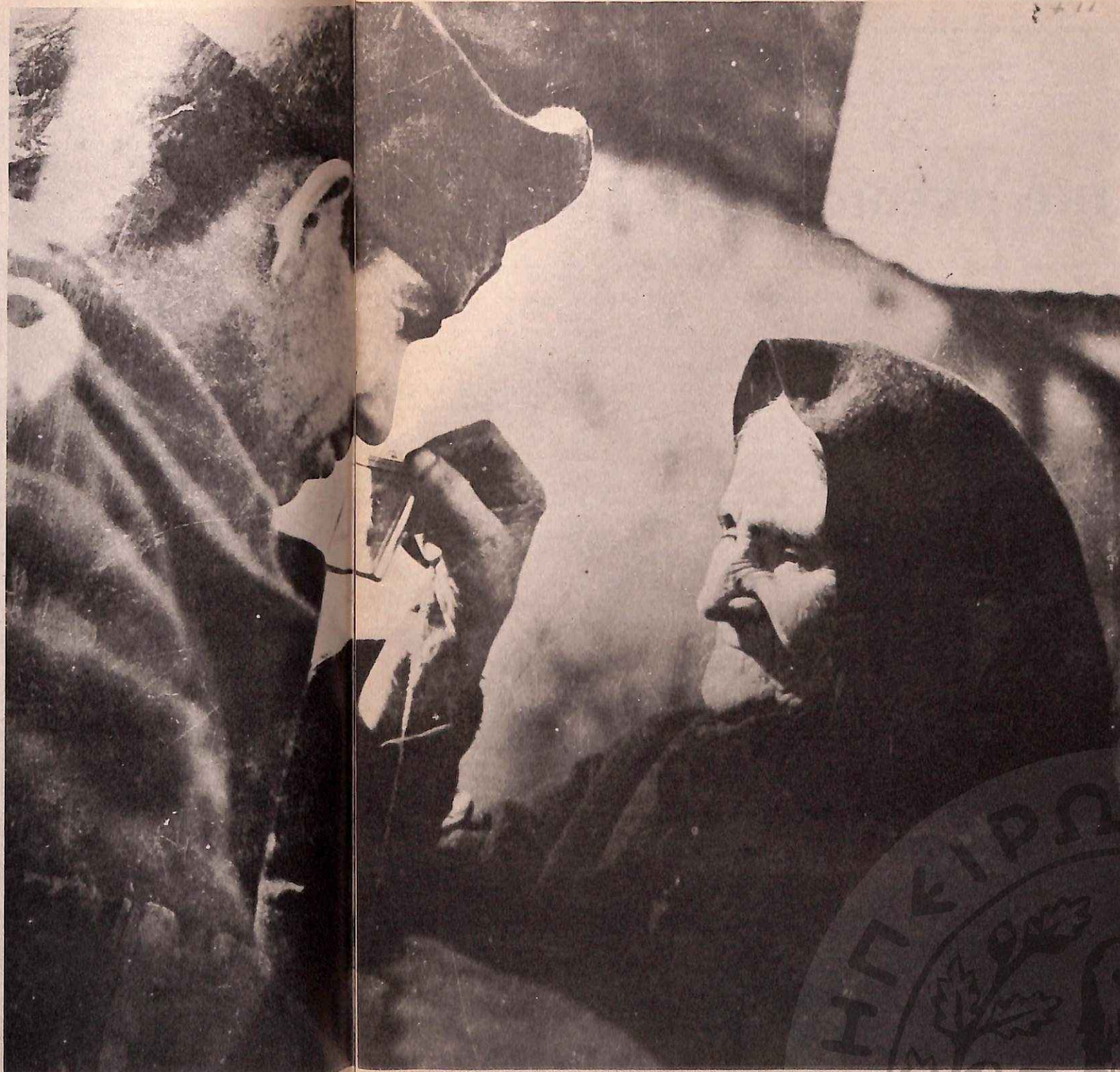
Ἡ κατάληψις τῶν δυτικῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν παρείχεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς πλεῖστα πλεονεκτήματα, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἰσχυροτάτας θάσεις ἐξορμήσεως δι' ἀεροπορικὴν καὶ ὑποβρυχιακὴν δράσιν ἐναντίον τῆς Μ. Βρεταννίας, ποὺ —μετὰ τὴν ἀδόκητον κατάρρευσιν τῆς Γαλλίας— ἔμενε μόνη ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μεγάλης ἀναμετρήσεως καὶ ὑφίστατο φοβεράν πίεσιν καὶ εἰς τὴν μητρόπολιν καὶ πέραν τῶν θαλασσῶν. Εἶχε κατορθώσῃ θεοθαίως νὰ σώσῃ τὸ ἔμφυχον ὕλικόν τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐκστρατευτικοῦ τῆς σώματος (335.490 ἀξιωματικούς καὶ ἀνδρας) εἰς τὴν Δουγκέρκην μετὰ μίαν ἀξιοθαύμαστον προσπάθειαν (27 Μαΐου ἕως 4 Ἰουνίου 1940), ποὺ προεδίκαζεν ἰσως τὴν ἐκθᾶσιν τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἀντιμετώπιζε κίνδυνον εἰσβολῆς καὶ ἀπὸ τῆς 15ης Αὐγού-

στου ὑφίστατο τὴν φοβεράν ἐναέριον γερμανικὴν ἐπίθεσιν, ποὺ ἔμεινεν εἰς τὴν ἱστορίαν μετὰ τὸ ὄνομα «Μάχη τῆς Ἀγγλίας».

Οἱ Ἴταλοὶ ἐσημείωναν ἐπιτυχίας εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅπου ἐπείξαν σοβαρῶς τοὺς Βρεταννοὺς. Εἶχον καταλάβῃ ἤδη τὴν Βρεταννικὴν Σομαλίαν καὶ εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἀιθιοπίας (ποὺ ἦτο ἤδη κτήσις τῶν) καὶ τοῦ Ἀγγλοαιγυπτιακοῦ Σουδάν ἐσημείωναν ἐπιτυχίας. Εἰς τὴν Αἴγυπτον, αἱ ἱταλικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον διαβῇ τὴν μεθόριον τῆς Λιβύης κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1940, εἶχον προελάσει εἰς θάλασσαν 100 περίπου χιλιομέτρων ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ τῆς μεθόριου μέχρις Ἀλεξανδρείας καὶ, καταλαβούσαι τὸ Σολούμ καὶ τὸ Σίντι - Ἑλ - Μπαράνι, εἶχον ἀπωθήσει τοὺς Βρεταννοὺς, οἱ ὁποῖοι ἠναγκάσθησαν νὰ συγκεντρωθῶν εἰς τὰς περὶ τὴν Μάρσα Ματρουχ θέσεις.

Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι δὲν εἶχαν ἀκόμη ἀναμιχθῇ εἰς τὴν σύρραξιν. Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ὁ πρόεδρος Ρούζβελτ εἶχεν ἐξαγγεῖλῃ τὰς δύο βασικὰς ἀρχὰς τῆς ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς: Θὰ προήσπιζε διὰ τῶν ἀμερικανικῶν δυνάμεων τὸ δυτικὸν ἡμισφαίριον, ἀν ἡπειλιτο τοῦτο ὑπὸ οἰουδήποτε, καὶ θὰ ἐξηκολούθει νὰ παρέχῃ παντὸς εἶδους βοήθειαν, πλὴν στρατευμάτων, εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν. Ἀν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι εἰσῆρχοντο δι' οἰονδήποτε λόγον εἰς τὸν πόλεμον, θὰ ἐλειτούργει ἡ ἰταλογερμανοϊταλικὴ συμμαχία τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1940 («τρίγωνον Ρώμης - Βερολίνου - Τόκυου»), δηλαδὴ θὰ ἡπλοῦτο ἡ σύρραξις εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ὕφλην.

Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση, ἡ ὁποία αὐτοπροεβάλλετο ὡς θανάσιμος ἐχθρὸς τοῦ χιτλερισμοῦ καὶ πρωτοπόρος τοῦ ἀντιφασισμού καὶ ἐπὶ μῆνας πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου διεπραγματεύετο μετὰ τῆς Μ. Βρεταννίας τὴν σύναψιν συμμαχίας, ὑπέγραψεν αἰφνιδίως τὸ διαβόητον συμφωνον Ρίμπεντροπ - Μολότοφ (23 Αὐγούστου 1939), ποὺ ἐπέσπευσε τὴν ἐκρήξιν τοῦ πολέμου. Ἐκτοτε, καὶ μέχρι τῆς 22ας Ἰουνίου τοῦ 1941, ὁπότε ὑπέστη αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν ἐκ

«Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΖΙ ΣΟΥ» ΛΕΓΕΙ Η ΓΡΙΟΥΤΑ ΣΤΟΝ ΓΙΟ ΠΟΤ ΦΕΤΙΓΕΙ, Κ' ΕΙΝΑΙ Κ' ΟΙ ΑΥΤΟ ΒΕΒΑΙΟΙ ΟΤΙ Η ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗ ΠΤΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

μέρους τοῦ συμμάχου τῆς Χίτλερ, παρέμειναν οὐδέτεροι, ἀλλὰ ἐπεξετέλετο εἴτε διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσεως θίας, εἴτε διὰ πρακτικῶν λόγων. Ἐτσι, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1939 διεμοιράσθη τὴν Πολωνίαν μετὰ τὸν Χίτλερ. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1939 ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Φιλανδίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπέσπασε τελικῶς (Μάρτιος 1940) τὴν Καρελίαν. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1940 (καθ' ὃν χρόνον κατέρρεεν ἡ Γαλλία) κατελάμβανε τὴν Λιθουανίαν, τὴν Λεττονίαν καὶ τὴν Ἑσθονίαν, τὸν ἴδιον δὲ μῆνα ἀπέσπασε ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν τὴν Βεσσαραβίαν καὶ τὴν δόρειον Βουκοβίναν.

Εἰς τὰ Βαλκάνια, ἡ Βουλγαρία, παραμένουσα ἐκτὸς τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου (ποὺ περιελάμβανε τὴν Ἑλλάδα, τὴν Γιουγκοσλαβίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ εἶχε συναφθῇ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1934), ἠκολούθει πολιτικὴν ἐφε-

κτικὴν καὶ καιροσκοπικὴν. Ἡ Γιουγκοσλαβία ἐφαίνετο προσανατολισμένη πρὸς τὸν Ἄξονα. Ἡ Ρουμανία εἶχε παραιτηθῇ ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1940 τῆς ἀγγλικῆς ἐγγυήσεως, ποὺ τῆς ἐδόθη (μαζὶ μετὰ τὴν ἐγγύησιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα) τὴν 13ην Ἀπριλίου τοῦ 1939, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀλβανίας ὑπὸ τῶν Ἱταλῶν, καὶ εἶχεν ἐκδηλώσει τὴν πρόθεσιν ὅπως συνεργασθῇ πολιτικῶς μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Ἐν περὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας, τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν. Ἐν μέλος, ἄλλωστε, τοῦ συμφώνου τούτου, ἡ Ρουμανία, συνεγράφετο πλέον μετὰ τὸν Ἄξονα καὶ ἀπὸ τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1940 ἐτέλει ὑπὸ γερμανικὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν.

Τὰ διμερῆ ἑλληνοτουρκικὰ σύμφωνα (τοῦ 1930, τοῦ 1933 καὶ τοῦ 1938) καὶ ἰδίως τὸ «σύμφωνον ἐγκαρδίου συνεννοήσεως»

τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1933 εἶχον, κατὰ τὰς ἑλληνικὰς ἀντιλήψεις, πλὴρὴν ἐφαρμογὴν ἐν περιπτώσει ἐπεμβάσεως τῆς Βουλγαρίας. Ἦτο ἀγνωστον ὅμως ποῖαν ἐρμηνείαν θὰ εἶδον κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ Τούρκοι εἰς τὰς ἀπορροῦσας ὑποχρεώσεις ἐκ τοῦ πρώτου άρθρου τοῦ συμφώνου, τὸ ὁποῖον διελάμβανε ἀμοιβαίαν ἐγγύησιν τοῦ ἀπαρασπείστου τῶν κοινῶν συνόρων Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἡ βοήθεια τῆς Μ. Βρεταννίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, κατόπιν τῆς ἐγγυήσεως τῆς 13ης Ἀπριλίου 1939, ἐθεωρεῖτο θεαία. Ἦτο ἀγνωστος ὅμως ἡ ἐκτασίς της καὶ ὁ χρόνος τῆς παροχῆς της, διότι δὲν ὑπῆρχον σχετικῶς συγκεκριμένα ὑποσχέσεις ἀπὸ βρεταννικῆς πλευρᾶς. Σοβαρὰ, πάντως, συνδρομὴ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως δὲν ἀνεμένετο, διότι ἦτο δεινὴ ἡ θέσις τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ εἰς τὴν μητρόπολιν καὶ

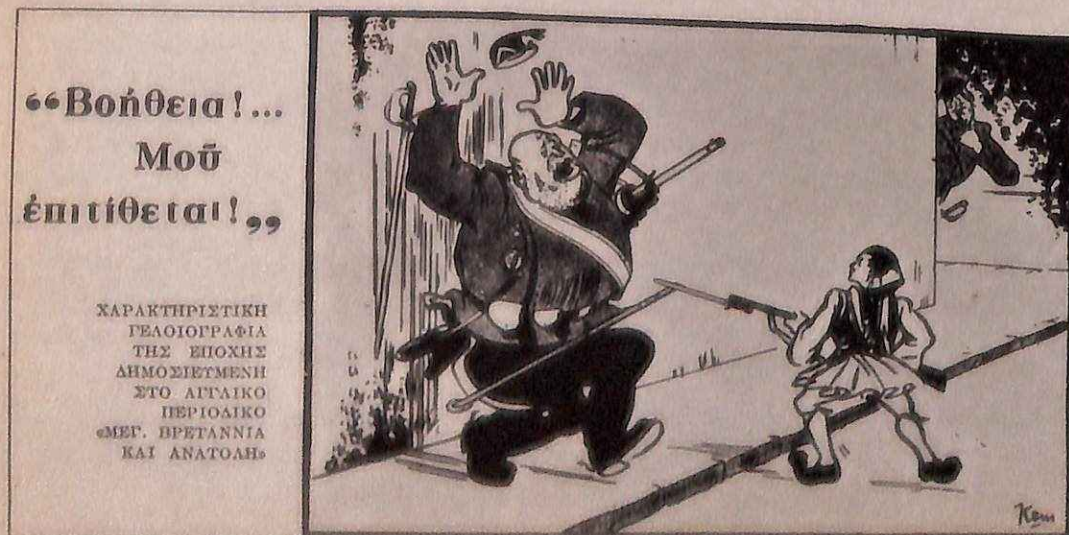
εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Αἱ ὑποχρεώσεις παροχῆς βοηθείας ὑπὸ τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Μ. Βρεταννίαν καὶ ἐμμέσως πρὸς τὴν Ἑλλάδα, αἱ ἀπορροῦσαι ἐκ τοῦ συμφώνου συμμαχίας μετὰ τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ τῆς Γαλλίας, ποὺ εἶχεν ὑπογραφῇ τὴν 19ην Ὀκτωβρίου 1939, ἐθεωρεῖτο θέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἐξεπληροῦντο

Ὁχυρώσεις

Τοιαύτῃ ἦτο εἰς γενικὰς γραμμάς ἡ πολιτικοστρατιωτικὴ κατάστασις εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Μεσόγειον τὴν ἡμέραν, ποὺ ἡ Ἑλλάς ἀπορρίψασα τὸ ἰταλικὸν τελεσίγραφον ἀπεδύετο εἰς τὸν τίμιον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα: Ἡ Εὐρώπη ἦτο ὑποδουλωμένη. Ἡ Γερμανία ἐδέσποζεν ἀδιαφιλονεικῶς τῆς ἡπείρου. Ἡ Ἰταλία εὕρισκετο εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δυνάμεώς της. Ἡ Γαλλία εἶχε τεθῇ ἐκτὸς μάχης. Ἡ Ἀγγλία ἀγωνιοῦσε. Καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ἐλαφουργῶγει.

«Ἐξαιρετικὰ γεγονότα, ποὺ θὰ συγκλονίσουν τὸν κόσμον» προσηγγέλλε καθ' ἑκάστην ὁ τύπος τοῦ Ἄξονος. Τὸ σχέδιον τῶν δύο ἐταίρων προέβλεπε «ταχεῖαν κατάληψιν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων καὶ ταυτόχρονον κατάληψιν τῆς Μ. Βρεταννίας ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ». Ἡ Ἰταλία ἠσθάνετο τὴν εὐφορίαν καὶ αὐτοπεποίθησιν, ὥστε ἀπέσπυρεν ἀεροπλάνα τῆς ἀπὸ τὴν Μεσόγειον, διὰ νὰ βοηθήσουν τὴν «λουφτβάφφ» (τὴν γερμανικὴν ἀεροπορίαν) εἰς τὴν ἀπὸ ἀέρος καταστροφικὴν ἐπίθεσιν τῆς ἐναντίον τῆς Μ. Βρεταννίας. Αἱ ἰταλικά ἐφημερίδες τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1940 ἀνέφεραν ὑπερηφάνως ὅτι τὴν προηγουμένην νύκτα ἰταλικά βομβαρδιστικά εἶχαν μετὰσχει διὰ πρώτην φοράν ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς ὑπεράνω τῆς Ἀγγλίας. «Ἡ πτήσις αὕτη —ἐτηλεγράφη ἀπὸ τὴν Μάγχην ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Στέφανι— σημειώνει τὴν ἑνάρξιν τῆς εὐρείας ἀεροπορικῆς δραστηριότητος, τὴν ὁποίαν πρόκειται ν' ἀναπτύξῃ ἡ Ἰταλία κατὰ τῆς Μ. Βρεταννίας, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τὰς γερμανικὰς ἀεροπορικὰς δυνάμεις. Θὰ χρησιμεύσῃ ὡς αὐστηρὰ προειδοποίησις πρὸς τὴν Ρ.Α.Φ. (τὴν βρεταννικὴν ἀεροπορίαν) καὶ θὰ ἐπιβάλῃ ἀντίποινα διὰ τὴν ἐπίθεσιν βρεταννικῶν βομβαρδιστικῶν κατὰ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους». Καὶ ἡ «Ἐξορνάλε ντ' Ἰτάλια» ὑπενθύνει εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ὅτι ὁ Μουσσολίνι εἶχεν ἐπιλέξει αὐτοπροσώπως τὰ σήμνη διὰ τὸ ἐγχεῖρημα τοῦτο καὶ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ «ἐντυπωσιακοῦ ἀριθμοῦ πιλότων καὶ μηχανῶν».

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ Γκράτσιανι εἰς τὴν Αἴγυπτον, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς βρεταννικῆς Σομαλίας ὑπὸ τῶν Ἱταλῶν, εἶχεν ἐκπλήξῃ τὸν κόσμον. Μετὰ τὴν διάβασιν τῶν αἰγυπτιακῶν συνόρων, τὰ ἰταλικά στρατεύματα ἐγκαινιάζαν εὐρεῖαν κίνησιν ἀπειλῆς ἐναντίον ἐνὸς ἀπὸ τὰ ζωτικώτερα κέντρα τῆς Μ. Βρεταννίας: τῆς Αἰγύπτου τοῦ Σουέζ. Καὶ εἰς μίαν ἑξαρσιν μεγαλοφυΐας ἡ Ρώμη εἶχεν ἀναγγεῖλῃ ὅτι ὁ ἰταλικὸς στρατὸς θὰ ἐφέρετο φιλικῶς πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, διότι δὲν εἶχε διαφοράς μετὰ αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τοῦς Ἀγγλοῦς. Ἦδη οἱ ἐταῖροι τοῦ Ἄξονος συνεζήτουν τὴν διανομὴν τῆς λείας. Συμφωνῶς πρὸς τὸν τύπον τοῦ τὸ μόνον πρόβλημα ποὺ ἀπέμενε πρὸς λύσιν ἦτο τὸ καθεστὸς τῆς Ἀφρικῆς μετὰ τὸν πόλεμον. Ἐν μέσῳ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς αὐτῆς, τῆς τόσοσ θριαμβευτικῆς διὰ τὸν Ἄξονα καὶ τόσοσ κρισίμου διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁ Μουσσολίνι ἐρρίφθη κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν θεσπιστὴτα μίαν ταχεῖαν καὶ ἐκόλουσιν νίκης.

“Βοήθεια!...
Μοῦ
ἐπιτίθεται!..”

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ
ΓΕΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΗ
ΣΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
«ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΑΝΑΓΛΩΦΟΣ χάρτης της βορειοδυτικής περιοχής της Ελλάδας και του αλβανικού μετώπου, όπου τα ελληνικά στρατεύματα έπαιξαν πόντο, διαρκούντος του μεγάλου πολέμου, κατά την νίκη εναντίον του Άξονος. Στον χάρτη, που αναφέρεται στην πρώτη φάση του ελληνοϊταλικού πολέμου (28 'Οκτωβρίου μέχρι 13 Νοεμβρίου 1940) υποδηλώνονται ως εξής οι σημειώσεις διακυμάνσεις του μετώπου: ● Η ΔΙΑΤΡΗΤΗ μαύρη γραμμή υποδηλώνει την ελληνική αμυντική «τοποθεσία» κατά την 28 'Οκτωβρίου 1940 ● Η ΣΥΝΕΧΗΣ παχιά πράσινη γραμμή υποδηλώνει τα όρια της θαυμάσιας διεισδύσεως των 'Ιταλών εντός του ελληνικού εδάφους ● Η ΔΙΑΚΕΚΟΜΜΗΝ πράσινη γραμμή υποσημαίνει τις γραμμές, τις οποίες κατέλαβαν διαδοχικώς οι ελληνικές δυνάμεις, κατά την διάρκεια της πρώτης φάσεως του αγώνα ● Η ΠΑΧΕΙΑ μαύρη γραμμή υποσημαίνει τις ελληνικές θέσεις κατά το τέλος της πρώτης φάσεως (13.11.40).

Το ιταλικό σχέδιο: αίφνιδιασμός!

Το ιταλικόν Σχέδιον Πολέμου κατά της Ελλάδας προέβλεπε εις πρώτον στάδιον την κατάληψιν της 'Ηπείρου, δι' ισχυράς αιφνιδιαστικής επιθέσεως, και την εκμηδένισιν των εκεί ελληνικών δυνάμεων, με σύγχρονον κατάληψιν της Κερκύρας και των άλλων 'Ιονίων νήσων. Εις δεύτερον στάδιον προέβλεπε επίθεσιν διὰ την κατάληψιν της Δυτικής Μακεδονίας και εν συνεχεία ταχείαν πρόελασιν πρὸς Θεσσαλονίκην και 'Αθήνας διὰ νέων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι θ' ἀπεβιβάζοντο εἰς τὰ ἡπειρωτικά παράλια και τὰς νήσους, και κατάληψιν ὁλοκλήρως της χώρας. Τὸ ἱταλικόν Σχέδιον 'Επιχειρήσεων (τὸ ὁποῖον ἀπέρρεεν ἐκ τοῦ Σχεδίου Πολέμου) προέβλεπε κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τὴν τήρησιν αμυντικῆς στάσεως εἰς τὴν περιοχὴν ἀνατολικῶς Κορυτσᾶς και τὴν ἐπίθεσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς κατευθύνσεως Καλπάκι - 'Ιωάννινα - Πρέβεζα διὰ συγχρόνου καλύψεως και ὑποβοηθήσεως τῆς κυρίας αὐτῆς ἐνεργείας τόσο ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως Λεσκοβίκι - Σαμαρίνα - Μέτσοβον, ὅσον και κατὰ μῆκος τῆς ἡπειρωτικῆς παραλιακῆς ζώνης και διὰ παραλλήλου καταλήψεως τῆς Κερκύρας. Κατὰ τὸ δεύτερον στάδιον προέβλεπε ἐπίθεσιν ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως Κορυτσᾶ - κοιλὰς 'Αλιάκμονος - Θεσσαλονίκη και συνέχισιν τῆς προσπάθειας ἀπὸ 'Αρτης πρὸς 'Αθήνας και δευτερευόντως ἀπὸ Μετσόβου πρὸς τὴν θεσσαλικὴν πεδιάδα.

Κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς 'Ελλάδος αἱ ἐν 'Αλβανίᾳ ἱταλικάι δυνάμεις περιελάμβανον μίαν 'Ανωτάτην Στρατιωτικὴν Διοίκησιν (ὕπὸ τὴν ἀρχὴν τὸν ἀντιστρατήγου Βισκόντι Πράσκα), ἔχουσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς 25ον Σῶμα Στρατοῦ Τσαμουριάς και τὸ 26ον Σῶμα Στρατοῦ Κορυτσᾶς. Ὁ Βισκόντι Πράσκα εὐρίσκετο εἰς 'Αλβανίαν ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1940, ἐξωρεῖτο εἰς ἐκ τῶν ἀρίστων αξιωματικῶν τοῦ ἱταλικοῦ στρατοῦ, εἶχεν ὑπηρετήσει ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατηγοῦ Μπαντόλιο, εἶχε συγγράμει στρατιωτικὰς μελέτας ἀξιολόγους, μεταξύ τῶν ὁποίων και μίαν περὶ «'Αστραπιαίου πολέμου», και ἐνεφορεῖτο ὑπὸ μεγάλῃς αἰσιοδοξίας διὰ τὴν ἑκδασιν τοῦ ἐναντίον τῆς 'Ελλάδος πολέμου. Τὸ 25ον Σῶμα Στρατοῦ ('Ηπείρου) διέθετε συνολικὰς 42.000 περίπου ἀνδρας και ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὰς μεραρχίας: Φερράρα, Σιένα, Κενταύρων (τεθωρακισμένη) και 'Ιππικῶν. Τὸ 26ον (Κορυτσᾶς) διέθετε συνολικὰς 44.000 ἀνδρας και ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὰς μεραρχίας: Πάρμας, Πιεμὼντε, Βενέτσια και 'Αρέτζιο. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων Σωμάτων Στρατοῦ, εἰς τὰς περιοχὰς 'Ερσέας και Λεσκοβίκι, ἐναντι τοῦ τομέως τῆς Πίνδου, εὐρίσκετο ἡ μεραρχία 'Αλπινιστῶν Τζούλια, συνολικῆς δυνάμεως 10.800 ἀνδρῶν. Τὸ γενικὸν σύνολον, δηλαδὴ, τῶν ἐν 'Αλβανίᾳ ἱταλικῶν δυνάμεων ἔφθανε τὰς 100.000 περίπου ἀνδρας (59 τάγματα πεζικοῦ, 135 πυροβολαρχίαι, ἐκ τῶν ὁποίων 23 βαρεῖαι, 150 ὄπλα μάχης, 18 ἱλαί 'Ιππικῶν, 6 τάγματα ὄλων και 1 τάγμα πολυβόλων).

'Αστραπιαία!...

Τὸ ἱταλικόν Σχέδιον 'Επιχειρήσεων, τὸ ὁποῖον εἶχε καταρτισθῇ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Πράσκα και ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ ἐπιτελείου, προέβλεπε ἐιδικώτερον: Κατὰ τὰς τέσσαρας πρώτας ἡμέρας τῆς πρώτης περιόδου (δηλαδὴ μέχρι και τῆς 31ης 'Οκτωβρίου) κατάληψιν τοῦ ὠχυρωμένου ὀδοῦ κόμβου Καλπάκι διὰ συγκλινοῦσης μετωπικῆς ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῶν μεραρχιῶν κυρίας προσπάθειας, ἥτοι τῆς Φερράρας και τῶν Κενταύρων (τεθωρακισμένης), αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποβοηθοῦντο ὑπὸ τῆς μεραρχίας Σιένα, ποὺ θὰ ἐνῆργει ἐπὶ τῆς γενικῆς κατευθύνσεως Δελβίνον - Φιλιάτες και θὰ ἐστρέφετο ἐπείτα ἀνατολικῶς πρὸς τὴν περιοχὴν τῶν 'Ιωαννίνων. 'Εκτὼς τῆς κυρίας προσπάθειας θὰ ἐνῆργουν, ἐν εἰδῇ λαβίδος, ἡ μεραρχία 'Ιππικῶν κατὰ μῆκος τῆς παραλιακῆς ἡπειρωτικῆς ζώνης, καλύπτουσα τὴν ὅλην κυρίαν ἐνεργεῖαν ἀπὸ νοτιοδυτῶν, και ἡ μεραρχία 'Αλπινιστῶν Τζούλια, ἡ ὁποία διὰ τῆς ὀρεινῆς περιοχῆς τῆς Πίνδου θὰ ἐκάλυπτε ἀπὸ βορρᾶ τὴν κυρίαν προσπάθειαν και, ἐνεργοῦσα ἐκτενέως τὸ Σμόλικα, θὰ ἐγίνετο κυρία τῆς περιοχῆς τοῦ Μετσόβου και θὰ παρενεβάλλετο οὕτω μεταξύ τῶν εὐρισκομένων εἰς Θεσσαλίαν και 'Ηπειρον ἐλληνικῶν δυνάμεων. Τὸ πλεονὲς τῆς ὅλης ἐπιθετικῆς πρὸς 'Ηπειρον προσπάθειας τῶν ἱταλικῶν δυνάμεων θὰ ἐκαλύπτετο πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῶν περὶ τὴν Κορινθίαν δυνάμεων (26ον Σῶμα Στρατοῦ), αἱ ὁποῖαι θὰ ἐτήρουν ἐνεργητικὴν αμυντικὴν στάσιν ἐναντι ἐνδεχομένων ἀποπειρῶν τῶν

ἐλληνικῶν στρατευμάτων ὅπως ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ πλευροῦ τῶν δυνάμεων τῆς κυρίας ἱταλικῆς προσπάθειας. 'Η προβλεπομένη κατάληψις τῆς Κερκύρας θὰ ἐξοφάλλετο ἱκανοποιητικὰς ἀπὸ δυσμῶν τὸ δεξιὸν πλευρὸν τῶν ἱταλικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐνῆργουν ἐπιχειρήσεις πρὸς Παραμυθίαν και νοτιώτερον.

'Η ἐπιτυχία τοῦ ἱταλικοῦ Σχεδίου 'Επιχειρήσεων κατὰ τῆς 'Ελλάδος ἐστῆριζετο εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν εἰσβολὴν διὰ ταχυκινήτων μέσων πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐπιστρατεύσεως και τῆς συγκέντρωσεως τῶν ἐλληνικῶν στρατοῦ. Οἱ 'Ἴταλοι ἦσαν δέβαιοι ὅτι θὰ ἐσημείωναν ἀστραπιαίαν ἐνεργεῖαν ἀνάλογον μετὰ τὰς γερμανικάς, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ἐντυπωσιάσει τὸν κόσμον. Ὁ στρατηγὸς Σόντου, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου, εἶχε διαβεβαίωσει τὸν Μουσολίνι ὅτι ὁ ἱταλικὸς στρατὸς ἐντὸς μίας ἑβδομάδος θὰ ἔφθανε εἰς 'Ιωάννινα και ἐντὸς δεκαπέντε ἡμέρας εἰς Πρέβεζαν, διὰ ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως ἐπείτα ἡ δευτέρα φάσις τοῦ Σχεδίου 'Επιχειρήσεων — δηλαδὴ ἡ προέλασις πρὸς Θεσσαλονίκην και 'Αθήνας.

'Υψηλὴ τιμὴ!...

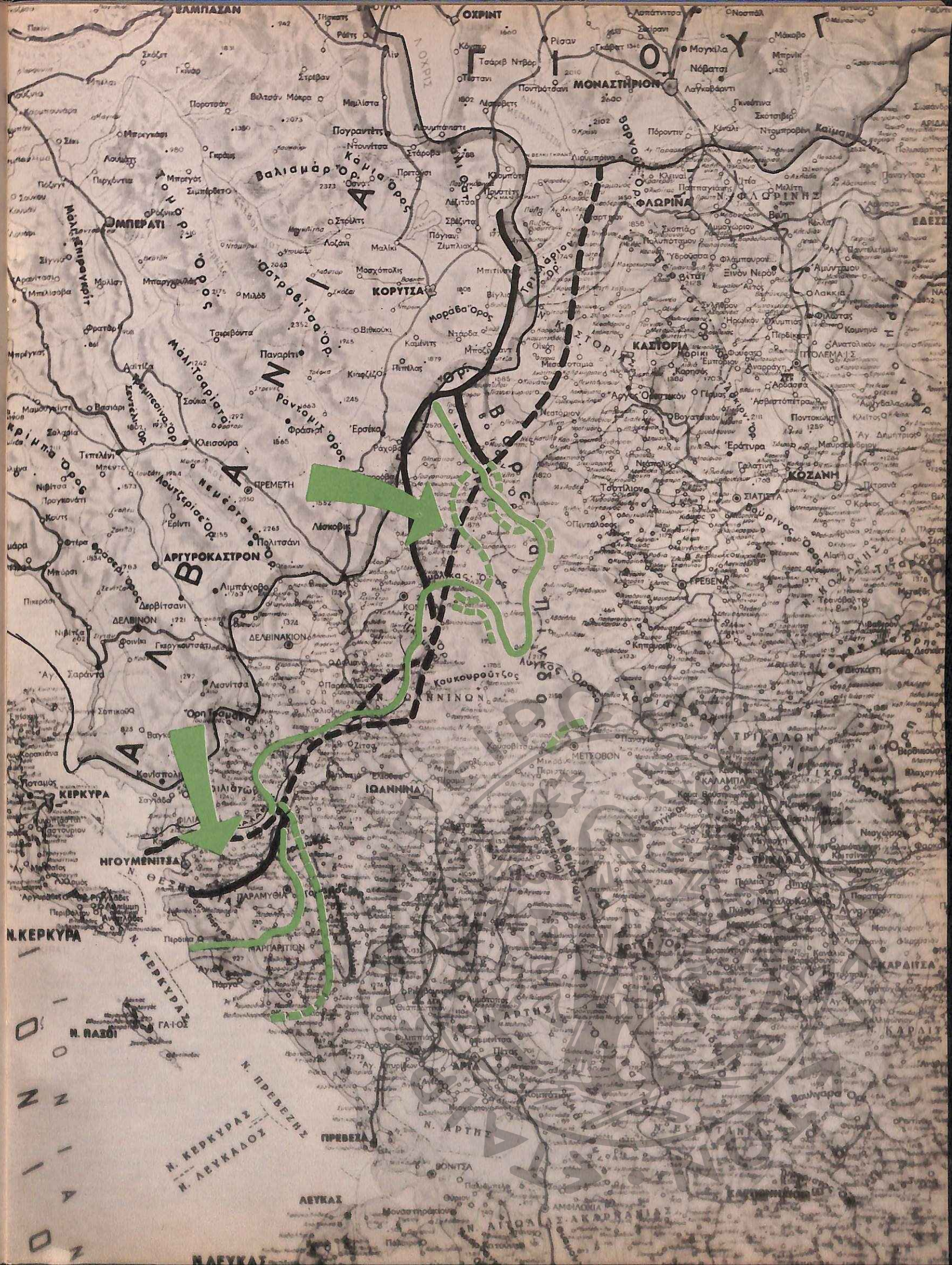
Ἡ ἐπιτυχία τοῦ σχεδίου ἐστῆριζετο ἐπίσης ἐπὶ τῆς θαυμάσιας ὑποστηρίξεως τῶν ἐπιχειρήσεων δι' ἐντόνου δράσεως τῆς ἀναγνωριστικῆς και βομβαρδιστικῆς ἱταλικῆς ἀεροπορίας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης και εἰς τὰ μετόπισθεν, ὅπως και ἐπὶ τοῦ ἀνηλεοῦς βομβαρδισμοῦ τῶν σημαντικωτέρων πόλεων καὶ ἐσωτερικῶν και τῶν συγκοινωνιακῶν κόμβων, διὰ νὰ παραλύσῃ τὸ Σχέδιον 'Επιστρατεύσεως και Συγκεντρώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ. Πρὸς τοῦτο προεβλέπετο ἡ χρησιμοποίησις 400 περίπου ἀεροσκαφῶν, ἐναντι 140 μόνον ἐλληνικῶν.

Τὴν ψυχολογίαν και τὴν νοοτροπίαν τῆς ἡγεσίας τῶν ἱταλικῶν ἐνόπλων δυνάμεων κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐπιθέσεως ἐκφράζουν εὐγλωττῶς αἱ κάτωθι δύο ἡμερησὶαι διαταγαὶ τῶν διοικητῶν τῶν μεραρχιῶν «Φερράρα» και «Σιένα». 'Η πρώτη, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 'Οκτωβρίου 1940, ἔχει ὡς ἐξῆς:

«'Απὸ δεκαεννέα μηνὸν εἰς τὴν οὐρανὸν και τραχείαν ταύτην γῆν τῆς 'Αλβανίας χαλυβδόμεν ὄπλα και καρδίας, ἀτενίζοντες πρὸς ἓνα σκοπὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐγγύς. Συνεσφιγμένοι εἰς μίαν μόνην δέσμην ἐνεργειῶν και θελήσεων, πεζοί, μελανοχιτῶνες, μηχανικοὶ, ὄλοι, 'Ἴταλοι και 'Αλβανοί, προσηλωμένοι τὸ δῆγμα πρὸς τὴν 'Ηπειρον. Θὰ κάμωμεν ν' ἀναβῇ ἡ δάφνη τῆς «Φερράρας». Μὲ τὴν πεποιθισιν ταύτην σὰς κραυγάζω τὴν λαχὴν τοῦ ἀγώνος, ὁ ὁποῖος θὰ καταστῇ Νίκη. 'Επέστη ἡ ἡμέρα μας και εἶναι ἀνάγκη νὰ νικήσωμεν».

'Η δευτέρα (τῆς «Σιένα»), φέρει ἡμερομηνίαν 27 'Οκτωβρίου 1940 και διαλαμβάνει τὰ ἐξῆς:

«'Εξιωματικοί, ὁπαιστωτικοί, στρατιῶται τοῦ Σώματος Στρατοῦ Τσαμουριάς ἐντὸς ὀλίγων ὥρων θὰ κληθῇτε νὰ διέλθετε τὴν ἐλληνικὴν μεθόριον. Εἶναι ὕψηλὴ ἡ τιμὴ αὕτη, ποὺ σὰς ἐπιφυλάσσεται, τὸ νὰ κάμετε, δηλαδὴ, νὰ λάμψῃ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὴν γῆν ἐκείθεν τῆς θαλάσσης ἡ ἀνδρεία τοῦ 'Ἰταλοῦ στρατιώτου. Θὰ δυνήθητε θεαίως νὰ γίνετε ἀντάξιοι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προηγῆσαν ὑμῶν εἰς τὰς τάξεις τῶν θαυμασίων σας Συνταγμάτων ὄλων τῶν ὀπλων, ἀπὸ τοῦ μεγάλου πολέμου μέχρι τῶν ἐκστρατειῶν τῆς 'Αφρικῆς και τῆς 'Ισπανίας. Εἰσθε ὄλοι πλήρως παρεσκευασμένοι κατὰ τὸ πνεῦμα και τὸ σῶμα διὰ τὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποῖας ἐπιβάλλει ὁ πόλεμος. Θραύσατε τὴν ἐχθρικήν ἀμυννὴν ὅπως ἡ χιονοστιβάς, ἡ ὁποία κατερχομένη ἀπὸ τὰ ὄρη συμπαρασύρει τὸ πᾶν κατὰ τὴν διαβάσιν τῆς. Ὁ ἐχθρὸς δὲν θὰ δυνήθῃ ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ἀνδρείαν σας, εἰς τὴν δυνάμιν τῶν ὀπλων σας και τοῦ πυρὸς σας. Αἱ ἐνδοξαὶ σημαῖαι σας, τὰ λάβαρα σας, τὰ ὁποῖα ἡ νίκη ἔχει ἀποσπῆ, θ' ἀνεμίσουν συντόμως εἰς τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ φθάσῃ ἡ σφοδρὰ και ἀνάβυστος προέλασις σας. Τὰ συνδύματα δι' ὅλους συγκεντρώνονται εἰς τὴν λέξιν, τὴν ὁποῖαν ὁ Νεοῦττος ἐπρόφερε κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς 'Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον: Θὰ νικήσωμεν. 'Η 'Ἰταλία θὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ σᾶς».

Η Έλλάς είχε λάβει ενωρίτατα — πρό της έκρηξης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου — την απόφασιν όπως υπερασπίσει την εδαφικήν ακεραιότητά της και την εθνικήν ελευθερίαν της έναντίον οιασδήποτε επίβουλής. Τὸ Σχέδιον Πολέμου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκπονήσει ἐν ὧσιν τῆς πολιτικοστρατιωτικῆς καταστάσεως εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν πιθανῶν ἀντιπάλων της εἰς ἀεροπορίαν καὶ τεθωρακισμένα μέσα, ἀπέβλεπεν ἀρχικῶς εἰς τὴν ἀμυναν τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους ἐπὶ τῶν παραμεθορίων ὁχυρῶν περιοχῶν, διὰ τῶν ἐπὶ τόπου εὐρισκομένων δυνάμεων, εἴτε ἐξαπελῦετο ἐναντίον μας σύγχρονος ἐπίθεσις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, εἴτε ἐνήργει ἡ μία ἐκ τῶν δύο. Ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ἡ στρατηγικὴ συγκέντρωσις θὰ διεξήγετο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν δυνάμεων προκαλύψεως. Ὁ ὄγκος τῶν δυνάμεων θὰ ἐκινεῖτο πρὸς τὸ μᾶλλον ἀπειλούμενον θέατρον, ἐνῶ εἰς τὸ ἄλλο θὰ διετηροῦντο ἀπλῶς δυνάμεις ἀσφαλείας. Εἰς δευτεροστάδιον, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐδημιουργεῖτο, καὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ πολέμου, θὰ ἀνελαμβάνοντο ἐπιθετικαὶ ἐνέργειαι.

Τὸ Σχέδιον Ἐπιχειρήσεων, τὸ ὁποῖον ἴσχυε τὴν 28ην Ὀκτωβρίου (τὸ βασικὸν μετὰ τοῦ ἀποτελοῦντος «μεταδλητὴν» τοῦτου) προέβλεπε διμέτωπον ἀγῶνα: κατὰ τῆς Ἰταλίας, ὀρμωμένης ἐξ Ἀλβανίας, καὶ κατὰ τῆς Βουλγαρίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπετίθεντο συγχρόνως. Καὶ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν ἐξῆς προϋποθέσεων: Ἡ πρωτοβουλία τοῦ πολέμου ἀφῆνετο εἰς τὴν Ἰταλίαν, χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ παραμικρὰ πρόβλεψις διὰ τὰς ἰταλικὰς δυνατότητας κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀπλῶς ἦτο γνωστὴ ἡ σημαντικὴ ὑπεροχὴ τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας. Ἡ Βουλγαρία ἐθεωρεῖτο ἐνδεχόμενος ἀντίπαλος, ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ κάμῃ ἐναρξιν ἐχθροπραξιῶν εἴτε συγχρόνως μετὰ τὴν Ἰταλίαν, εἴτε βραδύτερον. (Εἰς τὰς περιπτώσεις ἑλληνοῖταλικῆς ἢ ἑλληνοῖταλοβουλγαρικῆς συρράξεως, τὰ σύμμαχα κράτη τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου οὐδεμίαν εἶχον ὑποχρέωσιν ἀναμίξεως καὶ παροχῆς βοήθειας πρὸς τὴν Ἑλλάδα).

Τὸ ἀλβανικὸν θέατρον ἐπιχειρήσεων διεχωρίσθη εἰς τὸν τομέα ἐπιχειρήσεων τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ εἰς τὸν τομέα ἐπιχειρήσεων τῆς Ἡπείρου. Τοὺς δύο τούτους τομεῖς συνέδεον ὁ τομεὺς Πίνδου. Τὸ βουλγαρικὸν θέατρον ἐπιχειρήσεων διεχωρίσθη εἰς τὸν τομέα τῆς Δυτικῆς Θράκης ἀπὸ τῶν τουρκικῶν συνόρων μέχρι τῆς γραμμῆς Πόρτο Λάγιο - ὁρος Καρτάλ καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ ὁρους Καρτάλ μέχρι τοῦ Ἀξιού. Τὸ Σχέδιον Ἐπιχειρήσεων ἦτο βασικῶς ἀμυντικόν. Εἰς τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον προβλέπετο καὶ ἡ ἀνάληψις ἐπιθετικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸν τομέα τῆς Κορυτσᾶς, ἐφ' ὅσον θὰ ἐδημιουργοῦντο κατάλληλοι συνθήκαι.

Εἰς τὴν ἀναμενόμενην ἰταλοελληνικὴν σύρραξιν ὁ σπουδαιότερος κίνδυνος, τὸν ὁποῖον ὑπελόγιζε τὸ ἑλληνικὸν Γ.Ε.Σ., ἦτο ἡ δράσις τῆς πολυαριθμοῦ ἰταλικῆς ἀεροπορίας, τὸσον κατὰ τοῦ μετώπου, ὅσον καὶ κατὰ τῶν κέντρων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τῶν συγκοινωνιῶν. Ἰσχυρὰ δράσις τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας θὰ ἐπέδρα ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν μαχητῶν τοῦ μετώπου καὶ ἐπὶ τῆς προόδου τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ συγκεντρώσεως εἰς ἀγῶνα τὸν ἐκτασιν. Ἐπίσης, ἡ ἐνέργεια τῶν τεθωρακισμένων μέσων θὰ ἐπέφερεν ἀνάλογα ἠθικὰ καὶ ὄλκια ἀποτελέσματα. Ἐν τῷ μεταξύ, προσετέθη ἐν θετικῶν στοιχείων: Ἡ ἐνίσχυσις τῶν βρετανικῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον, ἡ ὁποία ἀπέκλειε καθὲς κίνδυνον ἰταλικῆς ἀποβάσεως εἰς τὰς ἀκὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπληυθύνων διὰς τὰς δυνάμεις,

ποῦ θὰ διετίθεντο διὰ τὴν παράκτιον ἀμυναν. Ἡ παρουσία τῶν ναυτικῶν βρετανικῶν δυνάμεων ἐξησφάλιζεν, ἐπίσης, τὰς θαλασσίας συγκοινωνίας καὶ διηκλόυνε τὰς θαλασσίας μεταφορὰς ἐπιστραπεύσεως καὶ συγκεντρώσεως, καθὼς καὶ τὰς ἀνεφοδιαστικὰς μεταφορὰς.

Προκάλυψη

Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1935 μέχρι τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου εἶχε καταβληθῇ μακρὰ προσπάθεια ὁχυρώσεως τῶν ἑλληνικῶν συνοριακῶν περιοχῶν. Ἡ κυρία φροντίς εἶχε στραφῇ πρὸς τὰ βουλγαρικὰ σύνορα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐναντι τῆς ἰταλοκρατομένης Ἀλβανίας τομεῖς εἶχε συντελεσθῇ εἰς βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἀξιόλογος ἐργασία. Εἰς τὴν Ἡπείρου, τὰ σοβαρώτερα ἔργα εἶχαν γίνῃ διὰ τὴν ὁχύρωσιν τῆς τοποθεσίας Ἑλαίας - Καλαμάς, ἡ ὁποία ἀπετέλει νευραλγικὴν περιοχὴν καὶ ἐκάλυπτεν ἀπὸ βορρᾶ τὴν ὅλην ἀμυναν τῆς Ἡπείρου. Εἶχε κατασκευασθῇ σημαντικὸς ἀριθμὸς ἔργων ἐκστρατείας, ἐκ τῶν ὁποίων μερικὰ ἐνισχυμένα, συρματοπλεγμάτων, καταφυγίων καὶ ἀποθηκῶν, τινὰ δὲ εὐρίσκοντο εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀποπερατώσεως. Εἶχαν διαπλατυνθῇ ἡμιονικαὶ ὁδεύσεις καὶ εἶχαν προπαρασκευασθῇ καταστροφαι τεχνικὰ ἔργων. Πρὸ τῆς τοποθεσίας Ἑλαίας - Καλαμά μέχρι τῶν συνόρων εἶχαν ὁργανωθῇ διαδοχικαὶ τοποθεσίαι διὰ τὴν διευκόλυνσιν ὑποχωρητικῶν ἐλιγμῶν τῶν δυνάμεων προκαλύψεως.

Εἰς τὴν Βορειοδυτικὴν Μακεδονίαν, ἀμέσως ὀπισθεν τῆς συνοριακῆς γραμμῆς, ἀπὸ τῆς Πρέσπας μέχρι τοῦ ὄρους Τσάρνο ἐπὶ τοῦ Γράμμου, εἶχεν ὁχυρωθῇ ἡ περιοχὴ με σημαντικὸν ἀριθμὸν σκυροδετῶν ἀπλῶν καὶ διπλῶν πολυβολείων, ἀντιαρματικῶν πυροβολείων καὶ παρατηρητηρίων ἀντοχῆς. Ἀντιαρματικὰ κωλύματα, συρματοπλέγματα καὶ χαρακώματα συνεπλήρουν τὴν ὅλην ὁργάνωσιν. Τρεῖς ἐνδιάμεσοι ὠχυρωμένοι τοποθεσίαι, ἱππαστὶ ἐπὶ τοῦ Ἀλιάκμονος καὶ μικροῦ ἀναπτύγματος, ἔφρασσαν τὰς πρὸς τὴν Καστορίαν καὶ Σινιάτικοι: διαβάσεις. Τελευταία εἰς βάθος ὠχυρωμένη τοποθεσία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Καίμακταλῶν καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς δυτικὰς προσβάσεις τοῦ Βερμίου ὄρους, τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ Ἀλιάκμονος νοτίως τῶν Σερβίων καὶ τὸν ροῦν τοῦ Βενέτικου ποταμοῦ, ἔφρασσε τὸν κορμὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ.

Θριαμβευταί!

Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1940 εἶχεν ἐδραιωθῇ ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ κυρία προσπάθεια τῶν Ἰταλῶν εἰς περίπτωσιν ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἐξεδηλοῦτο πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν Κορυτσᾶ - Φλώρινα - Θεσσαλονίκη, ἀλλὰ πρὸς τὴν Ἡπείρου. Τὸ Γ.Ε.Σ. διὰ νὰ ἀντιδράσῃ κατὰ τῶν ἰταλικῶν τούτων προθέσεων εἶχεν ἐνισχύσει αὐτὴν τὴν ἐπιχειρήσεων Ἡπείρου διὰ προεπιστρατευτικῶν μέτρων, ποῦ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἐπίσης προέβλεπε τὴν ἀνάληψιν δυνάμεων ἐκ τῶν προοριζομένων διὰ τὸ βουλγαρικὸν θέατρον ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν διάθεσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἀλβανικὸν θέατρον, ἐφ' ὅσον ἡ Βουλγαρία θὰ παρέμενε οὐδετέρα. Παρὰ ταῦτα, ἀνελαμβάνετο ὅτι ἐκρειάζετο μεγαλύτερα ἐνίσχυσις τοῦ θεάτρου Ἡπείρου. Ἀπέκλειαν ὁμως τοῦτο ἀφ' ἐνὸς ἡ πολιτικὴ σκοπιμότης καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ στρατιωτικὴ ἀποψις ὅτι ὑπῆρχε σοβαρὸς κίνδυνος ἀπομονωθῇ τὸ θέατρον τοῦτο καὶ αἱ ἐν αὐτῷ ἀσυνωρευμένοι δυνάμεις νὰ στερηθοῦν τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ των, διότι αἱ πρὸς Ἡπείρου

ΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΙΣΣΕΣ ΕΚΑΛΥΨΑΝ ΚΑΘΕ ΚΕΝΟ ΩΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ. ΚΑΙ ΕΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗΞΑΝ

συγκοινωνία ἦσαν ἐξαιρετικῶς εὐπρόσβλητοι ἀπὸ ἀέρος. Τὸ θέατρον τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν ἐναντι τῆς Κορυτσᾶς περιοχῇ, εἶχεν ἐπίσης ἐνισχυθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιθετικῶν ἐλιγμῶν, ὁ ὁποῖος προεβλέπετο νὰ ἐκτοξευθῇ ἐκεῖθεν ἀν παρουσιάζοντο εὐνοϊκαὶ συνθήκαι. Ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ συνέβαλεν ἐπίσης εἰς τὴν ἀσφαλεστέραν ἀμυναν τῆς περιοχῆς, διότι δὲν ἀπεκλείετο νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ἐχθρὸς ταχέως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κορυτσᾶς καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκεῖθεν κατὰ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας πρὸς Θεσσαλονίκην, προτοῦ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ συγκέντρωσις ἐπαρκῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων.

Τὴν ἐσπέραν τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1940 ἡ δύναμις καὶ ἡ γενικὴ διάταξις τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἡπείρου καὶ εἰς τὴν Δ. Μακεδονίαν ἦσαν τοιαῦται, ὥστε ὑπῆρχεν ἐπὶ τόπου ἐν ἐπαρκῶς ἰσχυρὸν κλιμάκιον προκαλύψεως, τὸ ὁποῖον ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας

θὰ ἠδύνατο νὰ προβάλῃ μίαν πρώτην ἀντίστασιν καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ κερδίσῃ χρόνον ἐλισσόμενον ὑποχωρητικῶς πρὸς τὰς ὀπίσω διαδοχικὰς τοποθεσίας μέχρις ἀφίξεως τοῦ ὄγκου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τὸ κλιμάκιον τοῦτο προκαλύψεως, τὸ ἀνεπτυγμένον ἐναντι τῶν ἀλβανικῶν συνόρων, ἀπετελεῖτο: Ἀπὸ τὴν 8ην Μεραρχίαν, ἡ ὁποία ἐκάλυπτε τὴν Ἡπείρου καὶ εἶχε δύναμιν 15 ταγμάτων πεζικοῦ καὶ 16,5 πυροβολαρχιών. Ἀπὸ τὸ ἀπόσπασμα Πίνδου, τὸ ὁποῖον εἶχε δύναμιν 2 ταγμάτων καὶ 1,5 πυροβολαρχίας. Καὶ ἀπὸ τὰς καλυπτούσας τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν 9ην Μεραρχίαν, ἡ ὁποία εἶχε δύναμιν 10 ταγμάτων πεζικοῦ καὶ 14,5 πυροβολαρχιών καὶ ἐνισχυμένην 4ην Ταξιαρχίαν πεζικοῦ, ἡ ὁποία εἶχε δύναμιν 12 ταγμάτων πεζικοῦ καὶ 8 πυροβολαρχιών. (Ὑπῆρχον, δηλαδὴ, συνολικῶς εἰς Δυτικὴν Μακεδονίαν 22 ταγμάτα πεζικοῦ καὶ 22,5 πυροβολαρχίαι). Τὸ γενικὸν σύνο-

λον τῶν παρατεταγμένων ἑλληνικῶν μονάδων ἀνῆρχετο εἰς 39 ταγμάτα πεζικοῦ καὶ 40,5 πυροβολαρχίας διαφόρων διαμετρημάτων, δυνάμειος 35.000 περίπου ἀνδρῶν.

Ἐναντι τῶν ἑλληνικῶν αὐτῶν δυνάμεων ὑπῆρχον ἀντιμέτωποι ἰταλικάι δυνάμεις τὴν ἐσπέραν τῆς 27ης Ὀκτωβρίου: Εἰς τὸν τομέα Ἡπείρου 22 ταγμάτα πεζικοῦ, 3 συντάγματα ἱππικοῦ, 61 πυροβολαρχίαι καὶ 90 ἄρματα. Εἰς τὸν τομέα Πίνδου 5 ταγμάτα πεζικοῦ, 1 ἴλη καὶ 6 πυροβολαρχίαι. Καὶ εἰς τὸν τομέα Δυτικῆς Μακεδονίας 17 ταγμάτα πεζικοῦ, 1 ἴλη, 24 πυροβολαρχίαι καὶ 10 ἄρματα. Αἱ ἀνωτέρω δυνάμεις ἀπετέλουν τὰ πρῶτα κλιμάκια τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων νὰ ἐνισχυθοῦν ἐκατέρωθεν μετὰ πάροδον μερικῶν ἡμερῶν. Μία ὁμως ἐπιτυχὴς ἡ ἀτυχὴς ἀρχικὴ ἐνέργεια τῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ σοβαρῶς ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν διατιθεμένων, ὡς

ἀνωτέρω, ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων προκύπτει ὅτι: Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἡπείρου ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἰταλικῶν δυνάμεων εἰς πεζικὸν ἦτο μικρά, εἰς πυροβολικὸν ὁμως συντριπτικὴ. Ἡ παρουσία τῆς τεθωρακισμένης μεραρχίας με 90 ἄρματα ἐπιθύετο σοβαρῶς τὰς ἐπιθετικὰς δυνατότητας τῶν Ἰταλῶν. Ἡ ὑπεροχὴ αὐτὴ ἀντεσταθμίζετο κάπως διὰ τῶν ἀμυντικῶν ἔργων τῆς τοποθεσίας Ἑλαίας - Καλαμά, ὅν καὶ ταῦτα ἀπετελοῦντο ἐξ ἔργων ἐκστρατείας. Εἰς τὸν τομέα Κορίνθου - Φιλιάτες ἡ ἰταλικὴ ὑπεροχὴ ἦτο συντριπτικὴ. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πίνδου ἡ ὑπεροχὴ τῶν Ἰταλῶν καὶ εἰς πεζικὸν καὶ εἰς πυροβολικὸν ἦτο ἐπίσης μεγάλη με ἀναλογίαν ἐν πρὸς δύο περίπου εἰς τὸ πεζικὸν καὶ ἐν πρὸς τέσσαρα εἰς τὸ πυροβολικόν. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, τέλος, αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις εἶχον ποῖαν τινα ὑπεροχὴν ἐναντι τῶν περὶ τὴν Κορυτσᾶν ἰταλικῶν δυνάμεων.

ΝΤΟΥΤΣΕ: 'Η ενέργεια προς Θεσσαλονίκη είναι απουσία, διότι πρέπει να την εμποδίσουμε να γίνει αγγλική θάσις.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Διά την ενέργειαν αυτήν απαιτείται κάποιος χρόνος. 'Ο λιμνί αφερπίας, το Δυρράχιον, απέχει από την Θεσσαλονικην περίπου 300 χιλιόμετρα. Συνεπώς θα χρειασθῇ περί τὸ διμῆνον.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Είναι δυνατόν, ἐν τούτοις, νὰ ἐμποδίσουν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ ἀποδίδασθουν εἰς Θεσσαλονικην. Είναι σπουδαῖον νὰ κατευθυνθῶν καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτὴν δύο μεραρχίαι, οὕτως ὥστε νὰ προκαλέσουν τὴν βουλγαρικὴν συνδρομήν.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Καὶ διὰ τὴν προέλασιν μας εἰς Ἀθήνας θάσιν τὸν πάντων εἶναι ἡ κατάληψις τῆς Ἡπείρου καὶ τοῦ λιμένος τῆς Πρεβέζης.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Καὶ ἡ κατάληψις τῶν νήσων Ζακύνθου, Κεφαλληνίας καὶ Κερκύρας.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Βεβαίως.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ πρέπει νὰ λάβουν χώραν συγχρόνως. Γνωρίζετε ποῖον εἶναι τὸ ἥθικόν τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Δὲν εἶναι ἄνθρωποι ποὺ νὰ τοὺς ἀρῇ νὰ μάχωνται.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Καὶ τώρα, ἀκόμη καί. Καθορισθεῖς τῆς ἡμερομηνίας, πρέπει νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ δώσω μὲν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ἐνέργειά μας ἦτο μοιραία. Γενικὴ δικαιολογία εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι σύμμαχος τῶν ἑχθρῶν μας, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τὰς θάσεις τῆς καὶ τὰ τοιαῦτα. Χρειάζεται όμως καὶ ἐνὰ ἐπισόδιον, τὸ ὁποῖον νὰ μᾶς καταστήσῃ δυνατὸν νὰ εἰπωμεν ὅτι εἰσερχόμεθα διὰ νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν τάξιν. Ἐάν δύνασθε νὰ δημιουργήσῃτε τὸ ἐπισόδιον αὐτό, καλῶς. Ἀλλως, εἶναι τὸ ἴδιον.

ΓΙΑΚΟΜΟΝΙ: Ἐγὼ δύναμαι νὰ δημιουργήσω καί εἰς τὰ σύνορα: ἐπεισόδια μεταξύ Τσαμουριανῶν καὶ ἑλληνικῶν ἀρχῶν.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ἐχομεν εἰς τὴν διάθεσιν μας ὅπλα καὶ δόμους γαλλικὰς, διὰ νὰ σκηνοθετήσωμεν μίαν ἐπίδειξιν.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Πάντα ταῦτα ἔχουν ἐπουσιώδῃ σημασίαν δι' ἐμὲ: πρόκειται μόνον νὰ δώσωμεν κάποιον πρῶτον πέτασμα καρποῦ. Οὐχ ἦττον, καλὸν δὲ ἦτο νὰ κατορθώσῃτε νὰ ὑπάρξῃ τὸ ἀνῆμμα τῆς θρυσιλίδος.

ΤΣΙΑΝΟ: Πότε θέλετε νὰ λάβῃ χώραν τὸ ἐπισόδιον;

ΝΤΟΥΤΣΕ: Τὴν 24ην.

ΤΣΙΑΝΟ: Τὴν 24ην θὰ ὑπάρξῃ τὸ ἐπισόδιον.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Οὐδεὶς θὰ πιστεύσῃ εἰς τὸ μοιραῖον αὐτό, ἀλλὰ διὰ μίαν δικαιολογίαν μεταφυσικοῦ χαρακτήρος θὰ δύναται νὰ ληθῇ ὅτι ἦτο ἀνέγκη νὰ ὑπάρξῃ κάποια λύσις. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν ἐνέργειῶν εἶναι ἡ δράσις μὲ τὴν μεγίστην ἀποφασιστικότητά, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας, ἀκόμη καὶ ἔναντι ἐκείνων ποὺ θὰ ἡδύνατο νὰ δοθῇσαν τὸν ἑχθρὸν. Πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν αὐτὸ τὸ «ἄλλοθι», εἰς τὸν ὅστε νὰ δύνασθῃ νὰ εἰπωμεν: «ἀνὴρ γίνεσθαι πλέον τίποτε. Θέλετε νὰ βοηθήσῃτε ἀνδράποδος ποὺ εἶναι ἡττημένοι;». Αὐτὸ θὰ ἡδύνατο νὰ λοχύσῃ ἀπέναντι τῶν Τούρκων, ἀκόμη καὶ ἀπέναντι τῶν Ἀγγλῶν.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ἡ ἐνέργεια προητοιμασθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν ραγδαίας ἐπιτυχίας ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Λόγῳ τῆς εὐθύνῃς ποὺ ἀναλαμβάνω εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, σὰς λέγω νὰ μὴ ἀπασχοληθῇτε ὑπὲρ τὸ δέον μὲ τὰς ἐνδοχόμεναις ἀποκρίσεως, καίτοι ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν ζωὴν καὶ τοῦ τελευταίου ἀνδρός. Λέγω τοῦτο διότι ἐνίοτε εἰς στρατιωτικὸς ἡγέτης σταματᾷ πρὸ τῶν ἀποκρίσεων.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ἐδῶσα διαταγὰς νὰ ἐπιτίθενται πάντοτε τὰ τάγματα, ἔστω καὶ ἐναντίον μεραρχιών.

ΜΠΑΝΤΟΛΙΟ: Τὸ ζήτημα ἀφορᾷ δύο θέματα, τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ τῆς ἀγγλικῆς βοηθείας. Συμφωνῶ ἀπολύτως εἰς τὴν ἀντιλήψιν ὅτι ἀποκλείεται σχεδὸν ἀσφαλὲς ἀπόδοσις ἀγγλικῶν δυνάμεων. Οἱ Ἀγγλοὶ εἶναι πολὺ περισσότερον ἀπορροφημένοι μὲ τὴν Αἴγυπον παρὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα, καὶ μετὰ δυσφορίας τοποθετοῦν ἀνδρας εἰς πλοία ἐπὶ τῆς Μισσηίου. Ἡ βυτιατὴ ἀγγλικὴ βοήθεια θὰ ἦτο ἡ τῆς ἀεροπορίας. Πρὸς τοῦτο θὰ ἡδύνατο νὰ συγχρονίσωμεν τὴν ἐνέργειαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἐνέργειαν διὰ τὸ Μάρσα Ματρούχ. Τότε θὰ εἶναι δύσκολον διὰ τοὺς Ἀγγλους νὰ ἀφαιρῶσιν ἀεροπλάνα ἀπὸ τὴν Αἴγυπον διὰ νὰ τὰ στείλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὴν δὲ 26ην δύναται καὶ ὁ Γερμανιστὴν νὰ εἶναι ἑτοιμός.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Ἐγὼ θὰ ἤμην ὑπὲρ ἐπιστεύσεως κατὰ τινος ἡμέρας τῆς δράσεως τοῦ Γερμανιστῆ. Ἡ κατὰ τὴν τοῦ Μάρσα Ματρούχ θὰ καταστήσῃ ἀκόμη δυσχερέστεραν τὴν δυνατότητα ἀγγλικῆς δράσης πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Διευδοῦμεν μάλιστα διὰ νὰ σταματήσωμεν τὴν προέλασιν μας. Ἀπὸ χάσιν τὴν Αἴγυπον, καὶ ἂν ἀνέκρη κρηθῇ τὸ Λονδί-

νον, ἡ ἀγγλικὴ αὐτοκρατορία θὰ εὐρεθῇ εἰς κατὰστασιν ἡττῆς. Αἱ Ἰνδία εἶναι εἰς ἐπὶ ἀσφαλὲς θέσιν καὶ οἱ Ἀγγλοὶ δὲν θὰ δύναται πλέον νὰ λάβουν ἐνισχύσεις ἀπὸ τὴν Νότιον Ἀφρικὴν καὶ ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν. Προσθέντα μίαν ψυχολογικὴν ἀποψιν: ὅτι ἀφρικανικὴ ἐπιτυχία θὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς στρατιώτας μας τῆς Ἀλβανίας. Ἰδού διατὶ ἐπιθυμῶ συγχρονισμὸν τῶν δύο ἐνέργειῶν, μὲ ἐλαφρὰν προτεραιότητα τῆς ἀφρικανικῆς.

ΜΠΑΝΤΟΛΙΟ: Ἐξετάζων, ἦδη, τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα, τονίζω ὅτι περιοριζόμενοι εἰς μόνην τὴν Ἡπειρον δὲν ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὴν περίστασιν. Δὲν ὑπερβάλλω λέγων ὅτι, ἐάν θέλωμεν νὰ καταλάβωμεν τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ καταλάβωμεν καὶ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Πελοπόννησον. Ἡ ἐπιχειρήσις εἰς Ἡπειρον, ἡ μελετηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βισκόντι Πράσκα, θαίνει καλῶς. Ἐξασφαλιζόμενης τῆς ἀριστερᾶς μας πτέρυγος, αἱ ἀντίπαλοι δυνάμεις δὲν θὰ μᾶς παρουσιάσων σοβαρὰς δυσκολίας. Ἐχομεν τὴν ἀεροπορίαν...

ΝΤΟΥΤΣΕ: Θὰ ρίψωμεν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις 400 ἀεροπλάνα, ἵνα καλύψωμεν καὶ τὴν ἐνδοχόμενην ἀγγλικὴν ἀρῶν.

ΜΠΑΝΤΟΛΙΟ: Πρέπει νὰ καταλάβωμεν ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἂν θέλωμεν νὰ ρυθμισθῇ τὸ πρόβλημα. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται εἴκοσι μεραρχίαι, ἐνὼ εἰς Ἀλβανίαν ἔχομεν ἐννέα καὶ μίαν ἱπποκὺ. Εἶναι φανερόν ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς χρειάζονται τρεῖς μῆνες.

ΡΟΑΤΤΑ: Ἀμετανόμητον τὸν πάντων ὅπ' ὄψει, δύναμεθα νὰ ὑπολογίζωμεν ἐπὶ τοῦ ἰσοδυναμίου ἐνέκα μεραρχιών. Διὰ νὰ μὴ σταματήσωμεν εἰς τὴν Ἡπειρον, πρέπει νὰ ἐπιστευσθῇ ἡ ἀποστολὴ στρατευμάτων. Τοῦτο καὶ διὰ νὰ μὴ παρασχεθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐλαχιστάσαμεν καὶ δὲν δύναμεθα νὰ προχωρήσωμεν περαιτέρω. Συνεπῶς μελετήθητε ἀμέσως τὸ πρόβλημα τῆς πλήρους κατάληψης τῆς Ἑλλάδος.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Καθορισθεῖς τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν 26ην καὶ προβλεπομένης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἡπείρου περὶ τὴν 10 - 15 Νοεμβρίου, ἔχομεν ἔως τότε ἄλλον ἓνα μῆνα διὰ νὰ στείλωμεν νέα στρατεύματα.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ἡ ἀποστολὴ νέων στρατευμάτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σχεδίου, καὶ ταῦτα δὲν δύναται νὰ σταλῶν παρὰ εἰς κατεληγμένην ἦδη Ἡπειρον. Δὲν πρόκειται περὶ ἐνέργειας ἀλλὰ ἐξελισσομένης χρονικῆς, ἀλλὰ περὶ ἐνέργειας ἀσφαλούς. Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν μόνον εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα εἶναι δυνατὰ ἐπιχειρήσεις. Ἐχόντες τὸ Δυρράχιον ὡς ἐξοικὸν προελάσεως πρὸς Θεσσαλονικην, χρειάζομεθα ἓνα μῆνα διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐκστῆς μεραρχίας.

Πρὸς Ἀθήνας!...

ΝΤΟΥΤΣΕ: Ἰνα δ' ἀσφαλισθῶμεν τὰ ἐκτεθέμενα θέματα, ἐρωτᾷ μὲς ἀντιμετωπίζεται ἡ προέλασις πρὸς Ἀθήνας, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἡπείρου;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Δὲν τὴν θέλω δυσχερῆ. Μία ὁμὰς πάντε ἡ ἐξ μεραρχιών δὲ ἦτο ἀρκετὴ.

ΜΠΑΝΤΟΛΙΟ: Ἐγὼ θὰ ἐθεώρουν μὲλλον ἐπινοῶσαν τὴν προέλασιν πρὸς Ἀθήνας παρὰ πρὸς Θεσσαλονικην, ἐφ' ὅσον ἰδίως δὲν φαίνεται πιθανὴ ἀγγλικὴ ἀπόδοσις εἰς Θεσσαλονικην.

ΤΣΙΑΝΟ: Πολλὰ μᾶλλον ἐφ' ὅσον εἶναι πιθανὴ βουλγαρικὴ ἐπέμβασις.

ΡΟΑΤΤΑ: Χρειάζεται πίεσις καὶ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Φρονεῖτε ὅτι δύο μεραρχίαι θὰ ἦσαν ἀρκεταί;

ΡΟΑΤΤΑ: Ναι.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Μοῦ φαίνεται τώρα ὅτι αἱ ἰδέαι παγιοῦνται. Ἐνέργεια εἰς Ἡπειρον. Θεσσαλονικὴ: πιθανὴ βουλγαρικὴ ἐπέμβασις. Πλήρης συμφωνία διὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Κατόπιν, ἐξ Ἀθηνῶν, διασχιζόμεν τὴν Ἑλλάδα καὶ φθάνομεν εἰς Θεσσαλονικην ἀνοχωρόντες ἐκ τῆς πρωτεύουσας.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Ποία ἡ ἀπόστασις μεταξύ Ἡπείρου καὶ Ἀθηνῶν;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: 250 χιλιόμετρα μὲ μέτριον ὁδικὸν δίκτυον.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Καὶ πῶς εἶναι τὸ ἔδαφος;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Λόφοι ὄρη, τραχεῖς.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Καὶ ἡ κατεβόθυνσις τῶν κοιλιάδων;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἦτοι κατὰ τὴν ἑλκυστικὴν πρὸς Ἀθήνας.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Τοῦτο εἶναι σπουδαῖον.

ΡΟΑΤΤΑ: Τοῦτο εἶναι ὀλίγη μόνον ἐνὸς σημείου, καθ' ὅσον εἰς ἀριστέον σημείον ἀπαιτεῖται ἡ διάσχις ὁροσειρᾶς ὄρους 2.000 μέτρων (βεκνύει χάρτην εἰς τὸν Ντόττς).

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Εἶναι ἐδάφη ὅπου ὑπάρχει πληθὺς ἡμιονικῶν ὁδῶν.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Τὰς διεσχίσατε τὰς ὁδοὺς αὐτάς;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ναι, πολλάκις.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Ἀς ἔλθωμεν τώρα εἰς δύο ἄλλα θέματα. Τούτων πάντων διασαφηνισθέντων, πόσας συμπληρωματικὰς μεραρχίας νομίζετε ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ στείλωμεν εἰς Ἀλβανίαν διὰ νὰ καταλάβωμεν ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος ποὺ ὁδηγεῖ εἰς Ἀθήνας;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Κατὰ πρῶτον λόγον θὰ ἦρκαυν τρεῖς μεραρχίαι, ὡργανωμέναι ὡς ὀρεινὰ. Φυσικὰ, αἱ περιστάσεις θὰ ὁδηγῶν. Τὰ στρατεύματα αὐτὰ θὰ ἡδύνατο νὰ μεταφερθῶν εἰς τὸν λιμένα Ἀρτης ἐντὸς μίας μόνης νυκτός.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Ἀποδίδω κάποιαν σημασίαν εἰς ἀλβανικὴν συμβολὴν, τῶσον εἰς τακτικὰ στρατεύματα, ὅσον καὶ εἰς συμμορίας.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Παρουσίασαμεν ἓν σχέδιον ἐν προκειμένῳ. Θὰ ἡδύνατο νὰ ὀργανωθῶν συμμορία 2.500 - 3.000 ἀνδρῶν, πλασιασμένη μὲ ἀξιωματικούς μας.

ΓΙΑΚΟΜΟΝΙ: Αἱ αἰτήσεις εἶναι ἀπείροι. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ στείλωμεν πολλοὺς Μουσουλμάνους, ἐκ φόβου πολυαριθμῶν ἐκδικήσεων ἐκ μέρους τῶν.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Συνεπῶς δύνασθε νὰ ὀργανώσετε κάποιον ἀριθμὸν συμμοριῶν.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ὅλα εἶναι ὀργανωμένα. Ἐτηλεγράφησα ἦδη νὰ ἐτοιμασθῶν διὰ πάντα καὶ νὰ εἰδοποιηθῶν τὰ άτομα.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Πῶς ὁπλίζετε τὰς συμμορίας;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Μὲ τινα μυδραλλισθόλα ἐλαφρὰ καὶ μὲ δόμβας.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Τώρα, μία ἄλλη ἀποψις τῆς καταστάσεως. Ποία μέτρα ἐλάσατε εἰς τὰ γιουγκοσλαβικά σύνορα;

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ἐχομεν δύο μεραρχίας καὶ ἐν τάγμα καραμπινιέρων καὶ τελωνοφυλάκων. Κατ' οὐσίαν μίαν ἱκανὴν προκάλυψιν.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Δὲν πιστεύω ὅτι θὰ ὑπάρξουν ἐπιθέσεις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἐκείνης, ἀλλ' ὅσον τὰ στρατεύματά μας ἐρεῖδονται ἐπὶ ὄχυρῶν θέσεων προκαθορισμένων.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Δέον νὰ προστεθῇ ὅτι τὸ ἔδαφος εἶναι κατὰλληλον δι' ἄμυναν. Θὰ ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ κάποια διεξόδους, διὰ μέσου τῶν βάρων, μικρῶν ἀποσπασμάτων, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τίποτε νὰ φοβηθῶμεν, διότι φρουρούμεν ὅλα τὰ σύνορα: ἓν φυλάκιον τελωνοφυλάκων ἀνὰ 500 ἢ 600 μέτρα.

ΓΙΑΚΟΜΟΝΙ: Εἰς Ἀλβανίαν ὑπάρχει ἡ ἐπιθυμία νὰ κληθῶν μερικαὶ κλάσεις.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Τί δίδει ἐκάστη κλάσις;

ΓΙΑΚΟΜΟΝΙ: Περίπου 7.000 ἀνδρας.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Χρειάζεται, εἰς τοῦτο, προσοχή. Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ περιφρονήσωμεν ἡ νὰ ἀπαθήσωμεν τὰς δυνάμεις αὐτάς, ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποτελέσουν ὑπερβολικὴν συμβολὴν εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαντασθῶν ὅτι αὐταὶ κατέκτησαν τὴν Ἡπειρον. Μία μικρὰ συμβολὴ τῶν ἀλβανικῶν στοιχείων θὰ ἦτο πρόσφορος. Θὰ ἐκάλουν δύο ἢ τρεῖς κλάσεις. Ἐπίσης θέμα τῆς προσοχῆς μας δέον νὰ ἀποτελέσῃ ἡ ἀντιαεροπορικὴ ἀμυνα, καθ' ὅσον δέον ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ νὰ ἀποφραχθῶν οἱ θυμωθαρδισμοὶ τῆς πετρελαιοφόρου ζώνης, τῶν ἀλβανικῶν πόλεων, καθὼς καὶ ἡ παραβολὴ ποὺ θὰ ἡδύνατο νὰ γίνῃ μὲ τὴν καλυτέραν ἀμυναν τῶν πόλεων τῆς Ἀπουλίας. Συνεπῶς πρέπει νὰ τοποθετηθῶν ἀντιαεροπορικὰ μέσα ἱκανῶν διαστάσεων.

ΣΟΝΤΟΥ: Ἐλάσα ἦδη μέτρα διὰ ν' ἀποσταλῶν τὰ 75 Σκότα ποὺ εἶχαμεν ἐκ Γερμανίας.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΠΡΑΣΚΑ: Ἡ ἀμυνα τῶν Τιράνων περιορίζεται εἰς δύο ὁμάδας, ἐνὼ ἡ ἀμυνα τῆς ὅλης Ἀλβανίας εἶναι μόλις πέντε ὁμάδες.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Χρειάζονται διὰ τὴν Ἀλβανίαν τουλάχιστον ἑκατὸν ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα διὰ νὰ ἀποφραχθῇ ἡ ἀπώλεια τοῦ ἥθικου ἐκ βομβαρδισμῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας. Στείλατε ὅλα τὰ Σκότα καὶ τὰ Αἰρλιν.

ΣΟΝΤΟΥ: Δὲν τὰ ἐλάσαμεν ἀκόμη ὅλα. Μόλις φθάσῶν θὰ τὰ στείλω. Τὰ Αἰρλιν θὰ τὰ στείλω ἀεροπορικῶς.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Πρέπει νὰ προστεθῶν εἰς τὴν ἀμυναν καὶ τὰ ἀεροπλάνα διώξεως. Εὐτυχῶς ἔχομεν ἀρκετὰ διαθέσιμα. Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ὑπῆρχον εἰς Ἀλβανίαν 87 ἀεροπλάνα, ἐξ ὧν 52 ἀμέσως διαθέσιμα.

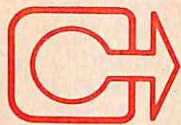
ΤΣΙΑΝΟ: Εἶναι καθ' ὅσον ὁ 14ος στολίσκος.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Νομίζω ὅτι ἐξήτασαμεν ὅλας τὰς ἀποψεις τοῦ προβλήματος.

ΜΠΑΝΤΟΛΙΟ: Αἱ λεπτομέρειαι θὰ καθορισθῶν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

ΝΤΟΥΤΣΕ: Ἀνακεφαλαιώσις. Ἐπίθεσις εἰς Ἡπειρον; Πίεσις πρὸς Θεσσαλονικην. Καί, εἰς δευτέρον χρόνον, προέλασις πρὸς Ἀθήνας.

ΚΑΤΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΝΕΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΔΑΚ ...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ INSTAMATIC

Ἀνοίγετε...

Βάζετε τὸ φιλμ...

Κινηματογραφεῖτε...

Ἡ ΚΟΔΑΚ παρουσιάζει ἓνα πλήρες νέο σύστημα κινηματογράφου

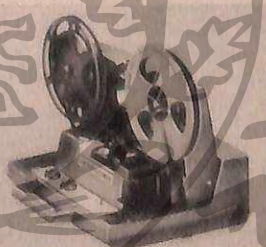
Ἐνα νέο εἶδος κινηματογραφικῆς μηχανῆς γεμίζει στιγμιαίως καὶ αὐτομάτως. Ἐνα νέο εἶδος κινηματογραφικοῦ φιλμ σὰς δίνει διαυγέστερες καὶ ἀκριβεστερες ταινίες. Ἐνα νέο εἶδος κινηματογραφικοῦ προβολέως σὰς ἐπιτρέπει νὰ τὶς ἀπολαύσετε κατὰ ἑπτὰ διαφορετικούς τρόπους. Ρίχνετε ὅπλως τὴν κασέττα ΚΟΔΑΚ στὴν κινηματογραφικὴ μηχανὴ ΚΟΔΑΚ INSTAMATIC καὶ τραβάτε ωραιότατες καὶ λαμπρότατες ἐγχρωμες ταινίες. Δὲν χρειάζεται τιλίγμα, οὔτε γύρισμα τοῦ φιλμ. Μετὰ, βλέπετε στὴν ὁδὸν σας ταινίες, ποὺ ἀποδίδουν τὴν πραγματικότητα πιστώτερα καὶ πιὸ ζωντανά, ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ.

Νέα κινηματογραφικὴ μηχανή. Γεμίζει στιγμιαίως. Δὲν χρειάζεται τιλίγμα καὶ γύρισμα τοῦ φιλμ. Ἐνας ἡλεκτρικὸς κινητήρας γυρίζει τὸ φιλμ αὐτομάτως. Σὲ 3 τύπους: τύπος M2 (ἀνωτέρω), τύπος M4 μὲ ἡλεκτρικὸ μάτι, τύπος M6 μὲ Zoom Reflex.

Νέο κινηματογραφικὸ φιλμ. Ἡ κασέττα ΚΟΔΑΚ ἔχει γεμισθῇ μὲ θετικωμένο φιλμ ΚΟΔΑΧΡΟΜΕ II, σὲ νέο σχῆμα SUPER 8, ποὺ αὐξάνει τὸ χῶρον κινηματογραφίσεως κατὰ 50%. Τὸ φιλμ αὐτὸ προβάλλεται μόνον ὑπὸ κινηματογραφικῶν προβολέων SUPER 8.

Νέος κινηματογραφικὸς προβολέας. Μὲ τὸν κινηματογραφικὸν προβολέα ΚΟΔΑΚ INSTAMATIC M70 προβάλλετε ὁποιοδήποτε σκηνὴν σὲ κανονικὸ, γρήγορο ἢ ἀρχαῖο χρόνο, σὲ κανονικὴ ἢ ἀντιθέτη φορὰ. Ἐπίσης κάνετε καὶ στατικὴ προβολή.

ἌΛΕΚΤΩΡ.

Σε λίγους μήνες το παγκόσμιο κοινό θα μπορέσει να απολαύσει στην οθόνη, ό,τι είναι σήμερα προνόμιο λίγων εκλεκτών θεατών των μεγάλων θεάτρων και Φεστιβάλ: Το διασημότερο χορευτικό ζευγάρι του κόσμου — την Μάργκοτ Φοντέυν και τον Νουρέγιεφ — στον «Ρωμαίο και Ιουλιέττα». Ο παραγωγός Πάουλ Γκζίνερ, που έχει ήδη «γυρίσει» τα μπαλέτα του «Μπολσσί και του «Κόβεντ Γκάρντεν», καθώς και την όπερα του Στράους «Ο Ιππότης με το Ρόδο», άπαθανάτισε στα στούν-

τιο του «Πάινγουντ» τα δυο λαμπρότερα άστέρια του κλασικού χορού με το «Βασιλικό Μπαλέτο», στο άγέραςτο έργο του Σαίξπηρ, με χορογράφο τον Κέννεθ Μακμίλλαν και σκηνογράφο τον Έλληνα Νίκο Γεωργιάδη. Ο Γκζίνερ μεταφέρει στην οθόνη την τέχνη του Νουρέγιεφ και της Φοντέυν, που, αφού το 1963, σαν Άρμάνδος και Μαργαρίτα («Κυρία με τās Καμελίας»), μάγεψαν την φαντασία του κόσμου, τώρα ένσαρκώνουν τους σαίξπηρικούς έραστές με συγκλονιστικό πάθος.

Ο ΕΡΩΤΑΣ έχει πυρπολήσει τις δυο νεανικές καρδιές. Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέττα ζούν τις μοναδικές στιγμές της έκστασης, που θα τους οδηγήσουν, αντί στην ευτυχία, στον αφανισμό. Ο Ρούντολφ Νουρέγιεφ και η Μάργκοτ Φοντέυν αποδίδουν όλη την κλίμακα των συναισθημάτων με μια σχεδόν άπαράμιλλη τέχνη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Ρωμαίος και Ιουλιέττα Νουρέγιεφ και Φοντέυν

ΕΚΣΤΑΣΗ, που την διαδέχεται η αγωνία (άνω). Συζυγική ευτυχία, που δεν πρόκειται να κρατήσει πολύ (άριστερά). Το χορό-δραμα βασίζεται στον «Ρωμαίο και Ιουλιέττα» του Σαίξπηρ. Ωστόσο, έγραψε Άγγλος κριτικός: «Έχει τόσο σχέση με τον Σαίξπηρ, που θα είχε με τον Λεονάρδο Ντά Βίντσι, αν οι δυο χορευτές μας χορεύαν την Τζοκόνα...».

«Ο Νουρέγιεφ με ξανάφερε στην σκηνή»

Τέσσερα σχεδόν χρόνια — από το 1962 — είναι αχώριστο το μοναδικό χορευτικό ζευγάρι: Νουρέγιεφ και Φοντέυν, και γνωρίζει άλλεπάλληλους θριάμβους. Πώς πρωτοσυνδέθηκαν; Η ίδια ή Μάργκοτ Φοντέυν αφηγείται (πρόσφατη συνέντευξη): «Το 1961 είχα αποφασίσει να εγκαταλείψω το επάγγελμά μου, για να βρίσκωμαι πάντα κοντά στον σύζυγό μου. Θα έδινα, σαν κύκνειο άσμα των δημοσίων εμφανίσεών μου, μια φιλανθρωπική παράσταση στο Ντράρυ Λέιν, με το χορόδραμα «Ζιζέλ». Μου έλειπε όμως ο κατάλληλος παρτεναίρ. Τότε ξμαθα για την δραπέτευση του Νουρέγιεφ, που στο Παρίσι είχε «διαλέξει την ελευθερία». Δυσκολεύτηκα να επικοινωνήσω μαζί του, γιατί, για πολλόν καιρό, κρυβόταν. Τέλος, τον πέτυχα τηλεφωνικώς στην Κοπεγχάγη...» —Είμαι η Μάργκοτ Φοντέυν, του είπα. Τί λέ-

Το ἄλμα του χορευτοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερία...

Όταν όλα κανονικά και όμαλά εκείνο το ζεστό πρωί της 17 Ιουνίου 1961, στο παρισινό αεροδρόμιο Λε Μπουρζέ. Τίποτε το έκτακτο, μέσα στον συνηθισμένο πυρετό της κινήσεως. Ένα σοβιετικό «Τουπόλεφ» ήταν έτοιμο να ξεκινήσει για την Μόσχα. Δίπλα του, ένα τετρακινητήριο της ΒΕΑ περίμενε τους επίβατες του για το Λονδίνο.

Κατά της ένδεκα έφθασε μια πολυπληθής ομάδα ταξιδιωτών, που εύκολα έδειχναν ότι ήταν καλλιτέχνες. Μερικοί τους άναγνώρισαν: «Τα ρωσικά μπαλέτα Κύρωφ!» Πίσω τους έρχοταν ένας νεαρός με ανέκφραστη όψη, ανάμεσα σε δυο μεγαλόσωμους βλοσυρούς συνοδούς. Τον άνα-

γνώρισαν κι αυτόν: «Ο Νουρέγιεφ!» Τίποτε όμως το έκτακτο. Ίσως προκαλούσε αίσθηση αν ήξεραν ότι οι δυο σκυθρωποί συνοδοί του διασήμου χορευτοῦ δεν ανήκαν στο καλλιτεχνικό συγκρότημα, αλλά ήταν «γορίλλες», αξιωματικοί δηλαδή της τρομερής Νικαθεντέ. Και ότι ο Νουρέγιεφ δεν θα ακολουθούσε το μπαλέτο Κύρωφ στο Λονδίνο, αλλά θα μεταφερόταν στη Μόσχα με το «Τουπόλεφ». Άλλ' αυτή την λεπτομέρεια κανείς δεν την γνώριζε. Και ήταν όλα κανονικά και όμαλά.

Ξαφνικά έσπασε το κακό: Μια δυνατή σπρωξιά και ένα άλμα αίλουρου, ο Νουρέγιεφ — ο Τάταρος που άφηνάιζε αλλά Τζέ-

τε; Θα θέλατε να χορέψετε μαζί μου την «Ζιζέλ»; »Με περίφοβη φωνή μου άπάντησε άρνητικά. Δεν ήξερε, είπε, αν και τότε θα ξαναεμφανιζόταν στο κοινό. Τον κάλεσα τότε νάρθη να με δῆ στο Λονδίνο. Και σε λίγες μέρες χτυπούσε την πόρτα μου. Ήταν μεταμφιεσμένος, φοβισμένος, έμοιαζε με πολύ νεαρό φοιτητή, σχεδόν παιδί. Τον γύρισα στην πόλη και μετά τον πήγα στο «Κόβεντ Γκάρντεν». Το περιβάλλον, ή ατμόσφαιρα, τον ένθουσίασαν, ο πάγος έσπασε και σε λίγες μέρες έκανε μια πρώτη εμφάνιση, με τον «Μαύρο Κύκνο». Μαζί μου άργησε λίγο να χορέψῃ, γιατί ή «Ζιζέλ» δόθηκε μόνο τον Φεβρουάριο του 1962. Άλλά εκείνη ή κοινή μας εμφάνιση, έπαιξε άποφασιστικό ρόλο στην ζωή μου. Είχα θρῆ τον ιδεώδη παρτεναίρ μου. Κι αυτό με συνήρπασε τόσο, ώστε έγκατέλειπα κάθε ιδέα της φυγῆς από την σκηνή...».

ημς Ντὴν — έξφυγε από τους δυο «γορίλλες», που τον κρατούσαν από τα μπράτσα, φωνάζοντας: «Βοήθεια! βοήθεια!» Άρχισε να τρέχει, ενώ οι «γορίλλες», που τα έχασαν για μια στιγμή, χύθηκαν πίσω του και τον κυνηγούσαν. Δυο χαροφύλακες όμως που κατέφθασαν, έθεσαν τέρμα στο κυνηγητό. Πήραν στα χέρια τους τον Νουρέγιεφ που έτρεμε σαν ψάρι και τον μετέφεραν στον αστυνομικό σταθμό του αεροδρομίου, ενώ οι «γορίλλες» παρακολουθούσαν σαν χαζοί. Έκεί ο νεαρός χορευτής ψέλλισε μόνο: «Θέλω άσυλο!» και έπεσε άποκαμωμένος σε μια καρέκλα. Από την στιγμή εκείνη ή Άνατολή έχανε μια από τις μεγα-

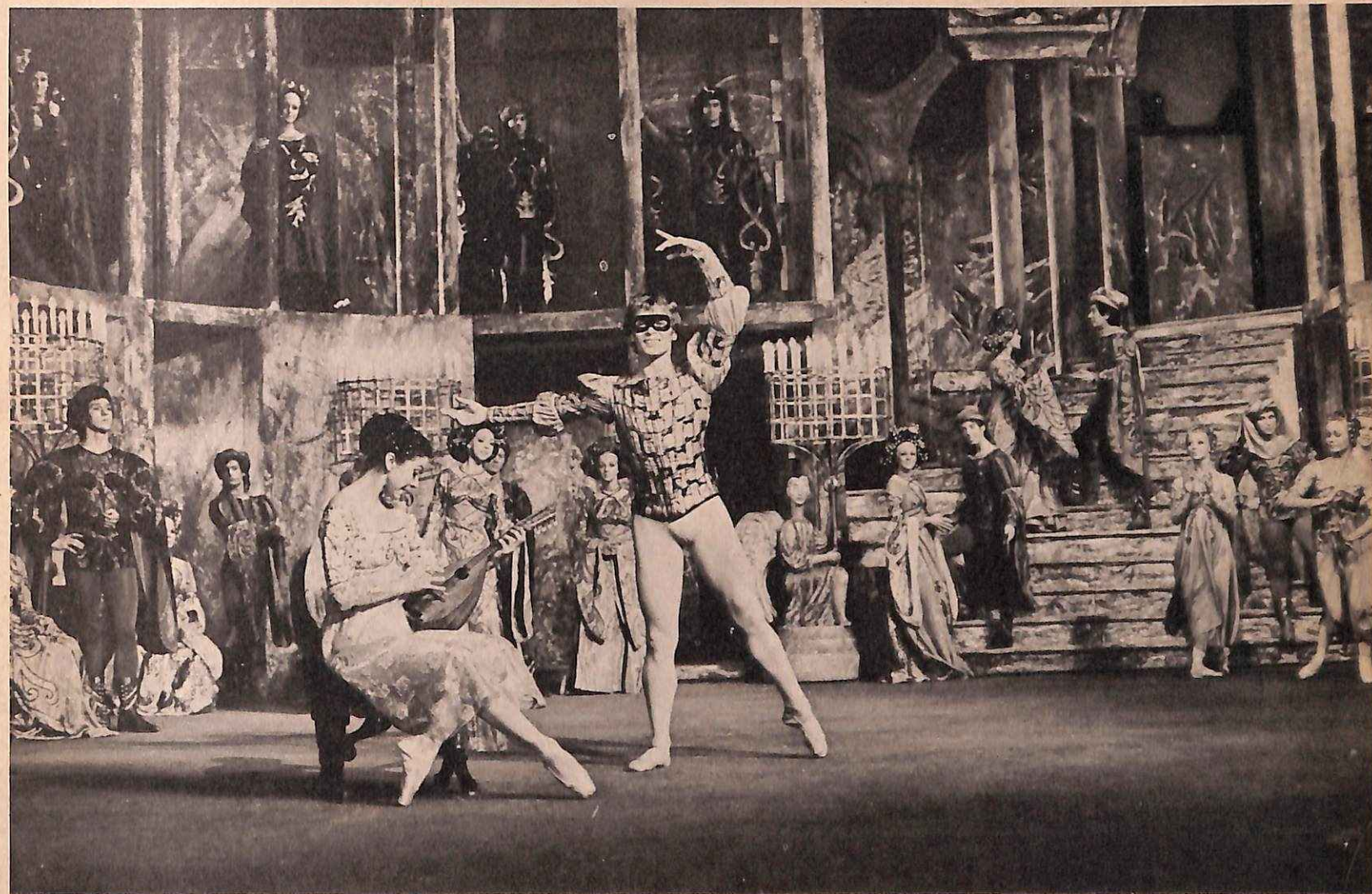
λύτερες δόξες της και ή Δύση κέρδιζε τον μεγαλύτερο χορευτή της.

Η Φοντέυν έπαναστατί

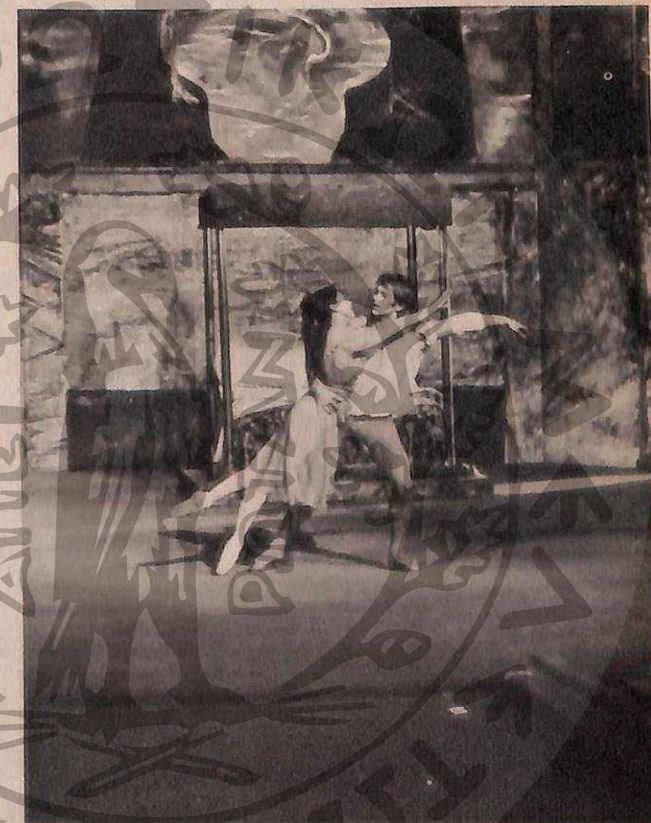
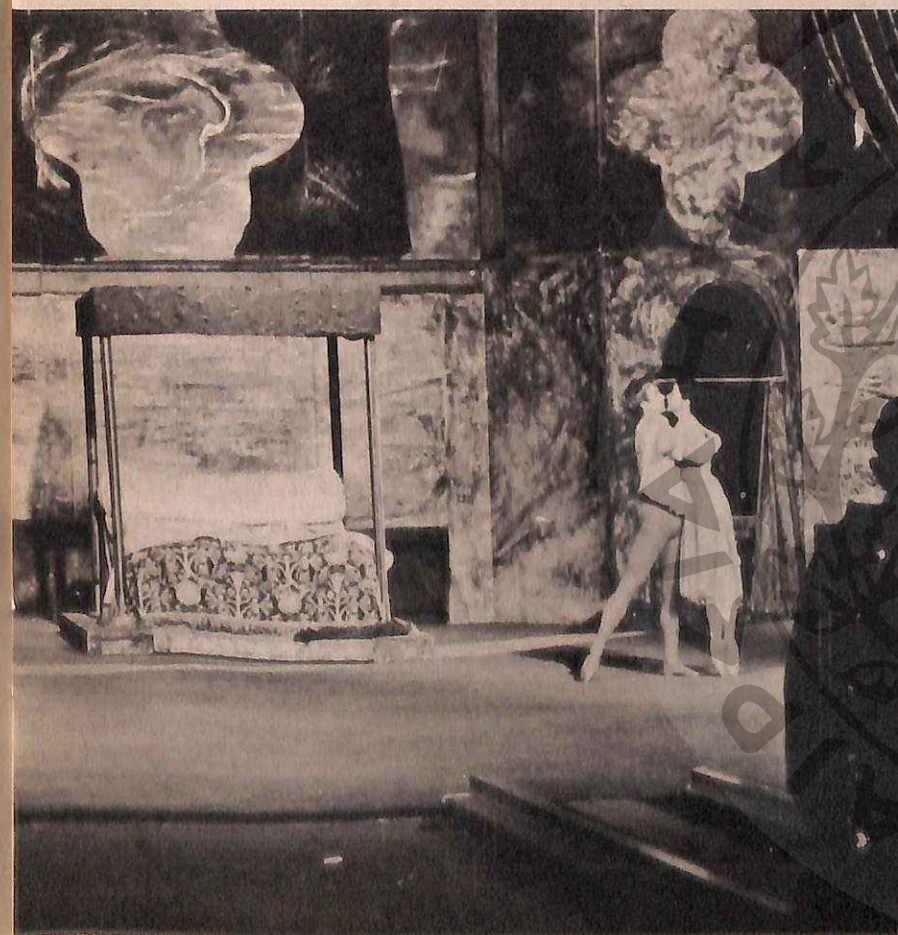
Τί σχέση μπορεί να έχῃ ο χορός με τις έπαναστάσεις, το μπαλέτο με τις όδομαχίες, οι φιγούρες με τα πολυβόλα; Άνόμοια πράγματα, όσο τό... μπέτον άρμε με την μολοχάνθη, που όμως μπορεί να τα συγκολλήσῃ και να τα έναρμονίσῃ ο παντοδύναμος σύζυγικός έρως!

Αυτό συμβαίνει, όπως λένε, με την Μάργκοτ Φοντέυν, που προσέφερε την καρδιά της και το χέρι της σ' έναν αδιόρθωτο έ-

«ΟΛΑ είναι τώρα έτοιμα για να γυριστῇ ή περίφημη σκηνή της κρεβατοκάμαρας. Οι δυο πρωταγωνιστῆς περιμένουν, άποτραβηγμένοι στο βάθος, ώσπου να τακτοποιήσουν οι τεχνικοί τις τελευταίες λεπτομέρειες της άρμόδιότητός τους και να δάλουν έμπρός τις μηχανές λήψεως. Τα σκηνικά του Νίκου Γεωργιάδη υποβάλλουν όλη την πλούσια και μεστή άναγεννησιακή ατμόσφαιρα, με λιτά μέσα. Ο Έλληνας καλλιτέχνης, που έχει σταδιοδρομήσει έξαιρέτα στην Βρετανία, έχει τώρα μια πρώτης τάξεως εύκαιρία να γίνῃ γνωστός στο εύρύτερο διεθνές κοινό, γιατί ή ταινία του Πάουλ Γκζίνερ προβλέπεται ότι θα σημειώσῃ τεράστια παγκόσμια έπιτυχία.

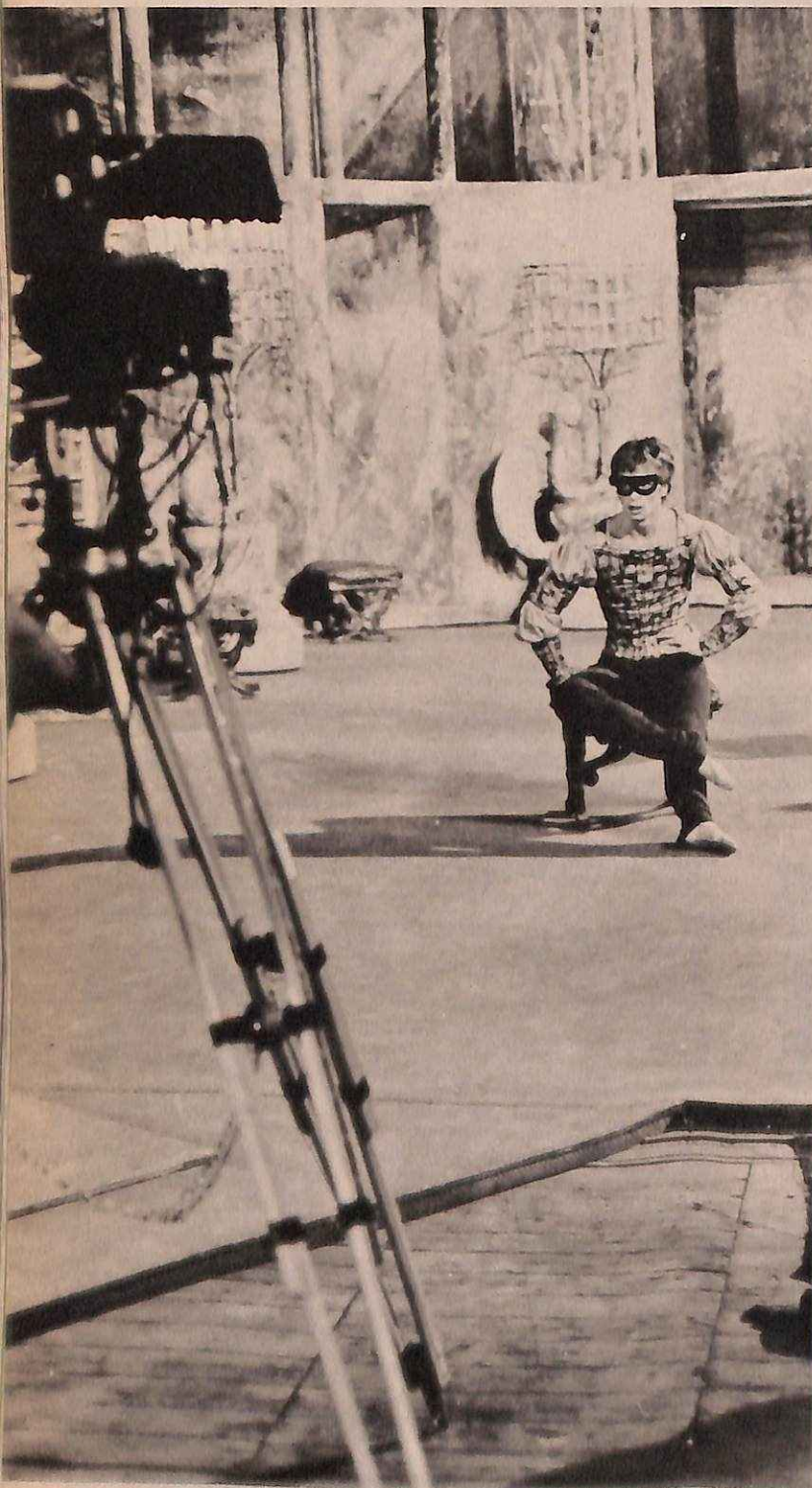

Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΟΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΝΕΩΝ — Η ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ ΠΑΙΖΕΙ ΛΑΓΟΥΤΟ, Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΣΚΑ ΧΟΡΕΥΕΙ

Η ΠΡΩΤΗ και μοναδική νύχτα του γάμου τους. Μόλις έχουν παντρευτῇ κρυφά, και τώρα ο Ρωμαίος και ή Ιουλιέττα ζουν στα αόρανα. Με την αύγή, ώστόσο, θα ξυπνήσουν στην στυγνή πραγματικότητα. Ο Ρωμαίος έχει έξοριστῇ και θα πρέπει να εγκαταλείψῃ όσο το δυνατόν γρηγορότερα την πόλη, για να σώσῃ την ζωή του.

Ο «Ρωμαίος» είναι ένας δύσκολος και ισχυρογνώμων συνεργάτης...

▲ ΣΕ ΜΙΑ διακοπή του γυρίσματος, ο Νουρέγιεφ κάθισε σ' ένα σκαμνί, αφού προηγουμένως φόρεσε ένα ειδικό πανταλόνι, που κρατάει ζεστά τα πόδια του. Η Μάργκοτ Φοντέυν και ο Ρούντολφ Νουρέγιεφ, το διασημότερο χορευτικό ζευγάρι της εποχής μας, μόλις τελευταία κατήγαγε έναν ακόμη θρίαμβο στην «Σκάλα του Μιλάνου», όπου παρουσιάστηκε με το ίδιο συγκρότημα που γυρίζει τώρα τον «Ρωμαίο και Ιουλιέττα». Οι Ιταλοί φίλοι του χοροδράματος τους αποθέσαν κυριολεκτικά και σε κάθε εμφάνισή τους εποιορκούτο στενά από τους θορυβώδεις θαυμαστές τους, οι οποίοι άπαιτούσαν αυτόγραφα τους.

παναστάτη γνησίου λατινοαμερικανικού τύπου: Τον Παναμέζο δικηγόρο Ροβέρτο Τίτο 'Αρίας, πρώην πρεσβευτή της μικρής χώρας του στο Λονδίνο (τότε τον παντρεύτηκε η Φοντέυν). Ο 'Αρίας διαρκώς εξαπέλυε πραξικοπήματα στον Παναμά. Και η διάσημη σύζυγός του, λένε ότι ήταν η στενότερη... επαναστατική συνεργάτης του.

Το 1959 ο 'Αρίας επεχείρησε να καταλάβει την εξουσία. 'Απέτυχε όμως και πιάστηκε μαζί με την Φοντέυν που βρισκόταν εκεί. Χάλασε ο κόσμος τότε και το ζευγάρι, έλεω παγκοσμίου δόξας της «Νταίημ» Μαργκότ, άφείθηκε ελεύθερο, αλλά ο θερμοκέφαλος 'Αρίας συνέχισε την δραστηριότητά του. Και η πάντοτε άφωσιωμένη σύζυγός του, το 1961 αποφάσισε να αποσυρθεί από την τέχνη, για να βρίσκεται κοντά του — για να τον βοηθήσει στα πραξικοπήματά του, έλεγαν οι κακές γλώσσες.

Η ταραχοποιός, όμως, καριέρα του 'Αρίας τερματίστηκε τον Ιούνιο 1964, όταν σε νέες αιματηρές φασαρίες στον Παναμά, δέχθηκε μια σφαίρα στην σπονδυλική στήλη, που τον έριξε για πάντα, όπως φαίνεται, στο κρεβάτι. Έτσι έληξε αναγκαστικά και η επαναστατική δράση της Φοντέυν...

Μια τραγική σύζυγος

Ενα ήσυχο νοσοκομείο στα περίχωρα του Λονδίνου, το Στόουκ Μάντβιλ Χόσπιταλ. Ένα μικρό ξενοδοχείο εκεί δίπλα. Και μέσα στα δυο αυτά κτίρια, η διάσημη Μάργκοτ Φοντέυν σπαταλά τα τρία τέταρτα του 24ώρου. Το υπόλοιπο τέταρτο πηγαινοέρχεται στο Κόβεντ Γκάρντεν, όπου κάνει πρόβες με το Βασιλικό Μπαλέτο.

Γιατί η πολυάσχολη και πυρετική καλλιτέχνις εγκατέλειψε το πολυτελές σπίτι της στο Κένσιγκτον και συγκέντρωσε τον χρόνο της εκεί, στα γαλήνια περίχωρα της αγγλικής κοσμοπόλεως; Μέσα στο ήρεμο αυτό νοσοκομείο βρίσκεται κατάκοιτος ο σύζυγός της, ο Ροβέρτος Τίτο 'Αρίας. Η σφαίρα του 'Αλφρέντου 'Ιμένθ, ενός πολιτικού του αντιπάλου που τον τραυμάτισε τον Ιούνιο 1964 στον Παναμά, τον κατέστησε μισοπαράλυτο για όλη του τη ζωή. Και η Μάργκοτ, όπως τον συνώδεψε σε όλες τις ταραχώδεις του επαναστατικές περιπέτειες, τον συντροφεύει τώρα ακούραστα στο προσκέφαλο της αγωνίας του. Και πάλι μοιράζει τον εαυτό της στον έρωτά της προς την τέχνη και προς τον σύζυγο.

«Ο Τίτο, έλεγε πριν λίγες μέρες, καταδικασμένος τώρα στην

αδράνεια, μαρτυρεί σαν τον 'Ιώδ. Δεν θα τον εγκαταλείψω ποτέ». «Και ο χορός;» «Δεν αφήνω την τέχνη μου. 'Αλλά ο Τίτο είναι υπόθεση ζωής για μένα». Και κάθε μέρα, μόλις τελειώσει στο Κόβεντ Γκάρντεν, τρέχει κοντά στον άχρηστεμένο επαναστάτη, που δίνει την μάχη της ζωής και τον συμπαράστέκει όπως τότε που έδινε τις μάχες στον Παναμά...

Μια οικογένεια...

Στην τραγωδία της αυτή, η Μάργκοτ δεν είναι μόνη. Ο σύντροφός της —το αλλε εσο της— στην σκηνή την συντροφεύει και στην ιδιαίτερη ζωή της. Για χάρη της, ο Νουρέγιεφ μοιράζεται κι αυτός την ζωή του ανάμεσα στο «Κόβεντ Γκάρντεν», στο διαμέρισμά του και στο Στόουκ Μάντβιλ Χόσπιταλ. Μά ας μιλήσει γι' αυτό η ίδια η Μάργκοτ:

«Ο Νουρέγιεφ για μένα στάθηκε η μεγάλη παρηγοριά στην ζωή μου. Ο Τίτο, αυτός κ' εγώ αποτελούμε πια μια αληθινή οικογένεια, όλο αρμονία και αλληλοαφοσίωση.

» Στην σκηνή δεν συμβαίνει εντελώς το ίδιο. Ο Ρούντολφ Νουρέγιεφ είναι δύσκολος παρτενέρ και έχει μια σπάνια ισχυρογνωμοσύνη. Συχνά διαφωνούμε στους θεματισμούς και στις λεπτομέρειες της έρμηνείας και μόνον αφού κατασταλάξουμε όριστικά, γινόμαστε ένα τέλειο, απόλυτο χορευτικό ζευγάρι. 'Αλλά στην ιδιωτική του ζωή ο Νουρέγιεφ είναι ένας άνδρας με χάρη και προσωπικότητα, με ζεστά αισθήματα και φιλική αφοσίωση. Κι ο Τίτο τον αγαπά πολύ και στενοχωριέται όταν λείπει, μολοντί δεν ταιριάζουν απολύτως. Για τον Νουρέγιεφ ο χορός είναι η ζωή, ενώ ο άνδρας μου είναι ένας δυναμικός, θυελλώδης τύπος, που με μεγάλη προσπάθεια παρακολουθεί τα καλλιτεχνικά θέματα».

Και η Μάργκοτ προσθέτει: «Για τον Νουρέγιεφ νομίζω ότι πλάστηκε για να μου προσφερθεί μια μέρα. Τον περίμενα. Και οι δυο μας νομίζω πως πετυχαίνουμε αυτό που λένε τέλεια έρμηνεία. 'Από καλλιτεχνικής απόψεως, μου χαρίζει το συναίσθημα της ετυχίας. 'Από ανθρωπίνης απόψεως, το συναίσθημα της σιγουριάς. Δεν είναι κάτι το πολύ σπουδαίο;»...

ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟΣ ο έναγκαλισμός των δυο νεονύμφων, πριν από τον μοιραίο χωρισμό. Δεν πρόκειται να ξανασυναντηθούν παρά στον θάνατο. Τα πράγματα έχουν αρχίσει να ακολουθούν τον τόσο άδυσώπητο δρόμο τους

Πριγκίπισσα του "Αρενμπεργκ

Πριγκίπισσα Φόρστενμπεργκ Μαρκησία ντε Μπέλβις

Βαρόνη Τύσεν Πριγκίπισσα Πινιατέλλι

Η Φίονα Κάμπελ, τέως βαρόνη Τύσεν, είναι η μόνη ξμπερη. Πριν από τον γάμο της ήταν από τα γνωστά φωτομοντέλα και μαννεκέν.

Δέκα δολάρια εισιτήριο έπρεπε να πληρώσουν οι πελάτισσες των καταστημάτων "Αλεξάντερ", για να θαυμάσουν πάνω στην γέφυρα των επιδείξεων την Πριγκίπισσα Α. Πινιατέλλι κι άλλες Εύρωπαϊες αριστοκράτισσες.

Μεταξύ κυριών: Η κυρία με τα μπαγκντι είναι η πριγκίπισσα "Ισα Φόρστενμπεργκ". Η Φίονα Κάμπελ - Γουόλτερ, τέως μαννεκέν, τέως βαρόνη Τύσεν, την συμβουλεύει ποιό κέντημα θα ταιριάξει στο φόρεμα που θα επιδείξει.

Θαυματομένη από τους προβολείς, η πριγκίπισσα "Ισα Φόρστενμπεργκ" ρίχνει σταγόνες στα μάτια της. Η ιστορία αυτή με διασκεδάσει, είπε στους δημοσιογράφους. "Ως σήμερα, σε παρόμοιες περιστάσεις, θροισκούν πάντοτε στις θέσεις των θεατών". Η πριγκίπισσα Φόρστενμπεργκ, τέως πριγκίπισσα Χόγκενλιν, τέως σενιόρα Πινιατέλλι, θα εμφανισθεί σε λίγον καιρό στην οδό.

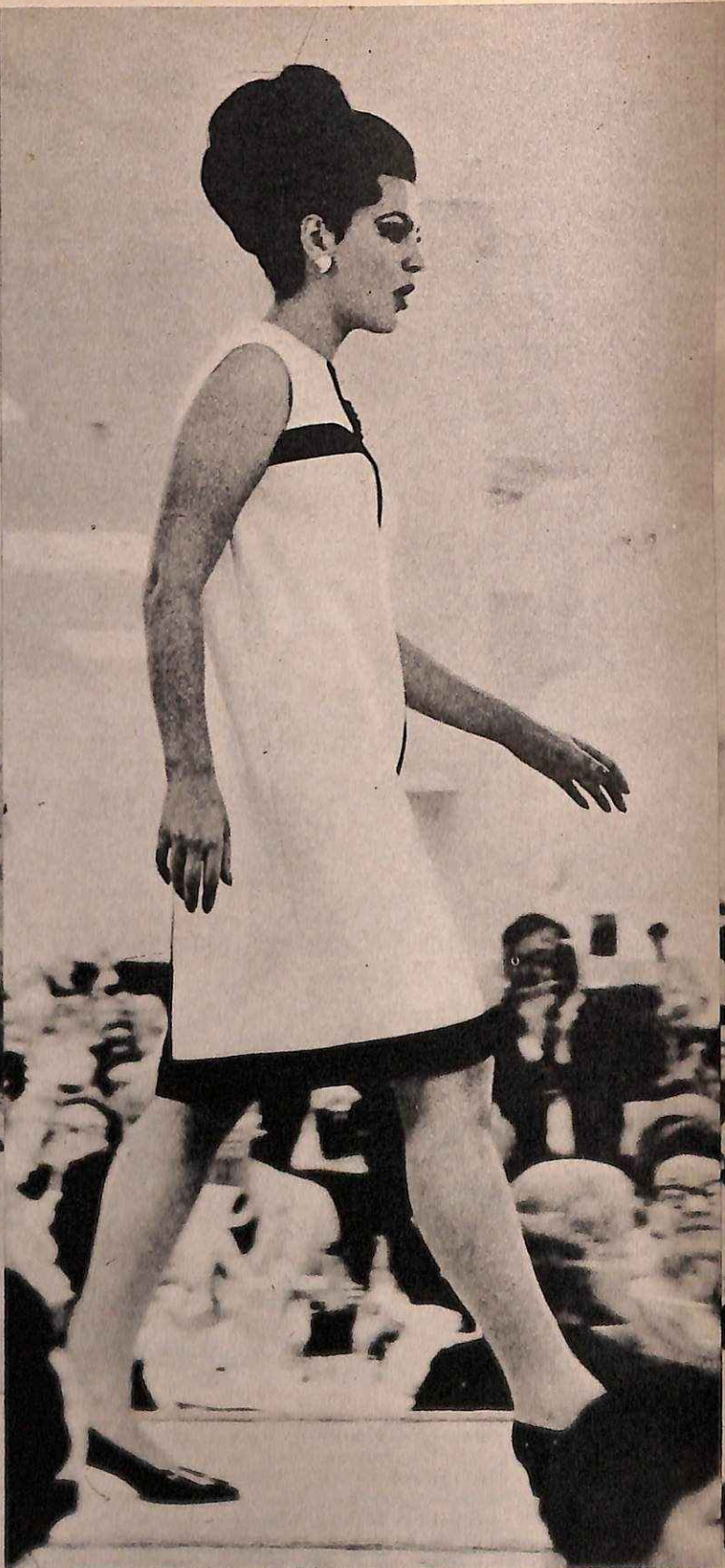
Πέντε κομψές Εύρωπαϊες πριγκίπισσες παρήλασαν στην γέφυρα της ομορφιάς, επιδεικνύοντας τις τελευταίες "κρεασιόν" των καταστημάτων "Αλεξάντερ" της Νέας Υόρκης. Η επίδειξη, που όπως ήταν φυσικό έσημείωσε μεγάλη επιτυχία, έτελει υπό την αιγίδα της δούκισσας του Ούνιντσου και είχε σκοπό φιλανθρωπικό, με γενική εισόδα προς 10 δολάρια το άτομο. "Υψηλή κοινωνία σε χαμηλή τιμή" — ήταν το πικρόχολο σχόλιο. Και πολλοί διέκριναν στην χρησιμοποίηση των πριγκιπισσών ως μαννεκέν κάποια πρόθεση της αμερικανικής αριστοκρατίας του πλούτου να "εκδικηθεί" την "εύγενή και γαλαζοαιματη" Εύρωπη.

Πέντε αριστοκρατικά μαννεκέν!

Πριγκίπισσα
Λουιζιάνα
Πινιατέλλι

Κόρη του δημοσιογράφου Μαου-
γκέρι, παντρεύτηκε το 1954 τον
Ντόν Νικόλο, από την μεγάλη
πριγκιπική οικογένεια των Πι-
νιατέλλι. Από την μητέρα της, η
Λουιζιάνα είναι συγγενής του
Βραζιλιανού πολυκατομνυριού-
χου Κρέσι. Στην φωτογραφία
φαίνεται ντυμένη με κοστούμι
της πριγκιπικής Γαλιταίνε...

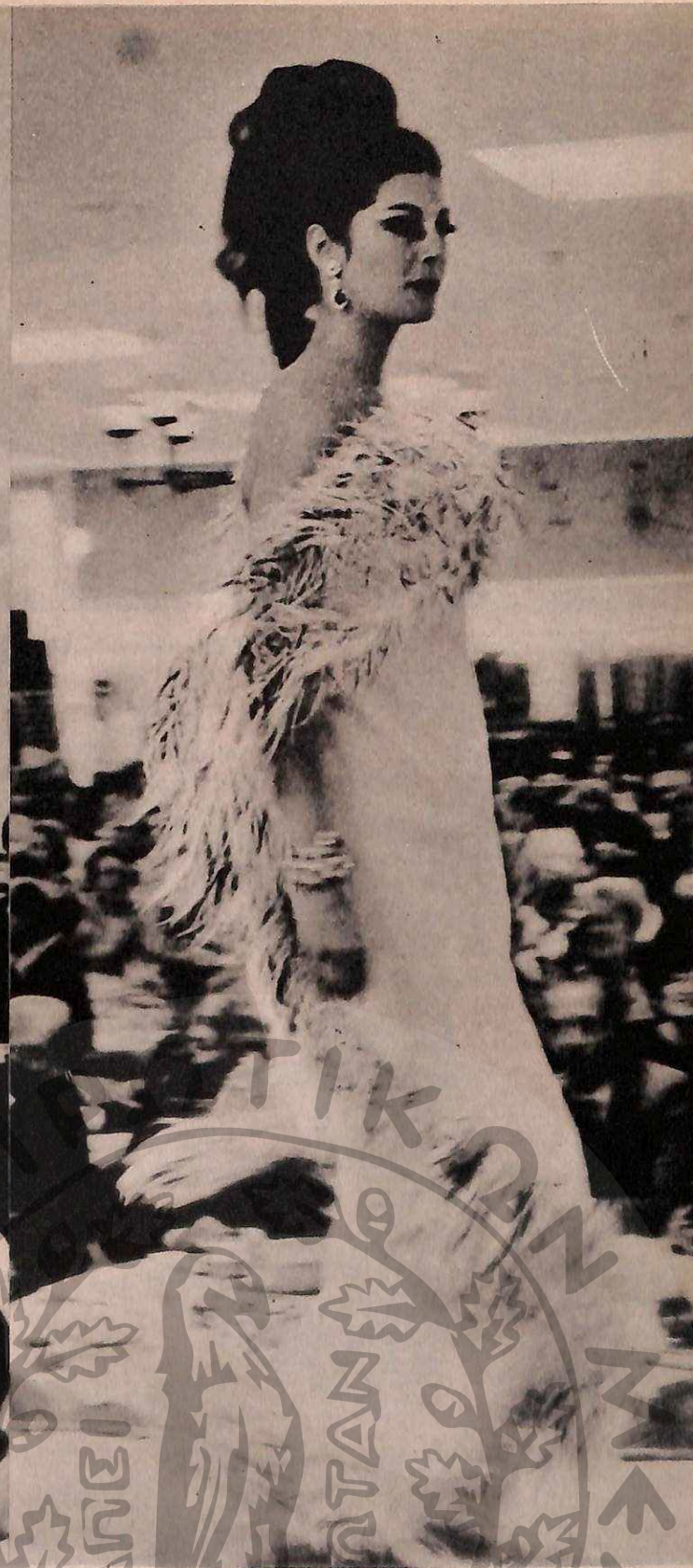
Πριγκίπισσα
"Ιρα
Φύρστενμπεργκ

Με ένα φόρεμα κοντό ως το γό-
νατο, του "Y6 Σαίν Λωράν, η
νεώτερη από τις πριγκίπισσες -
μυνηστές περνά την γέφυρα των
επιδείξεων. "Η "Ιρα Φύρστεν-
μπεργκ είναι 25 χρόνων. "Αν και
έχει χωρίσει δυο φορές, δεν έ-
χει οικονομικές φροντίδες. "Ο
πατέρας της, Τασιόλο Φύρστεν-
μπεργκ, έχει πάρει προίκα μέ-
ρος από τα έργαστάσια «Φιάτ».

Μαρκησία
Πιμπινέλα ντε
Μπέλβις

"Η μαρκησία Πιμπινέλα ζει στην
Μαδρίτη κ' είναι θεία του πρίγ-
κιπος "Αλφόνσου Χόχενλοε και,
επομένως, επί ένα διάστημα,
συγγενής της "Ιρας Φύρστεν-
μπεργκ. Στην φωτογραφία, με
βραδυό φόρεμα από μετάξι του
"Ισπανού σχεδιαστή Ροιτρίγκες

Βαρόνη
Κάμπελ
Τύσβεν

"Η βαρόνη Φίονα Κάμπελ-Τύ-
σεν δεν είναι πια Τύσβεν. Χώρι-
σε τον "Γαυονάριο. Κόρη "Αγ-
γλου ναυάρχου. Παρά το διαζύ-
γιο της, ζει άρμονικά με τον
πρώην σύζυγό της, στην Ολλάν-
δα, κοντά στο Λαμάρνο. Θεω-
ρείται σαν μία από τις καλύτερα
ντυμένες γυναίκες του κόσμου.

15
ΚΙΛΑ
ΡΟΥΧΑ
ΣΕ
30
ΛΕΠΤΑ

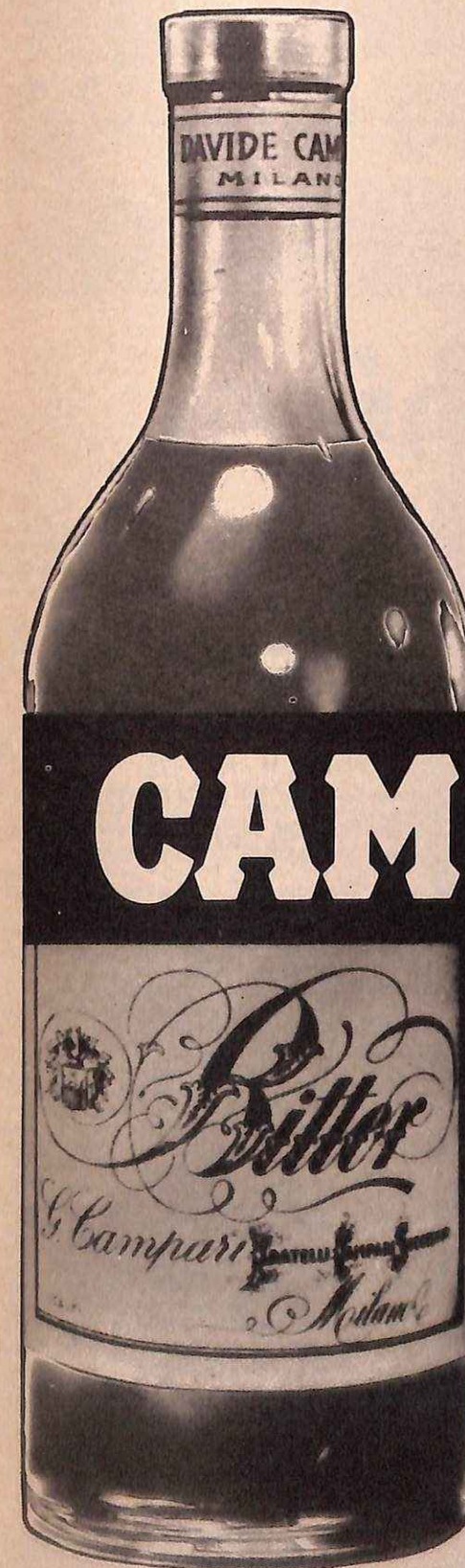

Πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει

HOOVERMATIC

ΤΟ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237.860, 226.747

CAMPARI

τὸ ἐξευγενισμένο γούστο καὶ ἡ τά-
σις πρὸς τὸ ὠραῖο βρίσκουν ἀπόλυ-
τη ἱκανοποίηση στὸ ὁρεκτικόν.

CAMPARI

γιά πραγματικὴ ἀπόλαυση

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΡΕΒΑΧ ΟΜΗΡΟΥ 21 ΤΗΛ. 633-128

Η ήρωίδα που παίρνει θέση στην παγκόσμια φιλολογία πλάι στην Σκάρλεϊ Ο' Χάρα και στην Μαρκησία των Άγγέλων • ΥΠΟ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

3

την σκιά ελθε να λάμπουν τα άσπρα δόντια του νεαρού άρχοντα, κατάλαβε πως χαμογελούσε.

—Καλά τα σχεδιάσατε και ίσως έχω πραγματικές δυνατότητες. Σκεφθήκατε, όμως, τον κίνδυνο που δημιουργείτε για τις οικογένειές σας και σ' ας τους ίδιους, αν ανακαλυφθεί ποτέ το σχέδιό σας;

—Όταν πολυτοχάζεται κανείς, γκρίνιαζε ο Λαντρώ, δεν κάνει ποτέ τίποτε. Τώρα το πήραμε απόφαση και θα φθάσουμε μέχρι το τέλος.

—Σοφός λόγος! Είπε μια κοροϊδευτική φωνή που φάνηκε να έρχεται από τον ουρανό, αλλά πρέπει να φροντίσει κανείς να έχει όλες τις τύχες με το μέρος του. Άντε, μην φοβάσαστε δεν θέλω να σ' ας κάνω κακό.

Το πρόσωπο που είχε εμφανισθεί, πάνω από το κεφάλι των τριών νέων, πλαισιωμένο σ' έναν φεγγίτη εκεπασμένο με άραχονόματα, δεν είχε όστόσο τίποτε το καθησυχαστικό. Ένα φτηνό κερδίρι έφερε ένα μικρό ήλιοκαμένο πρόσωπο, όλο αυγανωτές ζάρες, που τα κύρια στολίσια του, ήταν μια τεράστια μύτη, τονισμένη μ' ένα μεγάλο κρεάτωμα, και δύο μικρά μάτια, εξαιρετικά ζωντανά από τα φρύδια σε σχήμα περισπωμένης. Μεγάλες μαύρες τοίμας μαλλιών, που ξέφυγαν από μια λιγδιασμένη σκοτοφιά, έκολλησαν την εικόνα του προσώπου που έμοιαζε καθώς φωτιζόταν έτσι με μια από τις τερατώδεις ύδρορροές της Παναγίας των Παρισίων. Άν όμως το μυστικό αυτό ήταν άνησυχτικό, δεν ήταν κατά τα άλλα αντιπαθητικό, γιατί ένα πλατύ χαμόγελο το χώριζε στα δύο, δείχνοντας τα αναπάντεχα

κάτασπρα δόντια ενός σαρκοβόρου. Ο Λαντρώ έβγαλε μια φωνή άπορίας.

—Μπά, Βαρνάβα, εσύ είσαι; Γύρισες κι ελίας;

—Όπως βλέπεις, γιέ μου. Είχα τον λαιμό κάπως κλεισμένο σήμερα, κι αυτό έβλαπτε στην όμορφιά του τραγουδιού μου. Προτίμησα να μείνω μέσα. Μια στιγμή, όμως, κατεβαίω...

κίτασπρα δόντια ενός σαρκοβόρου. Ο Λαντρώ έβγαλε μια φωνή άπορίας.

—Μπά, Βαρνάβα, εσύ είσαι; Γύρισες κι ελίας;

—Όπως βλέπεις, γιέ μου. Είχα τον λαιμό κάπως κλεισμένο σήμερα, κι αυτό έβλαπτε στην όμορφιά του τραγουδιού μου. Προτίμησα να μείνω μέσα. Μια στιγμή, όμως, κατεβαίω...

Το φωτάκι, που στά τελευταία λόγια είχε αρχίσει να κουνιέται, εξαφανίστηκε. Άκούστηκε το τρίξιμο κακολαδωμένων ρεζέδων, που έκλειναν.

—Τόν ξέρεις; ρώτησε με άπορία η Κατερίνα.

—Και βέβαια! Κ' εσύ, άλλωστε! Είναι ο Βαρνάβας ο Άχρηδαδς. Ξέρεις, εκείνος ο άνθρωπάκος με το πανωφόρι, στολισμένο με άχρηδαδες, που ζητιανεύει κάθε μέρα μπρος στην πύλη της Άγίας Όπορτίν; Λέει πως είναι προσκυνητής που έχει γυρίσει από την Κομποστέλλα και πουλάει όταν βρή εύκαιρία φυλαχτά.

Η Κατερίνα έβλεπε τώρα με ποιόν είχαν να κάνουν. Τόν ήξερε καλά αυτόν. Της χαμογελούσε πάντα όταν πήγαινε στον έσπερινό ή στην παράκληση, στην Άγια Όπορτίν με την Λουίζα, ή ακόμη όταν πήγαιναν μαζί στην Άγνη - την - Κλεισμένη, που μ' αυτήν φλυαρούσε συχνά ο Άχρηδαδς. Στο μεταξύ ο Βαρνάβας είχε βγεί από το σπίτι του, ξανακλείνοντας την πόρτα πίσω του με προσοχή σαν καλός άστος. Όταν τόν έβλεπε κανείς από κοντά ήταν ψηλός και αδύνατος, πράγμα που τον ανάγκαζε να στέκη κάπως σκυφτός. Τα τεράστια πόδια του και τα χέρια του, μακριά σαν άράχνης, ήταν μισοσυρμμένα κάτω από μια πλατειά ξε-

φτισμένη κάπα, φτιαγμένη από παχύ μαλλί, που επάνω της ήταν ραμμένες καμιά είκοσαριά άχρηδαδες, από αυτές που τις λένε του Άγιου Ιακώβου. Άφου έκλεισε το σπίτι του καλησπέρισε τόν Λαντρώ και την Κατερίνα, έπειτα ύψωνοντας το φανάρι, με το όποιο είχε έφοδιασθή, φώτισε το πρόσωπο του Μιχαήλ και το παρατήρησε για λίγο με προσοχή.

—Δεν θα π'ας πολύ μακριά, άρχοντοπούλό μου, αν εξακολουθής να τοιγυρίζεις έτσι στολισμένος, ελτε κοροϊδευτικά. Να πάρη ή όργη: Άσχημα φύλλα και τα χρώματα του άρχοντά μας του Δελφίνου. Μόλις βγής από το βασίλειο του Άρχού, (περιούχη των Τρουάνδων, από το όνομα ενός άρχηγού τους), θα σε ξανασηπήςουν. Είναι πολύ όραια να το σκάς από τους μπάτσους και να την κοπινάς από τόν Κατελός. Άλλά πρέπει να τα καταφέρεις να κρατήση αυτό, γιατί άλλως άδικα το χασομέρι. Το σχέδιο των πιτσιρικών είναι άρκετά καλό, αλλά, μέχρι στο Πόντ - δ - Σάνς έχεις τουλάχιστον έννεα πιθανότητες στις δέκα να σε μαγώσουν οι σταυρωτές.

Τα μακριά αδύνατα, παράξενα έπιδέξια, δάχτυλα του Βαρνάβα, άνασκήκωναν με περιφρόνηση τα περιττα κοψίματα της μεταξωτής άσημένιας και βιολετιάς μπέτας.

—Θά την βγάλω, ελτε ο Μιχαήλ, που θέλεις να ακολουθήση με την κίχηνη τα λόγια του.

Ο Άχρηδαδς, όμως, σήκωσε τούς ώμους.

—Θά έπρεπε να βγάλης και το κεφάλι σου. Μυρξίεις ύπνότης από όλα τα δήματα. Όσο γι' αυτούς τούς καλούς, θά πρέπει να είναι κάπως διαμμένοι για να άνακατευτούν σ' αυτή την ιστορία.

—Βλαμμένοι ή όχι, θά τόν σώσωμε!

Οταν φανερό πως ο Λαντρώ είχε αρχίσει να σκέπτεται το πατρικό έθλο, που μπορεί να τούς πείμνε στον γυρισμό αυτών και την Κατερίνα. Άκόμη έπρεπε να μπάσουν τόν Μιχαήλ στο κελλάρι των Λεγκουά. Άντι ν' άπαντήση ο Βαρνάβας έπτόλιξε ένα δέμα που κρατούσε στην μασάλη του. Ήταν ένας σταχτός μαυδός, που έμοιαζε μ' αυτόν που φορούσε, με την διαφορά πως ήταν λίγο λιγώτερο δομικός. Τόν έρριξε στους ώμους του Μιχαήλ.

—Θά σ' δανείσω το δημοφό γιορτινό μου, ελτε κοροϊδευτικά. Θ' άπορδω αν καταλάβω πώς βόσκεσαι κάτω απ' αυτόν. Όσο για τα μπατζάκια σου, είναι άρκετά λασπωμένα τώρα για να μην διακρίνη κανείς πιά το χρώμα τους.

—Με φανερό σιχαδιά, ο νέος πέρισε τα μανίκια του ρούχου, δι χωρίς να κάνει να ήλξουν οι άχρηδαδες, και κατέβασε στο κεφάλι του την κουκούλα, που χάρηκε δότελα κάτω απ' αυτήν.

—Τι δημοφες προσκυνητής του Άγιου Ιακώβου! ελτε κοροϊδευοντας ο Βαρνάβας, κ' έπειτα άλλάοντας τόνο έπτε: Και τώρα δρόμο! Άκολουθάτε από κοντά, θά σβήσω το φανάρι.

—Μήπως έπλ κεφαλής της μικρής ο-

αώναζε η Κατερίνα έτοιμη να κλάψη.

—...Κ' έπειτα, ελτε ο Λαντρώ θυμωμένος, χάνουμε την όρα μας. Όλα αυτά είναι λόγια. Έχουμε να κάνουμε κάτι καλύτερο. Πρέπει να σκεφθούμε πως θά γυρίσωμε σπίτι μας. Νύχτωσε δότελα τώρα. Θά έπρεπε να μ'ας βοηθήσης να βγαύμε από εδώ, Βαρνάβα.

Οταν φανερό πως ο Λαντρώ είχε αρχίσει να σκέπτεται το πατρικό έθλο, που μπορεί να τούς πείμνε στον γυρισμό αυτών και την Κατερίνα. Άκόμη έπρεπε να μπάσουν τόν Μιχαήλ στο κελλάρι των Λεγκουά. Άντι ν' άπαντήση ο Βαρνάβας έπτόλιξε ένα δέμα που κρατούσε στην μασάλη του. Ήταν ένας σταχτός μαυδός, που έμοιαζε μ' αυτόν που φορούσε, με την διαφορά πως ήταν λίγο λιγώτερο δομικός. Τόν έρριξε στους ώμους του Μιχαήλ.

—Θά σ' δανείσω το δημοφό γιορτινό μου, ελτε κοροϊδευτικά. Θ' άπορδω αν καταλάβω πώς βόσκεσαι κάτω απ' αυτόν. Όσο για τα μπατζάκια σου, είναι άρκετά λασπωμένα τώρα για να μην διακρίνη κανείς πιά το χρώμα τους.

—Με φανερό σιχαδιά, ο νέος πέρισε τα μανίκια του ρούχου, δι χωρίς να κάνει να ήλξουν οι άχρηδαδες, και κατέβασε στο κεφάλι του την κουκούλα, που χάρηκε δότελα κάτω απ' αυτήν.

—Τι δημοφες προσκυνητής του Άγιου Ιακώβου! ελτε κοροϊδευοντας ο Βαρνάβας, κ' έπειτα άλλάοντας τόνο έπτε: Και τώρα δρόμο! Άκολουθάτε από κοντά, θά σβήσω το φανάρι.

—Μήπως έπλ κεφαλής της μικρής ο-

μάδας, σφίγγοντας γερά στην χειρούκλα του το χεράκι της Κατερίνας. Διέσχισαν την λασπερή πλατεία. Έδώ και κεί άναβε κανένα φωτάκι που τρεμόσβηνε, δείχνοντας πως ή επικίνδυνη συνοικία ξαναζούσε. Θάμποι Ισκιού γλιστρούσαν στους ύγρους τοίχους. Με μεγάλα δήματα ο Βαρνάβας μπήκε σ' ένα καινούργιο σοκάκι, δίδυμο άδελφι, όλων εκείνων που είχαν διατρέξει μέχρι εκείνη την στιγμή. Όλοι οι δρόμοι του βασιλείου των Τρουάνδων έμοιαζαν μεταξύ τους, ίσως σκότμα για να ξεγελούν καλύτερα τούς τοξότες. Πότε - πότε ο δρόμος περνούσε κάτω από καμιά καμάρια ή επάνω από ένα θωμερό ανάκι. Άδέβαιες σιές, σκουνοτυφλίες και φανταστική εμφάνιση μέσα σ' αυτά τα σοκάδια, που όσο πήγαιναν και πληθύναν, διασταυρώνονταν με τούς φυγάδες.

Πότε - πότε ο Βαρνάβας άλλαζε μαζί τούς άκαταλαβίστικα λόγια, χωρίς άμφιβολία το σύνθημα που είχε δώσει ο Άρχού για εκείνη την νύκτα. Είχε έσδει ή όρα της έπιστροφής των ψευδοσκατήδων, των ψευτοπροσκυνητών και πραγματικών ζητιάνων και άθεντικών λωποδυτών προς τα άδρια λιμείρια τους. Σε λίγο το παλιό τείχος του Φιλίππου - Αυγούστου ξεχώρισε με την έρειπωμένη σιλουέτα του, όπου διακρινόταν έδώ και κεί κανένα σαραβαλιασμένος πυργίσκος, στον σκοτεινό ουρανό. Ο Βαρνάβας στάθηκε.

—Τώρα, ψιθύρισε, πρέπει να πάρουμε τα μέτρα μας. Φθάσαμε στην άκρη της περιοχής των Άλτρων. Έχετε άκόμη κουράγιο για τρεχάλα;

Ο Λαντρώ και ο Μιχαήλ με μια φωνή δήλωσαν πως ήταν έτοιμοι, ή Κατερίνα, όμως, ένοιωσε να λιποθυμή. Μια άκατανίκητη κούραση βαρύνει στα δάχτυλά της, παρόλ-

νά μπουν στο παλάτι να θαυμάσουν τα βασιλικά διαμερίσματα. Την ώρα που το πλήθος όρμαει έναντιόν των άνακτόρων, ή Κατερίνα άποκαλύπτει στον Λαντρώ πως την παραμονή το θράδυ, ο Καμπός, που είναι έρωτευμένος με την άδελφή της Λουίζα, ήλθε στο σπίτι του Γκωσέ Λεγκουά και τόν φοβέρισε με τις χειρότερες φοβέρες αν δεν προσχωρήση στο κόμμα των Βουργουνδιών.

Έν τω μεταξύ, το πλήθος κατορθώνει να εισβάλη στο παλάτι και ή Κατερίνα και ο Λαντρώ, που ακολουθούν από πίσω, φθάνουν σε μια μεγάλη αίθουσα, όπου βρίσκεται ο Δελφίνος με την γυναίκα του και τόν πεθερό του, δούκα της Βουργουνδίας, Ίωάννη τόν Άφοβο. Οι σύμβουλοι του Δελφίνου είναι κι αυτοί στην αίθουσα, αίχμάλωτοι του όχλου. Άνάμεσα στους εύγενείς της άκολουθίας του Δελφίνου, ο νεαρός Ιππότης Μιχαήλ ντέ Μονσαλθύ καταγγέλλει τόν δούκα της Βουργουνδίας για προδοσία προς τόν Βασιλιά του, και ο δούκας τόν παραδίδει στα χέρια του όχλου για να κρεμαστή στο Μονφωκόν. Ένώ ο δήμιος όδηγεί τόν Μιχαήλ στο Ικρίωμα, ή Κατερίνα, που άκολουθεί, άποφασίζει να τόν έλευθερώση και ζητάει την βοήθεια του Λαντρώ. Χάρης στην έφευρετικότητα του Λαντρώ, το καταφέρνουν και παρασύροντας τόν Μιχαήλ ντέ Μονσαλθύ χάνονται στα στενοσόκακα του Παρισίου και καταφεύγουν στην έρημη εκείνη την στιγμή Μεγάλη Αύλη των Θαυμάτων, όπου συζητούν τόν τρόπο που θά μπουρέσουν να άπομακρύνουν τόν νέο από το Παρίσι...

τά μέλη της. Τό χέρι της σφίχθηκε μέσ' στο χέρι του 'Αχρηδαδ', ενώ ένα δάκρυ κυλούσε στο μάγουλό της.

—Δέν άντέχει. Άλλο, είτε ο Μιχαήλ πού την λυπήθηκε. Θά την κουβαλήσω. Δέν πρέπει νά είναι πολύ βαρεία.

Κι άμέσως σήκωσε την κοπελίτσα στα χέρια.

—Βάλε τά χέρια σου γύρω από τον λαιμό μου και κρατήσου καλά, είτε χαμογελώντας.

Μ' ένα άναστεναγμό ευτυχίας, τή κορίτσι πέρασε τό μπράτσο της γύρω από τον λαιμό του παλληκαριού, αφήνοντας τό κεφάλι του νά κινήση στον ώμο του. Μιά θαυμάσια χαρά ξεπαίρνει την θέση της κόφρασης, συνδυασμένη μ' ένα άπολαυστικό μούδιασμα. Μπορούσε νά δη από πολύ κοντά τό προφίλ του νεαρού άρχοντα, ένοιωσε τη θερμή μυρουδιά, κάπως άρωματισμένη με μύσχο, της επιδερμίδας του. 'Ενα έκλεπτυσμένο άρωμα περιποιημένου νέου, συνηθισμένου νά χρησιμοποιή σιχνά τά χαμάμια, και πού δέν κατάφερε νά την σβήση ή άποφορά της λήδας των ρούχων πού φορούσε. Κανένας άνάμεσα σ' όσους γνώριζε ή Κατερίνα δέν μύριζε τόσο άρωμα! 'Ο Λαντρώ περιφρονούσε πολύ τό σιπούνι και έβγαζε πολύ πού έντονες μυρωδιές. 'Ο Καμπίς μύριζε αίμα και ιδρώτα, ό Κοσόν την υπαταγμένη σκόνη, ή χοντρο-Μαριώ, ή υπηρέτρια των Λεγκούα, καπνίλες και τις μυρωδιές των φαγητών. 'Η Λουίζα, τέλος, τό κρύο κερί και τό άγίσμα. 'Ακόμη και ό Γκωσέ και ή γυναίκα του δέν μύριζαν τόσο άρωμα όσο ό Μιχαήλ. Αιτός όμως έχοτόν από ξεχωρό κόσμο, κλειστό και μυστικό, όπου όλα ήταν γλυκά, εύκολα και άπολαυστικά. 'Εναν κόσμο πού τόν άνευρεούσαν συχνά ή παιδιούλα, όταν έβλεπε νά περνούν στα στολισμένα στα μετάξια φορέα τους, οι άμορφες άρχόντισσες της αλής, πού έλαμπαν δολιχίλες στα χρυσοκέντητα φορέματα και στα χρυσοαγκιά.

πού έδειχνε φανερά πώς ήταν με τό μέρος των στασιαστών.

'Ο Μιχαήλ άκούστηκε την Κατερίνα κάτω και κοίταξε τούς συντρόφους του. 'Ο Βαρνάβας στραβομουτσούνισε.

—Δέν μπορώ πιά νά σάς βοηθήσω σε τίποτε παιδιά μου. Βλέπω ανθρώπους πού δέν μ' άρέσει ούτε νά τούς πλησιάσω. Λοιπόν στρίβω! Είναι πού φρόνιμο! Θά τά καταφέρετε καλύτερα χωρίς έμένα με τίς μπασκίνες. Καί συ φροντίστε καλά τό άμορφο φόρεμά μου, πρόσθεσε με μία άστεία γκομπάστα πρós τόν Μιχαήλ.

Οι τέσσερις συνέννοχοι είχαν σταματήσει, άφού πέρασαν την ναιύσια του Σατελέ, πίσω από ένα άντιστόλι της έκκλησίας του 'Αγίου Λεφρονά, πού τό ιερό της εϋθυγραμμιζόταν με τά σπείτια της γέφυρας. 'Ο άροχρεός ούρανός είχε πού και πού παράξενες κόκκινες ανταύγειες, εκεί όπου είχαν αφήσει φωτιές στο ύπαιθρο. Πικνά κατάμαυρα σύννεφα ξεχώριζαν. 'Η άροχη Ξανάρχισε νά πέφτη. 'Ο Βαρνάβας τινάχτηκε σάν άδύνατος σκύλος.

—Αιτή τη φορά θά ρίξη για καλά Γυνάω σπίτι! Κοληνήντα παιδιά και καλή τύχη και στους τρεις σας!...

Πριν οι άλλοι προφθάσουν νά πουν άκόμη και μία λέξη είχε χαθή στο σκοτάδι βουβά σάν φάντασμα και χωρίς νά μπορέ νά πη κανείς από πού είχε χαθή. 'Η Κατερίνα είχε καθίσει σε μία μεγάλη πέτρα νά περιμείνει τί θά άποφασίζαν. 'Ο Μιχαήλ μίλησε πρώτος:

—Περάσατε κινδύνους μέχρι τώρα κ' οι δυό σας. Γυρίστε σπίτι σας! 'Αφού άρεθήκαμε στον Σηκονάνα θά κατεβώ στην όχθη και θά κλέψω μία δάρα. Θά τά καταφέρω, είμαι βέβαιος...

'Ο Λαντρώ, όμως, τόν διέκοψε.

—Δέν θά τά καταφέρετε. Είναι πολύ νορίς και άκόμα πρέπει νά ξεσηκωθεί πού μπορεί νά κλέψη δάρα χωρίς δυσκολία.

—Φαίνεται πώς όσείς και θέξετε, είτε χαμογελώντας ό Μιχαήλ. —Και βέβαια. Τις όχθες και τόν ποταμό, τά ξερω καλά. Όλο εκεί τριγυρίζω. Δέν θά μπορούσατε νά φτάσατε ούτε στην όχθη, ύπάρχει άκόμη πολλές κόσμος έξω.

Σάν για νά τόν δικαιώσουν, άκούστηκαν φωνές πίσω από τό Σατελέ, ενώ στην όχθη, πέρα από την γέφυρα, φάνηκαν νά φθάνουν τρέχοντας δμάδες δαδοφόροι. 'Ενα δευτερόλεπτο άργότερα, ξεσπασε μία άροντερή φωνή, πού κυριαρχούσε επάνω από την όχλοδοή, πού πού σε λίγο άκούγoταν μόνον αυτή.

—'Ακούστε, έκανε ή Κατερίνα, είναι ό Καμπίς πού βγάλε λόγo στον λαό! 'Αν έρθη από δω και μās δηέμασε χαμένο.

'Ο Μιχαήλ ντ' Μονσαλβό δίσταζε.

Σε σύγκριση με την άπειλητική φωνή, πού δέν μπορούσαν νά καταλάβουν τί έλεγε, και την ένταίνουνη δύναμη πού προήδιδε, ή σκατενική γέφυρα, πού την φύλαγαν μόνον οι δύο άνδρες, φαινόταν καθήνουχαστική. Πολύ λίγα φώτα φαινονταν στα παραθύρα των σπιτιών της, είτε γιατί οι κάτοικοι άνακατεμένοι με τούς διαιηλωτές άπουσίαζαν, είτε γιατί τρομοκρατημένοι ήταν κι όσες ξεσώσσει. 'Ο Λαντρώ άπαξε τό χέρι τού νέου.

—'Ελάτε, άε μή χάνουμε καιρό! Πρέπει νά τό δικαιωνέσουμε, είναι ή μόνη πιθανότητα πού έχετε νά

γλυτώσατε. 'Αφήστε μόνον νά κάνω ό,τι θέλω, ξερω τί θά πώ στους στρατιώτες. Καί προσοχή μήν πητε ούτε μία λέξη. Μιλάτε μ' έναν τρόπο πού μυρίζει άρχοντα από ένα χιλιόμετρο.

Δέν έμεινε και άλλη λύση. Τό πλήθος θά μαζεύoταν πίσω από τό Σατελέ. 'Εφθανε άκόμη κόσμος στις όχθες. Με μία τελευταία ματιά στο μαύρο νερό τού ποταμού, ό Μιχαήλ έπεχώρησε. Με μία σύγχρονη κίνηση τά τρία παιδιά σταυροκοπήθηκαν. 'Ο Μιχαήλ άπαξε τό χέρι της Κατερίνας, κατέβασε την κοικούλα μέχρι τό σαγόνι και άκολούθησε τόν Λαντρώ, πού προχωρούσε κι όσες θαρραλέα πρós τούς φύλακες της γέφυρας.

—Θά παρακαλέσω με όλη την καρδιά μου την Κυρά μας Παναγία, όσο θά μιλά ή Λαντρώ, ψιθύρισε ή Κατερίνα. Θά πρέπει νά με άκούση! 'Από τότε πού τούς περιτριγυρίσε ό κίνδυνος από τόσο κοντά είχε σημιδή κάτι μέσα της. Δέν την ένδιέφερε πιά τίποτε άλλο από την σωτηρία τού Μιχαήλ.

Καθώς έφθαναν στην άλυσίδα της γέφυρας, τά σύννεφα, πού από μία όρα περιωριζόνταν νά ορίζουν μερικες σταγόνες έδω και κει, έσκασαν ξαφνικά σε πραγματική νεροποντή. Σ' ένα λεπτό ή σκόνη έγινε λάσπη και οι δύο φρουροί έτρεξαν νά προφυλαχτούν κάτω από την σκέπη της πόρτας τού πύ κοντινού σπιτιού.

—'Ε! 'Εσείς οι δυο! φώναξε ό Λαντρώ, θά θέλαμε νά περάσουμε!

'Ο ένας από τούς δυό άνδρες προχώρησε καχύποπτος και θυμωμένος πού τόν Ξανάρφειαν έτσι κάτω από τό κατάβηγμα, σέρονοντας τό όπλο του.

—Ποιοι είσαστε; Τι θέλετε;

—Νά περάσουμε στην γέφυρα. 'Εκεί καθόμαστε. 'Εγώ είμαι ό Λαντρώ Πιγκάς και ή φίλη μου είναι κόρη τού μαστρο-Λεγκούα, τού χρυσού. Κάντε γοήγορα, θά γίνουμε μόνεμα, χωρίς νά λογαριάσουμε πού θά φάμε και ένα γερό ξύλο, πού άργήσαμε τόσο νά γυρίσουμε.

—Κι αυτός; Ποιός είναι; Έκανε ό φρονός δείχνοντας τόν Μιχαήλ πού στεκόταν άκίνητος, με τά χέρια χωμένα βαθιά στα μακριά μανίκια του και τό κεφάλι σκαμμένο με ταινωσύνη κάτω από την κοικούλα του. 'Ο Λαντρώ δέν τά έχασε. 'Η άπάντησή του ήταν έτοιμη.

—'Ενας ξεβέλδρος μου, πού τ' ένομά του είναι Περινέ Πιγκάς. Μόλις έφθασε από την Γαλικία, όπου πήγε νά προσευχηθή στον 'Αρχοντα 'Αγιο 'Ιάκωβο για την άμαρτωλή του ψυχή και πού τόν πηγαίνω σπίτι μου.

—Γιατί δέν μιλάει ό ίδιος; Είναι μωγγός;

—Σχεδόν! Είναι ένα τάμα πού έκανε περνώντας από την Ναβάρρα, όπου θέλησαν νά τόν σκοτώσουν κάτω ληστές. 'Εταξε νά μήν βγάλη άζνα έναν δολιχίλο χρόνο, άν μπορούσε νά Ξαναδη την πατρίδα του.

Από τό είδους τό τάμα δέν ήταν σπάνιο και ό στρατιώτης δέν τό όρισε παράξενο. Κι άλλωστε είχε βαρεθή νά συζητά κάτω από την άροχή, πού όσο πηγαίνε και δυνάμωνε. 'Ανασήκωσε την βαρεία άλυσίδα.

—'Εν τάξει, περάστε!

Νοιώθοντας κάτω από τά πόδια τούς τό άνώμαλο έδαφος της γέφυρας ό Λαντρώ και ή Κατερίνα πρόθυμα θά χόρευαν από χαρά παρά την άροχή πού τούς έτρεχε στον λαιμό.

Τό πρόσωπο πού είχε έμφανισθή πάνω από τό κεφάλι των τριών νέων δέν είχε τίποτε τό καθησυχαστικό...

Παράσφραν τροχάδην τόν Μιχαήλ μέχρι τό σπίτι των Λεγκούα.

Στην κοίτινα, πού χρησιμοποιε και σάν τό κοινό δωμάτιο τού σπιτιού και ήταν συνέχεια με τό εργαστήριο χρυσοχοίας τού Γκωσέ Λεγκούα, ή Λουίζα παιδενόταν μπρός στο τζάκι, άνακατείνοντας στον μεγάλο σιδερένιο τέντζερι πού κρεμόταν επάνω από τις φλόγες, ένα άρεκτικό ραγκού. Μερικές σταγόνες ιδρώτα έσταζαν στο μέτωπο της κοπέλλας κοντά στις ρίζες των Ξανθών της μαλλιών. Γυρίζοντας, κοίταξε την Κατερίνα σάν ή μικρή νά έχοτόν από άλλο κόσμο και έμεινε άφωνη. Με τό ξεσκαμμένο φόρεμά της, σκαπασμένη με λάσπη και μόνεμα από τό κεφάλι μέχρι τά πόδια, ή Κατερίνα έμοιαζε νά βγήκε από κανέναν ύπνομο. Βλέποντας, όμως, πώς ή Λουίζα ήταν μόνη, ή μικρή άνάσανε βαθιά και χαμογέλασε στην άδελφή της με τόν πιο φυσικό τρόπο τού κόσμου.

—Πού είναι οι γονείς μας; Είσαι μόνη;

—Μπορείς νά μου πής από πού έρχεσαι και μ' αυτά τά χάλια; μπόρεσε επιτέλους νά άρθώσει ή Λουίζα, πού συνήλθε από την κατάπληξη της. 'Ωρες τώρα σε ψάχνουμε!

Έλοντας συγχρόνως νά λογαριάση την έκταση της κατασάδας πού την περιέμε, νά δη πού άρισκόταν και νά σκεπάζη με την συζήτηση τό έλαφρό τρέξιμο της καταπακτής, πού άρισκόταν στο εργαστήριο και πού τό άνοιγε έκείνη την στιγμή ό Λαντρώ για νά κατεβήση τόν Μιχαήλ στον κρυφώνα του, ή κοπέλλα άπάντησε με μία άλλη έρώτηση, ύψωνοντας κάπως τη φωνή.

—Ποιός με ζητάει; 'Ο μπαμπάς ή ή μαμά;

—'Οχι. 'Η Μαριώ! Την έστειλα νά μάρη νέα. 'Ο πατέρας δέν γύρισε άκόμη από τό Κτίριο - με - τις - Κολώνες και ίσως δέν θά γυρίση δολιχίλη την νύχτα. 'Η μητέρα πήγε στην κυρά-Πιγκάς πού είναι άσχημα. Γιό νά μήν στενοχωριέται, ή Μαριώ της είπε πώς ήσωνα στον νουό σου.

'Η Κατερίνα άνατέναξε με άνακομφη διαπιστώνοντας πως τά πράγματα πήγαιναν καλύτερα από ό,τι είχε φοβηθή. Πλησίασε πρós την φωτιά και άπλωσε τά άρεμένα χεράκια της. 'Ανατόρισε στα άρεμένα φορέματά της. 'Η Λουίζα άρχισε νά κρινιάζει.

—Γύσσο, άντι νά στέκεσαι και νά τρέμεις. Κοίτα πώς έγινες. Τό φρεμά σου καταστράφηκε και φαίνεται συ νά σύβηρες σε όλα τ' αλάνια της πόλεως.

—'Επεσα μόνον σ' ένα άπ' αυτά. Μά όρέχει τόσο πού... Θέλησα νά δω τί γινόταν, αυτό ήταν όλο, λοιπόν περιδιάβασα...

Χωρίς νά ξεση γιατί ή Κατερίνα άρχισε νά γελά. Δέν φοβόταν την Λουίζα, πού ήταν καλή και δέν θά έλεγε τίποτε για τό σκάσιμο της. Κ' έπειτα ήταν εύχάριστο νά γελά, άνακούριζε τά παρατεταμένα νεύρα! Θά έλεγε πως είχαν περάσει χρόνια πού δέν είχε γελήσει, τόσο της φάνηκε αυτό νέο και άνακουφιστικό. Τόσα τρομερά πράγματα είχαν περάσει στα μάτια της στην διάρκεια της ήμέρας αυτής... Γύρισε την πλάτη και άρχισε νά ξεκοιμώνη τό φρεμά της, ενώ ή Λουίζα πού έξακολουθούσε νά κρινιάζει άνοιγε ένα σεντόνι, πού άρισκόταν κοντά στο τζάκι για νά βγάλη ένα καθαρό πουκάμισο και ένα φόρεμα από προσοχή σέ καπν πού τό άπλωσε πρós την άδελφή της.

—Ξέρεις καλά πώς δέν θά πώ τίποτε για νά μήν σε μαλώσουν, μήν τό Ξανακάνεις, όμως, Κατερίνα! Φοβήθηκαν... πολύ για σένα! Συμβαίνουν σήμερα τρομερά και φοβητά πράγματα!

'Η άγωνία της κοπέλλας ήταν πραγματική. 'Η Κατερίνα ένοιωσε Ξαφνικά τύψεις. 'Η Λουίζα αυτό τό θράδυ ήταν πού χλωμή από συνήθος και μεγάλοι μαύροι κύκλοι είχαν σχηματιστή γύρω στα μάτια της. Μία μικρή λυπημένη ζάρα φαινόταν στην άκρη των χειλιών της. Θά είχε στενοχωρηθή όλη την ήμερα από τις φρερές τού Καμπίς. Αδρόμματα ή Κατερίνα έτρεξε την άγκυλιάσε και την φίλησε.

—Σού ζητώ συγγνώμη! Δέν θά τό Ξανακάνω...

'Η Λουίζα της χαμογέλασε χωρίς κακία κ' έπειτα παίρνοντας ένα χοντρό πανωφόρι τό έβριξε στους ώμους της:

—Πάω μέχρι τού Πιγκάς νά δω τί γίνεται ή κυρά-Μαγδαληνή. Τά πράγματα φαίνονται άσχημα πριν άπό λίγο. Με την εύκαιρία θά πώ στην μαμά πως γύρισε... από τόν νουό σου. Δέν θ' άργήσω πολύ. Φάε κάτι και ξάπλωσε...

'Η Κατερίνα θέλησε νά συγκατέιση την Λουίζα άκόμη για λίγο, τό δξύ όμως αυτή της δέν ξεχώρισε κανέναν ύπνοπο θόρυβο στο εργαστήριο. 'Ο Λαντρώ είχε άρεκτό καιρό για νά κατεβήση τόν Μιχαήλ, νά Ξανακλείση την καταπακτή και νά γυρίση σπίτι του. 'Η Λουίζα έφυγε κι αυτή.

—Όταν έμεινε μόνη ή μικρή έτρεξε στο σεντόνια με τό νουό, έκανε ένα μεγάλο κομμάτι από ένα καρβέλι, έπαιτα γέμισε μία γαβάθα με ραγκού, πού σιγοψηφνόταν και πού ήταν άρνι με ζαφορά. 'Επειτα έβαλε σ' ένα σεντόνια για ένα δοχετό με μέλι, γέμισε ένα σταινι με άροσερό νερό.

Έτρεπε νά έπωρελήθη από αυτή την άνέπνοη μοναξιά για νά δώσει φωνή στον Μιχαήλ. Θά χρεαζόταν πολύ όλες του τις δυνάμεις την νύχτα.

Η ιδέα πως ήταν εκεί κάτω από τα πόδια της, σε μερικά όμματα απ' αυτήν γέμισε την Κατερίνα με θαυμάσια χαρά. 'Ηταν λίγο σάν ή στέγη τού σπιτιού νά είχε γίνει ένα είδος προστατευτικό πνεύμα, πού άπλωνε τις φρερές του συγχρόνως επάνω της και στον Μιχαήλ. Δέν ήταν δυνατόν νά σημιδή τίποτε τό κακό στον Μιχαήλ, όσο θά έμεινε κάτω από την προστασία της «Κιβωτού με τις 'Εντολές».

Μία στιγμή στάθηκε μπρός στον καθρέφτη πού ήταν κοσμημένος στον τοίχο της κοίτινας, και κοίταξε με προσοχή τό στενό πρόσωπό της! Άπόψε τό θράδυ για πρώτη φορά στην ζωή της θά ήθελε νά είναι άμορφη. 'Ομορφή, όμως, σάν έκείνες τις κοπέλλες πού οι σπουδασταί άκολουθούσαν στους άομους και τούς έπαιναν κοιμένα με πλατιά γέλια. Μ' έναν άναστεναγμό, ή Κατερίνα κοίτησε τό κεφάλι φαιώντας τόν υποδοτό της πού μόλις φοβόταν. Οι πιθανότητες νά γονέση τόν Μιχαήλ ήταν πολύ περιορισμένες! Ξαναγύρισε τό φρεμά της και τσάβησε πρós τό σαγιά.

Τά εργατήρια τού Γκωσέ ήταν άδειο και βουβά. Οι πάγκοι ήταν άπμένοι με τάξη δίπλα στους τοίχους με τά σκαμνιά τους, τά έργαλεία ήταν κρεμασμένα με προσοχή σε καπν πού τό άπλωσε ντουλάτες, όλη.

Δέν μπορώ άκόμη νά πιστέψω την τύχη μου. Κατερίνο! Πριν από λίγο, όταν με πήγαιναν, σιμάθηκα σ' όποι πώς ήθε ή τελευταία μου όρα, πού ήμουν πραγματικά έτοιμος νά έγκαταλείνω την ζωή. Τά είχα άποκαταστήσει όλα. Καί νά πού με Ξαναφέρετε στη γή. Είναι παράξενο!

—'Ενός ξεκοιμώμενου με κέφι τό άρνι έξακολουθούσε νά φλυαρή.

σμένες με σιδερένιους άομους πού έκλειναν τά πλούσια σκαλισμένα έμπορεύματα και πού τις άνοιγαν την ήμερα για νά δείξουν τό περιεχόμενό τους στους πελάτες ήταν καλά κλεισμένες. Μόνο ή μικρή Ξυγαριά πού χρησιμοποιούσε ό Γκωσέ για νά ζυγίση τά πετράδια έμεινε στον πάγκο. Τά χοντρά άρνία παντούρία ήταν βαλμένα, και ή πόρτα απ' όπου θά γύριζε σε λίγο ή Λουίζα δέν ήταν παρά σπρωγμένη.

Στό πάτωμα μία καταπακτή έφωτισμένη μ' έναν χοντρό χαλκά ξεχώριζε. 'Η Κατερίνα όπλισμένη μ' ένα κερί πού μόλις τό είχε άνάψει από ένα δαυλί τού τζακιού και μ' ένα μεγάλο δίσκο, όπου είχε άκουμπήσει όλες τις προμήθειες, πήγε νά άνασκήση τό βαρύ ξύλο, όχι χωρίς κόπο. 'Επειτα, προσέχοντας νά μήν πέση από την σκάλα, κατέβηκε στο ύπόγειο.

Δέν είδε άμέσως τόν Μιχαήλ, γιατί τό κελόρι φτιαγμένο σε μία από τις όσες της γέφυρας ήταν γεμάτο. Φύλαγαν τά ξύλα, τό νερό, τά άποθηκευμένα λαχανικά, τό κομμάτι με τά παστά πού περιείχε ένα δολιχίλο γουρουνί και έργαλεία, σκάλες. 'Εσχημάτιζε ένα μακρό χαμηλοτάβανο δωμάτιο πού φωτιζόταν στο βάθος από ένα μικρό παράθυρο, πού μόλις άφηνε πέραςμα για ένα λεπτό παιλίστρα.

—'Εγώ είμαι, ή Κατερίνα, ψιθύρισε για νά μήν φοβηθή.

Κάτω κοινήθηκε πρós τόν σωρό των ξύλων.

—'Εδώ είμαι, πίσω από τά δερμάτια.

Τόν είδε άμέσως στο φώς τού κεριού. Είχε βγάλει τά κοινέλια τού ψευτικού προσωνυμής και είχε ξαπλώσει επάνω, με τις πλάτες άκουμπισμένες στα δερμάτια. Τ' άσμένια αλλά τό χιτών του έλαμπαν γλυκά στην σκιά και ή κίτρινη λάμψη τού κεριού τούς έδινε ανταύγειες κατά θάλασσά τους. Θέλησε νά σηκωθή, ή κοπέλλα όμως τού έκανε νόημα νά μήν κινήθη. Φοβίστηκε κοντά του, άκουμπώντας κάτω τόν δικό δίσκο.

Τό ραγκού άρνησε και μύριξε άρωμα. —Θά πρέπει νά πενιάτε, είτε τρυφερά. Θά χρεαζόσθε δυνάμεις και έπωρελήθηκα πού ή άδελφή μου πήγε σε μία γειτόνισσα για νά κατεβώ. Τό σπίτι είναι άδειο για την στιγμή. 'Ο πατέρας μου είναι στο Κτίριο με τις Κολώνες, ή μητέρα μου είναι στην μητέρα τού Λαντρώ, πού κοιλάται, και ή Μαριώ ή υπηρέτρια δέν έξω πού. 'Αν έξακολουθήση έτα δέν θά δυσκολενηθή διόλου νά φύγετε από τό Παράσι άπόρη την νύχτα. 'Ο Λαντρώ θά Ξαναδη κατά τά μεσάνυχτα. Τώρα δέν είναι παρά δέκα.

—Μυρίζει άρωμα, της είπε μ' ένα χαμόγελο, πού γέμισε την Κατερίνα χαρά. Είχε πραγματικά μεγάλα πείνα...

—'Ενός ξεκοιμώμενου με κέφι τό άρνι έξακολουθούσε νά φλυαρή.

Δέν μπορώ άκόμη νά πιστέψω την τύχη μου. Κατερίνο! Πριν από λίγο, όταν με πήγαιναν, σιμάθηκα σ' όποι πώς ήθε ή τελευταία μου όρα, πού ήμουν πραγματικά έτοιμος νά έγκαταλείνω την ζωή. Τά είχα άποκαταστήσει όλα. Καί νά πού με Ξαναφέρετε στη γή. Είναι παράξενο!

—'Ενός ξεκοιμώμενου με κέφι τό άρνι έξακολουθούσε νά φλυαρή.

Δέν μπορώ άκόμη νά πιστέψω την τύχη μου. Κατερίνο! Πριν από λίγο, όταν με πήγαιναν, σιμάθηκα σ' όποι πώς ήθε ή τελευταία μου όρα, πού ήμουν πραγματικά έτοιμος νά έγκαταλείνω την ζωή. Τά είχα άποκαταστήσει όλα. Καί νά πού με Ξαναφέρετε στη γή. Είναι παράξενο!

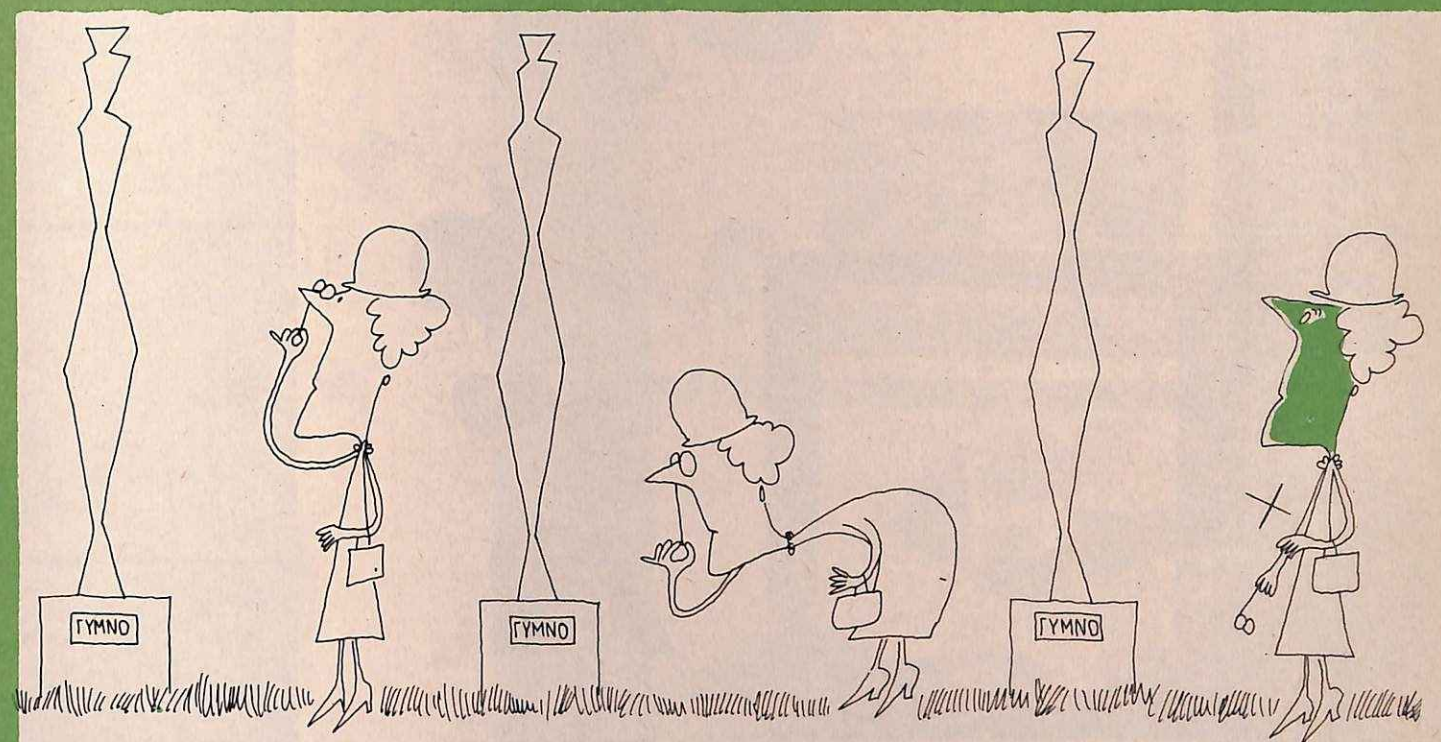
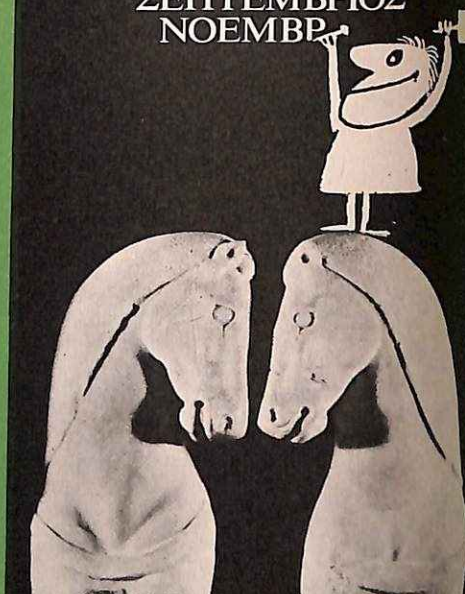
—'Ενός ξεκοιμώμενου με κέφι τό άρνι έξακολουθούσε νά φλυαρή.

Δέν μπορώ άκόμη νά πιστέψω την τύχη μου. Κατερίνο! Πριν από λίγο, όταν με πήγαιναν, σιμάθηκα σ' όποι πώς ήθε ή τελευταία μου όρα, πού ήμουν πραγματικά έτοιμος νά έγκαταλείνω την ζωή. Τά είχα άποκαταστήσει όλα. Καί νά πού με Ξαναφέρετε στη γή. Είναι παράξενο!

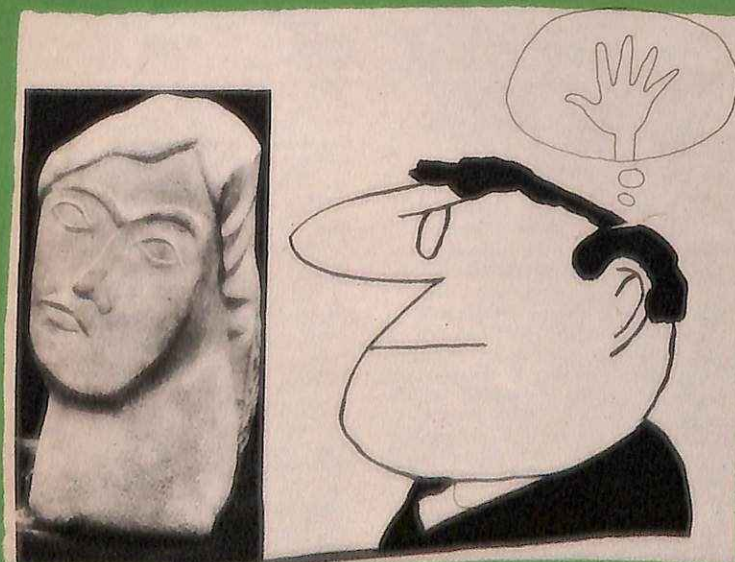
1^Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

BIENNALE
ΑΘΗΝΩΝ
(ΛΟΦΟΣ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ)
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡ

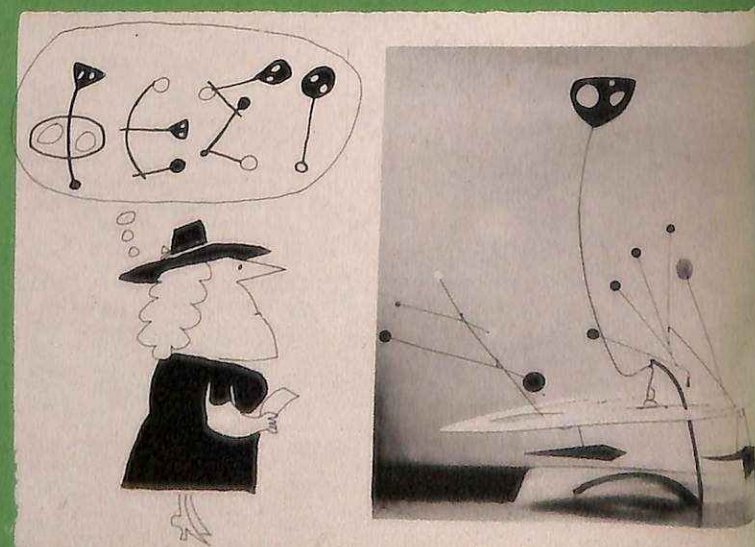

Η Α' Μπιεννάλε Γλυπτικής ήταν αναμφισβήτητα μία καλή πρωτοβουλία του Ε.Ο.Τ. Όλα ή σχεδόν όλα ήταν καλά οργανωμένα, προετοιμασμένα. Έκείνοι όμως που ήταν άπροετοιμαστοί ήταν οι επισκέπτες. Το τί άκουγες ήταν άλλο πράγμα. Πολύ σωστά είπε κάποιος κύριος ότι έπρεπε μία φορά την εβδομάδα να υπάρχουν ειδικοί, που να εξηγούν στους επισκέπτες τις μανιέρες της μοντέρνας γλυπτικής. Πήγα στην έκθεση έξη φορές. Μία για να δω τα γλυπτά και πέντε για να διασκεδάσω με τα σχόλια, τις κριτικές και τις εκφράσεις του κόσμου. Το «τί έφαντάζοντο οι επισκέπτες βλέποντας τα μοντέρνα έργα τέχνης» είναι το θέμα της σημερινής γελοιογραφικής μου σειράς.

KYP

CONDOY: 'Εκφραση 5

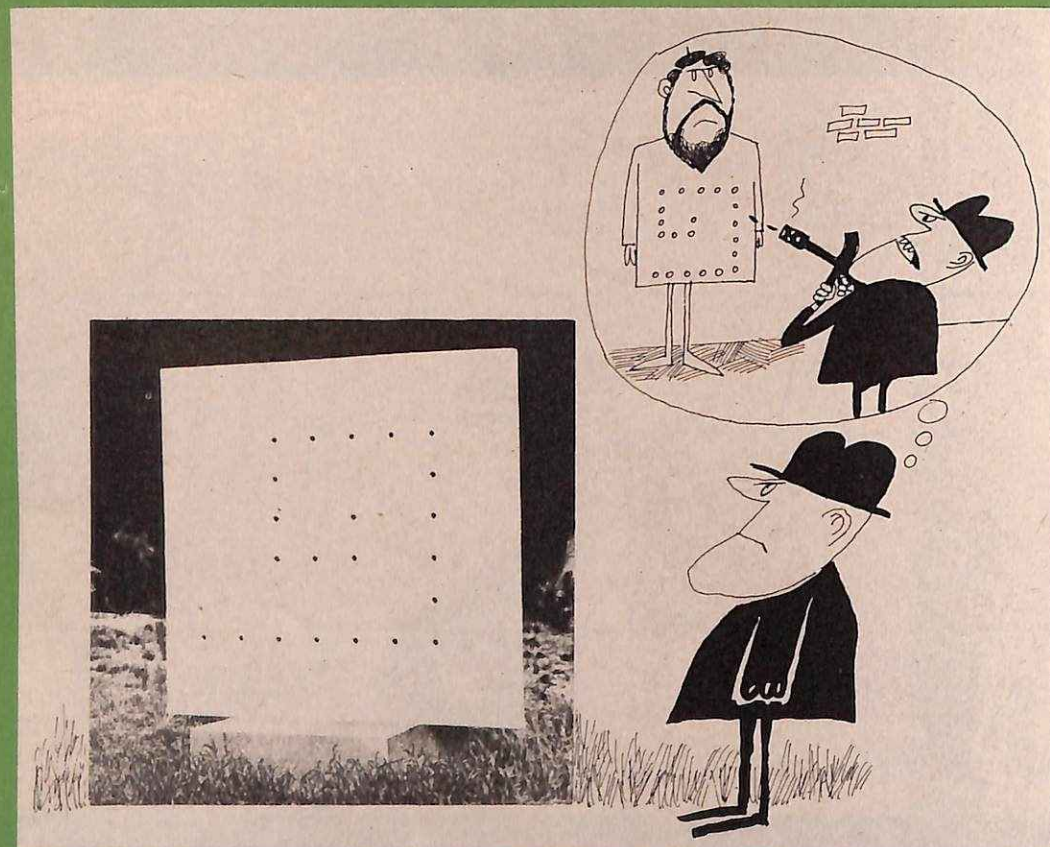
CALDER: Flat - top

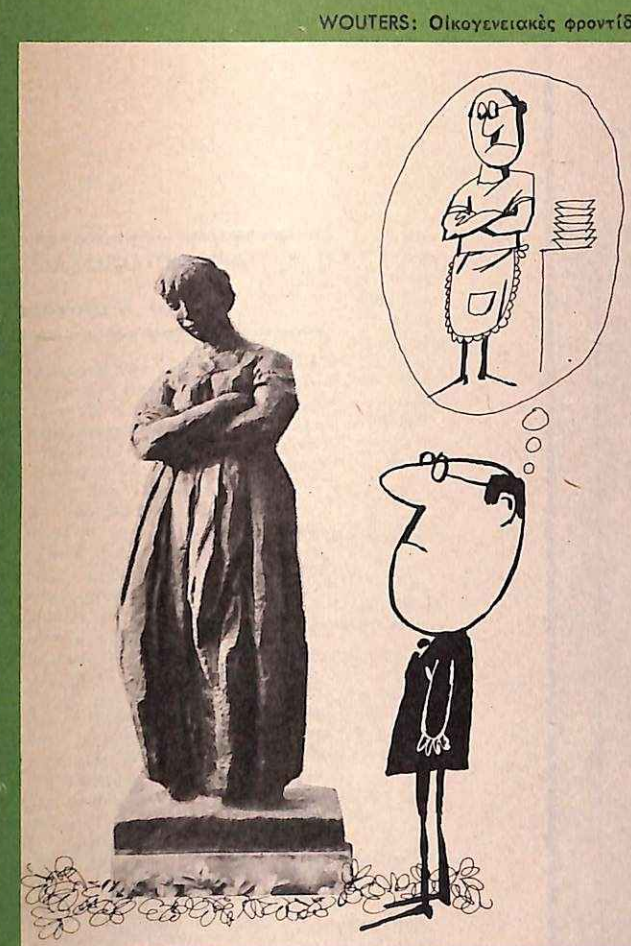
CHARLES MALFRAY: 'Η αλήθεια

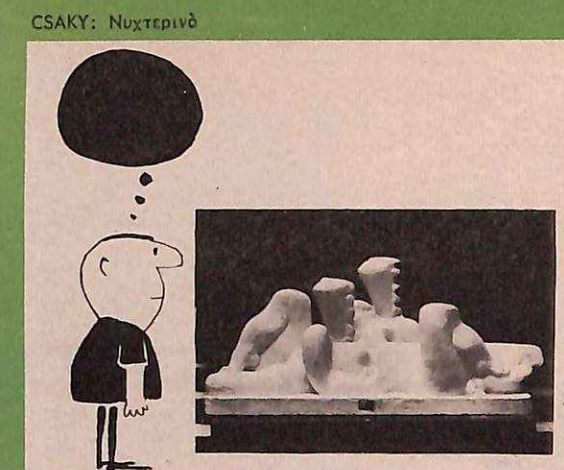
GBAUVIN: Χρυσά πουλί

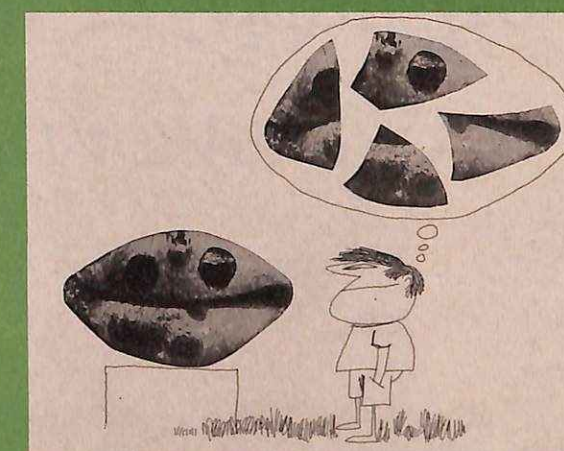
MAX BILL: «22»

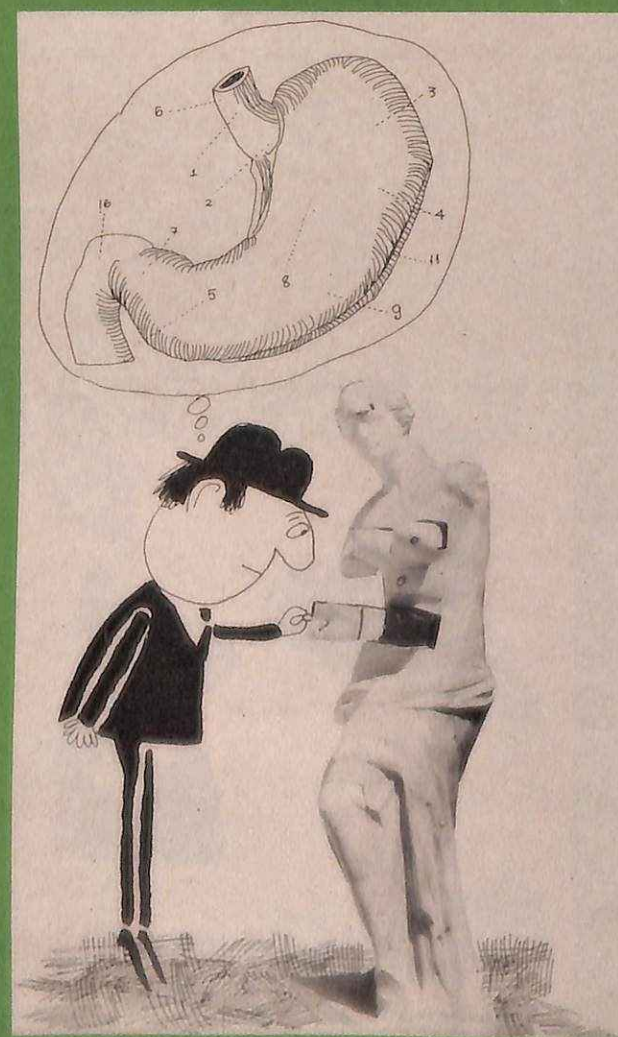
WOUTERS: Οικογενειακές φροντίδες

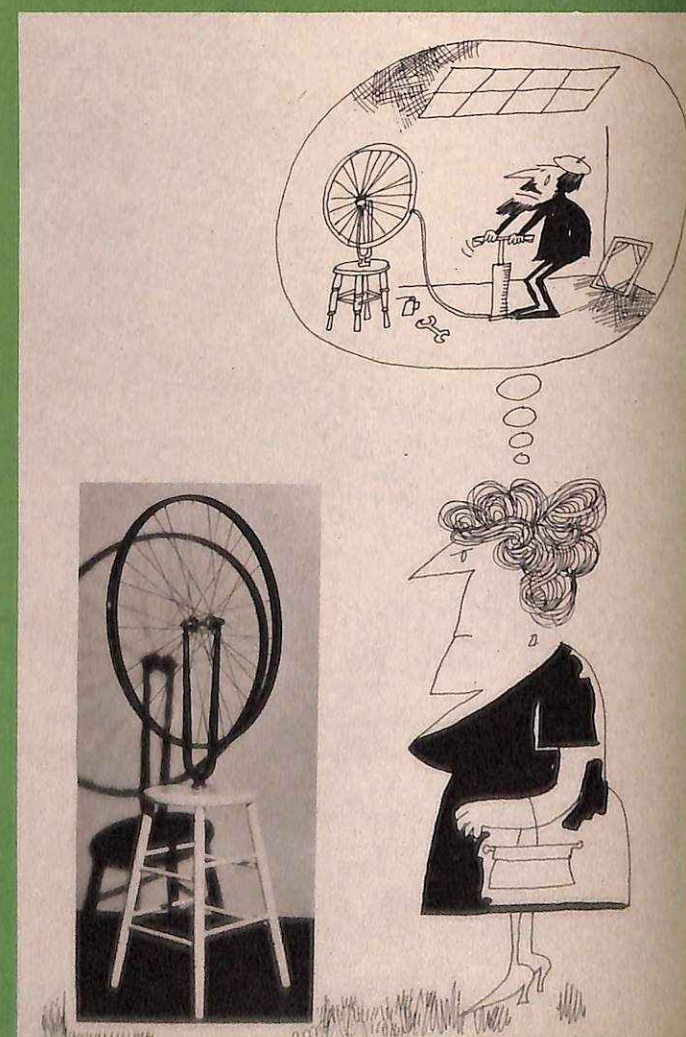
CSAKY: Νυχτερινό

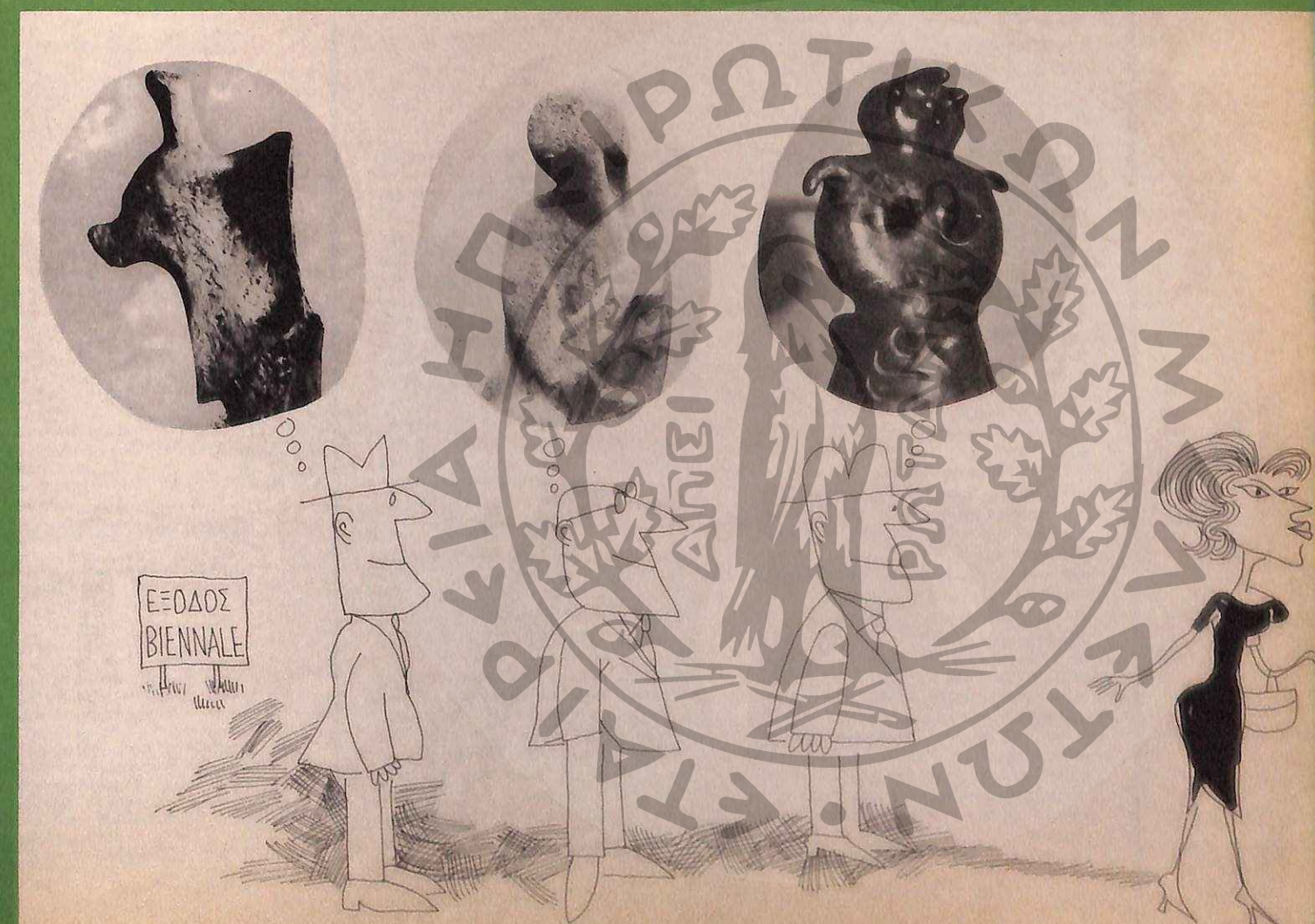
MIRO: Γυναικεία

DALÍ: Η Αφροδίτη με το αυγό

DUCHAMP: Ρόδα ποδηλάτου

**10 ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ
ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ**

Ὅπωςδὴποτε, πάνω στό θέμα αὐτό, πολλοί μελάνι ἔχει χυθῆ, ἰδίως ἀπό τότε πού προσέφυγε καί τόνιστηκε (ἴσως καί ὑπερτονίστηκε) ὁ κοινωνικῆς χαρακτῆρας τῆς πνευματικῆς δημιουργίας. Ἀντίκειμεν τῶν μεγάλων συζητήσεων πού ἔχουν διεξαχθῆ, ἐξακολουθοῦν καί νά διεξάγονται, φθάνουν κατὰ καιροῦς καί στήν πατρίδα μας. Ἀυστοῦς, ἀπό τήν μιᾶ ἡ οὐσιαστική ἔλλειψη πνευματικῆς ζωῆς καί ἀπό τήν ἄλλη ἡ τρομακτικοί κλυδωνισμοί πού ἦταν τῆς μοίρας μας νά γνωρίσωμεν τὸν τελευταῖο πού αἰώνα, προσέδωσαν μιᾶ ἐμφανή ἰδιαιτέλεια στίς σχετικές συζητήσεις πού διεξήχθησαν ἐδώ γύρω ἀπό τὸ πρόσλημμα. Ἐλάχιστοι ἦταν ἐκεῖνοι πού πραγματικά ἐνδιαφέρονταν νά μάθουν ποιὰ εἶναι ἡ φύση τῶν σχέσεων τού δημογχοῦ μὲ τὸ περιβάλλον του, καί ἀπείρως περισσότεροι, δο-

Ποιά είναι, λοιπόν, ἡ θέση τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων ἀπέναντι στίς κοινωνίες, ἰδεολογίες καί πολιτικές διαμάχες; Καί μάλιστα, ὅταν ἡ διαμάχη παίρνει τῆς διαστάσεως ἐθνικῆς κρίσεως; Καί ποιά είναι τά ὅρια — ἀν' ὅπου συνήν ἀνέμειν τὸν πνευματικὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς; Αὐτὲς τῆς ἐρωτήσεως, ποὺ οὐσιαστικὰ εἶναι μία ἐρώτηση, — ὁ πυρῆς τὸν προβληματικόν — ἐπέβαλαν οἱ «Εὐκλινοί» σὲ μιά σειρά ἀπὸ γνωστούς λογοτέχνες, ποὺ μὲ τὴν ἡλικία τους καὶ τοὺς ἰδεολογικοὺς προσανατολισμοὺς τους, ἀπαρτίζοντο ἕνα «σῶμα», λίγο πόλιν, ἀντιπροσωπευτικὴ τῶν γενεῶν καὶ ρευμάτων τῆς σύγχρονης λογοτεχνίας μας.

«ΕΚατ' ἀρχήν, θά πρέπει πιά νά παραθετοίμεν δι, ὡς ἐν σημείῳ τοῦλάχιστον, τή θέσιν τῶν πνευματικῶν ἀνδράκων ἀπέναντι ἀπὸ τίς κοινωνικῆς, ἰδεολογικῆς καί πολιτικῆς διαμάχης τοῦ καιροῦ τους (στὸν τόπο τους φυσικά) προκαθορίζεται μηχανικά ἀπὸ τὴν προσωπική, κοινωνική καί οικονομική τους κατάστασιν. Ὡστερα, ἀρχίζει νά διαγραφέται ἐνὰς ἐκδῶρος ἐλευθερίας», ἔπουν δι καθεστῶνται τή συνείδησιν τοῦ καθενὸς ἀνάλογα μὲ τίς ἀντι-

πολιτικῆς κλεισεως, χωρις να

το σῶς ἐνθαρρύνει νὰ ἐκφρα-

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
ΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ 49

ΕΝΑ ΨΥΧΡΟ ΠΡΩΪΝΟ του 'Απρίλη του 1961, ο Τσάρλυ Γκρήν αντανάζε-ται κυριολεκτικά στον άερα, μόλις έ-πιχειρεί να μπη στο αυτοκίνητο του γαμπρού του Τζών Κραίγκ. 'Η άδελ-φή του, γυναίκα του Τζών Κραίγκ, τραυματίζεται σοβαρώτατα, και έ-τσι δεν υπάρχει κανείς μάρτυρας του δυστύχηματος. 'Η αστυνομία, θρί-σκοντας οίκτηρά κομματιασμένο το πτώμα του Γκρήν, υποθέτει πως πρό-κειται για τον ίδιο τον Κραίγκ, που έχει όμως στο άναμεταξύ εξαφανισθή. 'Ο Κραίγκ ήταν διευθυντής της «Ρόζ Λάιν», μιάς ναυτικής εταιρίας (που είχε για πρόεδρό της τον σέρ Τζόφ-φρεϊ Γκάντερ), και έζησε πολύ περι-πετειώδες παρελθόν. Πολύγλωσσος και παρασημοφορημένος στον πόλεμο, είχε συχνά έπαφες με 'Αραβες. Και έπειδή η θόμβα που ανατίνανε το αυ-τοκίνητό του ήταν πλαστική, σαν αυ-τές που χρησιμοποιούσαν οι 'Αλγερι-νοί επαναστάτες, η αστυνομία υποψιά-ζεται ότι είχε δολοηψίες —λαθρεμ-πόριο όπλων ή κάτι τέτοιο— με 'Αλ-

Το πολύκροτο μυθιστόρημα του Τζέιμς Μόνρο

3

Η 'Αλις —ή γυναίκα μου— δεν νομίζει το ίδιο. Νομίζει πως είμαι... (Δίστασε): Μιά μη-χανή, για να κάνω χρήματα και για να την ανυ-ψώσω στον κόσμο! Αυτό δεν είναι πολύ ιστορικό, έ; 'Αλλά προσπαθώ να πω την αλήθεια... 'Ο Χακαγκάδα γονάτισε στην ψάθα κ' έγνε-ψε στον Κραίγκ να καθήση απέναντί του. Τώρα ήταν η κατάλληλη στιγμή για τον Κραίγκ να μι-λήσει, να χαλαρώσει την φοβερή πίεση που ένοιω-θε στο μυαλό του. 'Ο Κραίγκ γονάτισε επίσης. —'Ηταν έγκνος όταν την παντρεύτηκα. Αλ-τός είναι ο λόγος που την παντρεύτηκα. Και ή-μουν μόνος. 'Ηταν καλή εκείνη την εποχή. 'Ηξε-ρε πως να φερθή, πως να μιλήσει στους ανθρώπους — όλα αυτά. 'Εγώ δεν ήξερα. Κ' εκείνη την επο-χή ήθελα να μάθω να φέρωμαι σαν τζέντλεμαν. 'Εκείνη ήταν που με δίδαξε. 'Ο Θεός ξέρει που τα έμαθε όλα αυτά. Το περιβάλλον της δεν ήταν πολύ καλύτερο από το δικό μου. 'Εγώ ήμουν ορ-φανός, Χάκ. 'Ενα τίποτε. Πηγαίνοντας στο ναυ-τικό, ήταν σαν να πήγαινα στο σπίτι μου. Το μό-νο που είχα πριν ήταν μητέρες παλιόσπιτων. Κά-τι ήλιθιες γριές πόρνες. 'Ο πόλεμος ήταν καλός για μένα. 'Όταν τέλειωσε, πήγα στην Ταγγένη για λίγο. Και, κατόπιν, ο γερο - διευθυντής του Γκούντερ έψαχνε για βοηθό. 'Ο βοηθός που ήθε-

γατόνευε με τα γραφεία μιάς εταιρίας πετρε-λαίου από την μία πλευρά και μ' ένα πολυώροφο γκαράζ από την άλλη. 'Ενα καρετί και συνθη-σμένο κτίριο — μόνο που τα παράθυρά του ήταν από πολύ παχύ τζάμι και προστατεύονταν με χα-λύδρινες γρίλλιες. 'Η κεντρική πόρτα του ήταν χαλύδρινη και καυταντισμένη με ξύλο. Δεν μπο-ρούσες να της έπιτεθής παρά μόνο μ' ένα τάνκ, κ' οι άντρες που εργάζονταν εκεί ήταν πρώην στρατιώτες, γυμνασμένοι στην τέχνη του πολέ-μου στην 'Ινδοκίνα και στο 'Αλγέρι, άνθρωποι πειθαρχημένοι κι άφωτισμένοι στην ιδέα πως ή 'Αλγερία ήταν γαλλική για πάντα. Μέσα στα γραφεία της υπήρχε ένα γυμναστήριο, μία σειρά από μικροσκοπικά όπλα, τα περίπλοκα εξαρτήμα-τα της σύγχρονης κατασκοπίας: Μικροφίλμ, φά-κελοι, ένα ραδιόφωνο μεσαίων κυμάτων, όγκοι λεπτομερειών για τις αραβικές χώρες, τούς 'Α-ραβες ήγέτες, τούς φίλους της ιδέας τους, για ανθρώπους που θα πολεμούσαν γι' αυτούς, ανθρώ-πους που θα έδιναν χρήματα, ανθρώπους που θα έδιναν την ζωή τους. 'Τπήρχαν επίσης και κατά-λογοι των έγχρωμων. 'Εκείνων που μπορούσαν να τρομοκρατηθούν, εκείνων που μπορούσαν να δω-ροδοκηθούν. Κι ο τελευταίος κατάλογος ήταν κα-τάλογος των ανθρώπων που έπρεπε να σκοτωθούν. 'Τπήρχε ένας άλλο τμήμα ακόμη, το Τμήμα της 'Ανακρίσεως, άλλ' αυτό ήταν στην έπαυλη του συνταγματάρχου, και οι ειδικοί που εργάζονταν

'Ο Καντέλλα, ακόμη και με πολιτικό κοστούμι, δεν μπορούσε να είναι τίποτ' άλλο από ένας άνθυ-πασπιστής μπροστά στον συνταγματάρχη του. —'Ο Κραίγκ ήταν ο πιο δύσκολος, είπε ο Σαιν Μπριάκ, κι ωστόσο τα κατάφερες με την πρώτη. Αυτό είναι καλό. Τώρα δεν μιάς άπομένουν παρά ο Μπάουμπερ και ο Ρούττερ. Χτύπησε ένα κουδούνι, κ' ένας άλλος, πιο μι-κρόσωμος άνθρωπος μπήκε μέσα, Κορσικανός κι αυτός, δυνατός, κομπός στις κινήσεις του. Χαμο-γέλασε καθώς είδε τον Καντέλλα. —Περίφημη δουλειά, είπε. Σε συγχάρω. —'Ακόμα δυο περιφημες δουλειές, κι αυτός ο μετέλς τελείωσε, είπε ο Σαιν Μπριάκ σιγανά, κι ο Πατσέλλι σώπασε άμέσως. —'Ο Ρούττερ είναι πλοίαρχος ενός πλοίου που ονομάζεται «Ρόζ όφ Τράλν» τώρα, είπε ο Σαιν Μπριάκ. Το περιμένουν σύντομα στην Τεργέστη. 'Ο Πατσέλλι είπε: —Ζήτη την άδεια να τον συναντήσω εκεί. —'Οχι, είπε ο Σαιν Μπριάκ. Δεν μπορεί κανείς να βασίζεται πολύ στα πλοία σαν μέσα μεταφο-ράς. Καθυστερούν από καιταγίδες ή αλλάζουν κα-τεύθυνση. Θα είναι καλύτερα αν ο Ρούττερ έρθη σε σένα... 'Εδγαλε δύτερα ένα κλειδί, άνοιξε ένα ντου-λάπι με ντουσέ, έψαξε σε μία σειρά από φακέλους και έδγαλε έναν που έγραφε έπάνω «Ρούττερ». —Θα μάθω γρήγορα τα νέα, είπε. 'Ισως να τα

—Θέλω να τον σκοτώσης, είπε ο Σαιν Μπριάκ, κι ο Καβάλχο έλασε το μάτι του. 'Η να βάλλης να τον σκοτώσουν... 'Εχει δια τα χρήματά του μαζί του. Είναι ένας πλούσιος 'Εβραίος. Μπορείς να κρατήσεις τα χρήματά του. —'Αν τον δω, είπε ο Καβάλχο. —'Αν δεν τον δω, είπε ο Σαιν Μπριάκ. 'Αν δεν τον δω, είπε ο Σαιν Μπριάκ. Πέντε χιλιάδες τώρα, για να πιάς πίσω στην Βραζιλία, σαρανταπέντε χιλιάδες όταν μάθω πως είναι νεκρός. 'Ανοιξε ένα συρτάρι του γραφείου του. 'Ηταν ξεκλειδωτό, και τόσο γεμάτο με χρήματα, ώστε μερικά χαρτονομίσματα πετάχτηκαν στο πάτω-μα. 'Ο Πατσέλλι έσκυψε και σήκωσε πέντε χι-λιάδες φράγκα, τα έβαρε σε μία μπάλλα, και τα πέταξε στον παχύ άνθρωπο, που το χέρι του κινήθηκε γρήγορα για να πιάσει τα χρήματα, τα κράτησε σφιχτά και κοίταξε την περιουσία που υπήρχε μέσα στο ξεκλειδωτό συρτάρι. 'Ο Σαιν Μπριάκ χαμογέλασε. —Το βόσκεις περιεργο που το συρτάρι είναι ξεκλειδωτό; ρώτησε. —Σας ζητώ συγγνώμη, είπε ο Καβάλχο, άλλ' αναρωτιόμουν απλώς — τί θα γίνονταν αν ένας κλέφτης έμπαινε εδώ μέσα... —Θα σκοτωνόταν, είπε ο Σαιν Μπριάκ. Πίστε-ψέ με, Καβάλχο, οποιοσδήποτε θα προσπαθούσε να με ξεγελάσει ή να με ληστέψει θα σκοτωνόταν!

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

γερινούς τρομοκράτες. Στο άναμετα-ξύ ο Κραίγκ, με το όνομα Ρέυνολντς (ένος αξιωματικού του που είχε πε-θάνει στον πόλεμο, στην Κρήτη), πη-γαίνει στο Λονδίνο. Οί 'Αλγερινοί, που νομίζουν ότι σκότωσαν τον Κραίγκ, κυνηγούν τώρα άλλους δυο — τον πλούσιο 'Εβραίο Μπάουμπερ και τον Ρούττερ, πλοίαρχο του πλοίου «Ρόζ όφ Τράλν». Και οι δυο είναι καταδι-κασμένοι να πεθάνουν... 'Ο Κραίγκ προσπαθεί να συναντη-θή με τον Μπάουμπερ, αλλά μπαίνει τη-λεφωνικώς από τη γραμματεία του ότι λείπει από το Λονδίνο. Συναντά τον 'Ιάπωνα Χακαγκάδα —που του έχει διδάξει τζούντο— και του ζητεί να του μάθι καράτε, την φοβερή και θανατη-φόρο μέθοδο αντιμετώπισης κάθε αν-τιπάλου. 'Ο Χακαγκάδα διστάζει, και ο Κραίγκ υπόσχεται ότι θα την χρησι-μοποιήσει μόνο έναντιον εκείνων που θέλουν να τον σκοτώσουν, όταν κάπο-τε ανακαλύψουν ότι στην ανατίναξη του αυτοκινήτου σκοτώθηκε άλλος.

λε ήταν ένας πειρατής με κλίση στα λογιστικά κ' έγώ ήμουν το καλύτερο που μπορούσε να δοθί. Προσέδωπα λοιπόν πάλι, όπως στο ναυτικό. 'Εκεί-να χρήματα. Πολλά χρήματα. Θα μπορούσα να κάνω δική μου δουλειά, αλλά η 'Αλις δεν ήθελε να το ομολογήσω. Με ήθελε να είμαι το δεξί χέρι του σέρ Τζόφφρεϊ. (Χαμογέλασε): Το δε-ξί μου χέρι ήταν αλύγιστο, γιατί προσπαθούσα να τον κρατώ ψηλά. Πάντως, έκανα διαρκώς περισ-σότερα χρήματα, αλλά δεν σκότιζα την 'Αλις με λεπτομέρειες. Θα φοβόταν μήπως τις μάθουν στην Λέσχη των Συντηρητικών Κυριών... —'Ηταν παράνομες; ρώτησε ο Χακαγκάδα. —Ναί, είπε ο Κραίγκ. 'Αλλά δεν νομίζω πως ήταν άτιμος τρόπος για να κερδίσω χρήματα. —Τι συνέβη στο παιδί; —Πέθανε, είπε ο Κραίγκ. 'Από μηνιγγίτι-δα. 'Η 'Αλις δεν ήθελε να κάνει άλλο. Ούτε ε-γώ, στην πραγματικότητα... 'Ο τρόπος που ζού-σαμε δεν θα ήταν καλός για ένα παιδί! Κατόπιν ανακατόνηκα σ' αυτή την δουλειά — έλπιζω να μην πεθάνω η 'Αλις. Χάκ. Δεν είχα δικαίωμα να κάνω τέτοιο πράγμα σ' αυτή... —'Ελπιζω να μην πεθάνω κανείς από τους δυο σας, είπε ο Χακαγκάδα. —'Τποθέτω πως έχωμε και οι δυο μιάν έλπιδα, είπε ο Κραίγκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η «Εταιρία δια την Λύση του 'Αλγερινού Προβλήματος» είχε τα κεντρικά γραφεία της στην Νιζαα, σ' ένα μεγάλο, πέτρινο κτίριο, που

έκει έρχονταν στα κεντρικά γραφεία πολύ σπάνια. Τρεις μέρες άφ' ότου πέθανε ο Τσάρλυ Γκρήν, ένας από αυτούς ήθε και έγινε άμέσως δεκτός. Το γραφείο όπου πήγε θροσκόταν στο τελευταίο πάτωμα, το πιο δύσκολο να το φτάσει κανείς με μια βάρβα ή σφαίρα. Στην πόρτα του έγραφε: «Συνταγματάρχης ντε Σαιν Μπριάκ, 'Ιδρυτής και Πρόεδρος». 'Εξω από το γραφείο ήταν ένας άνθρωπος μ' ένα αυτόματο όπλο, και μέσα ένας ψηλός, αδύνατος άντρας με λαδιά ρούχα, που φο-ρούσε τις έπωμίδες ενός συνταγματάρχου στο γρα-φείο, μολονότι ο γαλλικός στρατός τον είχε απο-λίσει από καιρό. Είχε την πεινασμένη δύναμη και τα άχρωμα μάτια ενός φανατικού, και κοίταξε τον έπασιπτη του με την επικίνδυνη ψυχραιμία έ-νός μακιακά μονόπλευρου ανθρώπου. Στα πόδια του καθόταν ένα σκυλί της 'Αλασίας, που κοιτα-ζε τον νεοφερμένο άγριμένα, περιμένοντας μία λέξη για να σκοτώσει. 'Ο Σαιν Μπριάκ χάιδεψε απαλά τ' αυτί του, κ' εκείνο ήσυχασε. —'Ελα μέσα, Καντέλλα, είπε ο Σαιν Μπριάκ, κι ο επισκέπτης μπήκε μέσα, στάθηκε σε στάση προσοχής και χαρέτησε. —'Ενας μεγάλος σωμος, γεμάτος άνθρωπος, με χλωμό πρόσωπο, που δεν ήταν ούτε Γάλλος, ούτε 'Ιταλός, αλλά Κορσικανός, ανέντιμος κι άδυσό-πιτος, στεκόταν τώρα και περιέμενε τον έπαινο που του άξιζε. —Διάβασα τις άγγλικές εφημερίδες — τα κα-τάφερες πολύ καλά, είπε ο Σαιν Μπριάκ. —'Ο Καντέλλα έμεινε αλόγιστος, σε στάση προσ-οχής. —Μπορείς να σταθής σε άνάπαυση, είπε ο συνταγματάρχης, και ελακούστηκε άμέσως.

Ξέρη κίολας. 'Όταν φτάση στο λιμάνι, θα τρέξω... σε σένα. —Ξέρετε, λοιπόν, που θα πάη; —Θα πάη στην Γενεύη, είπε ο Σαιν Μπριάκ. Θα εμφανισθή ως 'Αλτερ και θα πάη στην Τρά-πεζα του έκει. (Χαμογέλασε). 'Εχει πολλά χρήμα-τα. Να παρακολουθής τα ξενοδοχεία — τα μεγά-λα, δεν θέλω φασαρία, Πατσέλλι. 'Οχι δυνατός κρότους! Δεν θέλω καμιά φασαρία αυτή τη φορά. —'Ο Πατσέλλι υποκλίθηκε. —Μετά, μιάς άπομένει ο Μπάουμπερ, εξακολού-θησε ο Σαιν Μπριάκ. Είναι πιθανόν να πάη στην Βραζιλία. Ζήτησε πληροφορίας από πολλά τα-ξιδιωτικά γραφεία. 'Εχω έναν άνθρωπο εδώ, που θέλει να μιάς βοηθήση. (Σταμάτησε). Πιά χού-ματα. Σήκωσε ένα έσωτερικό τηλέφωνο. —Θα δω τον Καβάλχο, είπε. Περιέμεναν σιωπηλά, ώπου ο φρουρός άνοι-ξε την πόρτα και το χέρι του Σαιν Μπριάκ πήγε στο σκυλί, καθισχυζόντάς το με άποδοση του-φερότητα. 'Ο άνθρωπος που μπήκε μέσα ήταν πα-χύς, ιδρωμένος, με μικρά, πονηρά μάτια, μαύρα σαν διαμόσκινα. 'Εκανε μία γρήγορη έκπληση προς το μέρος του Σαιν Μπριάκ. —Πώς μπορώ να σας βοηθήσω, συνταγματά-ρχα; ρώτησε. —Μπορείς να μου δώης έναν άνθρωπο, άνο-ματι Μπάουμπερ; είπε ο Σαιν Μπριάκ. Ξαναπήγε στο ντουλάπι με τους φακέλους κ' έ-δγαλε μία φωτογραφία. —Αυτόν τον άνθρωπο... Είναι σαφανιατόνι χρόνον. 'Εβραίος. 'Αρεκά πλούσιος, νομίζω. —Και τί θέλεις να τον κάνω;

(Γύρισε προς τον Καντέλλα). Πήγαίνέ τον στη βίλλα, είπε. Δείξε του τα θεάματα. 'Ταόχουν πράγματα που πρέπει να τα θυμάται, αν πρόκειται να κάνει θ'ι μπορεί καλύτερο για μιάς. Προχώρησε προς το μέρος του Καβάλχο, κι ο παχύς άνθρωπος άποδοχώθηκε. 'Επειτα ξεφό-ρσε καθώς ο συνταγματάρχης άπλωσε το χέρι του, πήρε το δικό του και τσάφισε δυνατά. —Θα κάνω ό,τι μπορώ, άρχισε να λέη. Σας δε-δαίνομαι... —Δεν χρειάζεται, είπε ο Σαιν Μπριάκ. Ξέρω ότι θα δώης τον Μπάουμπερ. Είσαι άπληστος, και θέλεις τα χρήματά του — και τα δικά μου. Φο-βάσαι επίσης γι' αυτό που θα συμβή αν άποτύχης. 'Εχεις δικαίω να φοβάσαι. 'Ο Σαιν Μπριάκ τούδωσε την άδεια να φύγη, και ο Καντέλλα τον πήρε μαζί του στην βίλλα. Είλε πολλά πράγματα που τον πρόδισαν, και ένα που τούφερε έμετό. 'Όταν έφυγε από κει, ήξερε πως ήταν καλύτερο να σκοτωθί παρά να μιάν έξυ-πηρετήση τον συνταγματάρχη και να μη σκοτώσει τον Μπάουμπερ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Ο άσυρματιστής του «Ρόζ όφ Τράλν» πήγε ένα μήνυμα στον πλοίαρχο. 'Ο πλοίαρχος Ρούττερ κοιμόταν όταν ο άσυρματιστής χτύπησε την πόρ-τα, αλλά, με μία γρήγορη κίνηση, είχε κινήσει από την κοίτη του και στάθηκε απέναντι στην πόρτα. —'Εδώ, ρώτησε, φώναζε και πήρε το χαρτί που τούδινε ο άσυρματιστής. —'Εμετά λύτης μου σας πληροφορώ ότι ο κύριος:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

Κραίγκ' έφρονεύθη σέ έκρηξη του αυτοκινήτου του. Γκούντερς. Τό διάβασε και κούνησε τό κεφάλι του.

Ο άσυρματιστής ρώτησε: —Τποτέτω πώς αυτός πρέπει να είναι ο διευθυντής, κύριε.

Ο Ρούττερ τόν κοιτάξε και ο άσυρματιστής ένοιωσε τη δύναμη του μικρόσωμου ανθρώπου με τό περιποιημένο γενάκι.

—Ναι, είπε ο Ρούττερ. Άλλά γιατί χάνουν καιρό στέλνοντας τηλεγραφήματα εδώ; Θα είμαστε στο λιμάνι σήμερα τό απόγευμα.

—Θά στείλω χαμιά άπάντηση, κύριε; —Δέν μπορεί να ύπάρχη άπάντηση, είπε ο Ρούττερ. Είναι νεκρός.

Ο άσυρματιστής έφυγε και ο Ρούττερ, πολύ μεθοδικά, άρχισε να σκέπτεται τι έπρεπε να κάνει. Άν τόν περίμεναν στην άποβάθρα της Γένοβας, ήταν χαμένος. Άλλά ή Γένοβα δέν ήταν στο άρχικό τους δρομολόγιο. Τό «Ρός όφ Τράλν» πήγαινε εκεί άντί να πάη στην Τεργέστη. Άν τόν περίμεναν ακόμα στην Τεργέστη είχε κάποια ελπίδα. Άνοιξε τό χρηματοκιβώτιο του πλοίου. Μέσα ύπήρχαν ένα περίστροφο κόλτ, πέντε χιλιάδες δολάρια και ένα διαβατήριο της Κεντρικής Άμερικής.

Τό πλοίο έφθασε στο λιμάνι της Γένοβας εκείνο τό απόγευμα και ο Ρούττερ μπόρεσε να βγη στην ξηρά με τό φώς της ημέρας, ντυμένος με πολιτικά, όπως πάντα όταν πήγαινε να δη τόν πράκτορά τους, τόν Πόντι, έναν παχύ, φιλόξενο άνθρωπο, γενναϊόωφο στά κονιάκ του. Ο ύποπλοιαρχος του «Ρός όφ Τράλν» δέν άνησύχησε έπι τρεις τουλάχιστον ώρες. Οι συνομιλίες με τόν

Πόντι άγοούσαν πάντα και έπιθυμούσε να ήταν κ' εκείνος εκεί, ή σέ ένα όμορφο ήσυχο έστιατόριο, μακριά από τό λιμάνι, τρώγοντας μακαρόνια. Έπειτα από τρεις ώρες άρχισε ν' άνησυχή. Έπειτα από τέσσερις ώρες τηλεφώνησε στον πράκτορα και έμαθε πώς ο Ρούττερ δέν είχε πάει ποτέ εκεί. Την ώρα που έφθασε ή άστυνομία, ο Ρούττερ ήταν μέσα σέ ένα αεροπλάνο και πήγαινε στην Έλβετία. Η άστυνομία της Γένοβας τόν έψαχνε ακόμη όταν εκείνος προσγειώθηκε στην Γενεύη και πήγε στην Τράπεζά του.

Τώρα πιά, ο Ρούττερ φαινόταν διαφορετικός. Τό όνομα στο διαβατήριό του της Κεντρικής Άμερικής ήταν Άλτερν, είχε ξυρίσει τό γενάκι του, φορούσε ένα άκριβό Ιταλικό κοστούμι και είχε τρεις όμοιες ελαφρές βαλίτσες, εκτός από τόν χαρτοφύλακά του.

Οι τραπεζίτες του ένθουσιάζστηκαν πού τόν είδαν και τού πρόσφεραν τό κρασί πού είχαν για τη μεσαία σειρά τών πελατών τους. Τίποτε, τόν βεβαίωσαν, δέν θα ήταν ευκολότερο από τό να μεταφέρουν κεφάλαια στην Έλλάδα ν' αυτόν, άν σκόπευε να εγκατασταθή εκεί για λίγο. Ο σενιός Άλτερν σκέφθηκε πώς ίσως άγόραζε ένα κτήμα στα έλληνικά νησιά και οι τραπεζίτες ένθουσιάζστηκαν.

Ο Ρούττερ πήγε σ' ένα ξενοδοχείο, σ' ένα καλό ξενοδοχείο, και για πρώτη φορά, ένοιωσε άρεσκά ήρεμος ώστε να τηλεφωνήση να τού φέρουν ένα ποτό. Ζήτησε ούισκυ και καθώρισε τη μάσκα. Άλτερν σκέφθηκε πώς ίσως άνησυχούσε έπι τρεις τουλάχιστον ώρες. Οι συνομιλίες με τόν

και πήγε μακριά από την γραμμή της πόρτας όταν φώναξε: «Έμπρός».

Ήταν τό γκαρσόνι. Σερβίρισε τό ούισκυ του Ρούττερ και πήρε τό φιλοδώρημα με επαγγελματική έπιδειξότητα, αλλά ο Ρούττερ περίμενε ώσπου να κλείση την πόρτα για να σηκώσει τό ποτήρι του και να πιη. Ήταν καλό σωωσέζικο ούισκυ. Πολύ καλό.

Τό γκαρσόνι ξανάνοιξε την πόρτα και, για ένα δευτερόλεπτο, ο Ρούττερ τόν είδε μέσα από τόν καθρέφτη. Αυτή τη φορά δέν κρατούσε δίσκο. Κρατούσε στο χέρι του ένα μικρό περίστροφο, με μία παράξενα μεγάλη κάννη. Πυροβόλησε τόν Ρούττερ δύο φορές στον αυχένα, αλλά και ή μία θα ήταν άρκετή. Οι δύο πυροβολισμοί δέν έκαναν θόρυβο. Καθόλου θόρυβο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Ο Κραίγκ δυσκολευόταν να γεμίση τις μέρες του. Στόν ρόλο του, τού λογιστού, πού θροσκόταν σέ ταξίδη για δουλειά, ήταν άπαραίτητο να μένη έξω από τό «Ροβένα» πολλές ώρες και άπαραίτητο επίσης ν' άποφεύγη να κινήση την προσοχή τών άστυνομικών, την περιέργεια τών ρεπόρτερς. Την περισσότερη ώρα άγόραζε ρούχα, έπισκεπτόταν ένδεσους πινάκων και άνησυχούσε για τις δέκα χιλιάδες λίρες πού είχε κλειδωμένες μέσα στην βαλίτσα του, στο δωμάτιο τού ξενοδοχείου του. Τά σχέδιά του για την μελλοντική του ασφάλεια είχαν γίνει χρόνια πούν, αλλά ήταν άπαραίτητο να περιμένη πούν κινήθη, ώσπου και οι έχθροί του ακόμα να ίκανοποιηθούν πώς ήταν νεκρός, και τότε θα μπορούσε να ξαναρχίση πάλι να ζή.

Στό άναμεταξύ κοιτάζε πινάκες. Τό μόνο πού είχε να κάνει ήταν να κοιτάξη και ν' άφήνη τό μυαλό του να ταξιδεύη. Στη Νάσιοναλ Γκάλερι σκέφθηκε να βοη και να σκοτώση τόν άνθρωπο πού είχε σχεδιάσει την τοποθέτηση της βόμβας.

Έπι έξη χρόνια σχεδίαζε, διαπραγματευόταν, άνησυχούσε για συμβόλαια, και λιμάνια παραδόσεως, πίεζε τόν εαυτό του να ψάχνη για έμπορικές δουλειές, άνάμεσα στην Βόρειο Άφρική και την Γαλλία, ώστε οι άνθρωποι πού τόν καταδίκωναν τώρα να μην τόν ύποψιαστούν. φρόντιζε να έπιδεικνύη τόν σέρ Τζόφφρευ σέ κάθε δυνατή ευκαιρία.

Εικονογράφηση ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Στά πόδια του καθόταν ένα σκυλί της Άλσατίας

ρία, για να δείξη πόσο άνηλίδωτα άγνή ήταν ή «Ρός Λάιν». Έξη χρόνια ήταν άρκετά. Είχε όλα τά χρήματα πού χρειαζόταν. Μπορούσε να πάη όπουδήποτε, να γίνει όποιοσδήποτε, όσο εκείνοι νόμιζαν πώς ήταν νεκρός. Κι ώσπου να γίνει ή άνάκριση, δέν θα ήταν άπόλυτα βέβαιος. Έτσι, άφηνε τό μυαλό του να ταξιδεύη, συγκεντρώνοντας τό νου του και τό σώμα του για δράση, μόνο όταν πήγαινε για τά μαθήματά του με τόν Χακαγκάδα.

Κατόπιν, στη Νάσιοναλ Γκάλερι, είδε τό τοπίο του Ρομπινς, τόν «Πύργο του Στήν». Στο μπροστινό μέρος είναι ένας κυνηγός, με ένα τουφέκι με μακρύα κάννη. Ο Κραίγκ είδε άμέσως πόσο σωστός ήταν αυτός ο κυνηγός. Αυτό ήταν φανερό από τόν τρόπο πού έκινείτο, τόν τρόπο πού χειριζόταν τό όπλο και προφυλασσόταν. Καθώς κοιτάζε τη μικροσκοπική σιλουέττα, δολοκλήρος ο πίνακας πήρε κάποια έννοια. Ένας άνθρωπος πού κυνηγούσε — αυτό είχε κάποια έννοια επίσης. Σκότωνε για φαγητό, ή γιατί κάποιος προσπαθούσε να τόν σκοτώση. Είτε συνέβαινε τό ένα είτε τό άλλο, δέν μπορούσε να κάνει διαφορετικά, για τόν Κραίγκ ήπηρεζε ένα πάθος να σκοτώνη — κάτι πού τίποτ' άλλο δέν μπόρεσε να τού τό δώσει ποτέ. Θάταν δύσκολο ν' άνακαλύψη πούος είχε σχεδιάσει την τοποθέτηση της βόμβας, αλλά ίσως να μην ήταν κι αδύνατο — κ' ήξερε πολύ καλά πούος είχε διατάξει τη χρησιμοποίηση της. Άφησε τό μυαλό του να ταξιδεύη πάλι σέ κάτι παλιές άναμνήσεις της περιούσης τού Σαίην Πάουλι τού Άμβούργου και στις συναντήσεις του με τόν άνθρωπο πού τόν είχε εισαγάγει για πρώτη φορά στο λαθρεμπόριο όπλων, κάποιον όνόματι Λάνγκε.

Ο Λάνγκε είχε πολεμήσει κ' εκείνος επίσης στην Έλλάδα. Γνώριζε όλα τά σχετικά με τόν Κραίγκ άπ' τό 1943, και για ένα σύντομο διάστημα εργάστηκαν μαζί στην Τεργέστη όταν ο Κραίγκ είχε στραφή στο λαθρεμπόριο: Ταγκάδα. Κάλτσες νάβλιν. Λάστιχα αυτοκινήτων. Τπήρχε έλλειψη τών πάντων σχεδόν, τότε. Όλα άρχαναν εκατομμυριοχού, πού έπέμενε στην έδδομαδιαία παράδοση λαθραίων πούρων, έναν Καταλάνο έμπορο ήλεκτρικών ειδών, πού είχε παραγγείλει μεγάλη ποσότητα σύρματος. Τάχαν παραδώσει και τά δύο, κ' είχαν πληρωθή γερά, μολονότι ή ισπανική άστυνομία κόντευε σχεδόν να δουλιάζη τό πλοίο τους. Ένα παλιό γεωργικό «Ράουμπερ» πού χρησιμοποιούσαν τότε, πού τό είχαν διαδώσει άνεπίσημα μερικοί φίλοι του Λάνγκε. Δέν ύπήρχαν γενικά έξοδα, δέν πληρώναν ασφάλεια, και τά κέρδη ήταν τεράστια.

Στην Ταγγέρη είχαν έκπαιδευθή ήσυχα, μιλώντας κ' ένεγορώντας σάν επαγγελματίες, πράγμα πού πίστευαν κ' οι ίδιοι πώς ήταν. Ο Κραίγκ είχε θελήσει να γίνει έπιχειρηματίας άπ' τόν πόλεμο κ' ήταν ευτυχής. Προόδευε. Δέν άσχολούνταν με όπλα εκείνη την εποχή. Δέν είχαν άνάγκη να τό κάνουν. Τά συνηθισμένα υλικά τού έμπορίου ήταν τόσο σπάνια και κερδοφόρα... Όταν τελικά χωρίστηκαν, είχαν γίνει έπιχειρηματίες και για ένα διάστημα ο Κραίγκ πίστευε πραγματικά πώς τά είχε καταφέρει, πώς ή ζωή τού ήταν πλήρης. Η «Ρός Λάιν» τόν χρειαζόταν πολύ περισσότερο άπ' όσο την χρειαζόταν εκείνος, κι ώστόσο της ήταν ευγνώμων γιατί τού έδωσε τό είδος της δουλειάς πού άγαπούσε: Τά ταξίδια, τις έπαφές, τόν τρολλό άπάντα για φοροτία και για πλοία... Και τότε, όταν ή «Ρός Λάιν» προχωρούσε κανονικά και ρυθμικά, σάν έλβετικό ρολόι, όταν ο γάμος τού πέρασε από τό στάδιο τού πάθους στην άνεκτικότητα και κατόπιν στην περιφρόνηση, ο Λάνγκε τόν άναζητήσει πάλι. Τπήρχε ύπομονητικός και πολύ Γερμανός, περιμένοντας ώσπου ο Κραίγκ να έξη βαρεθή τόσο πολύ, να είναι έπαναστατημένος εναντίον της ζωής του και τού γάμου του. Όταν τού έκανε την προσφορά του, ο Κραίγκ δέχτηκε άμέσως. Ο Λάνγκε ήταν έξυπνος και γνώριζε τόν Κραίγκ καλά. Η πρόταση πού έκανε ήταν επικίνδυνη, ήρωική και, πάνω άπ' όλα, ρομαντική. Θα προμήθειαν όπλα σέ γενναίους άγωνιστές της έλευθερίας (τους Άλγερινούς Άραβες), κ' έτσι θα τούς βοηθούσαν στην μάχη τους εναντίον βίαιων και τυραννικών δυναστών (τών Γάλλων). Έξ ατίας τών κινδύνων πού θα διέτρεχαν, οι γυναίκες, φιλελεύθεροι Άραβες θα τούς πλήρωναν ευχαρίστως πολλά χρήματα, αλλά τά χρήματα ήταν κάτι δευτερεύον. Πολύ πού σημαντική ήταν ή άνάγκη για δράση... Ο Λάνγκε είχε φανή πολύ έξυπνος. Χρειαζό-

ταν τις σχέσεις του Κραίγκ στον έφοπλιστικό κόσμο, χρειαζόταν τά πλοία του και, πάνω άπ' όλα, χρειαζόταν την δραστηριότητα του Κραίγκ — και τά πέτυχε όλα. Άμέσως μόλις άνέλαβε ο Κραίγκ, ο Λάνγκε έναγοήρισε στον φυσικό του ρόλο τού ύπασιπσου και φρόντιζε σχολαστικά για κάθε λεπτομέρεια. Όταν ο Κραίγκ άνέλαβε, ήταν πάρα πολύ άργά για ν' άνακαλύψη πώς κάθε πολεμιστής για την έλευθερία δέν ήταν πατριώτης, ούτε κάθε Γάλλος γουρούνι. Είχε άγκιστρωθή, και τό ήξερε, και στην άρχή δέν τόν ένοιαζε. Όταν, τελικά, άποφάσισε ν' άποχωρήση, οι έχθροί του είχαν άρχίσει κιόλας να τόν κυνηγούν, κι άναγκάστηκε να μείνη στην όργάνωση για να προστατέψη τούς άλλους. Αυτό ήταν ένα καταστροφικό λάθος. Ήταν όλοι σηματομεμένοι για θάνατο: Ο Ρούττερ, ο Λάνγκε, ο Μπλουμπερ...

Ο Λάνγκε έπέμενε πάντα να συναντώνται σέ κακόφημα σπίτια, σέ παρασάσεις στρίπ-τής, σέ καμπαρέ, όπου ή μόνη τους διασκέδαση ήταν ή άσέλγεια. Ήξερε πώς οι ώρες του ίσως να ήταν μετρημένες κ' ήθελε να διασκεδάξη όσο μπορούσε περισσότερο. Ο Κραίγκ τόν είχε προειδοποίησει πούος έπρεπε να είναι πού προσεχτικός, αλλά εκείνος είχε πεθάνει. Σύμφωνα με την άνάκριση, είχε σκοτωθή σ' αυτοκινητικό δυστύχημα. Τπήρχε και κάποιο κορίτσι μαζί του, κ' είχε πεθάνει κ' εκείνο επίσης — ένα δυστύχημα σέ μία μάχη πού γινόταν χιλιάδες μίλια μακριά... Ο Κραίγκ ήξερε πώς είχε κι αυτός κάποια εθθύνη για τόν θάνατό της. Άνατριχίασε κι άρχισε να σκέπτεται κάποιον όνόματι Μάκ Λάρεν.

Είχε πρωτοσυναντήσει τόν Μάκ Λάρεν σ' ένα στρατόπεδο στην Σικελία, στά 1943. Ήταν λοχαγός τών Μονάδων Καταδρομών, ψηλός κι άδύνατος και μελαγχολικός σάν Άραβας, με την άπαλή φωνή τών Σκωτσέζων, πού δέν έδειχνε καθόλου την δύναμη και την άντοχή τού δηλητηρού. Ο Μάκ Λάρεν είχε βοη μία μπουνιά ούισκυ. «Βρίσκω» ήταν ή λέξη πού χρησιμοποιούσαν πάντα στόν στρατό για πράγματα σάν τό ούισκυ, κ' ήταν πρόθυμος να την μοιραστή. Ο Κραίγκ, πού ήταν τότε 19 έτών, δέν άμνησθήτησε την έκλογή αυτής της λέξης. Έβδalan κάτω την μπουνιά και άρχισαν να την πίνουν. Ο λοχαγός Μάκ Λάρεν ήταν ένας φιλόσοφος, και διεξόδοος τού ήταν ή συζήτηση. Σέ ήλικία 25 χρόνων ήταν πολύ πού συζητήσει. Απ' τόν Κραίγκ και είχε φοβερά την έπιγνώση τού θανάτου. Είχε σκοτώσει πάρα πολλές γνωστές, για να άμυβállη πώς σύντομα θα έχοφόταν κ' ή δική του σειρά να πεθάνη, κ' έτσι μιλούσε, καθώς έπιναν τό ούισκυ τού μαζί. Μέσα σ' όσε, καθώς έπιναν τό ούισκυ τού μαζί, Μάκ Λάρεν δολόηλο τό στρατόπεδο είχε βοη μόνο τόν Κραίγκ κατάλληλο για να μοιραστή την μπουνιά περπάσει ποτέ από τόν νου πώς ή άσπασχη ίκανό τητά τού στο πλοίο του ήταν άνώτερη από την ικανότητα τού λογία, κι αυτός ήταν ο λόγος πού ο Μάκ Λάρεν είχε διαλέξει την συντροφιά του. Θάμνημα, μελαγχολικά, καθώς ή μπουνιά τού «Τζόννι Ουόκερ» έξαφανιζόταν, ο λοχαγός Μάκ Λάρεν άποχωρούσε τόν πολιτισμό. Ο πόλεμος, έλεγε, ήταν τό τέλος όλων αυτών. Κανείς δέν θα ένοιωθε ποτέ πιά την άνάγκη να πολεμήση για τίποτε άλλο παρά μόνο για την δική του έπίδωση ή, σέ έξαιρετικές περιπτώσεις, για τις άνέσεις του. Άλλ' αυτοί θα ήταν οι σάντιοι και προκινούμενοι με ταλέντο. Οι περισσότεροι θα ήταν εύχαριστιμένοι έξακολουθώντας να ζουν άπλώς.

Όταν θα γινόταν ειρήνη, οι άνθρωποι πού θα τά κατάφεραν καλύτερα θα ήταν εκείνοι πού είχαν έπιφέρει σκόνημα στις προσωπικότητές τους να φορηαριστούν άπ' τόν πόλεμο: Οι άνθρωποι πού είχαν μάθει να ενεργούν άποφασιστικά και άμέσως. Οι άνθρωποι πού είχαν μάθει να έπιδούν, ή τιδήποτε κι άν συνέβαινε. Κ' οι άνθρωποι πού είχαν μάθει να είναι τέλεια. Αυτό είναι σέ κείνο πού έπιζητούν πάντα οι Άγγλοι, είπε. Να είναι τέλεια. Πρέπει να γίνει τέλεια κ' έού επίσης...»

Ο Κραίγκ σκέφτηκε την παιδική του ήλικία, τό φτωχόπαιτο όπου μεγάλωσε, την άσφάλεια του και τούς στρατόντες τού Ντέμπονπορτ. Βοήσε πώς δέν τόν ταύριζε.

—Δέν βλέπω πώς μπορώ να γίνω, είπε. —Νά γίνης άξιωματικός, είπε ο Μάκ Λάρεν. Στο Βασιλικό Ναυτικό. Θα σου πηγαίνω πού να είσαι άξιωματικός. Κατόπιν, φρόντισε ν' αταλλάγης από την προσφορά σου. —Εσύ δέν μπόρεσες να την έφορτωθή!

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

—Τί έχετε γρήγορο και θορυβώδες, Κάτι για ριλάς;

—Εγώ δέν πρόκειται να γίνω τέχνηλεμαν. Πρόκειται να γίνω δάσκαλος, είπε ο Μάκ Λάρεν. Αυτός είναι ο λόγος πού θα γυρίσω πίσω στο πανεπιστήμιο της Γλασκώβης — άν έξωσο. Καί, πάντως, ή προσφορά μου είναι κοινωνικά παραδεκτή. Η δική σου δέν είναι...

—Γιατί θάπρεπε να γίνω τέχνηλεμαν; ρώτησε ο Κραίγκ με άλκοολική σοβαρότητα.

Ο Μάκ Λάρεν τού χαμογέλασε.

—Μου άρέσεις, είπε. Κάνεις πάντα τις σωστές έρωτήσεις. Αυτό είναι καλό για την σοφρατική μεθοδό μου. Κάθε φιλόσοφος θα έπρεπε να συζητή μ' έναν άρχικελευστή έαπωμένο από τό ούισκυ! Πρέπει να γίνης τέχνηλεμαν, γιατί δέν κάνεις για τίποτε άλλο. Πρέπει να κάνης ή αύτό, ή πειρατείαι! Είναι τό μόνο πού ξέρεις... Γίνε άξιωματικός. Είναι πού σίγουρο.

Ήπε ακόμη μία ρουφηξιά από την μπουνιά κ' έδωσε στον Κραίγκ ό,τι είχε άπομείνει, άρήγοντας τον να τό τελειώσει σιωπηλά.

Ήταν άρχες Μάιου και τά άνθη της άμυγδαλιάς μόλις γλίκα. Τά τέλεικία τραγουδούσαν σιγανά. Τά έρείτια ενός έλληνικού ναού ξεχώριζαν στο φώς τού φεγγαριού, πού άσμήμων και μαλάκωνε τό σκληρό σικελικό τοπίο. Ο Κραίγκ τέλειωσε τό ούισκυ.

—Οι ματάταρδοι, είπε. Τά γουρούνια! Άλλ' άς περιμένουν να τελειώση ο πόλεμος. Θα τούς δείξω έγώ.

Ο Μάκ Λάρεν τόν κοιτάξε. Άκόμη και μισομεθυμένος, ήταν σβέλτος σάν λεοπαρδάλης. Κάτι άμυβλικό έκανε μέσα του, και δέν έπόκειτο να σάση ποτέ.

—Ναι, είπε ο Μάκ Λάρεν. Θα τούς δείξης, πραγματικά...

Άπ' τόν ναό άκούστηκαν πιάτες, κι ο Μάκ Λάρεν σπρώχτηκε πάνω.

—Θά είναι οι Τζόις, είπε.

Ο Κραίγκ διάσπασε. Στο χωριό ήπηρεζε μία χήρα πού κοιμόταν μαζί του. Τού χάριζε ήδονή, κρασί και μαθήματα Ιταλικής — όλα αυτά για λίγα ταγάρια μόνο... Άπ' την άλλη μεριά, ο Μάκ Λάρεν τού είχε δώσει ιδέες κ' ένα σικπό στην ζωή, και τού ήταν ευγνώμων. Δέν θα πείραζε να κοιτάξη μερικούς Τζόις. Περπάτησαν μέσα στο στρατόπεδο, σ' ένα έπίπεδο κομμάτι γής, πού τό χώμα τού είχε ψηθή άπ' τόν ήλιο κ' είχε γίνει σκληρό. Ένα πλήθος από Σκωτσέζους στρατιώτες καθόταν όλόγυρα, κοιτάζοντας, πίνοντας σικελικό κρασί, και στη μέση έπαυε πάντα ένας Σκωτσέζος με την παροπαράδοση φύσητα, ένδ έξη άλβιο, ντυμένος κατά τόν ίδιο τρόπο, χόρευαν με σοβαρότητα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Αθηναίοι και Αθηναίες

Ποιός δεν θα ήθελε να προσκολληθεί για πάντα στην ηλικία των τριάντα — έτοιμα 35 — χρόνων, ή να ταξιδέψει για λίγα χρόνια στη φουρτουνιασμένη θάλασσα της πρώτης 25ετίας μιας ζωής; Να αισθανθεί άκμαος, δυνατός, ικανός για όλα τα «γυνάσματα» που επιβάλλει και απαιτεί η δίοδος από τον πλανήτη και ο συναγελασμός. Πόσοι «Φάουσι» δεν γεννήθηκαν για να τονίσουν αυτήν ακριβώς την ανθρώπινη επιθυμία, για να δώσουν μορφή, να υλοποιήσουν, έτοιμα σκηνικά, τ' άπιαστα κι ανικανοποίητα όνειρά μας;

Έντονη πάντα στάθηκε αυτή η ανθρώπινη λαχτάρα. Το μαρτυρούν όλοι οι αιώνες. Ακόμη και ο εικόσιτος δικός μας. Ο πιο προσηλωμένος στην δύναμη των αριθμών, που δεν αφήνουν χώρο για όνειρα. Ο περισσότερο ολιγόπιστος στα θαύματα, για έτι κινείται στον χώρο του υπερβατικού, έξω από τα χημικά εργατήρια και τους ηλεκτρονικούς λαβύρινθους των συγχροτηρίων. Κι ό-

μως, εξακολουθεί να πασάρεται κι αυτός από την μαγεία που υποβάλλει το ακατόρθωτο, το απαράδεκτο από την λογική, αλλά επιθυμητό από το ένστικτο και το συναίσθημα.

Απόδειξη, το ανθόνερο με το κονιάκ, που μοσχοπουλούσε προ καιρού ο «Μεφιστοφελής» της Θεσσαλονίκης σε δούες χαρακτηρίσθηκαν από το νόμο «θύματα» του εμπορίου του δαιμονίου... Το άπιδανο αυτό «κοκταίηλ», ή φαντασία των «θυμάτων» ή θ' ελε να το βλέπει ο αν έλιξήριό που θα τους ξανάδινε την χαμένη νεανική όρμη, την δυνατότητα να γίνουν και πάλι κυνηγοί του πραγματικού, να ξεφύγουν από την μαραμίνη συνομοταξία των όνειροπτόλων...

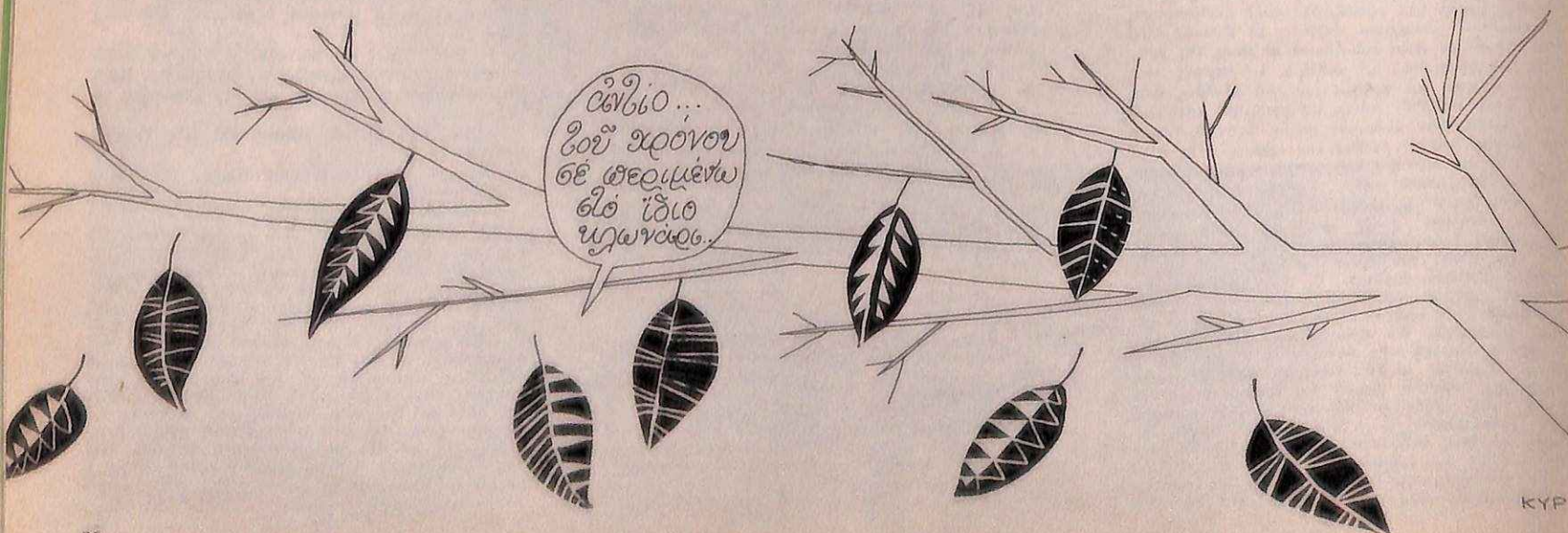
Εμποροι νεότητος υπάρχουν ακόμη περισσότερο στην Αθήνα. Φάρμακα και καταπνία κυκλοφορούν από χέρι σε χέρι, προσφέρονται στην μεγάλη στρατιά των υποψηφίων «Φάουσι» που ποτίζουν την αποστρατεία τους με οικονομία και ελπίδες μιας νέας άνοι-

ξεως. Είναι τόσοι οι πειρασμοί που κυκλοφορούν αυτό τον καιρό στα φθινοπωρινά πεδούλια της Αθήνας, ώστε ανάλογα να αυξάνονται και οι ελπίδες (Φάουσι) και ο αριθμός των τριμμένων αναληφτικών, που τους υπόσχονται την μεταμόρφωση, τους σιαματούν την «κεφαλαλγία», την «ημικρανία», ή ότι άλλο θέλετε, αλλά που δεν τους απαλλάσσουν από τον μεγάλο τους πονοκέφαλο...

Πληθύνονται, λοιπόν, οι πειρασμοί, αυξάνουν οι εμποροι καταποτίων και ελπίδων, αλλά οι υποψήφιοι «Φάουσι» δεν πουλούν, τελικά, την ψυχή τους στον Πειρασμό, γιατί, απλούστατα, δεν έχουν άρροσσει τον «παράδεισο» που λαχταρούσαν...

Πιστεύουν, όμως, όλοι αυτοί οι όνειροπτόλοι της νεότητος, τόσο πολύ στα όνειρά τους, ώστε, στο τέλος, υποβάλλουν μήνυση στον προμηθευτή των ελπίδων. «Επί νοθεία...».

Θ. Δ.—

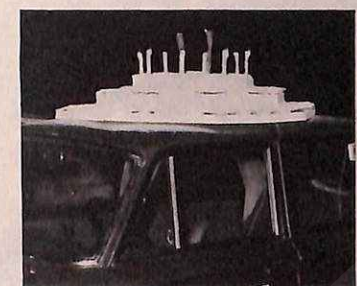
Ο «θησαυρός» και οι «κυνηγοί»

Από την Λυρική, στο εκνήγιο: Ο κ. Κωνσταντίνος Δημητράκοπουλος και η πατέρα του, νικητής, στο «Όν δη Ρόκερ».

«Χίλιαν Ίμπερ» 129637. Κέρδισαν: Κύπελλο των «Εικώνων» και το «Πικ - Νικ - Είκα», και ασφαλιστήριο συμβόλαιο ενός έτους, προσφορά της ασφαλιστικής εταιρείας ΑΣΠΙΣ - ΠΡΟΝΟΙΑ. Βαθμοί 1301.

2 Α. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ - Ε. ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ. Με «Ανγκλία» 92728. Κέρδισαν το κύπελλο των «Εικώνων» και 40 γαλόνια δεν-

Μία τούρτα με... ήλεκτρικά κεράκια, στην σκεπή, για τα 10χρονα των «ΕΙ» ο γ α τ ο

ζίνη από την «Σέλλ». Βαθμοί 1267. 3 Σ. ΚΡΑΣΣΑΣ - Ι. ΡΙΖΟΣ. Με «Τράιουμ 2000» 134869. Κερδίζουν κύπελλο της «Σέλλ» και 20 γαλόνια δενζίνης σούπερ, πάλι από την «Σέλλ». Βαθμοί 1262.

4 Α. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ - Ν. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ. Με «Όπελ Ρέκορντ» 129949. Κερδίζουν ένα ζευγος ζώνες ασφαλείας ΚΑΙΠΠΑΝ, προσφορά της αντιπροσωπείας. Α. Συγγρού 369.

5 Π. ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗΣ - Δ. ΑΛΕΞΙΟΥ. Με «Όστιν 850» 109. 128. Κερδίζουν το κύπελλο των «Εικώνων» και το «Πικ - Νικ - Είκα» για την καλύτερη διακίνηση και εμφάνιση.

Η άπονομή των επάθλων θα γίνει σε ειδική δεξίωση, με προσκεκλημένους τους νικητές και την συντροφιά τους. Η δεξίωση θα γίνει στο «Όν δη Ρόκερ», που φιλοξένησε τον τερματισμό του παιχνιδιού. Το «Όν δη Ρόκερ», εκτός από την φιλοξενία στο εκνήγιο, προσέφερε και την δεξίωση για τους νικητές. Μαζί, κ' είναι μπουκάλι σαμπάνια, για τον πρώτο και την παρέα του.

Στους νικητές θα σταλούν προσκλησεις για την δεξίωση. Στους υπόλοιπους φίλους του το «Πικ - Νικ - Είκα» στέλνει τις ευχαριστίες του για την θερμή συμμετοχή και την αγάπη τους και τους αναγγέλλει από τώρα, ότι ετοιμάζει — πάλι με την «Σέλλ» — ένα προχριστουγεννιάτικο, ποιητικό, εκνήγιο, για τις 17 Δεκεμβρίου.

▲ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ περί πολεμικής αμφιέσεως που καθιερώθηκε για την προσέλευση του υπουργικού συμβουλίου στην Μητρόπολη κατά τας επετείους των εθνικών εορτών. Ο πρωθυπουργός, ο πρόεδρος της Βουλής και οι υπουργοί φόρεσαν τα άπαστράπτοντα κράνη τους, όχι για να συμμετάσχουν σε συζήτηση στην Βουλή, αλλά για να επισκεφθούν τις εγκαταστάσεις ΕΣΣΟ - ΠΑΠΠΑΣ. Για τον ύφυπουργό Προεδρίας κ. Γεωργίου, όμως, δεν δρέθηκε κανένα κράνος στο κατάλληλο μέγεθος...

Οι νέες εκδόσεις

ΠΟΙΗΜΑΤΑ του δημοσιευμένου στην περίοδο 1940 - 1960 συγκεντρώνει στον τόμο «Διαδρομή» (Αθήνα 1964, σελ. 135) ο κ. Θανάσης Φωτιάδης. Το διδύο χωρίζεται σε πέντε κύκλους: «Νοτίες», «Πανοπλίες», «Αντίσταση», «Ναυτικό φυλλάδιο», «Μυθολογικά Σχέδια». Ίδου ένα χαρακτηριστικό δείγμα: «Απ' τον παππού, πράγματι, πήρες δυο μωβ περιστέρια — και τρεις χιλιάδες άστρα κληρονομιά, — τ' άστρα τάχα σε ή μητέρα σου στα ζάρια — με τις μανίδες άλλων ποιητών — τα περιστέρια ζούνε λίγο ακόμη — έχουν γίνει λευκά, φορούν ματογυάλια και κλαίνε. — Ποιητή, θα πεθάνεις κάθε βραδιά — στο δροσιμένο από τη δύση μπράτσο — των ευτυχισμένων και κουρασμένων — Ποιητή, θα σου χαμογελάει μοναχά — κάτι από κούρση που θα πετάει στο δώμα — και θα το δώχνουν με μεγάλες κινήσεις — και μεγάλα χρωματιστά πανιά» (Το Κληροδότημα).

ΔΕΝ έγέρασε ο «Γεροστάθης», του Λέοντος Μελά, το διδύο που είχε θρέψει τρεις παλαιότερες ελληνικές γενεές, αφού λίγα χρόνια μετά την επανάστασή του από τον «Γαλαξία» εξαντλήθηκε και παρουσιάζεται τώρα σε 6' έκδοση (Αθήνα 1965, σελ. 361, δρχ. 40). Το ελκυστικό και αξιοπρόσημο είναι πραγματικά πάντοτε ένα ζωντανό σχολείο για τους νεαρούς αναγνώστες. Οι α-

ΣΤΗΝ ιδιαίτερη πατρίδα του τον Πύργο είναι αφιερωμένο και το τελευταίο διδύο του γνωστού λογοτέχνη κ. Τάκη Δόξα, «Το χρονικό του Πύργου». Πρόκειται για ένα ολιγοσέλιδο φυλλάδιο, έκδοση της τοπικής επιτροπής του Ε.Ο.Τ., όπου συγκεντρώνονται αρκετές χαρακτηριστικές πληροφορίες για την δημιουργία και την εξέλιξη της πρωτεύουσας της «Ηλείας», που, όπως φαίνεται, είναι χτισμένη στην θέση του αρχαίου Δυσποτίου. Άλλωστε η ταχεία ανακάλυψη ενός θησαυρού από αρχαία νομίσματα στάθηκε η αφορμή για την θεμελίωση του κατά τον 16ο αιώνα. Το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου αφορά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας και μόνο συνοπτικά δίδονται στο τέλος μερικά στοιχεία για την μετέπειτα ανάπτυξη.

ΣΤΟ μυθιστόρημα δοκιμάζει τις δυνάμεις της μια ακόμη νέα συγγραφέας, η Άγγελίνα Τέση, που παρουσιάζει τελευταία το πρώτο διδύο της, με τον τίτλο «Κυνηγώντας το τηλεφώνω» (Αθήνα 1965, σελ. 122).

Ο.—

πέραντες γνώσεις του συγγραφέως, ή απλότητας του ύφους, ή κρυπτολογική σαφήνεια των ιδεών και μαζί ο πλούτος των αρετών που έτεχνα διδάσκονται στους νέους, καθιστούν το διδύο ένα άνεγνωστο το ίδιο πολύτιμο όσο ήταν και στα 1858 που πρώτοεξεδόθη.

Κοιμήντας το υπέροχο

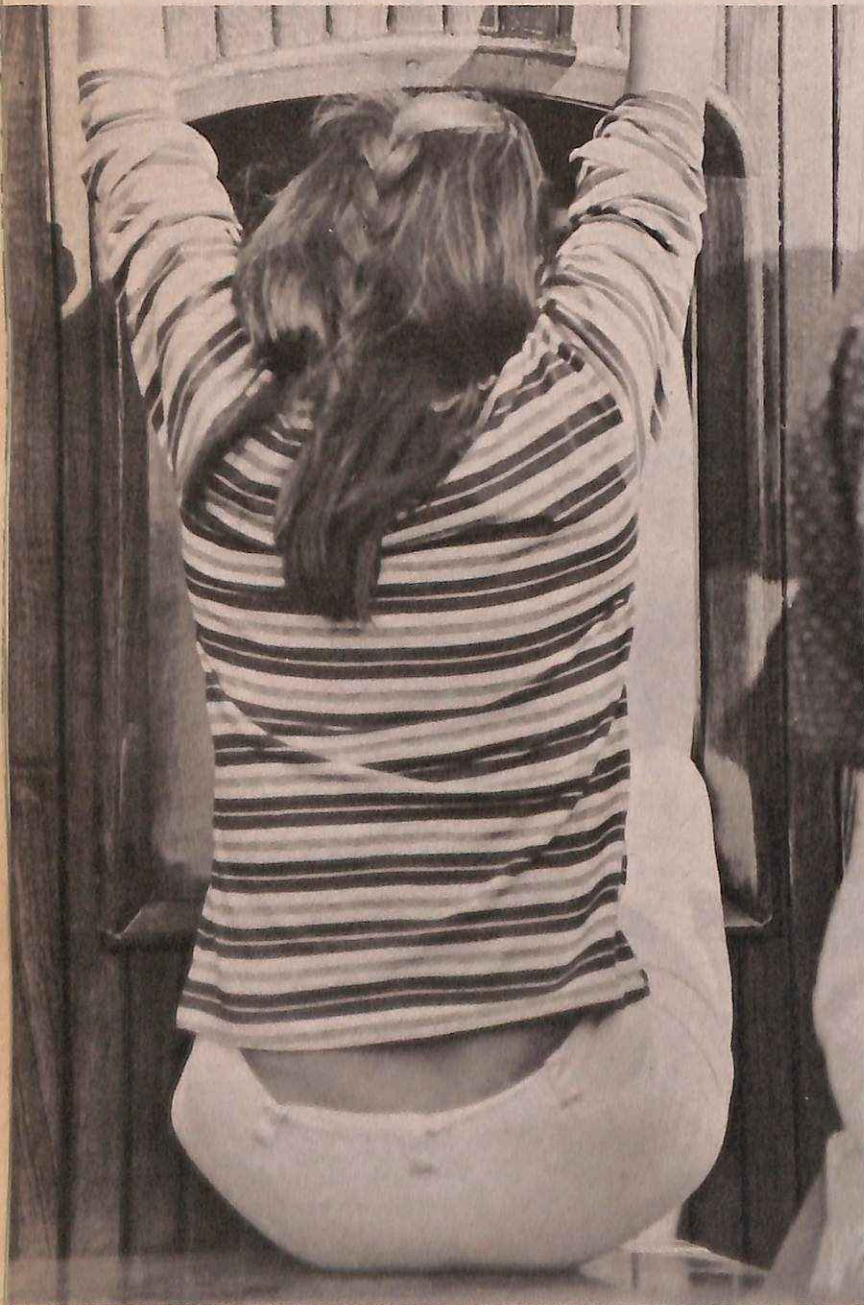
Ο.—

Έδω ι' Ευεί

**Η αγάπη της Βασίλισσας
για την εθνική ένδυμασία**

Υπερήφανος ο λαός της μακεδονικής πρωτεύουσας, είδε, κατά το εορταστικό τριήμερο, την Βασίλισσα ντυμένη με μία από τις γραφικότερες λαϊκές φορεσιές της περιοχής. Η "Αννα - Μαρία" ένεφανίσθη στην δοξολογία του Αγίου Δημητρίου και στην στρατιωτική παρέλαση της εθνικής επέτειου με το χιορτινό κοστούμι της Καστοριάς. Το χρυσοκεντημένο κοντογούνι, το λεπτούφασμένο πουκάμισο, σφιγμένο στη μέση με βαριά θηλυκοτάρια και το φέσι που καταλήγει σε μεγάλη ολόχρυση φούντα, συνδυάζεται θαυμάσια με το κάτω μέρος του φορέματος που αποτελείται από σουρωτή φούστα και πλισσαριστή ποδιά, καμωμένες από πολύτιμη στόφα. Το ιστορικό αυτό κοστούμι, έχει γραφή και άλλοτε, «δένει» την γυναικεία μόδα της τουρκοκρατούμενης Ελλάδος με την φράγκικη μόδα του 18ου αιώνα. Οι στόφες, φερμένες από τους πλούσιους εμπόρους του τόπου, από το Παρίσι και την Βιέννη, έδιναν στην γυναίκα της κλειστής πολιτείας της λίμνης έναν ευρωπαϊκό αέρα. Όσοι αγαπούν την παράδοση και θαυμάζουν την αστείρευτη φαντασία των άγνωστων δημιουργών της λαϊκής φορεσιάς, είδαν με χαρά την αγάπη της Βασίλισσας για την εθνική ένδυμασία. Καθισμένη δίπλα στον Βασιλιά, που που φοράει μεγάλη στολή στρατάρχου, δίνει αυτόματα στην παλιά ελληνική ένδυμασία την θέση της επίσημης γυναικείας στολής.

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ στο Τουρκολίμανο. Η Ζάν Μορώ σε μία σκηνή της νέας ταινίας της «Ο ναύτης του Γιβραλτάρ», που το γύρισμά της άρχισε εδώ στην πατρίδα μας.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Η Γενέθλια... πριγκιπικά θύμισαν πρό ημερών σε πολλούς «πώς πέρασε ο καιρός». Η πριγκίπισσα Σοφία, χθεσινά κοριτσάκι με μακρύα κατάξανθα μαλλιά και σήμερα μητέρα δυο τέκνων, συμπλήρωσε στις 2 Νοεμβρίου τα είκοσιεπτά της χρόνια!..

Η «Τά του Καίσαρος τῷ Καίσαρι...»... Δεν πέρασε πολλὰς καιρὸς πὺν γράψαμε γιὰ τὸ πείσμα κληρικῶν καὶ ἐπισκόπων, πὺν ὡδήγησε στὴν κλοπὴ τῆς περίφημης ἀμφιπρόσωπης εἰκόνας τῆς μητροπόλεως Καλαμπάκας. Σειρὰ τῶρα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Τουρισμοῦ. Λίγοι, ἀσφαλῶς, γνωρίζουν τὴν ἐκκλησίᾳ αὐτῇ, πὺν δρίσκεται κάτω ἀπὸ τὰ Μετέωρα. Κτίσμα τοῦ 7ου αἰῶνος, γεμάτο τοιχογραφίες, μὲ ἄμβωνα παλαιοχριστιανικὸ εὐρισκόμενο στὸ κέντρο καὶ σύνθρονο στὸ πίσω μέρος τοῦ ναοῦ, εἶναι ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα δείγματα τῆς πολὺ παλιᾶς αὐτῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Γνωρίζουν, ἄραγε, οἱ ἀρμόδιοι σὲ τί χάλια δρίσκεται; Μπουριά ἀπὸ σόμπες ἔχουν κατατρυπήσει τοὺς τοίχους καὶ τὴν ὁροφή, μιὰ ντουλάπα κρεβατοκάμαρας, ἀπὸ φορμάκια, δρίσκεται στὸν χῶρο τῆς ἱερᾶς προθέσεως καὶ ἕνας μισογκρεμισμένος μαντρότοιχος εἶναι αὐτὸ πὺν πρωτοαντικρύξεις, ὅταν ἀνέβῃς τὸν κατασκονισμένο ἀνηφορικὸ δρόμο...

Η Ἀθέμιτος συναγωνισμός... Στὴν Κύπρο ὑπάρχει αὐτὸν τὸν καιρὸ ἄφθονο κυνήγι. Σταθμός γιὰ τὰ τελευταῖα πουλιά πὺν κα-

τεβαίνουν στὶς θερμὲς χῶρες, οἱ ἐξοχές τῆς ἀποτελοῦν παράδεισο καὶ γιὰ τὸν πιὸ ἀρχαῖο σκοπευτῇ. Στὸς δρόμους τὰ πουλιά, δεμένα ἀρμαθίς, προσφέρονται στοὺς περαστικούς σὲ ἀρκετὰ χαμηλὲς τιμές. Ποτὲ ὅμως οἱ ἐλληνικὲς τιμὲς δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὶς τουρκικὲς. Στὰ τουρκικὰ χωριά δρίσκει κανεὶς τὸ ἴδιο ἐκλεκτὰ πτερωτὰ μισοτιμῆς. Οἱ Ἕλληνες θυμῶνουν, ἀλλὰ καὶ δικαιολογοῦν τοὺς Τούρκους: «Εἶναι φτωχοί», λένε. Κ' ὕστερα συμπληρώνουν: «Φτωχοί, ἀλλὰ μυαλὸ δὲν βάζουν...»

Η Μετσόβονε... Λέγεται τὸ τυρὶ πὺν παράγει κατ' ἀποκλειστικότητα τὸ Μέτσοβο, τὸ ὠραιότατο χωριὸ τῆς Πίνδου. Πιπεράτο, ἐλαφρότατο καπνισμένο, νοστιμώτατο, θυμίζει σὲ γεύση, ὅπως ἔλλωστε καὶ σὲ ὀνομασία, τὸ γνωστὸ Ἰταλικὸ «προβολόνε»...

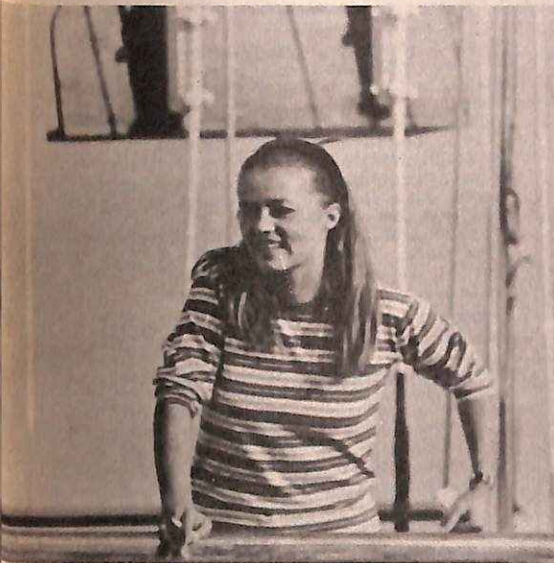
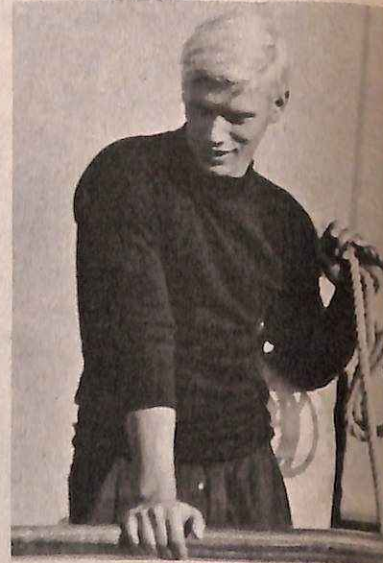
Η Μὲ τὸν χειμῶνα... μᾶς ἔρχεται, ὅπως κάθε χρόνο, καὶ ἡ Ἐκβαση Ταπήτων τῆς Βασιλικῆς Προνοίας. Ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, τὰ ταπητουργικὰ χειροτεχνικὰ προϊόντα θὰ συγκεντρωθοῦν φέτος στὴν αἶθουσα τῆς «Ἀρχιτεκτονικῆς» (8 - 18 Νοεμβρίου)...

Η Σοφία... «Στὴν ζωὴ, δυὸ μόνον πράγματα ἔχουν μεγάλη σημασία: Ἐνα καλὸ κρεβάτι καὶ ἕνα καλὸ ζευγάρι παπούτσια. Ὅταν δὲν εἶναι κανεὶς μέσα στὸ ἕνα, εἶναι μέσα στὸ ἄλλο...»

777

Μέχρι τὸ πρωϊ στὰ «Ξημερώματα»

Ηταν πραγματικὴ ἀπόλαυση, ἐξωμολογήθηκε ἡ Ζάν Μορώ, ὅταν ἔβγαине, ἀργὰ τὴν νύκτα, ἀπὸ τὰ «Ξημερώματα». Ἡ διάσημη Γαλλίδα ἡθοποιὸς διεσκέδασε, μὲ πολυπληθὴ συντροφία, καὶ πέρασε μιὰ γνήσια ἐλληνικὴ βραδιά. Ἐφαγε νόστιμες σπεσιαλιτέ καὶ κατανάλωσαν μαζί μὲ τὴν συντροφία τῆς ἄφθονη ρετίνα. Τὸ κέφι ἀναψε μὲ τὸ τραγοῦδι τῆς Βίκυς Μοσχολιού καὶ τὸ μπουζούκι τοῦ Γιώργου Ζαμπέτα, ὁ ὁποῖος, γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ περισσότερο, τῆς ἔπειξε στὸ «αὐτί». Ἡ Ζάν Μορώ χόρεψε πολὺ χασάπικο καὶ μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ὅταν τὸ κέφι ἔφτασε στὸ ἀποκορύφωμα, δόθηκε τὸ σύνθημα διαλύσεως: Πιάτα, μπουκάλια, ποτήρια θρυμματίσθηκαν, καὶ ἡ Μορώ ἀπεχώρησε, κατὰ τὰ φαινόμενα, ἀπόλυτα ἱκανοποιημένη.

ΜΕ ΤΟΝ κατάξανθο Βόλφγκανγκ Χίλινγκερ, πὺν ἐρμηνεύει ἕνα ναῦτη τῆς θαλαμηγοῦ. Περιδιαβάζοντας τὶς θάλασσες, ἡ Ζάν Μορώ - μοναδικὴ γυναίκα τῆς ταινίας - ζητάει νὰ βρῇ τὴν εὐτυχία...

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅμως νὰ τὴν βρῇκε τὸ βράδυ στὰ «Ξημερώματα», ὅπου μὲ τὴν συντροφία τῆς ἀπῆλause ἕνα ἐλληνοπρεπέστατο -γιὰ ξένους- γλέντι. Τὰ πιάτα καὶ τὰ ποτήρια ἔσπασαν μετὰ.

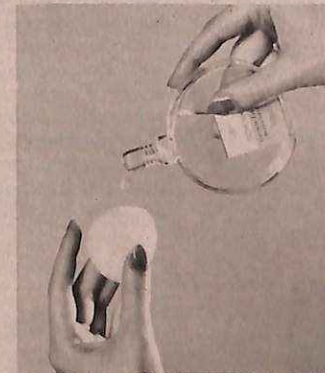
Ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος γιὰ καθαρὴ ἐπίδερμίδα

Ἐπίδερμίδα ὄχι καθαρή;

τότε προμηθευθετε
Λοσιὸν προσώπου ΣΕΡΚ

βρέξτε ἕνα κομμάτι
βαμβάκι

καὶ καθαρίστε μ' αὐτὸ
τὸ πρόσωπό σας

Τὸ βαμβάκι
δὰ σκουραίνει

καὶ ἡ ἐπίδερμίδα σας
δὰ γίνῃ ὁλοκάθαρη

Περιοιείσδε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας τὸ δέρμα σας μὲ τὴν Λοσιὸν προσώπου ΣΕΡΚ. Διατηρεῖ τὴν ἐπίδερμίδα σας καθαρὴ καὶ τῆς δίδει μιὰ ὠραία φρεσκάδα. Ἡ Λοσιὸν προσώπου ΣΕΡΚ εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος γιὰ καθαρὴ ἐπίδερμίδα.

Γιὰ νὰ γίνετε
ὠραιότερη
ἀρχίστε μὲ

SCHERK

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Cosmetica Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926
684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

ανδρωποι... ανδρωποι...

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Εβδόμη τέχνη και νυκτερινή ζωή... Ο Τζαίμς Μπόνι εισέβαλε στην Έκκληση και τα λευκά αλογα της Ισπανικής Σχολής της Βιέννης, που είχαμε θανατώσει στο «Τελευταίο Έξπρεσ», στην δ-δό Κοραή...

Αναλυτικότερα... Νέο κλάμπ στην Έκκληση υπό την επωνυμία «007» καλεί όλους τους Άθηναιους Χονσοδάκτυλους, δόκτορες Νο και Ρώσους με αγάπη, σε ένα ευλαβικό προσκύνημα του ήρωος...

Εν τώ μεταξύ, η «Κάσπα» προσφέρει στίλ - της πλασιωμένο από τα αλογα της Ισπανικής Σχολής της Βιέννης. Η μήπως πρόκειται για τα γνωστά πρόσωπα αλογα...

Η κακή μοίρα της εποχής μας είναι οι ειδικότητες. Το ίδιο και του ελληνικού κινηματογράφου. Σιγά - σιγά αρχίζουν να διαγράφον-

ται μερικές ειδικότητες, που ασφαλώς θα πολλαπλασιασθούν. Έχουμε, επί παραδείγματι, έναν άριστο ηθοποιό που κάνει τον κακό του ελληνικού κινηματογράφου, έναν άλλον που κάνει τον ήλιδο, έναν τρίτο που κάνει τον παπά, έναν τέταρτο που κάνει τον μόνιμο τον αστυφύλακα. Τώρα τελευταία παραδίδει από τις διαφημίσεις μια νέα ειδικότητα. Η κ. Μάρθα Βούρτσιου και ο κ. Νίκος Ξανθόπουλος είναι οι ξενάγοι του λαού. Και οι δυο είναι εξαιρετικά συμπαθείς καλλιτέχνες. Η κ. Βούρτσιου είναι πολύ νόστιμη, πολύ εύνοειδη και, όπως μαθαίνω, πολύ νοικοκυρά. Ο κ. Ξανθόπουλος παίζει και μπουντζούκι! Όλα αυτά είναι καλά. Το ξενάγιο όμως του λαού, τι θέλει και τα μετρεώνει όλα; Τι σημαίνει ο θεός; Ποιά είναι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα ενός ξεναγού του λαού; Σε ποιά σελίδα της εγκυκλοπαιδείας ανευρίσκεται; Πού φύε-

Ένας βουδδιστής γόνος

Η ΚΑΙΤΗ με την όποιαν είναι έφωδιασμένοι ώριμοι κίθαρωδοι του 1965, μάς είχε αποσολήσει την περασμένη εβδομάδα. Θα πρέπει όμως να προστεθεί και ένα ύστερόγραφο: "Οι ό ελληνικός κινηματογράφος, άγρυπνος φύλαξ της αισθητικής, αντιμετωπίζει την επιδημία, παρουσιάζοντας το άλλο άκρο, (κάτι που έπεχείρησε να κάνει ο Γιούλ Μπρύννερ, αλλά άπέτυχε). Λανσάρει το είδος του φαλάκα γόνητος.

Το πρώτο κρούσμα, παρουσιάστηκε με την μορφή του κ. Κώστα Γκουσγκούνης, στο έργο «Χωρίς Ίδανικά». Ο κ. Γκουσγκούνης εξύρισε το κεφάλι του και κυκλοφορεί σε όλη την ταινία ως δαλαϊλάμας του Θιδέ. Όλη η ταινία είναι μια σεμνή περιγραφή της γοητείας που άσκει μια σφαιροειδής κεφαλή έπάνω σε μια κατηγορία θηλέων που κυμαίνεται από ηλικίας 16 μέχρι 56 ετών. Έπι 90 λεπτά ταινίας ο πρωταγωνιστής παρσούρει άθωα πλάσματα εις την όδον της άπωλειας, τα πακετάρει και τα στέλνει στην Μέση Ανατολή. Είναι μοιραίο ό θεατής, άφου όη την ταινία, να διερωτάται στα 50 προσεχή έτη της ζωής του, γιατί τα άθωα πλάσματα διάλεξαν τον βουδδιστήν γόν και δεν προτιμούσαν να παρσούρουν από έναν όποιοδήποτε άξιοπρεπή σωματέμπορο του Πειραιώς.

Άλλά αυτό δεν έχει και τόσο σημασία. Στο κάτω - κάτω ό προορισμός μιας καλής ταινίας είναι να θέτη έρωτηματικά...

ται; Άνήκει στα μονοκοτυλήδονα; Χρειάζεται λίπασμα;

Και άκόμη θα ήταν ενδιαφέρον να μάθω κανείς πώς μπορεί ένα ξενάγιο να διορισθί, από τον παραγωγό του ή τον διαφημιστή του, ξενάγιο του λαού. Τι περιγραφές πρέπει να διαθέτει; Να κυκλοφορή με θέσα; Να δημοσιεύεται με γκαζέτα; Να ηγείται τις Κυριακές στον Όλυμπιακό; Και τί γίνεται, άν, παρ' έλπίδα, χάση το λαϊκό έρεισμα; Ποιό ξενάγιο του λαού έχει σειρά διαδοχής; Όλα αυτά είναι πολύ σοβαρά πράγματα. Και πρό παντός, πρέπει να μετρησουμε πόσα ξενάγια του λαού έχουμε. Τώρα που ξεκινάμε για την μάχη της Κοινης Άγοράς, όλα μας τα έθνικα προϊόντα (λαϊκά...) πρέπει να είναι συγκεντρωμένα...

ΚΟΥ'ΙΖ

- 1 Είναι άλήθεια ή όχι ότι την περασμένη εβδομάδα ό γερανός έσάκωσε το αυτοκίνητο του κ. Άνδρεά Παπανδρέου;
- 2 Είναι άλήθεια ή όχι ότι ό ταμίας γνωστού δήμου ονομάζεται Χαράτορας;
- 3 Είναι άλήθεια ή όχι ότι ή καλύτερη ίσως κουζίνα της Άθηνας (ή μία από τις καλύτερες, τέλος πάντων) εξαρτάται από έναν ποδόγυρο;
- 4 Είναι άλήθεια ή όχι ότι ό διευθυντής μεγάλης Τραπεζής ονομάζεται Παράς;

Οι λύσεις

- 1... Συζητήσθι, συζητήσθι, συζητήσθι... (από τον κ. Παπανδρέου)
- 2... 9961 901... (από τον κ. Χαράτορας)
- 3... 9961 901... (από τον κ. Χαράτορας)
- 4... 9961 901... (από τον κ. Χαράτορας)

L' AMOUR TOUJOURS L' AMOUR...

Έρωτας είναι μια πολύ ευχάριστη υπόθεση. Το ζήτημα είναι να μπορείς να αγαπάς. Είναι το δυσκολότερο ίσως ταλέντο στην ζωή... Όλος ό κόσμος αγαπά, αλλά πόσοι είναι αυτοί που ξέρουν να το κάνουν; Πάντως προτιμώ να αγαπώ από το να αγαπιέμαι. Το να σε αγαπούν, χωρίς να αγαπάς, είναι το πληκτικότερο πράγμα του κόσμου. Μισώ την πλήξη. Δεν φοβάμαι την μοναξιά, αλλά μισώ την πλήξη δίπλα σε έναν άνθρωπο που είναι άδειος όσο και όλος ό κόσμος. Και έξ άλλου, έχουμε μπορούσά μας τόσο καιρό για να πληττώμε, όταν θα πάρομε πια να αγαπούμε, όταν δεν μπορούμε πια να αγαπούμε. Δηλαδή όταν πεθάνουμε...

...Μας είπε ή Ζαν Μορώ.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ Ανδρωποι...

ΘΕΑΤΡΟ

«ΑΝΤΡΑ ΘΕΛΩ, ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΘΕΛΩ» («Ακάδημος»)	Έλληνική κωμωδία	Άρκετά τολμηρή πλοκή, όπου μία ωραία χήρα αναζητεί επείγουσα λύση για να εισπράξει την κληρονομία του μακαρίτη...	Μάρω Κοντού Γ. Κωνσταντίνου Ν. Ρίζος	Ευχάριστο ελληνικό έργακι με απόλυτα γνώριμες καταστάσεις και συμπαθείς ήθοποιούς...	★
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσια»)	Κομεντί - Σάτιρα	Ένας νέος ιδεολόγος πείθεται να ακολουθήσει το πνεύμα της συνδιαλλαγής και φαυλότητας της εποχής.	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρή	Εκπληκτική, σπινθηροβόλος έρμηνεία του Τάκη Χόρν. Ίσως ο καλύτερός του ρόλος. Έξυπνα τα σκηνικά του κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Ακρόπολις»)	Άθηνάϊκή μουσική επιθεώρηση	Φαντασμαγορία, επίκαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και επικαιρότης...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Για τους φίλους, τους πολλούς του είδους, ή πιο ευχάριστη της σαιζόν.	
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Άθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου ο κυνισμός σκεπάζεται με πολλήν αδρότητα και εύφύα...	Δημ. Μυράτ Βέρα Ζουμπουλάκη	Η λαμπρή έρμηνεία του εξαιρετικού ξεναγού και η φροντίδα του άνεβάσματος, υπερνικούν τη σχετική μονοτονία του έργου.	★★
«ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ» («Κεντρικόν»)	Κομεντί	Ένας παράνομος δεσμός μιας νέας κοπέλλας με έναν ώριμο έραστή, βρίσκει άναπόφευκτη λύση... με τον νεαρό τρίτο...	Τζένη Καρέζη Στέφανος Ληναίος	Θ' άρέσει στους πολλούς θαυμαστάς της Τζένης...	
«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΖΥ ΒΟΓΚ» («Κοτοπούλη»)	Δράμα	Το γνωστό έξωτικό μελό με την παραστρατημένη κοπέλλα με την χρυσή καρδιά...	Άλ. Βουγιουκλάκη Δημ. Παπαμιχαήλ Γιάννης Βογιατζής	Θ' άρέσει (ίσως...) στους πολλούς θαυματάς της Άλκης...	
«ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ» («Αμύδα»)	Κωμωδία	Η έργαζόμενη νέα γυναίκα, ο αστηρής σύζυγος και ο προϊστάμενος πλάι μπού αποτελούν το βασικό τρίο της έξυπνης αυτής κωμωδίας.	Σμάρος Στεφανίδου Άν. Μπαρκογιάννης Γ. Μιχαλόπουλος Μ. Κουνελάκη	Άρέσουν τα ευρήματα... και η οικειότητα του χιούμορ. Συνεχίζεται με έπιτυχία από τις άρχές του καλοκαιριού.	★
«ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ» («Μουσούρη»)	Κωμωδία	Ένας χωρισμένος και άκατάστατος δημοσιογράφος, φιλοξενεί ένα φίλο του, που λατρεύει την τάξη. Η σύγκρουση άναπόφευκτη...	Κώστας Μουσούρης Σταύρος Ξενίδης	Έξυπνο έργο με άστείες καταστάσεις, ευχάριστη παράσταση, όπου, έκτός από τον Κώστα Μουσούρη, ξεχωρίζει ο Σταύρος Ξενίδης στον ρόλο του Φέλιξ.	★
«Η ΠΟΛΗ» («Θέατρο Τέχνης»)	Τρία ελληνικά μονόπρακτα	Κεντρικό μοτίβο της τριλογίας η δραματική άσυνενοησία των ανθρώπων της εποχής μας, που ζουν μέσα στην ένταση, στον πυρετό.	Έκάλη Σώκου, Μ. Λυμπεροπούλου Γιάννης Λαζάνης	Ένδιαφέρουσα προσπάθεια της νέας Έλληνίδος συγγραφέως Π. Άναγνωστοπούλου, που γνώρισε έπιτυχία εις την πρώτη σύντομη σειρά παραστάσεων.	
«ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΠΛΟΥΣΙΟΙ» («Αλάμπρα»)	Έλληνική φαρσοκωμωδία	Άνθρωποι της κομπίνας, των συμβιβασμών και άλλοι που δεν λερώνουν την φήμη τους, ούτε για ένα έκατομμύριο, αντιμετώπιζουν το πρόβλημα μιας άνετώτερης ζωής...	Γκέλυ Μαυροπούλου Διονύσης Παπαγιαννόπουλος Μάρικα Κρεβατά	Κεφάλτο έργακι με άφθονο λαϊκό χιούμορ παηγμένο σε ταχό ρυθμό.	
«ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ» («Αλφρα»)	Κωμωδία	Ένας Έλληνας ύπουργός άθελά του μαθαίνει τί σκέπτεται ο κοσμάκης για τους πολιτικούς...	Λάμπρος Κωνσταντάρας	Συνεχίζεται από πέρυσι... Εύστοχη πολιτική σάτιρα, παηγμένη πειστικά και με ταχό ρυθμό.	★

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΙΔΩΝ» Άλφρενς Όλφιε, Μέρλ Όμπερον, Ντέιβιντ Νίβεν	Αισθηματικό δράμα. Περιήγιο κινηματογραφικό έργο του Ουίλλιαμ Ουάιλερ που ποτέ δεν χάνει την έπικαιρότητά του.	«ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ» Ρέζο Σέιχιτς, Εέργκο Ζαχαράτς	Συγκινητικό πολεμικό δράμα. Το πορτραίτο ενός γέρου χωριάτη. Ένα τρυφερά ανθρώπινο χρονικό, κινηματογραφικό υπόδειγμα λιτότητας και άπλότητας.
«ΕΝΑ ΕΞΥΠΝΟ ΚΟΡΟΪΔΟ» Λουί ντε Φονέλ, Μπουρέιλ	Άστυνομική κωμωδία. Με μια δανεική Κάντιλλακ, που μεταφέρει τα ποικίλα κλοπιμαία μιας γκαγκστερικής συμμορίας, ένας άπλοικός Παριζιάνος μαγαζάτορας ξεκινά για τις μεγάλες διακοπές της ζωής του.	«ΠΥΡΓΟΣ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ» Λίλ Τάιλορ, Ρίτσαρντ Μάρτον	Έρωτική ιστορία. Ένα παράνομο ετεόγλιο που μοιάζει με μελοδραματικό αντίγραφο της προσωπικής ιστορίας της Λίλ και του Ρίτσαρντ.
«ΠΡΩΤΗ ΝΙΚΗ» Τζάν Γουαίην, Κέρκ Ντάγκλας, Χένρι Φόντα	Πολεμικό. Μία θεαματική, ναυτική περιπέτεια παλαιού στυλ, μια εύκαιρία για ήρωισμό για τους πρωταγωνιστές της.	«ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΚΥΡΙΑ» Τζόρτζ Κιούκορ, Ρέζ Σέιχιτς, Άντρεϊ Χέμπερν	Έγχρωμο τριτοτάτο μιούζικαλ. Πολυτελέστατο θέαμα, τραγούδι, ρομαντισμός και λίγο κυνικό χιούμορ. Άλφ Μπέρνερ Σ.Ω. Ένας θρίαμβος του Ρέζ Σέιχιτς, ή μεγαλύτερη έπιτυχία της περυσινής χρονιάς (8 Όσκαρ).

● Για τις ταινίες, σημειώνουμε μόνον τους τίτλους... Ό άναγνώστης άς αναζητήσει στο πρόγραμμα που δημοσιεύεται στην έφημερίδα, που προβάλλονται και άν προβάλλανται. Πάντως, είναι τα φίλμ που έχουν ήδη ξεχωρίσει σαν τα πιο ενδιαφέροντα της σαιζόν 1965 - 66...

● Σ' αυτή την σελίδα, οι άναγνώστες των ΕΛΙΝΩΝ θα δοίσουν μια διαλογή από τα θέματα που προσφέρει ή προτείνουσα. Όχι όλα: Τα καλύτερα, τα πιο ευχάριστα, τα ήδη σφεαγισμένα από την έκταση της καττικής και την άγάπη του κοινού...

ΜΑ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗΝ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ! ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΑΔΩΝΙΔΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΜΥΝΘΟΥΝ;

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΜΕ ΚΑΙ ΘΑ ΔΗΣ.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟ ΟΡΓΑΝΟ ΒΓΑΖΕΙ ΑΡΜΟΝΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΥΟΥΝ. Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΟΡΧΟΜΡ ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΙ ΜΕ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ.

ΟΙ ΚΑΗΜΕΝΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΜΕΝΟΥΝ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ.

ΥΠΟ ΖΑΝ - ΚΛΩΝΤ ΦΟΡΕΣΤ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΧΟΜΡ. ΖΟΥΝ ΣΕ ΚΡΑΤΗΡΕΣ ΑΠΟ ΞΕΡΗ ΛΑΣΠΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΛΛΟΤΕ ΕΒΓΑΙΝΑΝ ΑΤΜΟΙ.

ΦΕΥΓΟΥΝ, ΑΛΛΑ ΘΑ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΟΥΝ. ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΕΙ.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ. ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ΑΝ ΚΑΙ ΕΧΩ ΕΠΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΣ, ΤΩΡΑ ΜΕ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΕΚΤΕΛΕΣΩ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΜΟΥ.

ΔΙΑΝΘΕ, ΘΕΛΩ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΩ ΣΤΗ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ ΣΑΣ. ΤΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΑΝΩ;

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΜΑ ΑΝ ΕΠΙΜΕΝΗΣ ΕΛΑ.

Ο ΔΙΑΝΘΟΣ ΕΧΕΙ ΕΝΑΝ ΦΙΛΟ ΟΡΧΟΜΡ, ΤΟΝ ΑΧΑΝ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥ ΠΛΩ ΕΝΑ ΔΕΜΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ. ΠΟΥ ΝΑ ΤΟΝ ΒΡΩ, ΟΜΩΣ;

ΑΔΙΚΑ ΑΝΑΡΩΤΙΟΜΟΥΝ!

ΑΥΤΑ ΤΑ ΚΤΗΝΗ ΜΕ ΓΥΜΝΩΣΑΝ. ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΠΩΣ ΑΝΗΚΩ ΣΤΟΥΣ ΑΔΩΝΙΔΕΣ!

ΑΥΤΟ ΤΟ ΖΩΟ ΕΙΝΑΙ ΣΙΧΑΜΕΡΟ ΚΑΙ Η ΙΔΕΑ ΝΑ ΣΚΑΨΩΜΕ ΚΑΘΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΛΙΠΑΡΗ ΚΑΙ ΑΝΑΙΣΘΗΤΗ ΡΑΧΗ ΤΟΥ. Η ΣΤΡΙΟΥΛΑ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΥΠΟΖΥΓΙΟ ΠΟΥ ΑΝΤΕΧΕΙ ΣΤΟΥΣ ΠΑΓΩΜΕΝΟΥΣ ΑΝΕΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Ταξιδεύοντας με τον ιδιόκτητο πύραυλό της στα άστρα του ηλιακού συστήματος, η Μπαρμπαρέλλα, κόρη μελλοντικής χιλιετηρίδας, κάνει αναγκαστική προσγείωση στον πλανήτη Λύθειν, όπου γνωρίζεται με τον Διάνθο και την αδελφή του Κασούντια, που ανήκουν στους 'Αδώνιδες, καλλιεργητάς των ανθρώπων. Σε λίγο οι έγχρωμοι των 'Αδώνιδων, οι 'Ορχομρ, εξαπολύουν επίθεση εναντίον της Κρυστάλλιας, της Μεγάλης Σέρρας, μετακινώντας δοκολίθους και ρίχνοντάς τους στα ακραία όρια τείχων.

ΤΟΝ ΑΧΑΝ ΘΕΛΩ. ΕΧΩ ΜΗΝΥΜΑ ΓΙ' ΑΥΤΟΝ. ΑΧ, ΔΕΝ ΜΕ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ! ΠΟΥ ΜΕ ΠΑΝΕ;

ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΠΕΤΑΞΑΝ Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΚΟΦΤΕΡΕΣ ΠΕΤΡΕΣ;

Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙ. ΟΙ ΟΡΧΟΜΡ ΠΙΕΖΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΙΣ ΠΕΤΡΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΣΚΕΨΗ ΤΟΥΣ.

**ΜΑΘΕΤΕ
ΚΑΙ ΣΕΙΣ
ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ
ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ**

**Το καλύτερο
σύστημα πλυσίματος
είναι με
ΠΑΛΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ**

Άγγλικά
πλυντήρια
SERVIS
λειτουργούν
με παλμογεννήτρια

Σ' ΕΝΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
SERVIS
ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ
ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΟ
ΡΟΥΧΟ

SERVIS ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ - ΠΛΥΝΕΙ - ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ

ΠΙΚ-ΝΙΚ-ΕΙΚ

Μιά πολύ «γεμάτη» έκπομπή την περασμένη Παρασκευή, παραξένεψε ίσως τους φίλους του παλιού «Πικ - Νικ», αλλά ήταν, συγχρόνως, μία ευχάριστη έκπληξη για τους νέους ακροατές του «Πικ - Νικ - Εικ». Πριν απ' όλα, νέο είδος μουσικής γι' αυτή την έκπομπή. Τζάζ, στην πιο προσιτή μορφή της, τον Ντέν Μπρούμπεκ. «Επίκαιρα χωρίς εικόνες», με ραδιοεπορτάζ απ' την Βαρκελώνη. Δύο διαγωνισμούς και δέκα από τα πλέον αγαπημένα σας τραγούδια... Δεν ήταν και λίγο, για ένα ημίωρο πρόγραμμα...

Για τους φίλους που έγραψαν, ρωτώντας μ' ενδιαφέρον για το καινούργιο σήμα του «Πικ - Νικ - Εικ», έχουμε έτοιμη την απάντηση: Είναι μία διασκευή στο νυκτερινό προλόγιο του Μότσαρτ, που πρωτακούσαμε στην ταινία «Ο δολοφόνος θάρη τα μεσάνυχτα». Ήταν σενάριο απ' το μυθιστόρημα της Άγκάθα Κρίστι, με την Μίς Μάρπλ - Μάργκαρετ Ράδερφοντ. Το κομμάτι, τόσο χιουμοριστικό και γουστόζικο, δεν υπάρχει σε δίσκο. Το προσέφεραν στο «Πικ - Νικ - Εικ», ο Γιώργος Κωνσταντίνου και ο Νίκος Ρίζος, από την ταινιοθήκη του θιάσου τους...

• ΜΠΡΟΥΜΠΕΚ: Πολλοί ήταν οι νεαροί φίλοι που απάντησαν ότι οι σολίστες του κουαρτέτου, στο κομμάτι

6δομάδες "Όπως φιλοδοξεί να παρουσιάσει και το πραγματικά άριστου γνησιακό «Μπερνστάιν πλάις Μπρούμπεκ, πλάις Μπερνστάιν».

Ζωίτσα Κουρούκλη (ή Τσόι Κουρούκλη, όπως την έλεγε ο Ισπανός εκφωνητής) χάρισε μία μικρή συγκίνηση σ' όσους άκουσαν τα επίκαιρα της έκπομπής. Το χειροκρότημα 8.000 Ισπανών, μέσα στο «Παλαί ντε Σπόρ» της Βαρκελώνης, ήταν ένα ντοκουμέντο: Η Ζωίτσα είναι σπάνια, διεθνής φωνή, που ξέρει να κατακτά. Τώρα που η «Σί Μπι Ές» ανέλαβε την προβολή της, ελπίζουμε ότι τ' όνομά της θα περάσει γρήγορα άλλες «δεντέτες» ευδοκίμουσες εν Εύρώπη...

• ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ γραμμές: Για τους νεώτερους ακροα-

Οι Φόρμυξ αρχίζουν να κατασκευάζουν το σινεμά. Στην φωτογραφία, κάθουν σε σενάριο στην Σοφία —την Αίνα Τριανταφύλλου— προσπαθώντας να την πείσουν για κάτι πολύ σκοτεινό: Κάποιον απαγωγέα...

«Κάουντ ντάουν», ήταν ο Μπρούμπεκ, πιάνο, ο Πάολ Ντέμοντ, σαξόφωνο, ο Τζό Μορέλλο, ντράμς, κι ο Εύγενης Ράιτ, μπάσσο. Πράγμα που δείχνει ότι η νεολαία μας αρχίζει να μαθαίνει από τζάζ, και δεν θάνατι δύσκολο να την παρασύρει κανείς προς τα εκεί, χαρίζοντας ταυτόχρονα, σ' αυτούς που αγαπούν το είδος, μερικά απ' τα καλύτερα κομμάτια. Για τους πιο ειδικούς: Το «Αλμπουμ «Κάουντ ντάουν - τσίμ Ίν Άουτερ σπέις», αφιερωμένο απ' τον Μπρούμπεκ στον Τζόν Γκλέν, είναι απ' τα πιο ενδιαφέροντα του δημοφιλούς πιανίστα και συνθέτου. Το «Πικ - Νικ - Εικ», φιλοδοξεί να το παρουσιάσει ολόκληρο, σε μία απ' τις προσεχείς ε-

τάς που δεν έχουν άρchiσει ακόμη να συμπαθούν τα άλμπουμ της τζάζ (δάρω της έκπομπής στους μεγαλύτερους ακροατές του) υπάρχουν τα εξής δώρα: Δέκα διθλία «Γαλαξίας», δέκα εισιτήρια για τα ρεσιτάλ του Σέρτζιο Εντρίγκο, δέκα εισιτήρια για τα μουσικά πρωινά του «Ιγκλου» και —ειδικά γι' αυτή την εβδομάδα— δέκα εισιτήρια για το ρεσιτάλ που θα δώσουν την Δευτέρα το απόγευμα, στο θέατρο «Αλάμπρα», οι Τζούνιους... Επίσης: «Αν τώρα που διαβάζετε τις «Ε», έχετε άκουσει το «Πικ - Νικ - Εικ», αναζητήστε την φωτογραφία του διαγωνισμού. Κάπου έδω κοντά βρίσκεται...

ΠΙΚ - ΝΙΚ - Μαστοράκης

Αυτό το πλεκτό δεν χνουδιάζει

Η χαρά σας για το όμορφο πλεκτό σας γίνεται διπλή, όταν ξέρετε πως η ομορφιά του θα διατηρηθεί για καιρό. Τα πλεκτά από "ΝΤΡΑΛΟΝ" σας το εγγυώνται! Πλένονται άφοβα στο πλυντήριο σας, δεν ξεχειλώνουν, δεν χάνουν τη φόρμα τους και δεν χνουδιά-

ζουν. Όσες φορές κι αν τα πλύνετε, οι πόνοι τους διατηρούνται ανέπαφοι. Κι όσο καιρό φοράτε το πλεκτό σας από "ΝΤΡΑΛΟΝ", μένει πάντα καινούργιο, όμορφο και απαλό. Γι' αυτό κι η χαρά σας είναι διπλή! ΝΤΡΑΛΟΝ, πλεκτά κομψά και πρακτικά.

dralon

Νήματα ΝΤΡΑΛΟΝ εξαιρετικής ποιότητας κατασκευάζει η ΕΡΙΟΜΑΡ Α.Ε., Ντέκα 5, Αθήναι.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΤΥΠΑΕΙ ΣΤΟΝ ΒΥΘΟ

(Τελευταίο)

Σάϊμον Τζαίη

Σκεπτόταν την παγίδα και προσπαθούσε να δικαιολογήσει τον εαυτό του. Ή αποτροπή έμενε. Άλλα ένα τυχαίο επεισόδιο μάλλον, παρά δύναμη της λογικής, δυνάμωσε τελικά την απόφασή του. Στην έξοδο του Ντομαίν, ένα φορτηγό εμπορεύσιμου άδειασε κάτω μπροστά μέσα από την καγκελόπορτα ενός ιδρύματος και η θέα του γέφυρε την μνήμη του Μάτς. Αυτό ήταν αρκετό. Οι αμφιβολίες εξαφανίστηκαν.

Στο εργαστήριο χαϊρέτησε τις κοπέλλες κομμάτι στο γραφείο του. Η Σάλλυ τον ακολουθούσε. Φαινόταν, σκέφτηκε ο Μάτς, πολύ καθαρή και έλκυστική μέσα στα λευκά. Είχε επίσης ένα ιδιαίτερα επαγγελματικό ύφος και ήταν φανερό πως ήθελε να γίνει λίγη δουλειά. Το γραφείο του ήταν γεμάτο αναφορές, καμιά δώδεκα εκατομμύρια πλάσι στο μικροσκόπιο και το σημειωματάριο που του έδωσε είχε γραμμένα τέσσερα επείγοντα μηνύματα.

— Έχει μαζεμένη πάρα πολλή δουλειά, γιατί, κι' έχετε να δώσετε μια διάλεξη στο νοσοκομείο σήμερα το απόγευμα. Στις τέσσερις.

Απέφυγε να της μιλήσει με το μικρό της όνομα. Άλλα και το μίς Κάμερον είχε αρχίσει να ήχη άσχημα. Το «Σάλλυ» ήταν εύκολο και φυσικό μακριά από την δουλειά, αλλά άραγε ήταν σκόπιμο για το εργαστήριο; Απάντησε λοιπόν χωρίς να χρησιμοποιήσει κανένα όνομα:

— Μη φοβάσαι, πρόκειται να εργαστώ πραγματικά σήμερα.

Εκείνη χαμογέλασε με δυσπιστία μάλλον και έκανε να βγει από το δωμάτιο, αλλά την σταμάτησε.

— Πρίν φύγεις, θάχαι μια δουλειά που θάδεναι να σου κάνει. Θέλω να πιάς μια φωτογραφική πλάκα στο δωρ Φίντλαϊν, στο Νοσοκομείο Μίντλμορ. Είναι επείγον. Θα μπορούσες να μου κάνεις αυτή τη χάρη;

— Πρέπει να το κάνω εγώ; Έχω πάρα πολλά πράγματα να γράψω στη μηχανή και θα μου πιάσουν μιάμιση ώρα. Και οι δυο άνδρες έχουν τ' αυτοκίνητά τους εδώ.

— Θα προτιμούσα να το πήγαινες εσύ, αν δεν σε πειράζει.

Προσπάθησε να της απευθύνει ένα φιλικό χαμόγελο, αλλά δεν είχε μεγάλη επιτυχία. Η μίς Κάμερον φάνηκε κάτι περισσότερο από φιλόπονη, τελικά συμφώνησε με δυσθυμία και βγήκε από το δωμάτιο. Έπειτα από λίγο την είδε να φεύγει με το αυτοκίνητό της.

Ο Μάτς κάθισε στο γραφείο του και αγνόησε τον ήχο της δουλειάς που τον περιέμενε. Για λίγα λεπτά, έμεινε ακίνητος, βυθισμένος στις σκέψεις του, διακρίνοντας την άδεια πλάκα του. Έπειτα, κοίταξε αψηχημένα τις διακοσμήσεις της δροφής και σήκωσε απρόθυμα το άκουστικό του τηλεφώνου. Πήρε τον αριθμό της Διοικήσεως της Αστυνομίας και ζήτησε τον ντετέκτιβ Σάιντ Τζαίη.

— Τζέρεμ, συνέβη το πιο καταπληκτικό πράγμα. Ανακάλυψα ποιός σαμποτάρισε το αυτοκίνητό μου... όχι, εντελώς τυχαία στην πραγματικότητα. Θυμάσαι που σου είπα ότι ήμουν μάλλον παραξενεμένος από την υπερίσθια φωτογραφία και πως έπρόκειτο να την εξετάσω; Λοιπόν, την νόχα το άτυχηματος σκόπενα να πάω κάτι δοκιμαστικές φωτογραφίες. Είχα ένα υπερίσθιας φίλμ μέσα στην κινηματογραφική μηχανή και την τοποθέτησα πάνω στο πεζούλι του παραθύρου, με τον φακό γυρισμένο προς την αυλή, και με μια υπερίσθια λάμπα. Η ιδέα ήταν ότι η αντανακλάση από την λάμπα θα έδινε το γενικό περιγράμμαμα.

Ερρατεχνικά περράματα, καθώς καταλαβαίνεις... Μόλις σκοτεινιάσε, λοιπόν, άναψα τη λάμπα, και γύρισα τον φακό προς το αυτοκίνητο, κι άφησα την μηχανή κάτω μια ώρα. Κατόπιν ήρθε ο γέρος, και μέσα στην έξαψη της ιστορίας του, ξέχασα όλη την ιστορία της κινηματογραφικής μηχανής. Δεν την θυμήθηκα ποτέ, έπειτα από το άτυχημα. Το προσωπικό την βρήκε στο πεζούλι το άλλο πρωί, σκεπασμένη με δροσιά. Άλλα δεν μου το ανέφεραν. Δεν θυμόμουν καν πως είχα υπερίσθιας φίλμ στην μηχανή και κατόπιν το υπόλοιπο, νομίζοντας πως ήταν συνηθισμένο φίλμ. Λοιπόν, μόλις έλαβα δύο φίλμ από το Σίδνεϊ, όπου είχαν σταλή για να τα εμφανίσουν. Το πρώτο φίλμ έχει μερικές φωτογραφίες για τις αναλύσεις αίματος που έγιναν γύρω από Σάντερμαν — θυμάσαι που ήταν αντιφατικές; Έ, λοιπόν, δεν υπάρχει τίποτε αντιφατικό στα φίλμ που πήρα!

Άλλα το δεύτερο φίλμ είναι ακόμα καλύτερο: Είκοσι δύο άχρηστες φωτογραφίες και μια όμορφη υπερίσθιας φωτογραφία του αυτοκινήτου. Μπορείς να δεις την θαμπή σιλουέτα που κινείται γύρω από το αυτοκίνητο, αλλά σε μια μεριά σταματάει και κοιτάει προς το παράθυρο. Μπορείς να δεις πολύ καθαρά πούος είναι, ακόμα και χωρίς μεγέθυνση, και μπορείς να δεις τι έχει στο χέρι του.

— Όχι, δεν θα σου το πω — Ελα να δεις μόνος σου, για να βεβαιωθείς πως δεν είναι πλάσμα της φαντασίας μου! (Σταμάτησε πάλι και κοίταξε το ρολόι του). Μπορείς ναρκής για καμιά ώρα; Όχι, δεν μπορώ να το φέρο εκεί, πρέπει να πάω στο νοσοκομείο, και έγω ήδη αργήσε. Πολύ καλά, θα το αφήσω εδώ και έλα να το δεις ύποτε μπορείς. Όχι, όχι πάνω στο γραφείο μου, δεν θέλω να το αφήσω να παραπέσει. Θα το βάλω κάτω. Στάσου ένα λεπτό. (Πήρε ένα σλάιντ τριανταπέντε χιλιοστών από ένα συρτάρι του γραφείου του και το πήγε στην βιβλιοθήκη, τοποθετώντας το άναμεσα στα εξώφυλλα ενός χαρτόδετου περιοδικού). «Το έκρυφα κάτω από το εξώφυλλο ενός περιοδικού — «Βρετανική Έπιθεώρηση Παθολογίας, Ιανουάριος 1939». Το σημείωσε; Πολύ καλά. Θα περάσω από το τμήμα στον γυρισμό για να μου πής την γνώμη σου. Άντιος». Έκλεισε το άκουστικό.

Λίγα λεπτά αργότερα, βγήκε από την αυλή του εργαστηρίου και ξεκίνησε με το αυτοκίνητό του για το νοσοκομείο. Στα φώτα της τροχαίας έστριψε δεξιά, στον συνηθισμένο δρόμο. Άλλα μόλις βρέθηκε στην κορυφή του λόφου, παρκάρισε το αυτοκίνητο και γύρισε πίσω προς την γωνία της όδου Άγιου Παύλου. Έκει περίμενε.

Στο εργαστήριο, η δουλειά συνεχιζόταν όπως συνηθώς. Άσθενείς έκρυβαν τους φόβους τους, έκαναν ερωτήσεις και δεν άκουγαν τις απαντήσεις. Οι τεχνικοί προσπαθούσαν να είναι υπομονετικοί και να τα βγάζουν πέρα μαζί τους, κοιτοπολεώντας ποτέ - ποτέ. Ο Ντίκερσον άνησυχούσε για τον κήπο του. Άκόμα κι ο Φόρεσταλ, ο άτακτος, είχε τις έγνοιες του. Ο πρωινός θόρυβος του εργαστηρίου είχε αρχίσει να κοπάει. Άλλα το γραφείο του Μάτς ήταν ήσυχο και ξε-

φαντασίας μου! (Σταμάτησε πάλι και κοίταξε το ρολόι του). Μπορείς ναρκής για καμιά ώρα; Όχι, δεν μπορώ να το φέρο εκεί, πρέπει να πάω στο νοσοκομείο, και έγω ήδη αργήσε. Πολύ καλά, θα το αφήσω εδώ και έλα να το δεις ύποτε μπορείς. Όχι, όχι πάνω στο γραφείο μου, δεν θέλω να το αφήσω να παραπέσει. Θα το βάλω κάτω. Στάσου ένα λεπτό. (Πήρε ένα σλάιντ τριανταπέντε χιλιοστών από ένα συρτάρι του γραφείου του και το πήγε στην βιβλιοθήκη, τοποθετώντας το άναμεσα στα εξώφυλλα ενός χαρτόδετου περιοδικού). «Το έκρυφα κάτω από το εξώφυλλο ενός περιοδικού — «Βρετανική Έπιθεώρηση Παθολογίας, Ιανουάριος 1939». Το σημείωσε; Πολύ καλά. Θα περάσω από το τμήμα στον γυρισμό για να μου πής την γνώμη σου. Άντιος». Έκλεισε το άκουστικό.

Λίγα λεπτά αργότερα, βγήκε από την αυλή του εργαστηρίου και ξεκίνησε με το αυτοκίνητό του για το νοσοκομείο. Στα φώτα της τροχαίας έστριψε δεξιά, στον συνηθισμένο δρόμο. Άλλα μόλις βρέθηκε στην κορυφή του λόφου, παρκάρισε το αυτοκίνητο και γύρισε πίσω προς την γωνία της όδου Άγιου Παύλου. Έκει περίμενε.

Στο εργαστήριο, η δουλειά συνεχιζόταν όπως συνηθώς. Άσθενείς έκρυβαν τους φόβους τους, έκαναν ερωτήσεις και δεν άκουγαν τις απαντήσεις. Οι τεχνικοί προσπαθούσαν να είναι υπομονετικοί και να τα βγάζουν πέρα μαζί τους, κοιτοπολεώντας ποτέ - ποτέ. Ο Ντίκερσον άνησυχούσε για τον κήπο του. Άκόμα κι ο Φόρεσταλ, ο άτακτος, είχε τις έγνοιες του. Ο πρωινός θόρυβος του εργαστηρίου είχε αρχίσει να κοπάει. Άλλα το γραφείο του Μάτς ήταν ήσυχο και ξε-

Ο δυο παρατηρητές στη σοφίτα, πάνω από το γραφείο, προσπαθούσαν να μην κάνουν θόρυβο κι άναρωτούνταν μήπως το σχέδιο επρόκειτο να αποτύχει.

Ήταν ζαρωμένοι και τα δοκάρια της δροφής δεν τους έπείρεσαν να κουνήσουν. Ο Σάιντ Τζαίη κούνησε το πόδι του για να ξεμουδιάσει, ένοιωσε μια άραχη ν' αγγίξει το πρόσωπό του και φτερινίστηκε ξαφνικά. Ο θόρυβος ήταν τεράστιος. Φαινόταν να δονή τον μικρό χώρο σαν καμπάνα. Ένοιωσε ένοχος και δεν άνακουφίστηκε από το συγκρατημένο γέλιο του συντρόφου του.

Απομάκρυνε την άραχη και πέρασε δυνατά τη βάση της μύτης του. Θάκανε τον Μάτς να υποφέρει γι' αυτό.

Από κάτω τους μια πόρτα έτριξε. Οι δυο άνδρες έμειναν ακίνητοι. Ο Σάιντ Τζαίη έσφιξε άσχημα το δυνάτι τη μύτη του. «Γιατί πρέπει να φτερινίσω πάντα δυο φορές, σκέφτηκε. Θεέ μου, μη μ' άρήςης να φτερινιστώ τώρα!». Κοίταξαν με κομμένη ανάσα μέσα από τα ανοίγματα του σοβαντισμένου τριαντάφυλλου της δροφής.

Η πόρτα έκλεισε. Από κάτω τους ένας άνθρωπος προχώρησε και μπήκε μέσα στο όπτικο πεδίο τους. Κοίταξε γύρω του στο δωμάτιο, σαν να ήθελε να βεβαιωθεί πως ήταν άδειο. Έπειτα, περπάτησε γρήγορα προς την βιβλιοθήκη και έχωσε το δάχτυλό του στο πίσω μέρος ενός ραφίου. Έπιασε ένα χαρτόδετο περιοδικό και το τράβηξε. Γρήγορα δάχτυλα βρήκαν τη γυάλινη φωτογραφική πλάκα και την μετέφεραν στην τσέπη ενός λευκού σακσακιού. Το περιοδικό τινάχτηκε για να βεβαιωθεί πως δεν έκρυβε τίποτε περισσότερο, κι έπειτα το ξαναπήγε στη θέση του. Γρήγορα βήματα κατά μήκος του δια通ίου, ο ήχος μιας πόρτας που ανοίγόλεισε, κι έπειτα σιωπή.

Ο Σάιντ Τζαίης ατερινίστηκε. Ένα καταστροφικά δυνατό φτέρνισμα, ένα φτέρνισμα γαργαλιότα. Τον παρέλυσε. Άλλα ο Φόρεσταλ άνασινκωνόταν κώλας με πρόσωπο που έλαμπε μέσα στο μωσοκόταδο. Άρπαξε τον Σάιντ Τζαίης από τους ώμους. «Θεέ μου, τον πάσαμε τον μπάσταρδο!».

Οι δυο άνδρες προχώρησαν πάνω στα δοκάρια, σε μια καταπακτή, και την άνοιξαν. Από κάτω τους βρισκόταν το κεντρικό εργαστήριο και πήδσαν μέσα. Έξη τεχνικοί τους κοίταξαν με κατάντηξη. Ο Σάιντ Τζαίης σκέφτηκε πως με την ίδια άναρχία και κατάντηξη θα χαρτεπόσαν τους πρώτους ανθρώπους από τον Άρη...

— Σας παρακαλούμε να μās συγχωρήσετε, είπε ευγενικά.

Γρήγορα οι δυο ντετέκτιβς προχώρησαν προς

ΕΓΓΥΗΣΙΣ

ACRILAN

CHEMSTRAND

100%

N° 93867

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣΤΟΥ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

N° 93867

οι γνήσιες
κουβέρτες
ACRILAN
φέρουν
την άνωτέρω
έγγυήσιν

το χώλ. Έκει συνάντησαν τον Μάτς, που έμπαινε από την κεντρική είσοδο.

— Πέτυχε το κόλπο; ρώτησε.

— Θυμάσαι! Θα τον πάσωμε.

Οι άνδρες κατέβηκαν τον διάδρομο που ώδηγούσε στο δωμάτιο που χρησιμοποιούσαν οι δυο άνωτεροι τεχνικοί. Η πόρτα ήταν κλειστή. Ο Σάιντ Τζαίης την άνοιξε, και οι τρείς άνδρες μπήκαν στο δωμάτιο. Μία σιλουέτα με λευκό σακκάκι στεκόταν με την πλάτη γυρισμένη προς το μέρος τους, κρατώντας ψηλά, στο φως του παραθύρου, μία φωτογραφική πλάκα. Γύρισε διαστικά και προσπάθησε να κρύψει την πλάκα, αλλά ο Σάιντ Τζαίης προχώρησε γρήγορα και του την πήρε.

Για ένα δευτερόλεπτο, κοιτάχτηκαν σιωπηλοί. Έπειτα, ο Σάιντ Τζαίης είπε:

— Τζαίης Θάρλου Φόρεσταλ, σε συλλαμβάνω για την άποπεία δολοφονίας του Πήτερ Μάτς, την νύκτα της 14ης Μαΐου...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η περιέργεια του Τζέμης τα έκανε όλα, ξέρετε.

Ο Πήτερ Μάτς σήκωσε το βλέμμα του από την πλάκα που γέμισε και κοίταξε τον δικηγόρο. Ο Κουίμπλ είχε πάρει ένα ύψος αυταρέσκιας, αλλά η γυναίκα του τον ξανάφερε στη γή.

— Χαίρομαι που έκανε έκανε κάτι καλό μια φορά, είπε. Συνήθως, δεν είναι παρά μελάς.

Κάθονταν στο σαλόνι του Σάιντ Τζαίης. Ο πρωινός ήλιος σχημάτιζε άπθανα σχέδια πάνω στο πράσινο χαλί, μεγάλους κίτρινους κύβους και τρίγωνα, σαν μια κινεσιτική τοιχογραφία. Η Σάλλυ καθόταν κοντά στο παράθυρο, με τα μαύρα της μαλλιά έλαμπαν στο φως. «Η Βεατρίκη του Ροζέτι, σκέφτηκε ο Μάτς. Όχι, πάρα πολύ σαχλό». Και ήπιε την μπύρα του σκεπτικός.

— Δεν αποδέχεται δικαιοσύνη στον σύζυγό σας, κυρία Κουίμπλ. Έδείξε όλα τα προσόντα ενός έρευντητικού μυαλού.

— Η ανάληψη της αλήθειας, είπε ο Κουίμπλ με μετριοφροσύνη. Η άκουραστη έαδιώξη της αλήθειας...

Ο Μάτς χαμογέλασε στον δικηγόρο.

— Θυμάσαι που μου είχες πει πως είδες τον Φόρεσταλ, στο τιμόνι μιας μεγάλης ακάτου, δύο-ματι «Ρόζυ Κ», πηγαίνοντας μια μέρα με το φέρου - μπώτ... Ήταν μια μεγάλη ψαροβάρακα, θυμάσαι; Αναρωτήθηκε τι την ήθελε. Νόμισα πως είχε κάνει λάθος. Κατόπιν ρώτησε γιατί έλαλούθουσε ν' άρνηη το αυτοκίνητό του έξω από το γκαράζ, γιατί ασφαλώς θάπρεπε να είχε πουλήσει την μικρή θαρούλα του όταν άγόρασε την μεγάλη. Δυστυχώς, νομίζω, σου είπα τότε ότι δεν ήξερα, ή ότι δεν ενδιαφερόμουν...

Σ' Άλλα όταν προσπάθησα να σκεφτώ την ύποθεση, μου φάνηκε φανερό πως ο άνθρωπος μας έπρεπε να έχει μια καλή άρακα, να είναι συνηθισμένος στην θάλασσα, και να έχει κάπου για ν' αποθηκεύει το τζίν του, ένα μέρος σαν γκαράζ. Είπες, έπρεπε να έχει κάποιον τρόπο, άμσο ή έμμεσο, για να μαθαίνει πληροφορίες από το εργαστήριό μου. Έκανα ένα νερό κατάλογο των ανθρώπων που ταίριαζαν μ' αυτές τις προϋποθέσεις, όταν ξαφνικά πρόσεξα κάτι πάνω στο γραφείο μου που θα μπορούσε να έξηγηση την διαφορά των πληροφοριών, ακόμα καλύτερα και από την παρακολούθηση των τηλεφωνημάτων.

— Το σύστημα έσωτερικής επικοινωνίας, έπενέθη η Σάλλυ.

— Ναί, συμφώνησε ο Μάτς. Φαινόταν γελοίο, αλλά έριξα μια ματιά για να βεβαιωθεί άπλως. Και ένοιωσα αληθινό κλονισμό. (Σταμάτησε). Γι' άραξε ένας διακόπτης πάνω στο γραφείο ν' άνοιγες ή να κλείνης το μηχανήμα. Την έβόδωσα, και ανακάλυψα πως ήταν κανονισμένος ώστε να είναι άνοιχτός διαρκώς. Το κλείσιμο του διακόπτη, που χρησιμοποιούσα τόσο σχολαστικά, δεν λειτουργούσε στην πραγματικότητα...

— Λοιπόν, όλα λέγονταν μέσα στο δωμάτιό σου, περνούσαν από το μικρόφωνο, ακόμα κι όταν είχες κλειστό τον διακόπτη, έ;

— Ακριβώς, Μπάριμπαρ. Τότε μου πέρασε από το νου να δώ τι συνέβαινε στην άλλη άκρη. Τα μεγάφωνα στα άλλα δωμάτια ήταν όλα εντά-

ξει, αλλά βρήκα κάτι μάλλον ύποπτο στο δωμάτιο των άνωτερων τεχνικών. Τό μεγάφωνό τους κρεμόταν σε ένα γάντζο, κάτω από ένα ράφι με βιβλία. Μέσα στο ράφι με τα βιβλία, κατά τρόπο που να είναι σχεδόν άπαράτητο, ύπηρχε ένα δεύτερο μικρόφωνο, και κατ'άφωσα να ανακαλύψω πως το σύρμα του κατέληγε στο πίσω μέρος ενός κλειδωμένου συρταριού. Είχα ένα κλειδί τόν συρταριού, και ήταν από κείνα τα μαγνητόφωνα που χρησιμοποιούνται για να παίρνουν τηλεφωνικά μηνύματα.

— Θα μπορούσες να μās έξηγήσης σε πιο άπλη γλώσσα πως λειτουργούσε όλο αυτό; ρώτησε ο Κουίμπλ.

— Ναί. Όποια κι αν ήταν η θέση του διακόπτη στο δωμάτιό μου, όλα όσα λέγονταν άκούγονταν καθαρά από το μικρόφωνο που βρισκόταν στο γραφείο των δύο τεχνικών. Κι όταν ο Φόρεσταλ δεν ήταν εκεί, είχε γυρισμένο ένα διακόπτη του κρυμμένου μικροφώνου και όλα όσα λέγονταν άποτυπώνονταν στο μαγνητόφωνο και τ' άκουγε μετά την έπιστροφή του.

— Όμως, τι γινόταν όταν ο Ντίκερσον ήταν εκεί; δεν θα καταλάβαινε πως το σύστημα ήταν άτακουστικό;

— Ναί, αλλά ο Φόρεσταλ το σκέφτηκε κι αυτό. Είχε έναν άλλο διακόπτη που έκλεινε το μικρόφωνο και ήταν συνδεδεμένος έτσι, ώστε, όταν άνοιγα τον δικό μου διακόπτη, το μικρόφωνο λειτουργούσε κανονικά. Οι ηλεκτρολόγοι του Τζέρεμ διασέδεσαν πολύ όταν ανακάλυψαν όλο αυτό το σύστημα. Και τα άλλα μεγάφωνα ήταν έτσι κανονισμένα, ώστε να εργάζονται μόνον όταν έγω γύριζα τον διακόπτη.

— Όστε έτσι, λοιπόν, γνώριζε όλα τα σχέδιά σου από πρίν, είπε η Μάριμπαρ.

— Ναί, αυτή είναι η αίτια που η ενέδρα απέτυχε, είπε ο Τζέρεμ. Με άκουσε όταν τηλεφωνούσα και έστειλε μήνυμα στον Γουίνττον έγκρίτως για να τον προειδοποιήσει...

— Θεέ μου! είπε η Σάλλυ, θυμάμαι τώρα! Είχε δομήσει ξαφνικά έξω από το εργαστήριο και είχε πάει στον τηλεφωνικό θάλαμο του δρόμου. Τόν είδα και άναρωτήθηκα γιατί, αλλά δεν έβγαλα κανένα συμπεράσμα.

— Τι άνακάλυψες, κατόπιν, Πήτερ;

— Λοιπόν, έπειτα τηλεφώνησα στο ύπουργείο Έμπορικής Ναυτιλίας και άνακάλυψα πως ο Φόρεσταλ είχε άναράσει ένα χαλασμένο άλιετικό, όνόματι «Ρόζυ Κ», πρίν από ένα χρόνο, πράγμα που έπιδεδείωνε τα λόγια του Τζέμης. Η Σάλλυ κ' έγω πήγαμε και το ψάξαμε εκείνο το ίδιο άπογευμα.

— Κάνοντας διαόρηξη για να μπήτε μέσα, ψηθύρισε ο Σάιντ Τζαίης.

Αυτό είναι αλήθεια. Άλλα άποζημιωθήκαμε. Βρήκαμε ένα δίχτυ, όπως ξέρετε, συνδεδεμένο με χοντρό σύρμα με έναν τενεκέ παραφίνη, όμοιον μ' εκείνον που είχε χρησιμοποιηθή την ημέρα που πνίγηκε ο πρώτος ύποδούχιος κολυμβητής. Μερικά κομμάτια έπίσης από κλωδιά τζίν, που είχαν την σφραγίδα του Κούτ. Έπίσης ύδροφορικούς χάρτες, με σημάδια πάνω σε ώρισμένα μέρη, όλα πάνω στην γραμμή που περνούν τα πλοία του έ-ξωτερικού. Ήταν ένα καλό, γερό σκάφος. Ο Φόρεσταλ το είχε άγοράσει φτηνά όταν είχε πάθει άβρσεις. Τοίβαλε κανονικά μηχανή και το διαόρησε μόνος του.

— Έπινθητικός διάβολος, είπε ο Σάιντ Τζαίης.

— Πολύ. Γυρίζοντας πίσω προσπαθήσαμε να ο-έξουμε μια ματιά στο γκαράζ του, αλλά ήταν κλειδωμένο. Έπειτα, στήσαμε την παγίδα που ξέρετε κι' εκείνος έπεσε σ' αυτήν. Ο Τζέρεμ μπορεί να σάς πη τη ύπόλοιπα.

— Ναί. Ξέρετε όλοι, βέβαια, πως η ιστορία της φωτογραφικής πλάκας ήταν άνοηστία. Άλλα μās χαμογέλασε. Ο Φόρεσταλ την έχασε και παραδέχτηκε τα πάντα.

— Είναι αλήθεια πως δολοφόνησε όλους αυτούς τους άνθρώπους; ρώτησε η κυρία Κουίμπλ. — Ναί. Τους δυο ύποδούχιους κολυμβητές, τον γερο-Μισούτ, και τόν τυτογόφο Γουίλσον. Χωρίς να λογαριασμούς τις δολοφονικές του άποπειρες άναγνόν τον Πήτερ και τόν Γουίνττον...

— Όταν άρχισε η έλλειψη τζίν στη Νέα Ζηλανδία κι άρχισε να δημιουργείται η μάζα άνο-

ρά, προσπάθησε να φέρη τζιν απ' την Αυστραλία. Αιτή την ιδέα του την έβαλε ο φίλος μας Γουίνττον, που τον είχε γνωρίσει στο Ναυτικό και που, όπως ξέρετε, εργαζόταν στο Φάρτζον Κουκ ως σωφέρι. 'Αλλ' αυτό ήταν πάρα πολύ δύσκολο. Έπρεπε να βρη τρόπο για να το περνά μέσα στο πλοίο στο Σίδνεϊ και τρόπο για να το βγάξη έδω. Κόντεψαν να τον πιάσουν άρκετες φορές, και δεν μπορούσε να φέρη άρκετο ώστε ν' άξει τον κόπο ο κίνδυνος που διέτρεχε. Το εγκατέλειψε, λοιπόν, σαν κάτι το ανεφάρμοστο.

»Τότε, ή Φάρτζον Κουκ άρχισε να βγάξη τζιν στην Αυστραλία, και τ' όνομα τούδωσε την μεγάλη του ιδέα. Κουκ'ς. Μπορούσε να το χρησιμοποιήσῃ αυτό... Μιά συνθησιμένη μικροκλοπή ήταν υπερβολικά ριψοκίνδυνη, 'Αποφάσισε να κάνει σχέδια για μιá μεγάλη εφόρμηση στο έξαγομένο τζιν, γνωρίζοντας πως ή διαφορά θ' ανακαλυπτόταν πριν περάση πολλός καιρός, αλλά υπολογίζοντας ότι, ακόμη κι αν κατώρθωνε να κάνει αυτή τη δουλειά για έξη μήνες μόνο, θα ξεκαθάριζε τριάντα χιλιάδες λίρες σχεδόν, άφορολόγητες.

Ο Κουμπλ φάνηκε δύσπιστος.

—Τόσα πολλά; ρώτησε.

—Ναί. Βλέπεις, σχεδίαζε να κλέβη κάπου εισοσπέντε κιβώτια την εβδομάδα. Τό τζιν έχει τίσσερις λίρες ή μπουκάλα στη μαύρη αγορά, πράγμα που σημαίνει σαράνταοχτώ λίρες το κιβώτιο. Αυτό μās κάνει χιλίες διακόσιες λίρες την εβδομάδα...

—'Αν κρατούσε ένα χρόνο, αυτό θα σήμαινε έξηντα χιλιάδες λίρες.

—Δέν κατάλαβα ποτέ πολύ καλά τον τρόπο που εργαζόταν, είπε ο Μάτς.

—Μās ξεγέλασε και μās για λίγο. Ήταν υπερβολικά έξυπνος. 'Ο οδηγός κι ο βοηθός του ασκείαζαν το τζιν με δυο τρόπους: Τά εισοσπέντε τοίς εκατό περίπου, τά τοποθετούσαν ανά δυο κιβώτια σ' ένα μεγάλο χαρτόνι, τά υπόλοιπα ήταν μονά κιβώτια με ξύλινα χωρίσματα, για να πάνουν τούς κενούς χώρους. 'Ο μάγειρας, που τον είχε πάρει συνένόχό του, παρακολουθούσε τó φόρτωμα, μετρούσε τά δυτά κιβώτια που τά γνώριζε απ' τó διαφορετικό τους μαρκάρισμα, κ' έκλεβε τά μισά άμέσως μόλις έκλεινε ή μπουκαπόρτα. Ή συσκευασία στά χαρτόνια είχε γίνει έπιτηδες για να μετρεδούν την παρόδοση στην Αυστραλία κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ή φορτωτική να φαίνεται σωστή.

—'Αλλά γιατί να τά κάνει όλα τόσο περίπλοκα; ρώτησε ο Μάτς. Γιατί να μην κλέβη εισοσπέντε κιβώτια απ' τó φορτηγό την ώρα που μεταφέρονταν στην άποθήκη του λιμανιού, και να καλύψη την κλοπή πλαστογραφώντας τις αποδείξεις, όπως έπρεπε να κάνουν άποσθήπότε, άλλωστε;

—Αυτό μās είχε ξαφριάσει, αλλά ο Χήντερ τό έξηγησε: "Ένα πράγμα που δεν μπορούσαν να αλλάξουν ήταν τó συνολικό βάρος του φορτίου. Αυτό, έστειλαν απ' την Φάρτζον Κουκ τόσο στην άμμοπολική εταιρία, όσο και στην άποθήκη του τελωνείου. Τό όλικό βάρος έπρεπε να είναι σωστό, διαφορετικά ή άπάτη θ' ανακαλυπτόταν άμέσως.

—'Ο Φόρσεταλ τά είχε σκεφτή όλα. 'Υποθέτω πως ό άριθμός των κλειμμένων κιβωτίων ήταν διαφορετικός σε κάθε ταξίδι.

—Ναί, αλλά ό μέσος όρος του ήταν εισοσπέντε κιβώτια σε κάθε ταξίδι, άξίας χιλίων διακοσίων λιρών.

—Πώς τά δουiliάζαν στην θάλασσα;

—Οι πρώτες προσπάθειες του Φόρσεταλ δεν ήταν πολύ καλές. Τά δουiliάζαν μέσα σ' εκείνες τις λαστιχένιες δάγκες που χρησιμοποιεί ή 'Αεροπορία. Κάπου οχτώ κιβώτια, δεμένα μαζί μέσα σε μιá δάγκα, δυό ή τριές τέτοιες δάγκες δεμένες μαζί σαν λουράνικα... Ή ιδέα ήταν πως θα δουiliάζαν πρώτα, κ' έπειτα θα έπείλταν, γιατί αυτές οι δάγκες φρόσκωναν αυτομάτως. 'Αλλά πολλές απ' αυτές σχιζόνταν ή δεν ξαναεμφανίζονταν ποτέ, κι άλλες εμφανίζονταν άδειες. 'Ακόσσο, είχαν ακόμη κάποιο κέρδος.

—Ποιός τις έπαιρνε;

—'Ο Φόρσεταλ. Μην ξεχνάτε πως είχε μιá άρκετά μεγάλη δάγκα με μηχανή. Λοιπόν, τά άμπλοια της «Ρίβερ Λάιν», όπως ξέρετε, μεταφέρουν κ' επιβάτες, και προσπαθούν να είναι όσο τó δυνατόν πιο άκριδη. Ή ώρα της άναχωρήσεως είναι πάντα ή ίδια, έπτά μ.μ. τó Σάββατο τó βράδυ. Οι μάγειροι είχαν όλο τόν καιρό ν' άφαιρέσουν τó τζιν και να τó έτοιμάσουν για να τó δουiliάζουν στην θάλασσα. 'Ο Φόρσεταλ τούς έδωσε τρία σημεία όπου μπορούσαν να τά δουiliάζουν, όλα εύκολα ν' άναγνωριστούν, και τούς έδωσε πως να παίρνουν τó μήκος και τó πλάτος του μέρους εκείνου.

—Τάπαιρνε την έπομένη; ρώτησε ο Κουμπλ.

—'Οχι, την ίδια νύχτα. Έβρισκε τις λαστιχένιες δαγκούλες και τις ρυμούλκους προς την άκρη. Τό βάρος ήταν πολύ μεγάλο γι' αυτόν, για να μπορέση να τις ρυμούλκηση ως τó 'Ακλαντ με την δάγκα του. Μετέφερε λοιπόν τις λαστιχένιες δαγκούλες σ' ένα μοναχικό σημείο, άνοιγε τις θαλάιδες και τις δουiliάζε στά ρηχά.

—Ποιός τις έπαιρνε από κει;

—'Ο Γουίνττον, μ' έναν υποδούχιο κολυμβητή. 'Ο Φόρσεταλ τηλεφωνούσε κ' έλεγε στον Γουίνττον τó μέρος. Πήγαιναν εκεί τά ημερωμάτα της Κυριακής, ό Σάντερμπαϊ έβρισκε και φρόσκωνε τις λαστιχένιες δαγκούλες, έπειτα φόρτωναν τις δαγκούλες και τó τζιν στο φορτηγό του Γουίνττον και τά μετέφεραν στην πόλη.

—Τπήρχε κίνδυνος να τούς δούν.

—Ναί. 'Ο Γουίνττον πήρε και δεύτερο υποδούχιο κολυμβητή, για να γίνωνται τά πράγματα με μεγαλύτερη ταχύτητα, αλλά έξακολουθούσε να είναι υπερβολικά επικίνδυνο.

—Δέν ηλθεινό καθόλου τόν Φόρσεταλ που προσπαθούσε να ρυμούλκηση τριές λαστιχένιες δαγκούλες μέσα στο σκοτάδι, με κακοκαιρία πολλές φορές, όλομόναχος, είπε ο Μάτς.

—'Οχι, κ' ιδιαίτερα καθώς δεν ξέρε και καλό κολύμπι, συμφώνησε ο Σάιντ Τζάιλς. 'Αποφάσισε έπειτα από λίγο να εφαρμόση ένα πιο άπλό, πιο εύκολο σύστημα. 'Αγόρασε λοιπόν τó «Ρόζυ Κ» με τά κέρδη του και τόκανε κατάλληλο γι' αυτή τη δουλειά. Έπειτα, άλλαξε και τó σύστημα που δουiliάζαν τó έμπορεμα. Είχε ανακαλύψει πως τó δουiliαγμα ήταν άρκετά άσφαλές. Τό νερό της θάλασσας δεν εισχωρούσε ποτέ σχεδόν μέσα στο τζιν. Έβαλε λοιπόν τούς μάγειρους να δάζουν τά κιβώτια μέσα σ' ένα έιδικό δίχτυ και να τά δουiliάζουν. Τά δίχτυα συνδέονταν μ' ένα τενεκέ-σημαδόורה, που περιείχε ένα μηχανήμα ταλαντεύον. Οημάσαι που δοήκαμε ένα βγαλμένο τζι στεινά και δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε τί ήταν, Πήτε;

—Έξακολουθώ να μην καταλαβαίνω.

Λοιπόν, τó μηχανήμα λειτουργούσε με τόν ήχο. Μετέδιδε ένα σφύριγμα πολύ υψηλής συχνότητας. 'Ο Φόρσεταλ είχε άποκτήσει ένα ήχητικό μηχανήμα του Ναυτικού, του τύπου εκείνου που χρησιμοποιούσαν στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο για ν' ανακαλύπτονταν τά υποδούχια με ήχητικά κύματα. Προσάρμοσε τόν δέκτη στη συχνότητα του δικού του πομπού. 'Ο ήχος ταξιδεύει έξω-ρετικά καλά μέσα στο νερό. Με σταματημένη την μηχανή του, μπορούσε να τόν άκούση από άπόσταση τεσσάρων μιλίων. Ήταν ένα είδος φθηνού, ιδιαιτικού ραντάρ.

—Πόση εύφύια στεινά τοποθετημένη! δοήνησε ή κυρία Κουμπλ.

—Ναί. Κι ακόμη κι αν τó ήχητικό μηχανήμα άποτύχωνε, ήταν εύκολο να διακρίνουν τόν τενεκέ μέσα στη νύχτα, μ' έναν προβολέα. Είχε μόνο τρία σημεία να έρευνήση πάνω και κάτω, κι αυτά όχι, πολύ μεγάλα.

—Κατόπιν, υποθέτω, γάντιζονε τó σύμμα της σηματοδούρας στο σκάφος του, γύριζε τó θαροδύχο και τó έμπορεμα άνέβαινε στην επιφάνεια...

—'Ακριβώς, Πήτε. Έπειτα φόρτωναν τó έμπορεμα κατ' ευθείαν στο φορτηγό του Γουίνττον και με μετέφεραν στο γκαράζ του Φόρσεταλ. Έκει, ό Γουίνττον κι ό Φόρσεταλ δοκιμάζαν τó έμπορεμα, για να δούν μήπως είχε εισχωρήσει θάλασσινό νερό, και τού άλλαξαν έτικέτες. 'Ο Γουίνττον κανόνιζε την πώλησή του.

—Αυτό φαίνεται πολύ καλύτερο απ' τó άρχικό του σύστημα, είπε ο Κουμπλ. 'Αλλά δεν νομίζετε πως ήταν πάρα πολλοί εκείνοι που γνώριζαν τó μυστικό; Τρεις μάγειροι, ό Γουίνττον, κ' οι δυό υποδούχιοι κολυμβητές...

—'Οχι, ήταν πάρα πολύ πονηρός σ' αυτό. Μόνο ό πρώτος μάγειρας τόν γνώριζε, οι άλλοι δεν τόν είδαν ποτέ. Ούτε οι υποδούχιοι κολυμβηταί. 'Ο Γουίνττον εργαζόταν σ' έπαφή μαζί τους.

—Πόσον καιρό έκανε αυτή τη δουλειά; ρώτησε ή κυρία Κουμπλ.

—Έπτά μήνες περίπου, νομίζομε.

—Τριαντατέσσερις χιλιάδες λίρες, είπε ο Κουμπλ με σεβασμό.

—Ναί. 'Απ' τις όποιες ό Φόρσεταλ πήρε τις είκοσι χιλιάδες περίπου. Ήταν σχεδόν έτοιμος να σταματήσει.

—Και τί ήταν εκείνο που πήγε στεινά; ρώτησε ή Σάλλυ.

—Μήπως τόν έκβιασαν; είπε ο Μάτς.

—Ναί. 'Ο ένας απ' τούς υποδούχιους κολυμβητές, ό Σάντερμπαϊ, άρχισε να έκδιάζη όταν ό Γουίνττον του έλεε πως δεν θα τόν χρειάζονταν πιά. Έκανε μερικούς νοερούς υπολογισμούς, και κατώρθωσε ν' ανακαλύψη τά ίχνη του Φόρσεταλ. Έκανε έκβιασμό στον Φόρσεταλ — ζήτησε τά πενήντα τοίς εκατό επί των κερδών για να μη μιλήση. 'Ο Φόρσεταλ ήξερε πως ή δουλειά αυτή ήταν σχεδόν τελειωμένη. Ή κλοπή θ' ανακαλυπτόταν γρήγορα, και θάταν καλύτερο να σταματήσει πριν ανακαλύψουν την μέθοδό του κι άνακρίνουν τούς μάγειρους. Είδε με την φαντασία του τόν έαυτό του να χάνη τó κεφάλαιο που είχε κερδίσει τόσο σκληρά, έξ αιτίας του έκβιασμού. Κι άποφάσισε να σκοτώση τόν Σάντερμπαϊ.

—Πώς σκότωσε τόν έκβιαστή; ρώτησε ή κυρία Κουμπλ.

Με τόν τρόπο που είχε πη ό Πήτερ. Γέμισε έναν απ' τούς κυλίνδρους της άναπνευστικής συσκευής του με μονοξείδιο του άνθρακος — που ίσως να τó πήρε απ' τούς καυστήρες σου, Πήτερ. Περήμενε πως θα χρησιμοποιούσε την συσκευή του την έπομένη φορά που θα πήγαινε να κολυπήση, και θα πνιγόταν...

—Τί πήγε στεινά; ρώτησε ή Σάλλυ.

—Δέν περιήμενε πως θα ξαναχρειάζόταν τούς υποδούχιους κολυμβητές, αλλά στο έπόμενο φορτίο του, συνέβη μιá άτυχία. Τό δίχτυ έσπασε, άφηνοντας τó φορτίο στον βυθό της θάλασσας. Δέν ήταν καλός κολυμβητής και καθόλου δότης. 'Αναγκάστηκε λοιπόν να ζητήσει απ' τόν Γουίνττον να πάη με μιá άκατο για να βρη τó τζιν. Δέν μπορούσε να πάη ό ίδιος με τόν δότη ή να χρησιμοποιήση την δική του δάγκα, χωρίς ν' άποκαλύψη την ταυτότητά του. 'Ο Γουίνττον νοίκιασε λοιπόν στην άκατο του Ο'Κάλλικαν. 'Ο Φόρσεταλ έλεε στον Γουίνττον να πάρη τόν ένα μόνο δότη, τόν δεύτερο — τόν Μιούζι — αλλά φαίνεται πως δεν τού έλεε για ποιá ατία. 'Ο δεύτερος άρνήθηκε ώστόσο να κολυπήση μόνος, κ' ό Γουίνττον, λοιπόν, δεν υπάκουσε τόν Φόρσεταλ κι άφησε να έλθη και ό Σάντερμπαϊ.

—Θά πρέπει να τόν έπασε πανικός όταν ό Πήτερ έκανε την νεκροψία του Σάντερμπαϊ κι άρχισε να έχη ύποψιες, είπε ο Κουμπλ.

—Ναί, συμφώνησε ο Μάτς. Αυτό ήταν που τόν έκανε να κανονίση τó σύστημα έσωτερικής έπικοινωνίας έτσι ώστε να άκούη κάθε συνομιλία μου.

—Τί έγινε με τις άναλύσεις αίματος;

—Με ξεγέλασε. 'Όταν κατάλαβε τόν κίνδυνο, έβαλε άλλο αίμα στη θέση των δειγμάτων που είχαμε πάρει απ' τόν Σάντερμπαϊ.

Αυτός ήταν ό λόγος που οι άναλύσεις ήταν θετικές την πρώτη φορά, άλλ' άρνητικές όταν τις επανέλαβα.

—'Αλλά γιατί σκότωσε τόν δεύτερο κολυμβητή; ρώτησε ή Μάρεμπατα.

—Ήταν σαν μιá άλνοιδωτή αντίδραση, είπε ό Σάιντ Τζάιλς. 'Όταν έφεραν τó πτώμα του Σάντερμπαϊ, έκλειν την ήμερα, ό Γουίνττον κατάλαβε πως έπρεπε να αναφέρη τόν θάνατο στον Φόρσεταλ. Τού τηλεφώνησε απ' την προκυμαία. Κι ό Φόρσεταλ έχασε τó νού του, μέσα στον πα-

τι αλλαγή...
μια πνονη παριζιανικης
τελειοτητας αγγισε
τα ποδια της....

DAR
Sanitized®

Δε θα πιστεύετε στα μάτια σας...
Τόση τελειότητα... Τόση διαφορά...
Σε τί άραγε να όφείλεται; Τώρα οι
κάλτσες DAR δεν έχουν μόνο υπέ-
ροχες θαμπές άποχρώσεις, κρουστή
έλαστικότητα, κ' άπόλυτη εφαρμογή.
'Αλλά μιá πρωτόγνωρη άνδεκτικό-
τητα, που τις κάνει να κρατούν και-
ρό και καιρό... Κάλτσες DAR «σάνι-
ταίζντ». Είναι μιá ύπόσχεση ύγείας
κι' όμορφιάς. Τό πόδι δεν άσφυκτιά
πιά μέσα στη κάλτσα. «Σάνιταίζντ»...
Μιá λέξη μαγική... «Σάνιταίζντ»...
Μιá άόρατη προστασία με άπορη-
τικές ιδιότητες, που καταργεί την
άνδυγεινή επίδραση της συνδετικής
κάλτσας στην έπίδερμίδα του πο-
διού... «Σάνιταίζντ»... Μιá έπανα-
στατική χημική έπεξεργασία της γυ-
νοικείας κάλτσας που χαλάει κόσμο
σε κάθε γωνιά της νής... Μιá άπο
κλειστικότητας για την Έλλάδα της
διομηχανίας Δαρζέντα...

νικό του. Είπε στον Γουίντζον να κάνει τον νεαρό Μιούζικ να σπάσει την δαλβίδα της δικής του συσκευής και να αλλάξουν συσκευές, με την ελπίδα πως ο θάνατος του Σάντερμαν θα περνούσε γι' ατύχημα, και δεν θα ανακάλυπταν το μονοξείδιο του άνθρακα. 'Ο νεαρός Μιούζικ έκανε αυτό που του είπαν, αλλά ξέπαι, φυσικά, ήξερε περισσότερα από όσα έπρεπε. 'Ο Φόρεσταλ τον πήρε στο διαμέρισμά του και τον κράτησε εκεί δυο βδομάδες, έτσι ώστε να μην τον βρή η αστυνομία κι' ανακαλύψει πως είχε κάνει ασφαλισμένη κατάθεση. 'Αλλά ο νέος ανακάλυψε γρήγορα πως ο φίλος του είχε δολοφονηθεί και δεν θέλησε να εξαγοραστεί. Τότε ο Φόρεσταλ τον σκότωσε. Τον δηλητηρίασε, κατόπιν του φόρεσε την ενδυμασία του του βατραχανθρώπου, την ώρα που ήταν ανίσθητος ακόμα, και τον έριξε στο λιμάνι για να πνιγί.

‘Ο Μάτς εξακολούθησε την ιστορία:

—Κατόπιν, ο πατέρας του νέου ήθελε να μού πη τις υποψίες του, κι' ο Φόρεσταλ τα άκουσε όλα απ' το γραφείο του. Τότε, ο Φόρεσταλ προσπάθησε να σκοτώσει και τους δυο μας πνιγνόντας αυτά γνωστά και σ' άλλους. Τον δυστυχισμένο τον Μιούζικ.

—Δεν άνησυχούσε για τον σφαίρα; ρώτησε η Σάλλυ. 'Ηξε ορε όσα κι' οι δυο νέοι.

—Ναί, αλλά ήταν παλιάνθρωπος κι' ανακατωμένος εξ ίσου κι' ο ίδιος. Είχε άλλωστε κερδίσει αρκετά χρήματα. 'Ο Φόρεσταλ ήξερε πως να τον κάνει να σωπαίνει.

—Γιατί ο Φόρεσταλ σκότωσε τον γέρο τυπογράφο; ρώτησε ο Κουίμπλ.

—Εκβιασμός πάλι. 'Ο τυπογράφος ανακάλυψε, κατά κάποιο τρόπο, πως οι ετικέτες του τζίν δεν ήταν για την εταιρία που άφωρούσαν. Μάντεψε πως είχε να κάνει με την μαύρη αγορά του τζίν και παρακολούθησε μια μέρα το φορητό του Γουίντζον ως το γκαράζ του Φόρεσταλ. 'Ο γέρος εξεβίασε τον Φόρεσταλ, που έκανε πως συμφωνούσε, ώσπου βρήκε την ευκαιρία να τον χτυπήσει

στο κεφάλι και να τον πετάξει πάνω στις γραμμές του τραίνου.

—Γιατί προσπάθησε να σκοτώσει τον Γουίντζον; ρώτησε ο Μάτς.

—'Ο Γουίντζον έγινε άπληστος. 'Ο Φόρεσταλ του είπε πως η δουλειά τους τελείωσε, αλλά ο Γουίντζον δεν ήταν ικανοποιημένος και ζήτησε τα μισά απ' τα κέρδη. 'Απεύθυνε να τον μαρτυρήσει. 'Ο Φόρεσταλ, λοιπόν, κανόνισε ένα ραντεβού μαζί του για να συζητήσουν πάνω στο Μάουντ 'Ην-τεν, τον χτύπησε με το φορητό του, για να φανή πως ήταν ατύχημα.

—Συνέχεται ο Γουίντζον;

—Ναί, αλλά δεν μπορεί να θυμηθεί πολλά πράγματα—λένε πως δεν θα συνέλθι ποτέ εντελώς.

—Τι θα συμβή στον Φόρεσταλ; ρώτησε η κυρία Κουίμπλ.

—Θα τον καταδικάσουν σε ισόβια δεσμά, είπε ο Σάιντ Τζάιλς.

—Κι' ο Γουίντζον; ρώτησε ο Μάτς.

—Θα τον φυλακίσουν ασφαλώς, αν συνέλθι αρκετά. Είναι συνεργός. Κι' οι τρεις μάγειροι βρίσκονται κι' όλοι στο φρέσκο.

—Πώς είναι ο γέρο - Γκάροντ; ρώτησε ο Μάτς.

‘Ο Σάιντ Τζάιλς χαμογέλασε.

—Τρομερά ευχαριστημένος και μού φαίνεται πως θα σε δάλλν με διδασκας τους νεοσυλλέκτους αστυνομικούς του.

‘Ο Μάτς σγκάθηκε για να γεμίσει το ποτήρι της μπύρας του.

—Λοιπόν, χαίρομαι που τελείωσε αυτή η ιστορία! 'Ηταν, λιγάκι σαν επιφύλαξη. Φαντάζεσαι τι γέλια θα έκανε ο Φόρεσταλ τη νύκτα που κυνηγούσαμε τον Ο'Χάλλιγκαν;

‘Η Σάλλυ Κάμερον γέλασε.

—Τι άνοητοι που θα φαινόμαστε, συμφώνησε.

‘Αλλά υπάρχει κάτι που δεν εξήγησε, Πήτερ Μάτς.

‘Ο γιατρός γύρισε για να την κοιτάξει, θανάτωντας πάλι τα μαύρα μαλλιά της στο φόντο του παραθύρου, την λεπτή σιλουέτα της. Το χαμόγελο του φάνηκε ελαφρά άπειρητικό.

—Τι είναι αυτό, Σάλλυ; ρώτησε μ' επιφυλακτικότητα.

—Το πρωινό της συλλήψεως, με έστειλες σε μια έντελως άχρηστη δουλειά στο Μίντλμορ, αποκρίθηκε εκείνη. Μπορώ να ρωτήσω γιατί;

‘Ο Μάτς πήρε άμυντικό ύφος, κι' άρχισε λιγάκι ώσπου να απαντήσει. Τα μάτια του έδειχναν άμνησία πίσω απ' το ποτήρι της μπύρας του.

—Για λόγους ασφαλείας, μουμμούρισε μασχημένα. 'Επικίνδυνος άνθρωπος ο Φόρεσταλ. Δεν ήξερα τί θα μπορούσε να κάνει.

—Μην μασάς τα λόγια σου, Πήτερ, είπε η Μπάμπαρα. Τι ακριβώς είπες;

—'Επικίνδυνος άνθρωπος. Θα μπορούσε να πετάξει μαχαίρια, ή κι' εγώ δεν ξέρω τί.

‘Η Σάλλυ Κάμερον φάνηκε ξαφνικά κατάπληκτη.

—Μπορώ να υποδείξω, είπε, πως υπήρχαν ακόμα πέντε γυναίκες στο εργαστήριο εκείνη την ώρα... 'Η ασφάλειά τους δεν είχε καμιά σημασία για σένα, ή τις ξέχασες απλώς, μέσα στο ξαφνικό ξέσπασμα του έπιτοτισμού σου;

‘Ο Τζέρεν άρχισε να γελά, και κόντευε να πνιγί με την μπύρα του.

—'Εμπρός, Πήτερ, είπε η Μπάμπαρα, δώσε μια απάντηση στο κορίτσι!

‘Ο Μάτς τους κοίταξε άγρια. Κάθισε κάτω διασπαστικά.

—Να σάς πάρη ο διάβολος όλους! απάντησε.

‘Η Μπάμπαρα γελοῖσε δυνατά για την κατάσπασή του. 'Η κυρία Κουίμπλ χαμογέλουσε άόριστα, και φαινόταν τρομαχτικά μητρική.

Το πρόσωπο του Κουίμπλ ήταν ένα τεράστιο έρωτηματικό.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τίκτειν ού εἶδωλα ἀρειῆς...

♦ "Αν συμπαθώ τον Άγρια, είναι γιατί συνδυάζει την εμπορικότητα με την πνευματικότητα, αλλά και την ετοιμότητα με την διπλωματία. Κείνο το βράδυ, να πούμε, που γλιστρήσαμε απρατήρητοι, σε μια γωνιά του Πανδοχείου του (του μόνου, σχεδόν, που παραμένει κόσμιο και άμποιςόκατο στον Άθλιο Πλακομαχαλά), πέσαμε, στην άρχή, πάνω σε ένα σεξοβιόρο - γιδοδόσκό από κείνους που έχουν γεμίσει τώρα τελευταία τα αθηναϊκά ταβερνεϊά. Και τί δεν έκανε ο καλός χριστιανός για να μās χαλάσει το κέφι! Και τί δεν έκανε ο Άγριας, μόλις το διαπίστωσε, για να μās το ξαναφτιάξει; Κι διαν τα κατάρρε, — χάλασε το δικό του!

♦ Με την γλυκύτητα μάσκα του Σιοχαστή ξανακάθισε δίπλα μας και μιλήσαμε, πίσω από τις φλόγες κάποιων «κρέπ συζέτ», για την τραγική πλέον μοίρα του της τής πόλης, και του της γειτονιάς, ειδικότερα, και, ακόμα πιο ειδικά, του της τής αιμαλής γενιάς μας. «Γλαύκες» λέει να το βαφτίση το καινούργιο τον παρόρημα, και το δραματίζεται προδο, γαληνιο, συζητητικό — χωρίς καν τις ωραίες μελωδίες των κοσάνων του κεντρικού του καταστήματος και τα άφρογα ντυέτια των δυο παιδόπουλων με τις κιδάρες που άροκνύανε (ναί, δεν περπατάνε) άνάμεσα στα τραπέζια...

♦ Προδο και γαλήνιο...

♦ Μελαγχόλησε με την σκέψη, μελαγχολήσαμε κι' έμεις...

♦ Φανταστήκαμε τις «Γλαύκες» ένα άγριο αθηναϊκό Σαββατόβραδο, από κείνα, τα πολύ καννιβαλικά, με τις Άθνητες στην βράση τους, με τις Άθνητες στα υπερεχειρίσματα του σαββατιατικού νεκολτέ τους, με τις μαινάδες των Άγκραιων Συνοικιών στους όπιασιασμούς της μπιζολοφαγίας.

♦ «Είναι πολύ χαριτωμένα όντα», λέει πάντα ο Άγριας, και οι θανάσιες ονίδες του αναδίνον «αν κλαυσιγέλωτα τραγικής καλωσύνης, σαν τους σοφούς κείνους, τους αιωνόβιους, του Νεπάλ. Το ξέρει, στο βάθος, πως ούτε πράγματα, ούτε γαλήνη θα επιτύχη στις «Γλαύκες» του, όσο δεν θεσπίζει μια γωνιά, μια αήθουσα, ένα άδυτο, ό,τιδήποτε, όπου να μην επιτρέπεται η είσοδος — στο γυναικείο φύλο. Το είπαμε κι άλλοτε: Δεν είναι μόνον οι κυρίες που φωνάζουν. Είναι, οι εύλογημένες, υπεύθυνες και για όλες τις φωνές και τις σαχλαμάρες που εκπέμπουν οι συνοδοί τους, άνθρωποι κατά τα άλλα πολύ ήρεμοι και λογικοί, νοικοκυρηδες ισοροποημένοι, που, άμα δούνε φουστάνι, φλομώνουν και αυτογελοιοποιούνται...

♦ Πώς γίναμε έτσι;

♦ Πώς συνεργάσαμε, σαν κοινωνία και σαν όνολο, στην πλήρη αποχωριατοποίηση;

♦ Μιλούσε τις προσάλλες ο Γεώργιος Δράκος για την 'Ιδιωτική Προϊοβουλία, με κάποιο δέος, και κάποιο δισταγμό, σαν να μην είναι πια της μόδας να την αναφέρουμε, σαν να έχουν καταντήσει πια οι άροι «ιδιώτης» και απροϊοβουλία θεσμοί άρειτικοί, για τους όποιους χρειάζεται να έλλπαρήσης τή συμπαράσταση και την

ΣΤΗΝ ΠΛΑΚΑ

άνοχη της πολιτείας, όπως στην περίπτωση των δημοκρατικών μειονοτήτων.

♦ Δεν υπάρχει έμπορος, βουήγανος, μαγαζάτορας, ξενοδόχος, που να τολμά να προσποιηθεί χωρίς να συνιδή ανάμεσα στην διακόνη μακαριότητα όρισμένων συναδέλφων του και την συντριπτική, αποπνικτική, στραγγαλιστική και άρελευθερη Άρχή της Πεπαιγμένης — σε όλες τις μορφές και τις εκφάνσεις της καθημερινής μας ζωής.

♦ «Έξυπνο αυτό, ά ά ά ά...»

♦ «Όραία ιδέα, αλλά...»

♦ «Ο κοσμάκης θέλει το δικό...»

♦ «Ο κοσμάκης θέλει το άλλο...»

♦ «Ο κοσμάκης...»

♦ Στις Βουξέλλες, στο Λονδίνο, στην Κοπεγχάγη, (άλλα και στην Πράγα, μάτια μου, και στο Βουκουρεστί της κυρίας 'Αολάν), δηλ ή προσπάθεια είναι να διονται άφθονα τα μέσα στην αγέλη για να διαφοροποιηθεί, να εξατομικευτεί, να άφομοιώνεται, σταδιακά, και να άφομοιώνη τις άρχές τις σταθερές του Βασικού Πολιτισμού — είτε αναφέρονται στην Υγεινή, είτε στην Συνετασία, είτε στην

Ψυχαγωγία. Σε μās ή άρελοποίηση κατακίει τις ήγεικές μας τάξεις με τέτοια ταχύτητα, που, με την αλήθεια, δεν προέπει να εκπλαγούμε, αν φτάσουμε σε μια στιγμή που να τρέπεται κανείς να λήη το όνομά του.

♦ Μποζούκι, μπουζούκι, μπουζούκι, — γάβλο, γάβλο, γάβλο, — πλαστικό, πλαστικό, πλαστικό, — δανέζικο, δανέζικο, δανέζικο, — λεωφορείο, κανασέριο, βρωμοεπιγραφές, και βρωμοκαδόχους με βρωμοκαδόχους...

♦ «Γλαύκες» στην Άθήνα;

♦ Μήπως και ανάκλιτρο;

♦ Και δίφρα;

♦ Και κλισοί;

♦ Στην ντροπή μας μονάχα κατάντησε να συμφωνούμε και να συμπληρώνουμε, τουτον τον καιρό. Στις κοινότητες μας και στις πολλές μας τις μορφές.

♦ 'Η Άρετή και το Καλό και το Όρατο προπλάθειον εξατομικευση — προσωπικότητα, φθοιογνομία, λατρεία της μορφής.

♦ Μην τα είδατε, μην τα απαντήσατε, στα κοσμικά μας νομμοτήρια;

Γκρίζα μαλλιά;...

λουσodήτε...

άπλως!

Με το χρωμοσαμπουάν PALETTE

Μόνον ένα λούσιμο με το PALETTE εξαφανίζει τις γκριζες τρίχες. ΤΟ PALETTE έπαναφέρει στα μαλλιά το φυσικό χρώμα της νεότητας.

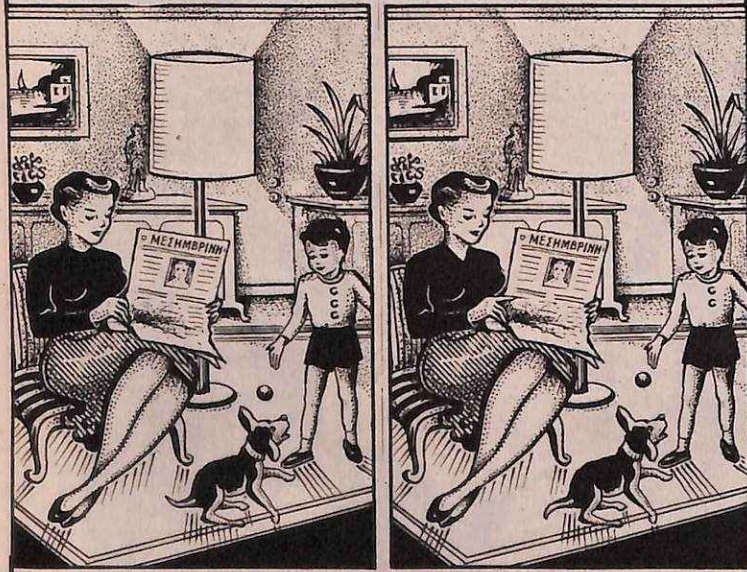
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Cosmetica E.P.E.

ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

Index

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΟΙ λύσεις στην σελ. 96

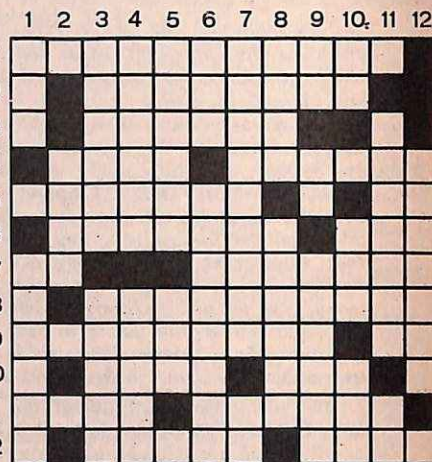

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. 'Αρετή άπειρος περισσώτερον ανεπτυγμένη εις τόν σκύλον... παρά εις τόν άνθρωπον.
2. Το πιο συμβολικό για τους ανθρώπους της θάλασσας όνομα.
3. 'Ενα τσιγάρο... του Ματσάγου.
4. 'Αρχαίσι, κάθε μεθυστικόν ποτόν. — Εις αυτά υπάρχει και ο κροκόδειλος.
5. 'Επί έχορδων οργάνων σημαίνει «πλήτουν τις χορδές» (ρήμα). — 'Υποθετικόν.
6. Μόλυνσις, δεδήλωσις, αντίστροφος (αίτ.). — Στο χάπυ... να κολληθή!
7. 'Ενέχει ένδοιασμόν. — Αποτελούν άκίνητον περιουσίαν.
8. Ρήμα που προβάλλει αντίστασιν.
9. 'Ενα «άντιον»... γιαπωνέζικο! — 'Η γραφή του 170.
10. 'Αγγλοσαξονικόν γυναικείον όνομα καί... όμώνυμον διδλίων της Π. Διαθήκης. — 'Αποτρεπτική προσταγή.
11. Αυτός εφόρνεσε τόν 'Αβσαλώμ. — Μπορεί να ύπονοι και νοστιμάδα (αίτ.).
12. Νηκτικόν πτηνόν. — 'Ακρωτήριον της Χιλής καί... όνομα 'Ελληνος ήθοποιού (άντιστρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Την επανέφερον εις τόν όρθόν δρόμον... ο κ. Βήχος (άρχικά). — Προσωνυμία του Χριστού (γεν.).
2. 'Ο 'Εορικός... στην Γαλλία (άντιστροφή).
3. 'Εργάζονται... τρώγοντας. — 'Υπονοεί και το κυνήγι (αίτ.).
4. Βασιλεύς της Σύμης, υίός του Χάρουπος καί της Νύμφης 'Αγλαίας, μετασχών της τρωϊκής έκστρατείας. ('Αν το «Ι» γίνη «Η», γίνεται ένάλιος θεός). — Προέκλεσε την άγανάκτησιν της Λητούς, που είχε δύο μόνον τέκνα.
5. 'Η επίσημη όνομασία του βα-

- σιλικού. — Μιά προστακτική που θυμίζει φυλακή... και στόμα.
6. Θεωρείται μετά τόν Φάντζιο ως ο μεγαλύτερος ρέκορντμαν... επίγειος ταχύτητας. — Περιώνυμος διά το κάλλος του νεανίας, φονυθής υπό του Ζεφύρου σε δισκοβολίαν.
7. Πόλις της Ρουμανίας (τά πέντε τελευταία γράμματα δίδουν καί δευτικόν γυναικείον όνόματος). — 'Αντιστροφή διφθόγγων.
8. Πλουσία εις άνθρωπα περιοχή της Ευρώπης. — Τας έλέγχει ο Ο. ΠΑΠ στα έκástοτε δελτία του Πορτο (αίτ.).
9. 'Αρνητικόν (άντιστρ.). — Χειρόφρον. — Πόλις καί λιμήν τών Φιλιππίνων (τά τέσσερα πρώτα γράμματα ποταμός της Ευρώπης).
10. Λεπτομερών άφηγήσεων σύμφων... — 'Οργάνωσις της κατοχής. — 'Εποχή.
11. Το σπάσιμό τους στενοχωρεί πάντοτε τούς παίκτες... του Προπό. — 'Ιαπωνικόν θέατρον.
12. 'Υψώθη καί έφονεύθη... υπό του 'Ηρακλέους.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμοδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζόντιως, καθώς ή διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σθήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

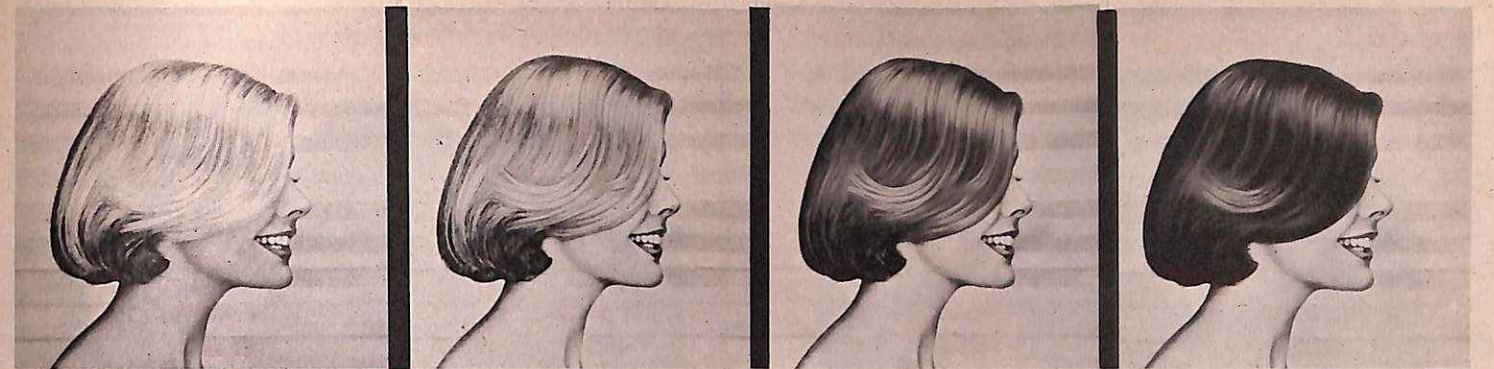
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μόρεσάτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Δώστε στα μαλλιά σας τό χρώμα πού όνειρεύεσθε POLYCOLOR

Με τό Πολυκολόρ μπορείτε εύκολα στο σπίτι:

- Να κρύψετε τις άσπρες τρίχες τών μαλλιών σας χωρίς να αλλάξει τό φυσικό τους χρώμα
- Να βάψετε ή να ξανθήνετε τα μαλλιά σας σε όποιοδήποτε φυσικό χρώμα
- Να δώσετε μοντέρνες αποχρώσεις στα μαλλιά σας ή να τονίσετε τό χρώμα τους

και όλα αυτά μόνες σας και με τόση επιτυχία σαν να είχαν γίνει από τόν καλύτερο κομμωτή.

Ζητείστε στα φαρμακεία και μυροπωλεία τό πλούσιο χρωματολόγιο Πολυκολόρ και διαλέξτε τό χρώμα πού σας ταιριάζει.

Τό Πολυκολόρ πλεονεκτεί διότι:

- Δίνει στα μαλλιά χρώματα φυσικά και λαμπερά
- Είναι ειδικά κατασκευασμένο για εφαρμογή στο σπίτι, εύκολο στη χρήση όσο ένα κοινό σαμπουνάν
- Είναι τό μόνο πού διατηρεί τα μαλλιά νεανικά, μεταξένια, εύκολοχένιστα...

Όσες έχουν χρησιμοποιήσει ένα άλλο χρωμασαμπουνάν άμέσως καταλαβαίνουν τη διαφορά!

Τά Περιήφημα Γερμανικά Καλλυντικά Μαλλιών

ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ!

ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΜΕ ΣΑΣ

ΛΑΪΤ ΦΛΕΣ ΦΟΡΜ - Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.
Ο ΕΙΔΙΚΑΤΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΞΩΡΟΥΧΑ
ΕΡΜΟΥ 50 - ΤΗΛ. 227-004, 253-109 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Τ. 127)
ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αυτό είναι τό 'Αγγλικό μίξερ Kenwood Chef

Τό μόνο μηχανήμα με τις μεγαλύτερες δυνατότητες άποδόσεως σε όλες τις εργασίες. Τό Kenwood chef είναι τό πλέον πολύτροφο μίξερ του κόσμου.

ΠΟΙΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ.

Μη νομίζετε ότι είναι απαραίτητο να διαθέτετε πολύ καιρό για να είστε πάντοτε άψογη. Η Tokalon εδμηιούργησε μία απλή περιποίηση που δεν θα σας απασχολή παρά μερικά λεπτά την ημέρα.

* Τό πρωί χρησιμοποιείτε την κρέμα ημέρας TOKALON που καθαρίζει το πρόσωπό σας, εμποδίζει την εμφάνιση μαύρων στιγμάτων και κάνει το πρόσωπό σας τελείως καθαρό.

* Τό βράδυ κάνετε ένα ελαφρό μασάζ με την θρεπτική κρέμα με Biocei, η οποία επιβουθεύει την αναπαραγωγή των κυττάρων, δραστηριοποιεί την υποδοριακή κυκλοφορία και εμποδίζει την εμφάνιση των ρυτίδων.

Με αυτή την απλουσάτη περιποίηση θα έχετε εκπληκτικά αποτελέσματα. Αρχίστε άμεσα.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΣ ΣΑΣ

Αφού χρησιμοποιήσετε την κρέμα ημέρας TOKALON, μεταχειρισθήτε σύμφωνα με την προτίμησή σας:

* την πούδρα Tokalon: Είναι εξαιρετική, συννεπως ή πλέον ελαφρά. Επιτρέπει έτσι στο δέρμα να αναπνεύσει.

* την κρέμα-πούδρα Pretty-Quick. Ένα χρειάζονται λίγα δευτερόλεπτα για να την βάλετε, κρατά για ώρες.

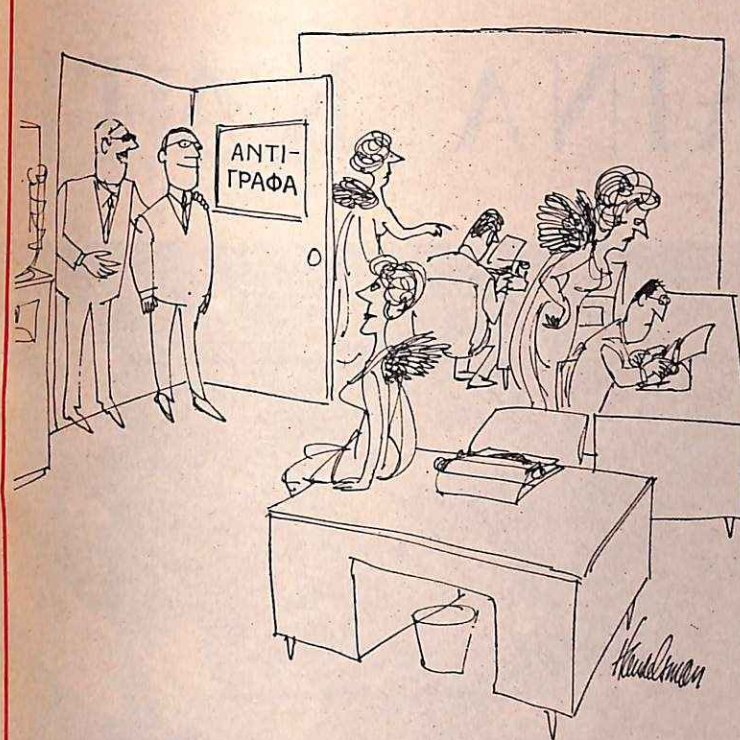

ΧΙΟΥΜΟΡ

—Είμαι έκνευρισμένη, δεν θυμάμαι να ξαναπήγα σε εκκλησία ποτέ πριν...

ΧΙΟΥΜΟΡ

—Πήγαινε στην δουλειά σου, παιδί μου. 'Εκεί είναι η μούσα σου.

ΣΤΟΦΕΛΣ

Τό υποκάμισο που αναδεικνύει πάντοτε την προσωπικότητά σας αλλά υπηρετεί και τό γούστο σας.

Τά υφάσματα υποκαμίσων STOFFELS είναι υφασμένα από διπλοστρωμένα νήματα MERCERISE και δεν μπαίνουν ποτέ στο πλύσιμο (SANFORIZED).

Μεγάλη ποιότητα ποιότητων για κάθε γούστο.

ΟΞΦΟΡΝΤ • ΦΙΝΕΦΙΑ
ΠΟΠΑΙΝΕΣ σε 7 ποιότητες με νήματα 80—120,
SOYELLA 140,
ώς και ΣΗ ΑΙΛΑΝΤ

Stoffels
ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ • ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΙΑ ΣΗΜΑ ΤΟ ΨΑΡΑΚΙ

Είναι να τό πιάς στο πουάρι... Ένα μαντήλι STOFFELS

Ένα ώραίο μαντήλι συμπληρώνει τέλεια μιάν ώραία εμφάνιση. Σε όλες τις ώρες τά μαντήλια STOFFELS στολίζουν έναν μοντέρνο και κομψό άνδρα.

Stoffels
ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΕΛ/ΑΜ/ΔΤ/6401

ΑΣΦΑΛΩΣ...

...ό πολύτιμος χρόνος σας
δέν αποτιμάται είς χρήμα
έξοικονομεύται όμως.....
...μέ την

PHILIPS

Και ό χρόνος της ιδιαίτερας γραμματέως σας άσφαλώς δέν σπαταλάται άσκοπως... Γίνεται όμως περισσότερο παραγωγικός....
...μέ την

PHILIPS

Χρησιμοποιείτε και σεις την
ΜΗΧΑΝΗ ΥΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ

PHILIPS

Ζητήσατε να οας την επιδειξωμεν είς τό γραφείον σας. Τηλεφωνήσατε είς τόν αριθμόν: 621.298.

Η ΜΕΛΙΝΑ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ

ΔΕΝ είναι δυνατόν ν' άκούση κιθάρα και τραγούδι ή Μελίνα και νά μην κυριεύση έξ' εφόδου την «πρωτοκαθεδρία». Τό κέφι της συμπάρεινε και τά άλλα μέλη της συντροφιάς, την Ρόμυ Σνάιντερ και τόν Πήτερ Φίντς...

ΤΟΥΣ ΙΣΠΑΝΟΥΣ

Στις 10.30, μιά καλοκαιριάτικη νύχτα είναι ό τίτλος της καινούργιας ταινίας που σκηνοθετεί ό Ζυλ Ντασσέν, με πρωταγωνίστρια, την Μελίνα, φυσικά, αλλά και την Ρόμυ Σνάιντερ. Τό γύρισμα της ταινίας άρχισε ήδη στην Σεγκόβια της 'Ισπανίας, τις όμορφιές της όποιας έξερευνούν συστηματικά στίς έλευθερες ώρες τους ό Ντασσέν με τις δυό συμπρωταγωνίστριες και τόν πρωταγωνιστή της ταινίας Πήτερ Φίντς. 'Η υπόθεση πλέκεται γύρω από τό πάθος μιάς άλκοολικής γυναίκας (Μελίνα) που, για νά κρατήσει τόν σύζυγό της (Πήτερ Φίντς), τόν βοηθεί νά κατακτήσει την άλλη (Σνάιντερ). Με τό διαρκές κέφι της ή Μελίνα κατέκτησε άληθινά τούς 'Ισπανούς, στίς 'Ιδιωτικές εμφανίσεις της

ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ βλέμμα της Ρόμυ προς τόν Ζυλ Ντασσέν (ένω άριστερά) είναι τελείως επαγγελματικό. 'Ο σκηνοθέτης καθορίζει τις τελευταίες λεπτομέρειες για τό γύρισμα μιάς σκηνής. Στην ταινία, ή Μελίνα και ή Ρόμυ είναι θανάσιμες αντίπαλες (άνω δεξιά). Στην πραγματικότητα, είναι πολύ καλές συνάδελφοι. Στα διαλείμματα τού γυρίσματος, πρωταγωνίστριες και άλλα μέλη τού συνεργείου (άριστερά) απολαμβάνουν την γραφική και ήλιόλουστη Σεγκόβια...

Μεταμορφωσιμιά Πρωτοβρόχια

Οι πρώτες στάλες της βροχής δείχνουν τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ, τὸ τέλος τῶν χαρούμενων ζωηρόχρωμων φορεμάτων, τοῦ λαμπεροῦ γυμνοῦ, τοῦ ἥλιοψημένου δέρματος.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ντυσίματος ἐπιβάλλει διαφορετικὴ περιποίηση τοῦ δέρματος. Πρέπει τώρα νὰ ἀποκατασταθοῦν οἱ βλάβες, πού περισσότερο ἢ λιγώτερο ἔγιναν ὅπωςδήποτε στὸ δέμα μετὰ τὴν ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου. Πρέπει ἡ περιποίησις τοῦ δέρματος νὰ προσαρμοσθῇ στὶς καιρικὲς συνθήκες, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀβρότερη ἐμφάνισις, πού ἀπαιτεῖ ἡ ζωὴ τῆς πόλης.

Ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐποχῆς εἶναι: Γερὸ ἐλαστικὸ δέμα καὶ ἐπιδερμίδα λεῖα καὶ μάτ, πού νὰ μπορῇ νὰ δεχθῇ τὸ μακιγιάζ χωρὶς κίνδυνο, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδο στὴν ζωὴ τῆς πόλης καὶ τὴν χειμερινὴ ἐμφάνισις, μὴν ἐπιδίδεσθε σὲ ἀσκοπεῖς ἀναζητήσεις σχετικὰ μετὰ τὴν περιποίηση τῆς ὁμορφιάς σας καὶ μὴ τὴν ὑποβάλλετε σὲ ἐπικίνδυνες δοκιμές. Ἐμπιστευθῆτε σὲ καλλυντικὰ δοκιμασμένα καὶ ἐπιστημονικὰ μελετημένα στὸ Ἑλληνικὸ κλίμα, τὰ καλλυντικὰ "Φυλλίς".

Ἡ ὍΜΟΡΦΙΑ ΖΗ ΜΟΝΟΝ ΜΕ "ΦΥΛΛΙΣ",

ΛΥΣΕΙΣ

Λύσεις σταυρολέξου 524

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ. 2. ΝΙΚΟΛΑΟΣ. 3. ΑΡΙΣΤΑ. 4. ΜΕΘΥ — ΕΡΠΕΤΑ. 5. ΚΡΟΥΟΥΝ — ΑΝ. 6. ΜΙΑΝΣΙΝ — ΕΝΤ. 7. ΜΑ — ΚΤΗΜΑΤΑ. 8. ΑΝΘΙΣΤΑΜΑ. 9. ΣΑΓΙΟΝΑΡΑ — ΡΟ. 10. ΡΟΥΟ — ΑΣΕ. 11. ΙΩΑΒ — ΟΥΣΙΑΝ. 12. ΝΗΣΣΑ — ΧΟΡΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ε.Π.Ο. — ΜΕΣΣΙΑ. 2. ΑΝΡΥ. 3. ΓΝΑΘΟΙ — ΑΓΡΑΝ. 4. ΝΙΡΕΥΣ — ΝΙΟΒΗ. 5. ΩΚΙΜΟΝ — ΘΟΥ. 6. ΜΟΣ (ΣΤΕΡΛΙΝΓΚ) — ΥΑΚΙΝΘΟΣ. 7. ΟΛΤΕΝΙΤΣΑ — ΑΥ. 8. ΣΑΑΡ — ΜΗΤΡΑΣ. 9. ΟΥ — ΠΙ — ΜΑΑΣΙΝ. 10. Ν.Σ. — ΕΑΜ — ΕΑΡ. 11. ΣΤΑΝΤΑΡ — ΝΟ. 12. ΑΝΤΑΙΟΣ.

Λύσεις Ζιγκ - Ζαγκ 524

Οἱ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μετὰ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ — ΓΝΩΜΙΚΟΝ — ΝΕΚΤΑΡΟΣ, σύνολον 53 βαθμῶν.

Καλυτέρους, ἴσως, συνδυασμοὺς νὰ ἐπιτύχουν ἀναγνώσται μας μετὰ δοκιμὰς λέξεων σάν: ΑΠΟΣΑΡΙΔΙ — ΕΝΑΝΤΙΟΓΝΩΜΙΑ — ΑΝΤΡΟΝ — ΚΕΝΤΑ — ΚΑΝΤΑΡΙ κλπ.

Λύσεις διαφορῶν

1. Ἡ μαύρη μπλούζα τῆς γυναίκας ἔχει διαφορετικὸ λαιμό.
2. Στὸ δεξιὸ τῆς χερί, ὁ δείκτης εἶναι πεντημένης.
3. Στὴ φανέλλα τοῦ ἀγοριοῦ ὑπάρχουν δύο κουμπιὰ.
4. Τὸ τόπι εἶναι πιὸ ψηλά.
5. Ἡ οὐρὰ τοῦ σκύλου διαφέρεται.
6. Στὸ κάδρο ἡ βαρκοῦλα ἔχει μετακινηθῇ ἀριστερά.
7. Στὴ δεξιὰ γλάστρα τὸ μεσαῖο φύλλο εἶναι πιὸ ψηλὸ.

Μὰ τόσο βέβαια: τόσο χηρόρα: **Ναί!** δὲν τὰκα-τὰκα μετὰ ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21) 8 ἕως 20) 4): Ἡ γοητεία καὶ ἡ εὐγένεια σας δὲ καταιγίσουν βλοῦς. Μὴ ἀσπάζετε νὰ πορευθεῖτε στὰ διαβήματά σας. Μὴν δείχνετε σὲ ὄλους ἐμπιστοσύνη. Ὅλα ἔχετε συνάντησι μετὰ προσφιλὲς σας πρόσωπο. Ἐννοίη ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 4. Χρόνια: καφέ.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21) 4 ἕως 20) 5): Κανονικὲς ἀπορροαὶς θὰ ἀσφαλίσουν πολὺ ἀπὸ τὸ χρόνος σας. Ἐνδιαφερόμετε περισσότερο γιὰ τὴν ὕψια σας. Νέα γνωριμία σας ἀνοίγει καινούργιους ἐχθρούς: δειλότες. Ἐννοίη ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 6. Χρόνια: μαύρο.

ΔΙΑΤΜΟΙ ('Από 21) 5 ἕως 21) 6): Ἀπορροαὶς ἐκπαιδεύει θὰ σας βοηθήσουν νὰ πραγματοποιήσετε τὰ σχέδιά σας. Στὸν ἔρωτα: Εὐχάριστη ἐξέλιξις. Τύχη στὸ παιχνίδι. Ἐννοοῦνται τὰ οικονομικὰ σας ζητήματα. Ἐννοίη ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 44. Χρόνια: μπλε.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22) 6 ἕως 22) 7): Κάποιος συγγενὴς θὰ σας φορτώσῃ μετὰ καινούργιες ἀπορροαὶς καὶ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραμελήσετε τὰ προσωπικά σας ζητήματα. Νέα γνωριμία. Ἐννοοῦνται τὰ ταξίδια καὶ οἱ ἐκδρομαί. Ἐννοίη ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 2. Χρόνια: κόκκινο.

ΛΕΩΝ ('Από 23) 7 ἕως 22) 8): Ἀναβάλλετε γιὰ ἀργότερα μὴν ἀλλαγὴ πού σκέπτεσθε νὰ κάνετε. Ἀδελφότης στὶς σχέσεις σας μετὰ τὸ περιβάλλον. Στὸν ἔρωτα: χρειάζονται θύσεις. Συνάντησι μετὰ γαμπρὸν σας πρόσωπο. Ἐννοίη ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 48. Χρόνια: κόκκινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23) 8 ἕως 22) 9): Προσδοκίαι ἀπορροαὶς καὶ παραπονοίαι ἔχουν τὴν φαντασία σας καὶ μὴν παρασύρεσθε ἀπὸ τὶς ποτὲς ἐντυπώσεις. Ἐννοοῦνται οἱ φιλικὲς συγγενότητες, δὲ πού θὰ δείξετε τὴν ἰκανότητά σας. Ἐννοίη ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 2. Χρόνια: κόκκινο.

ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23) 9 ἕως 22) 10): Μὴ δείχνετε σὲ ὄλους ἐμπιστοσύνη. Ἡ Σελήνη προσφέρει γοητεία τοῖς νέους. Ὅλα ἔχετε μὴν ἐνδιαφερόμετα πρότασις.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23) 10 ἕως 22) 11): Μὴν ἀνισχυρίζεστε. Τὰ πράγματα θὰ πάνε καλὰ. Στὴν οἰκογένεια θὰ ἐναρμόσθῃ τὴν γαλήνη Μεγάλη γὰρ ἀπὸ ἑνα παιδί. Στὴν οἰκογένεια γάμος. Τὰ οικονομικὰ σας θὰ γνωρίσουν ἀνοδόν. Ἐννοίη ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 1. Χρόνια: κόκκινο.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23) 11 ἕως 21) 12): Οἱ κοινωνικὲς σας ἀπορροαὶς θὰ σας ἀσφαλίσουν πολὺ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραμελήσετε ἑνα σοβαρὸ σας ζήτημα. Τύχη στὸ παιχνίδι. Ἐπιτυχία στὴν ἐργασία σας καὶ ἀνταναγκαστικὰ. Ἐννοίη ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 7. Χρόνια: τυρκουάζ.

ΑἰΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22) 12 ἕως 19) 1): Ἀπορροαὶς στὴν ἐργασία σας καὶ μὴν ἀναλαμβάνετε νέες ἀπορροαὶς. Ἀποφύγετε τὴν ἐκπαιδεύσει. Ἐπιτυχία ἐπαγγελματικὴ. Τύχη. Γιὰ τοὺς νέους: Ἐννοοῦνται τὰ φίλοι. Ἐννοίη ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 2. Χρόνια: λευκό.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ ('Από 20) 1 ἕως 18) 2): Ἀπορροαὶς καὶ γεγονότα δάουν σὲ κινδύνους τὰ σχέδιά σας. Μία διαφάνεια θὰ σας ἀνενοχώσῃ. Εὐχάριστη ἐκδρομή. Νέες γνωριμίες θὰ καταιγίσουν οἱ ἐνδοιαστοί τέλος. Τύχη στὸ παιχνίδι. Ἐννοίη ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 1. Χρόνια: λευκό.

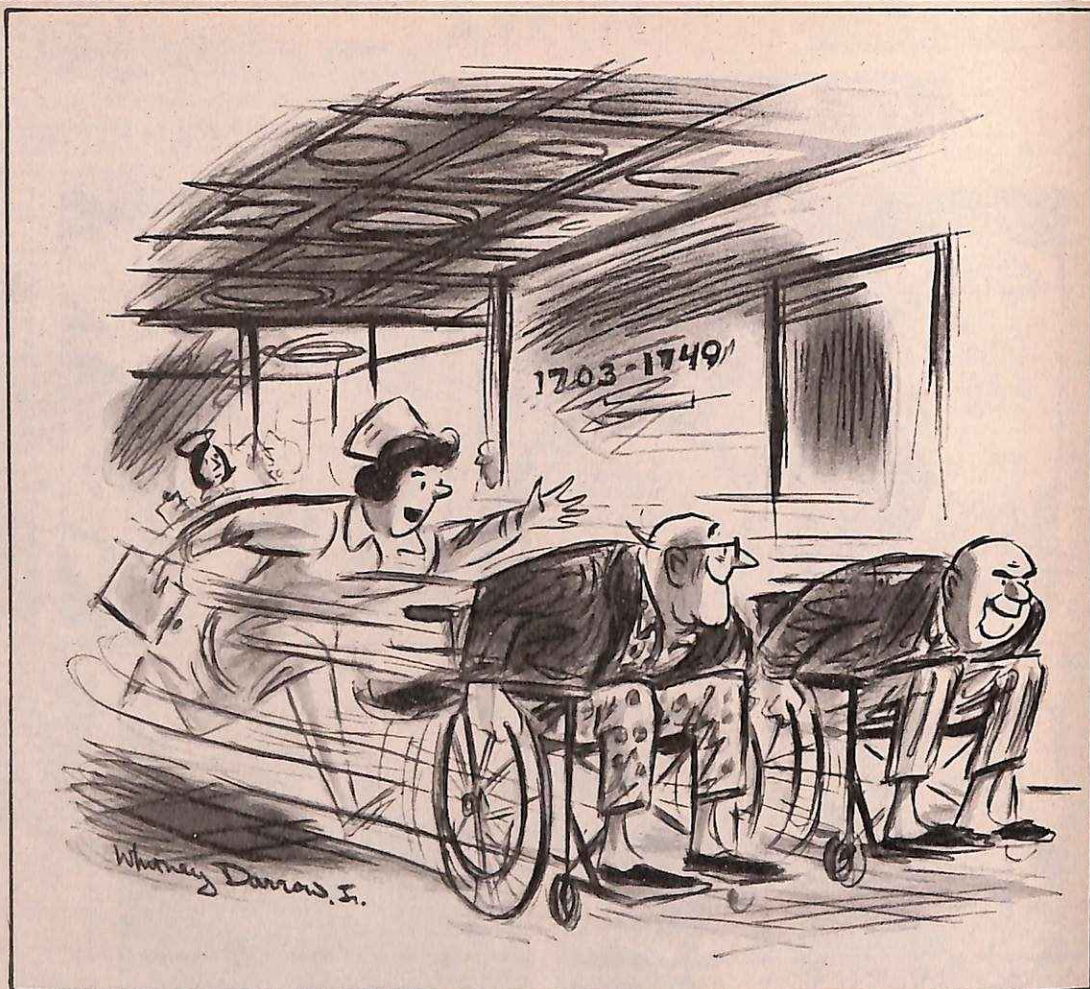

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19) 2 ἕως 20) 3): Πρέπει νὰ ἀναθεωρήσετε τὰ σχέδιά σας, γιὰτὶ θὰ ἔλθετε νὰ ἀντιθέσῃ μετὰ τὴν οἰκογένειά σας. Ἐνδιαφερόμετε γιὰ τὴν φαντασία σας. Φίλοι. Ἐπιτυχία στὴν ἐργασία σας. Ἐννοίη ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 14. Χρόνια: πορτοκάλι.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

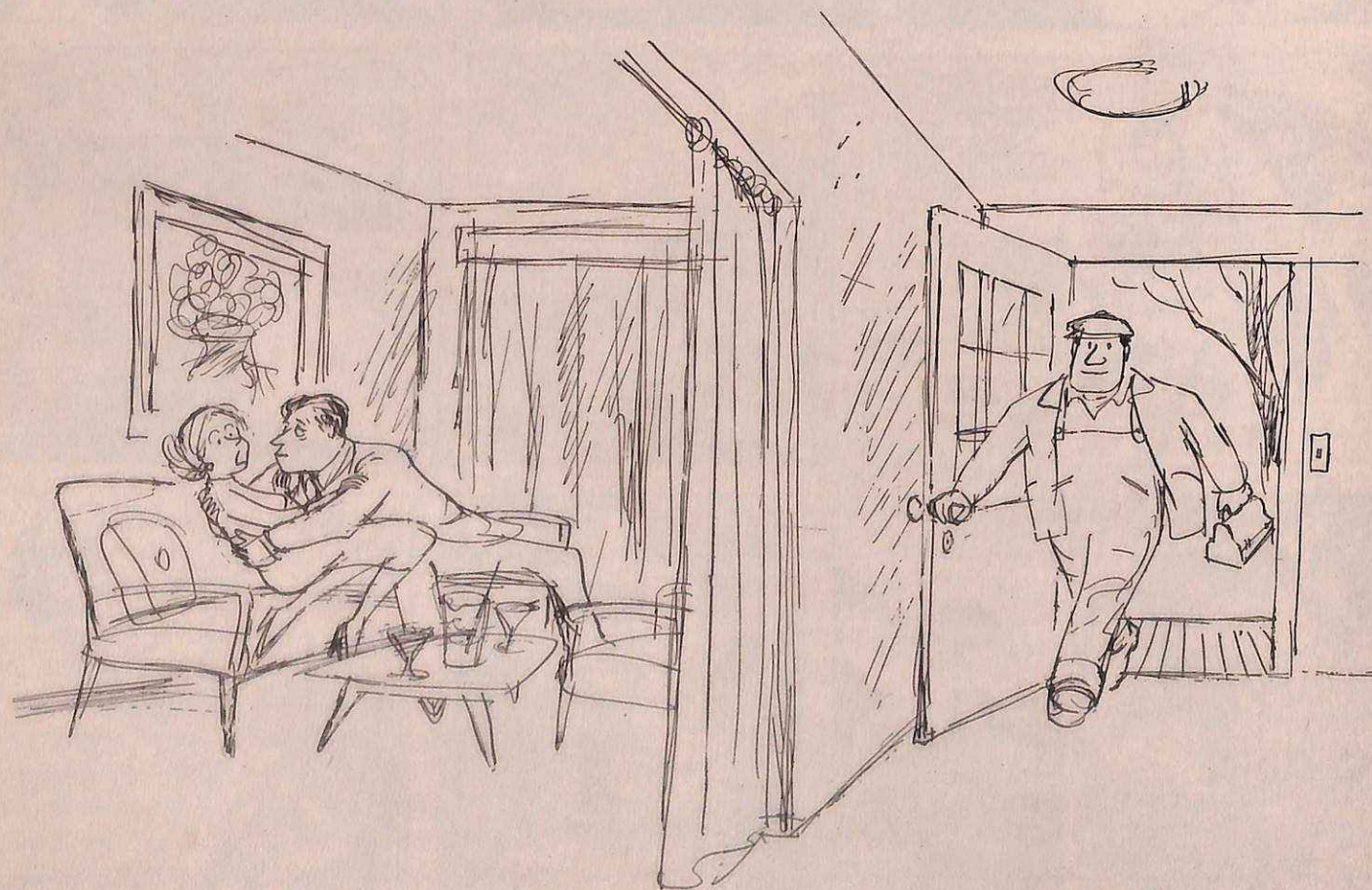

Χιούμορ

—“Ε! Έχετε έλθει για ανάπαυση, όχι για αγώνες!”

—Θεέ μου! Είναι ο Χάρρυ! Άπό σήμερα άρχισε τó έπτάωρο...

Ένδιαφέροντα νέα...

Τώρα ή Μπερκσάϊρ
πραγματοποιεί
άλλο ένα όνειρο της γυναίκας.
Της χαρίζει τó
ώραιότερο έσώρρουχο
μέ την πιό άπαλή
έλαστικότητα:
ΚΥΛΟΤΤΕΣ BERKSHIRE!

BERKSHIRE **B**
INTERNATIONAL CORPORATION · HELLAS

Τό πρώτο blended

ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΕΡΙΑ... ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Χαρμάνι από διαλεχτά ελληνικά και αμερικανικά καπνιά
τώρα σάς το προσφέρει η "ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ."

Το OLD NAVY δημιουργήθηκε για τις άνοιχτες δάλασσες
για το παγκόσμιο κοινό των καπνιστών.

OLD NAVY

Άσυναγώνιστος συνδυασμός